

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΕΓ'

Παρασκευή 11 Ιανουαρίου 2008

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 3332
2. Έδεια απουσίας του Βουλευτή κ. Ν. Σταυρογιάννη, σελ. 3297
3. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Ευρώπου Κιλκίς, το 26ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου, το Γενικό Λύκειο Καρυάς Λευκάδος, το Γενικό Λύκειο Κεραμένων Κεφαλληνίας και το 2ο Γυμνάσιο Αιγίου, σελ. 3292, 3302, 3310, 3318, 3326
4. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:
Επί της Εκθέσεως της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, της συστάσεως με ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής «Για την παρακολούθηση της πολιτικής της μετανάστευσης», σελ. 3299

Β. ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

1. Κατάθεση αναφορών, σελ. 3277
2. Απαντήσεις Υπουργών σε ερωτήσεως Βουλευτών, σελ. 3277
3. Ανακοίνωση του δελτίου επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 14 Ιανουαρίου 2008, σελ. 3285
4. Συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων:
 - α) Προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων:
 - i. σχετικά με την ανάπτυξη του αστικού περιβάλλοντος σε όφελος των πεζών κ.λπ., σελ. 3286
 - ii. σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για την εκτροπή λυμάτων και ομβρίων στον Κηφισό κ.λπ., σελ. 3291
 - β) Προς τον Υπουργό Πολιτισμού:
 - i. σχετικά με την επανεξέταση της απόφασης του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου για τους Μυκηναϊκούς τάφους στο Φούρτσι Γλυκών Νερών κ.λπ., σελ. 3287
 - ii. σχετικά με την επιχορήγηση της λαϊκής ορχήστρας «Μίκης Θεοδωράκης» κ.λπ., σελ. 3288
 - iii. σχετικά με τις πρόσφατες εξελίξεις στο Υπουργείο κ.λπ., σελ. 3289
 - γ) Προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τα μέτρα κατά του καπνίσματος κ.λπ., σελ. 3293
 - δ) Προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την τήρηση Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων από αλλοδαπούς κ.λπ., σελ. 3294
 - ε) Προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας σχετικά με τη μονιμοποίηση των γιατρών του Ι.Κ.Α. κ.λπ., σελ. 3296
 - στ) Προς την Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την επίσκεψη του Πρωθυπουργού στην Τουρκία κ.λπ., σελ. 3297

Γ. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Κατάθεση Εκθέσεως Διαρκούς Επιτροπής:

Η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Κατάργηση φόρου κληρονομιάς και γονικών παροχών, απαλλαγή πρώτης κατοικίας, ενιαίο τέλος ακινήτων, αντιμετώπιση λαθρεμπορίου καυσίμων και λοιπές διατάξεις», σελ. 3305

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της Ειδικής Ημερήσιας Διάταξης:

ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ Κ.,	σελ. 3322
ΑΙΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 3318
ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ Χ.,	σελ. 3301, 3302
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 3330
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ. 3327, 3328
ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ Ι.,	σελ. 3326
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ.,	σελ. 3326
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α.,	σελ. 3312, 3313
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Κ.,	σελ. 3320
ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ Γ.,	σελ. 3310
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 3316, 3317
ΝΑΚΟΣ Α.,	σελ. 3318, 3328, 3331
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ.,	σελ. 3313, 3332
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ. 3302
ΝΤΟΛΙΟΣ Γ.,	σελ. 3323
ΜΠΑΝΙΑΣ Ι.,	σελ. 3304
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 3325, 3326
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 3314
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. (Ν. Εύβοιας),	σελ. 3321
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Ε.,	σελ. 3299, 3300, 3301
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 3307
ΠΛΕΥΡΗΣ Α.,	σελ. 3329
ΡΑΓΙΟΥ Ν.,	σελ. 3324
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 3305, 3306, 3307
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ.,	σελ. 3331
ΦΙΛΙΝΗ Α.,	σελ. 3330
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 3315

Β. Επί των επικαίρων ερωτήσεων:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ.,	σελ. 3293, 3294
ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ Κ.,	σελ. 3297
ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 3297, 3298
ΒΡΕΤΤΟΣ Κ.,	σελ. 3287
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι.,	σελ. 3289
ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ Σ.,	σελ. 3296, 3297
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ.,	σελ. 3286, 3287
ΚΟΡΟΒΕΣΗΣ Π.,	σελ. 3290
ΛΙΑΠΗΣ Μ.,	σελ. 3287, 3288, 3289, 3290
ΜΠΕΖΑΣ Α.,	σελ. 3294, 3295
ΝΑΣΙΩΚΑΣ Ε.,	σελ. 3293, 3294
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β.,	σελ. 3291
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ.,	σελ. 3291, 3292
ΠΙΠΙΛΗ Φ.,	σελ. 3286
ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ Η.,	σελ. 3295
ΤΣΙΟΓΚΑΣ Δ.,	σελ. 3296, 3297

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Η' ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΙΒ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΓ'

Παρασκευή 11 Ιανουαρίου 2008

Αθήνα, σήμερα στις 11 Ιανουαρίου 2008, ημέρα Παρασκευή και ώρα 10.34' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΝΕΡΑΝΤΖΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο κύριος Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από τον κ. Έκτορα Νασιώκα, Βουλευτή Λαρίσης, τα ακόλουθα:

Α. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. **ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Εργαζομένων της Επαγγελματικής Κατάρτισης Α.Ε. ζητεί τη χρηματοδότηση της εν λόγω εταιρείας για την ομαλή συνέχιση της λειτουργίας της.

2) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αντιδράσεις των Δημάρχων του Νομού Αχαΐας για αθέτηση δεσμεύσεων της Δ.Ε.Η..

3) Ο Βουλευτής Καρδίτσας κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΒΛΙΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Νομάρχης Καρδίτσας ζητεί την απλοποίηση των διαδικασιών χρηματοδότησης των στάγδην αρδεύσεων.

4) Οι Βουλευτές Τρικάλων κ. **ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ** και Α' Αθηνών κ. **ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ (ΛΙΑΝΑ) ΚΑΝΕΛΛΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία το Σωματείο Υπαλλήλων Οδοντοτεχνιτών Αθήνας-Πειραιά-Περιχώρων ζητεί να διενεργηθούν εξετάσεις για την άδεια άσκησης του οδοντοτεχνικού επαγγέλματος.

5) Οι Βουλευτές Ευβοίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ** και Α' Αθηνών κ. **ΕΥΘΑΛΙΑ (ΛΙΛΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Κονιστρών Νομού Εύβοιας ζητεί χρηματοδότηση για την αντιμετώπιση προβλημάτων από ενδεχόμενη εμφάνιση έντονων καιρικών φαινομένων.

6) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Λεπρεατών Ηλείας 'Ο ΛΕΠΡΕΑΤΗΣ' ζητεί την αποζημίωση όλων των πυρόπληκτων αγροτών του Νομού Ηλείας.

7) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Συλλόγων Γεωπόνων διατυπώνει τις παρατηρήσεις της, πάνω στο πρόγραμμα αποκατάστασης των πυρόπληκτων περιοχών.

8) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Τζερεμές Γεώργιος, στρατιωτικός συνταξιούχος, ζητεί την αναπροσαρμογή της σύνταξής του.

9) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Συνταξιούχων Ν.Α.Τ. Νομού Μαγνησίας 'Άγιος Νικόλαος' διαμαρτύρεται για την καθυστέρηση καταβολής του εφάπαξ από το Ν.Α.Τ. κ.λπ..

10) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Περιφερειακό Κέντρο Προστασίας Φυτών και Ποιοτικού Ελέγχου Μαγνησίας ζητεί τη στελέχωσή του με Γεωπόνους, Χημικούς και Βιοτεχνολόγους.

11) Ο Βουλευτής Μαγνησίας κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Ένωση Ξενοδόχων Νομού Μαγνησίας ζητεί την εξασφάλιση των προϋποθέσεων για την σύνδεση του αεροδρομίου της Νέας Αγχιάλου με αεροδρόμια της Γερμανίας - Αυστρίας.

12) Ο Βουλευτής Λέσβου κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η κ. Μεταξά Ευτυχία, εκπαιδευτικός, ζητεί να προσμετράται η προϋπηρεσία εκπαιδευτικού η οποία έχει προσφερθεί στα προγράμματα STAGE του Ο.Α.Ε.Δ..

13) Οι Βουλευτές Λέσβου και Β' Πειραιώς κύριοι **ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ** και **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ** αντίστοιχα, κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Μονάδα Τεχνητού Νεφρού του Γενικού Νοσοκομείου Μυτιλήνης ζητεί την προώθηση προκήρυξης, για την πλήρωση θέσης επιμελητού στο πιο πάνω νοσοκομείο.

14) Ο Βουλευτής Λαρίσης κ. **ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας με το οποίο ζητείται η μονιμοποίηση των υπαλλήλων των Κ.Ε.Π..

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 2239/21.11.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Σπηλιόπουλου δόθηκε με το υπ' αριθμ.

1117456/2275/A0012/5.12.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην αριθ. 2239/21.11.07 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο, σχετικά με το πιο πάνω θέμα, από πλευράς φορολογίας εισοδήματος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 45 του ν. 2238/1994, εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους.

2. Περαιτέρω, με την παρ. 11 του άρθρου 13 του ίδιου νόμου, μεταξύ άλλων ορίζεται ότι, οι πάσης φύσεως παροχές που χορηγούνται στα πρόσωπα που εκλέγονται για τον πρώτο και δεύτερο βαθμό της τοπικής αυτοδιοίκησης φορολογούνται αυτοτελώς με συντελεστή 20%. Με την παρακράτηση του φόρου αυτού εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος των δικαιούχων για τις ως άνω παροχές.

3. Εξάλλου με τις διατάξεις του ν. 91/1943 όπως ισχύει σήμερα καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την καταβολή μηνιαίας χορηγίας σε όσους έχουν διατελέσει δήμαρχοι ή πρόεδροι Κοινοτήτων.

4. Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι η υπόψη χορηγία αποτελεί μορφή σύνταξης που παρέχεται σε όσους διετέλεσαν ή θα διατελέσουν δήμαρχοι ή πρόεδροι Κοινοτήτων με τις προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος. Επομένως, το ποσό της χορηγίας αυτής θεωρείται ως εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και ως τέτοιο φορολογείται.

5. Όσον αφορά την πιο πάνω διάταξη που αναφέρεται στον ειδικό τρόπο φορολογίας των πάσης φύσεως παροχών που χορηγούνται στα πρόσωπα που εκλέγονται για τον πρώτο και το δεύτερο βαθμό της τοπικής αυτοδιοίκησης (παρ. 2 του παρόντος) αυτή περιλαμβάνει περιοριστικά μόνο τις αποδοχές των εν ενεργεία δημάρχων και όχι τη χορηγία που παίρνουν όσοι υπηρέτησαν στο παρελθόν ως δήμαρχοι ή πρόεδροι Κοινοτήτων, αφού όπως είναι γνωστό οι φορολογικές διατάξεις δεν επιδέχονται διασταλτική ερμηνεία.

6. Επομένως, η χορηγία που λαμβάνουν όσοι διετέλεσαν δήμαρχοι ή πρόεδροι Κοινοτήτων, θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και φορολογείται με τις γενικές διατάξεις. Ο φόρος που έχει παρακρατηθεί κατά την καταβολή της χορηγίας αυτής σύμφωνα με το άρθρο 57 του ν. 2238/1994, εκπίπτει από το φόρο που αναλογεί στο συνολικό καθαρό εισόδημα που δηλώνεται με την ετήσια φορολογική δήλωση (άρθρο 9 του ίδιου νόμου).

Ο Υφυπουργός
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ»

2. Στην με αριθμό 2106/19.11.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Χρήστου Αηδόνη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 50695/12.12.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του ανωτέρω σχετικού, σας γνωστοποιούμε τα εξής:

Το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών εντός του πλαισίου του ιδιαίτερου ενδιαφέροντός του για την ομαλή λειτουργία των επενδυτικών νόμων και από τις Περιφέρειες της χώρας παρακολουθεί τα θέματα που έχουν ανακύψει στην Περιφέρεια της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης και σε συνεχή επικοινωνία με την αρμόδια υπηρεσία προσπαθεί για την αντιμετώπιση και την ελαχιστοποίηση των προβλημάτων που παρουσιάζονται κυρίως στη διενέργεια των ελέγχων επενδύσεων.

Ήδη έχει προχωρήσει, κατ' εφαρμογή του άρθρου 7 παρ. 17 του νόμου 3299/2004, όπως ισχύει, και στη βάση γνωμοδότησης του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους (αριθμ. 231/2007) για την αποσαφήνιση του περιεχομένου της διάταξης αυτής, στην έκδοση νέας κανονιστικής απόφασης (50274/19.11.2007 -

ΦΕΚ 2274/τ.Β/29.11.07) περί «Σύστασης Κεντρικών, Ειδικών και Περιφερειακών Οργάνων Ελέγχου επενδύσεων...», προκειμένου να διευκολυνθούν οι Περιφερειακές Υπηρεσίες στη συγκρότηση των Περιφερειακών Οργάνων που θα διενεργήσουν ελέγχους στα εγκεκριμένα επενδυτικά σχέδια.

Παράλληλα εξετάζει και αξιολογεί κάθε πρόσφορο μέσο που θα συμβάλλει στην περαιτέρω βελτίωση του θεσμικού πλαισίου, πέραν δηλαδή των ήδη υιοθετηθέντων επιλογών που αποτυπώθηκαν στο κείμενο του ισχύοντος νόμου 3299/2004, όπως τροποποιήθηκε, και αφορούν ζητήματα διαδικασίας (ορισμός προθεσμιών για την ολοκλήρωση της διενέργειας των ελέγχων και της σύνταξης των σχετικών εκθέσεων, της έκδοσης της απόφασης ολοκλήρωσης και έναρξης της παραγωγικής λειτουργίας της επένδυσης κλπ) αλλά και περιλαμβάνουν ρυθμίσεις, ευνοϊκές για την ομαλή χρηματοδότηση των επενδύσεων (π.χ. δυνατότητα χορήγησης προκαταβολής μέχρι το 50% της οριζόμενης επιχορήγησης, δυνατότητα εκχώρησης της επιχορήγησης στις τράπεζες για την παροχή βραχυπρόθεσμου δανεισμού κλπ), έτσι ώστε να δημιουργηθούν οι ακόμα περισσότερες κατάλληλες συνθήκες πραγματοποίησης των επιχειρηματικών προγραμμάτων που εντάσσονται στο καθεστώς των αυξημένων κινήτρων του επενδυτικού νόμου.

Σημειώνεται, ακόμη, ότι τα νέα αιτήματα υπαγωγής επενδυτικών σχεδίων στις διατάξεις του ν. 3299/2994, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 37 του ν. 3522/2006, βρίσκονται στο στάδιο της αξιολόγησης και τα πρώτα απ' αυτά εισάγονται προς συζήτηση στην αρμόδια Περιφερειακή Γνωμοδοτική Επιτροπή.

Ο Υφυπουργός
ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ»

3. Στην με αριθμό 2256/113/22-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Μιχάλη Καρχιμάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 132/12-12-07 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση: «Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, παρακαλώ να ενημερώσετε τον αξιότιμο κ. συνάδελφο για τα εξής:

Είναι εντελώς αυθαίρετη η ερμηνεία που αποδίδει ο ερωτών στο περιεχόμενο της από 19-11-2007 ομιλίας μου στη Βουλή περί δήθεν κρίσεώς μου επί του εγγράφου του Προέδρου της «Εθνικής Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες», που σχετίζεται με την υπόθεση των ομολόγων των ασφαλιστικών ταμείων. Και αυτό γιατί στη ομιλία μου δήλωσα ρητά ότι για το συγκεκριμένο θέμα όσα ανέφερα προέκυπταν από το από 14-11-2007 έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, το οποίο έλαβα εξ' αφορμής της επίκαιρης ερώτησης που συζητήθηκε. Επί λέξει δε δήλωσα «Με βάση το από 14-11-2007 έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, το οποίο έλαβα εξ' αφορμής της ερώτησής σας προκύπτουν τα εξής, τα οποία βεβαίως δεν αφορούν στην ουσία της υποθέσεως, αλλά αφορούν αποκλειστικά στη σχετική διαδικασία ... Είναι αυτονόητο ότι σε αυτή τη διαδικασία το Υπουργείο Δικαιοσύνης, κατά συνταγματική επιταγή, δεν δύναται να παρέμβει -και βεβαίως δεν παρεμβαίνει». Οφείλω, επίσης, να υπενθυμίσω στον ερωτώντα ότι στην ίδια ομιλία μου ανέφερα ότι, σύμφωνα με το προαναφερθέν έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, το σύνολο του αποδεικτικού υλικού που συνόδεψε το έγγραφο του κ. Ζορμπά, διαβιβάσθηκε αμέσως στον Ειδικό Εφέτη-Ανακριτή προς συνεκτίμηση και αξιολόγηση με τα άλλα αποδεικτικά στοιχεία και, συνεπώς, αποτέλεσε και αποτελεί πλέον μέρος της δικογραφίας της υπόθεσης που σχετίζεται με τα ομόλογα των ασφαλιστικών ταμείων.

Αναφορικά με τους ισχυρισμούς του ερωτώντος περί δήθεν προσπάθειας της Κυβέρνησης να κρύψει το αποκαλούμενο πόρισμα με νομικίστικα σοφίσματα, επισημαίνεται ότι στη διαδικασία που σχετίζεται με τα έγγραφα της «Εθνικής Αρχής Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες» εξυπηρετήθηκε η έννοια της διαφάνειας και της νομιμότητας. Άλλωστε, η Κυβέρνηση έχει εμπράκτως αποδείξει την ευαισθησία της σε θέματα διαφάνειας και εφαρμογής των νόμων, παραπέμποντας η ίδια τις υποθέσεις των ομολόγων στη Δικαιοσύνη. Και αυτό γιατί πρόθεσή της είναι η αποκάλυψη

της αλήθειας σε κάθε ζήτημα.

Αναφορικά με την προσπάθεια του ερωτώντος να τεκμηριώσει σε νομική βάση το εσφαλμένο της αρχειοθέτησης του αποκαλούμενου πορίσματος από τον Εισαγγελέα Εφετών, σφάλλει ο ίδιος, για ακόμη μια φορά, καθώς σύμφωνα με το άρθρο 29 του Κ.Π.Δ., στις περιπτώσεις κατά τις οποίες μετά από απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου Εφετών παραγγέλλεται για μια υπόθεση ο Εισαγγελέας Εφετών να κινήσει την ποινική δίωξη και ορίζεται για τη διενέργεια της ανάκρισης Εφέτης-Ειδικός Ανακριτής - όπως στην προκειμένη περίπτωση συνέβη με την υπ' αριθμ. 3/2007 Απόφαση της Ολομέλειας του Εφετείου Αθηνών - παύει αυτοδικαίως η αρμοδιότητα των οργάνων προδικασίας του πρώτου βαθμού δικαιοδοσίας (Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, ανακριτή-πρωτοδίκη, Συμβουλίου Πλημμελειοδικών) και αρμόδια όργανα καθίστανται αποκλειστικώς ο Εισαγγελέας Εφετών (ο οποίος έχει πλέον όλα τα δικαιώματα και υποχρεώσεις της διώκυσης αρχής, ήτοι του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών), ο Εφέτης-Ανακριτής και το Συμβούλιο Εφετών.

Συνεπώς, εν προκειμένω, όπως επιβεβαιώνει ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών στο υπ' αριθμ. 63500/10-12-2007 σχετικό έγγραφό του, για οποιοδήποτε έγγραφο, αναφορά κ.λπ. που έχει σχέση με την ερευνώμενη υπόθεση από τον Εφέτη-ειδικό Ανακριτή Αθηνών, μετά την προαναφερόμενη απόφαση της Ολομέλειας του Εφετείου Αθηνών, και την ακολουθήσασα, από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, από 25-6-2007 ποινική δίωξη, έχει καταστεί αποκλειστικά αρμόδιος ο Εισαγγελέας Εφετών.

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 35 του Κ.Π.Δ., όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του άρθρου 4 του Ν. 3160/2003, αναγνωρίζεται αυτοτελές δικαίωμα ενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης στον Εισαγγελέα Εφετών ή σε κάποιον από τους Αντεισαγγελείς που υπάγονται σε αυτόν για κάθε έγκλημα που γίνεται στην περιφέρειά του και δεν έχει διαταχθεί προηγουμένως εξέταση από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, ο οποίος, μετά το πέρας της, είτε αρχειοθετεί την υπόθεση, είτε παραγγέλλει να κινήθει η ποινική δίωξη.

Όσον αφορά στην κατάθεση της πράξεως αρχειοθετήσεως του Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών, επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με το υπ' αριθμ. 64232/10-12-2007 έγγραφο της Εισαγγελίας Εφετών Αθηνών, δεν είναι δυνατή η παράδοση του εν λόγω δικαστικού εγγράφου, καθώς δεν συντρέχουν οι προς τούτο προϋποθέσεις, όπως ορίζονται ρητά στο άρθρο 147 του Κ.Π.Δ. και ειδικότερα, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 147 Κ.Π.Δ., προκύπτει ότι για να δοθεί οποιοδήποτε έγγραφο ποινικής δικογραφίας τεθείσης στο αρχείο σε τρίτο, μη διάδικο, πρέπει αυτός να έχει άμεσο έννομο συμφέρον, να υποβάλλει αίτηση προς τον Εισαγγελέα και να τύχει έγκρισης από αυτόν, εφόσον η δικογραφία εκκρεμεί στην Εισαγγελία. Είναι προφανές ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις αυτές και, συνεπώς, δεν είναι δυνατή η κατάθεση του αιτηθέντος δικαστικού εγγράφου.

Ο Υπουργός
ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ»

4. Στην με αριθμό 2265/22-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μανιάτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1119295/299/11-12-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμ.πρωτ. 2265/22.11.2007 ερώτησης που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γιάννης Μανιάτης σχετικά με το ανωτέρω θέμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Α- Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή τον Ιούλιο του 2005 κατέθεσε πρόταση, σχετικά με την ενιαία φορολόγηση των αυτοκινήτων σε όλα τα κράτη μέλη, με κύριους στόχους την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, καθώς και την μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα των επιβατικών οχημάτων.

Προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της εν λόγω πρότασης η Επιτροπή μεταξύ των άλλων προτείνει τη σύνδεση των τελών κυκλοφορίας με τις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.

Η χώρα μας, όπως έχει εκφραστεί και μέσα από τις συνε-

δριάσεις της Ομάδας Φορολογικών Θεμάτων του Συμβουλίου, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τη φορολογία αυτοκινήτων, έχει συμφωνήσει επί της αρχής με την σύνδεση των τελών κυκλοφορίας των επιβατικών Ι.Χ. οχημάτων με τους ρύπους που εκπέμπονται από αυτά.

Η ανωτέρω πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής βρίσκεται στη φάση της συζήτησης και επεξεργασίας. Ο τρόπος και οι λεπτομέρειες εφαρμογής της θα εξεταστούν με την οριστικοποίηση και ψήφιση της οδηγίας, η οποία και θα καθορίζει χρονοδιάγραμμα εφαρμογής.

Επιπρόσθετα, σας γνωρίζουμε ότι ήδη χορηγείται απαλλαγή από τέλη κυκλοφορίας στα ηλεκτροκίνητα αυτοκίνητα ή υβριδικά με κινητήρα του οποίου οι εκπομπές ρύπων είναι σύμφωνες με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τα οχήματα αντιρρυπαντικής τεχνολογίας (παρ.9 άρθρο 2 Ν.2052/92).

Β.- Η Οδηγία 2006/112/εκ (κωδικοποίηση της έκτης οδηγίας Φ.Π.Α.) δεν παρέχει τη δυνατότητα στα κράτη μέλη να επιβάλλουν χαμηλότερο συντελεστή Φ.Π.Α. ή να απαλλάσσουν πράξεις παράδοσης αγαθών και παροχής υπηρεσιών που εξοικονομούν ενέργεια και προστατεύουν το περιβάλλον.

Το ενδεχόμενο εφαρμογής μειωμένων συντελεστών σε αγαθά και υπηρεσίες που προστατεύουν το περιβάλλον συζητείται αυτή την περίοδο στα αρμόδια όργανα της Ευρ. Ένωσης, στα πλαίσια μιας γενικότερης συζήτησης για τον εξορθολογισμό του συστήματος συντελεστών Φ.Π.Α. που εφαρμόζονται στα κράτη μέλη.

Η Ελλάδα, τόσο σε επίπεδο ομάδων εργασίας, όσο και στο ECOFIN, υποστήριξε επί της αρχής την πρόταση της Ευρ. Επιτροπής συμπεριλαμβανομένων και των προτάσεων που αφορούν την εφαρμογή μειωμένου συντελεστή για περιβαλλοντικούς λόγους. Η βασική θέση της χώρας μας είναι η υποστήριξη κάθε δράσης (φορολογικής ή άλλης) που έχει σαν στόχο την καταπολέμηση της ρύπανσης του περιβάλλοντος. Τη θέση αυτή το Υπουργείο μας προωθεί σε κάθε ευκαιρία.

Γ.- Με τις διατάξεις των παραγράφων η', θ' και ι' του άρθρου 18 του ν.2238/1994 δεν εφαρμόζεται η ετήσια τεκμαρτή δαπάνη διαβίωσης που προκύπτει από την κυριότητα ή κατοχή ενός επιβατικού Ι.Χ. αυτοκινήτου μέχρι και 14 φορολογήσιμους ίππους εφόσον έχουν αποκτηθεί από το 1993 μέχρι 31.12.2003.

Επίσης δεν εφαρμόζεται για ΕΙΧ άνω των 14 φορολογήσιμων ίππων, που αποκτήθηκαν το ίδιο χρονικό διάστημα και από 1.1.2004 και εφεξής και η εργοστασιακή τους αξία δεν υπερβαίνει τις 50.000 ευρώ.

Από τα πιο πάνω προκύπτει ότι και για τα αυτοκίνητα νέας τεχνολογίας ανεξαρτήτως φορολογήσιμων ίππων, των οποίων η εργοστασιακή αξία δεν υπερβαίνει τις 50.000 ευρώ, δεν λογίζεται τεκμαρτή δαπάνη.

Δ. - Σύμφωνα με το ισχύον καθεστώς φορολόγησης αυτοκινήτων οχημάτων της χώρας μας και στα πλαίσια της ακολουθούμενης αντιρρυπαντικής πολιτικής για τη μείωση της μόλυνσης του περιβάλλοντος, το τέλος ταξινόμησης που επιβάλλεται στα οχήματα, προσδιορίζεται βάσει του κυλινδρισμού του κινητήρα τους και της αντιρρυπαντικής τους τεχνολογίας με τέτοιο τρόπο ώστε τα οχήματα που πληρούν την τελευταία οδηγία αντιρρυπαντικής τεχνολογίας σύμφωνα με τις κοινοτικές οδηγίες να φορολογούνται με τους χαμηλότερους συντελεστές τελους ταξινόμησης.

Το καθεστώς αυτό καθώς και οι μειωμένοι συντελεστές του τελους ταξινόμησης στοχεύουν στην ενθάρρυνση της αγοράς αυτοκινήτων προηγμένης αντιρρυπαντικής τεχνολογίας και ως εκ τούτου στην ανανέωση του στόλου των αυτοκινήτων οχημάτων και κατ' επέκταση στον περιορισμό της ατμοσφαιρικής ρύπανσης για την προστασία του περιβάλλοντος.

Εξάλλου η φορολογική μεταχείριση των αυτοκινήτων οχημάτων που δεν κινούνται με συμβατικά καύσιμα, όπως τα υβριδικά οχήματα με κινητήρα του οποίου οι εκπομπές ρύπων είναι σύμφωνες με τις ισχύουσες διατάξεις για τα οχήματα - αντιρρυπαντικής τεχνολογίας της Οδηγίας 94/12 Ε.Κ. ή μεταγενέστερης καθώς και τα ηλεκτροκίνητα, είναι ευνοϊκότερη αφού σύμφωνα με τα οριζόμενα στη παρ.5 του άρθρου 121 του Ν. 2960/01 «Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας» (ΦΕΚ 265/Α/23.11.01), τα οχή-

ματα αυτά δεν υπόκεινται στο προβλεπόμενο από τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου αυτού, τέλος ταξινόμησης.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΤ. ΜΠΕΖΑΣ»

5. Στην με αριθμό 583/11-10-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μαγκριώτη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-2483/1-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 583/11-10-2007 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Γιάννης Μαγκριώτης, σχετικά με τον έλεγχο φορτηγών αυτοκινήτων, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Το θέμα της ασφαλούς κυκλοφορίας των οχημάτων, αλλοδαπών και ημεδαπών, στη χώρα μας, καθώς και το δικαίωμα διενέργειας με αυτά οδικών μεταφορών, αντιμετωπίζεται με τους ελέγχους που διενεργούνται σε όλη την επικράτεια από το ΣΕΕ, Λιμενικές, Τελωνειακές, Αστυνομικές Αρχές, και τα Μικτά Κλιμάκια Ελέγχου (Μ.Κ.Ε.) των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων. Τα Μ.Κ.Ε. είναι όργανα που θεσπίστηκαν με τις διατάξεις του ν. 2801/2000.

Η συγκρότηση και η παρακολούθηση της λειτουργίας των Μ.Κ.Ε. ανήκει στις αρμοδιότητες του οικείου Νομάρχη.

2. Με τις διατάξεις του ν. 3446/2006 προβλέφθηκαν αυστηρότερες κυρώσεις για τις παραβάσεις παράνομης κυκλοφορίας φορτηγών αυτοκινήτων, θεσπίστηκαν νέες παραβάσεις για θέματα επικίνδυνων φορτώσεων, υπέρβαρων φορτίων, οδήγηση πέραν του νόμιμου ωραρίου, παράνομης εισόδου αλλοδαπών οχημάτων κ.λπ.. Στις περιπτώσεις επικίνδυνων φορτώσεων και υπέρβασης των μέγιστων ορίων διαστάσεων και βαρών, προβλέπεται πέραν των λοιπών κυρώσεων άμεση ακινητοποίηση του οχήματος.

3. Ειδικότερα για το θέμα του οδικού τεχνικού ελέγχου των κυκλοφορούντων οχημάτων, οι έλεγχοι που γίνονται από τα ΜΚΕ της χώρας σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία (ΥΑ Φ2/55009/4626 (ΦΕΚ 1028/Α/7-8-2002), είναι επιπλέον αναλυτικοί. Συγκεκριμένα, ο οδικός τεχνικός έλεγχος περιλαμβάνει το σύνολο των κάτωθι σημείων:

- Οπτική επιθεώρηση της κατάστασης συντήρησης του οχήματος επαγγελματικής χρήσεως σε στάθμευση.
- Έλεγχο όλων των εγγράφων τεχνικού ελέγχου.
- Επιθεώρηση προκειμένου να διαπιστωθούν τυχόν ελαττώματα συντήρησης. Ειδικότερα εξετάζεται αν πληρούν τις προϋποθέσεις (α) το σύστημα πέδησης και τα κατασκευαστικά στοιχεία του, (β) το σύστημα εξάτμισης, (γ) η θολερότητα του καπνού (ντίζελ), (δ) οι εκπομπές αερίων (βενζίνη, φυσικό αέριο ή υγραέριο), (ε) οι ράβδοι διεύθυνσης, (στ) τα φώτα, οι διατάξεις φωτισμού και σηματοδότησης, (ζ) οι τροχοί/τα ελαστικά, (η) οι αναρτήσεις, (θ) το πλαίσιο, (ι) η εγκατάσταση του ταχογράφου (ια) η εγκατάσταση και η λειτουργία της διάταξης περιορισμού ταχύτητας, και (ιβ) αν υπάρχουν διαρροές καυσίμου ή /και ελαίου.

Σε περίπτωση που ο έλεγχος καταδεικνύει ότι το όχημα έχει ελλείψεις επιβάλλεται, το, κατά περίπτωση, ανάλογο πρόστιμο στον ιδιοκτήτη του οχήματος. Επιπλέον, αν εκτιμηθεί ότι το όχημα μπορεί εγκυμονεί κίνδυνο ασφαλείας, ειδικά σε ότι αφορά την πέδηση, αφαιρούνται τα στοιχεία κυκλοφορίας και το επαγγελματικό όχημα υποβάλλεται σε διεξοδικότερο έλεγχο σε δημόσιο ΚΤΕΟ.

Στοιχεία που αφορούν στους ως άνω τεχνικούς ελέγχους υποβάλλονται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπ.Μ.Ε. Από τα τηρούμενα αυτά στοιχεία παρατηρείται ότι οι έλεγχοι που διεξάγονται από τα Μ.Κ.Ε. Ν.Α. Θεσσαλονίκης βαίνουν αυξανόμενοι!

Θέτουμε, επίσης, υπόψη σας ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες Υπ.Μ.Ε. με στόχο τη βελτίωση της ποιότητας των διενεργούμενων οδικών τεχνικών ελέγχων από όλα τα ΜΚΕ της χώρας έχουν ήδη προχωρήσει τις διεργασίες για την οργάνωση σεμιναρίου επιμόρφωσης υπαλλήλων της σχετικής ειδικότητας όλων των ΝΑ της χώρας. Ακόμα, προωθείται ο εξοπλισμός των ΜΚΕ με

ψηφιακές φωτογραφικές μηχανές προκειμένου οι διαπιστωθείσες τεχνικές ελλείψεις να καταγράφονται με αξιόπιστο και αδιαμφισβήτητο τρόπο.

Ο Υπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ»

6. Στην με αριθμό 509/10-10-07 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Σταύρου Σκοπελίτη, Βέρας Νικολαΐδου και Γεωργίου Μαυρίκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. Β-2494/1-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ερώτησης με αριθμό 509/10-10-2007 που κατέθεσαν στη Βουλή οι Βουλευτές κ. Στ. Σκοπελίτης, κα Βέρα Νικολαΐδου και κ. Γιώργ. Μαυρίκος, σχετικά με την βελτίωση των αεροπορικών συνδέσεων με την νήσο Λήμνο, και σύμφωνα με το με αριθμ. ΥΠΑ/Δ13/Α/40836/2035/24-10-2007 έγγραφο της Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, θέτουμε υπόψη σας ότι:

1. Το Υπουργείο Μεταφορών και Επικοινωνιών και η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, στο πλαίσιο διαμόρφωσης τακτικών αεροπορικών συνδέσεων στο εσωτερικό της χώρας και με στόχο την άρση της απομόνωσης των νησιωτικών περιοχών της χώρας μας και την διαμόρφωση των παραγόντων που συμβάλουν στην οικονομική, κοινωνική και τουριστική τους ανάπτυξη, έχει εντάξει, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο Άρθρο 4 του Κοινοτικού Κανονισμού 2408/92, στο Πρόγραμμα Επιβολής Υποχρεώσεων Δημόσιας Υπηρεσίας (Άγονες Γραμμές), την τακτική σύνδεση της νήσου Λήμνου με την Μυτιλήνη, τη Χίο, την Σάμο και την Ρόδο, καθώς και με την Θεσσαλονίκη και την Ικαρία. Στις υπογεγραμμένες, μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου (ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ) και του αερομεταφορέα που εκτελεί τα δρομολόγια αυτά (ΟΛΥΜΠΙΑΚΕΣ ΑΕΡΟΓΡΑΜΜΕΣ) Συμβάσεις, προβλέπονται οι ημέρες και ώρες εκτέλεσης των δρομολογίων, καθώς και ο τύπος των χρησιμοποιούμενων αεροσκαφών.

2. Δεδομένου ότι η αεροπορική σύνδεση της Λήμνου με την Αθήνα δεν έχει ενταχθεί στο ανωτέρω αναφερόμενο Πρόγραμμα, καθώς δεν πληρούνται τα προβλεπόμενα από τον Κοινοτικό Κανονισμό 2408/92 κριτήρια, ο τύπος του αεροσκάφους με το οποίο εκτελείται το συγκεκριμένο δρομολόγιο, αλλά και οι ώρες των δρομολογίων, αποτελούν αποκλειστική επιλογή, αρμοδιότητα και ευθύνη του αερομεταφορέα που εκτελεί το δρομολόγιο αυτό.

Επί του θέματος αυτού, διαβιβάζουμε το αριθμ. 1036/24-10-2007 έγγραφο της εταιρείας «Ολυμπιακές Αερογραμμές» Α.Ε., με το οποίο παρέχεται η σχετική από πλευράς της πληροφόρηση.

3. Επισημαίνεται ότι, σε επίπεδο Κοινοτικών Οργάνων, ευρίσκεται σε εξέλιξη η αναθεώρηση του ως άνω Κανονισμού, καθώς και η, μεταξύ άλλων, αναθεώρηση των προβλεπόμενων σε αυτόν, όρων και προϋποθέσεων ένταξης δρομολογίων στο Πρόγραμμα Επιβολής Υποχρεώσεων Δημόσιας Υπηρεσίας ("Άγονες Γραμμές"). Μετά την ολοκλήρωση έγκρισης της διαδικασίας αναθεώρησης του Κανονισμού, η οποία αναμένεται περί το τέλος του έτους, η Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας, στο πλαίσιο εφαρμογής του αναθεωρημένου πλέον Κανονισμού, θα προβεί σε επανεξέταση και επαναπροσδιορισμό του συνόλου των αεροπορικών συνδέσεων, οι οποίες θα ενταχθούν στο Πρόγραμμα των Άγονων Γραμμών.

Ο Υπουργός
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

7. Στην με αριθμό 1482/2-11-07 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ελπίδας Τσουρή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1111812/2170/Α0012 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην 1482/2.11.07 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή η Βουλευτής κ. Ελπίδα Τσουρή, σχετικά με το ανωτέρω θέμα και την οποία μας διαβίβασε το Υπουργείο Εσωτερικών με το ΤΚΕ/Φ2/30129/8.11.07 έγγραφό του, σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Με τις διατάξεις του ν. 3522/2006 (ΦΕΚ 276 Α/22.12.2006) «Μεταβολές στη φορολογία εισοδήματος, απλουστεύσεις στον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και άλλες διατάξεις», προβλέπονται φορολογικές ρυθμίσεις στα πλαίσια των δημοσιονομικών δυνατοτήτων, οι οποίες αποβλέπουν στη δικαιότερη κατανομή των φορολογικών βαρών και την ενίσχυση του εισοδήματος ευαίσθητων κοινωνικών ομάδων, όπως μισθωτών, συνταξιούχων, πολυτέκνων κ.λπ..

2. Ειδικότερα από 1.1.2007 προβλέπεται αύξηση του αφορολόγητου ορίου της φορολογικής κλίμακας για μισθωτούς και συνταξιούχους από 11.000 σε 12.000 ευρώ και για μη μισθωτούς και επαγγελματίες από 9.500 σε 10.500 ευρώ. Έτσι, μετά την αύξηση αυτή φορολογούμενος μισθωτός με ένα παιδί έχει αφορολόγητο όριο εισοδήματος 13.000 ευρώ, με δύο παιδιά αφορολόγητο όριο 14.000 ευρώ, με τρία παιδιά αφορολόγητο όριο 22.000 ευρώ, με τέσσερα παιδιά αφορολόγητο όριο 23.000 ευρώ και με πέντε παιδιά αφορολόγητο όριο 24.000 ευρώ. Φορολογούμενος μη μισθωτός με ένα παιδί έχει αφορολόγητο όριο 11.500 ευρώ, με δύο παιδιά 12.500 ευρώ, με τρία παιδιά 20.500 ευρώ, με τέσσερα παιδιά 21.500 ευρώ και με πέντε παιδιά 22.500 ευρώ.

Παράλληλα διευρύνονται τα κλιμάκια και μειώνονται σταδιακά οι συντελεστές φορολογίας της κλίμακας για τα επόμενα δύο έτη 2008 και 2009.

3. Συνεπώς, οι πολύτεκνοι δικαιούνται φορολογική ελάφρυνση ανάλογα με τον αριθμό των τέκνων τους.

Ο Υφυπουργός
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ

8. Στην με αριθμό 1650/7-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Ιωάννου Μπούγα δόθηκε με το υπ' αριθμ. 268/21-11-07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην παραπάνω ερώτηση που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Ι. Μπούγας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Στο άρθρο 16 της με αριθμ. 282328/3-5-2006 ΚΥΑ (ΦΕΚ 588/Β') με την οποία θεσπίστηκε το μέτρο της προστασίας του παραδοσιακού ελαιώνα της Άμφισσας αναφέρονται τα εξής :

«1. Για την καταβολή της ενίσχυσης, ο δικαιούχος υποβάλλει κάθε έτος, αίτηση πληρωμής εντός 20 (είκοσι) εργασίμων ημερών από τη συμπλήρωση εκάστου έτους εφαρμογής του μέτρου. Το πρώτο έτος εφαρμογής του μέτρου αρχίζει με την υπογραφή της σύμβασης ένταξης.

2. Η ενίσχυση καταβάλλεται εντός τριμήνου από την τελευταία ημέρα της προθεσμίας υποβολής αιτήσεων πληρωμής».

Σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη και δεδομένου ότι οι συμβάσεις υπογράφηκαν στο τέλος Δεκεμβρίου του 2006, η περίοδος κατάθεσης των αιτήσεων πληρωμής θα διαρκέσει από την τελευταία εβδομάδα του Δεκεμβρίου έως τις 29-1-2008 το αργότερο. Η ενίσχυση θα καταβληθεί εντός του επομένου τριμήνου, δηλαδή εντός των μηνών Φεβρουαρίου, Μαρτίου και Απριλίου του 2008. Η τήρηση της διαδικασίας πληρωμής είναι στην αρμοδιότητα του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ).

Ο Υφυπουργός
Κ. ΚΙΛΤΙΔΗΣ

9. Στην με αριθμό 1626/7-11-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Παναγιώτη Σγουρίδη δόθηκε με το υπ' αριθμ. Δ16/Φ.1.5/23253/2051/23-11-07 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 1626/07.11.2007 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης

Σγουρίδης, σχετικά με την κατασκευή πυρηνικού εργοστασίου παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας στην Αλβανία και όσον αφορά το σκέλος των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου μας, σας επισυνάπτουμε σχετική απάντηση της Ελληνικής Επιτροπής Ατομικής Ενέργειας (Ε.Ε.Α.Ε.), η οποία καλύπτει τα θιγόμενα θέματα.

Ο Υπουργός
Χ. ΦΩΛΙΑΣ

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

10. Στην με αριθμό 652/12.10.07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Εμμανουήλ Στρατάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 130489/12.11.07 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. 652/12-10-2007 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Μ. Στρατάκη σχετικά με τη λειτουργία του ΕΚΑΒ Κρήτης, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Στο πλαίσιο της προσπάθειας αναβάθμισης και ενίσχυσης των Παραρτημάτων του ΕΚΑΒ στην Κρήτη, τον τελευταίο καιρό δημιουργήθηκαν τέσσερις (4) νέοι τομείς, στις Μοίρες, στη Μεσαρά, στην Ιεράπετρα και στη Σητεία, ενώ ταυτόχρονα, προκειμένου να ενδυναμωθεί το ήδη υπάρχον προσωπικό του ΕΚΑΒ στο νησί, έγιναν περίπου πενήντα (50) μετακινήσεις-μεταθέσεις εργαζομένων.

Αναφορικά με το δεύτερο ερώτημα σημειώνεται ότι διαφέρει η διαδικασία ανάθεσης καθηκόντων Διευθυντή στη Διεύθυνση του Παραρτήματος ΕΚΑΒ Ηρακλείου, από τη διαδικασία πλήρωσης θέσης Διευθυντή ΕΣΥ του ΕΚΑΒ.

Ειδικότερα, ο κ. Βουρβαχάκης, ο οποίος ήταν μέχρι πρότινος τοποθετημένος Διευθυντής του Παραρτήματος ΕΚΑΒ Ηρακλείου με απόφαση του Δ.Σ. του ΕΚΑΒ, υπέβαλε την παραίτησή του το Δεκέμβριο του 2006 από τη θέση αυτή, η οποία παραίτηση έγινε αποδεκτή από το Δ.Σ. του ΕΚΑΒ τον Ιανουάριο του 2007. Από τον Ιανουάριο του 2007 και μέχρι πρόσφατα, που ξεκίνησε η διαδικασία ανάθεσης καθηκόντων σε νέο Διευθυντή στο Παράρτημα ΕΚΑΒ Ηρακλείου, ο κ. Βουρβαχάκης εκτελούσε προσωρινά χρέη Διευθυντή μέχρι το διορισμό νέου Διευθυντή, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Σε σχέση με το θέμα της κατάληψης της θέσης του Διευθυντή ΕΣΥ., επισημαίνεται ότι με την αρ. Υ10α/Γ.Π.113632/18-11-03 προκήρυξη προκηρύχθηκαν θέσεις Διευθυντών του ΕΣΥ διάφορων ειδικοτήτων και ο κ. Βουρβαχάκης υπέβαλε αίτηση υποψηφιότητας για την κατάληψη μιας εκ των θέσεων αυτών. Με τα αρ. 414 και 415 /11-2-04 έγγραφα της υπηρεσίας του ΕΚΑΒ ο φάκελος του άνω ιατρού διαβιβάστηκε στους εισηγητές του Συμβουλίου Επιλογής Κρίσεως Ιατρών ΕΣΥ-ΕΚΑΒ, προκειμένου να καταθέσουν τις εισηγητικές τους εκθέσεις. Όμως με το αρ. ΔΙΔΑΔ /Φ.18.15/1256/οικ.766 έγγραφο του ΥΠΕΣΔΔΑ αναστάληκαν οι προσλήψεις και υπηρεσιακές μεταβολές κατά την προεκλογική περίοδο του έτους 2004. Εν συνεχεία με τα αρ. Υ10α/Γ.Π.38528/4/2004 και Υ10α/Γ.Π.οικ.26208/12-3-04 έγγραφα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης αναστάληκαν οι διαδικασίες κρίσεων για πλήρωση θέσεων κλάδου ιατρών ΕΣΥ. Κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα το νομοθετικό καθεστώς προέβλεπε στην παρ. 7 του άρθρου 43 του Ν. 3252 /2004 ότι : «Οι διαδικασίες Επιλογής και Αξιολόγησης Επιμελητών Α' και Β' Ιατρών ΕΣΥ και Διευθυντών Ιατρών ΕΣΥ που εκκρεμούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, παραπέμπονται στα Συμβούλια Επιλογής και Αξιολόγησης που προβλέπονται στο παρόν άρθρο. Στις περιπτώσεις αυτές η κρίση ή αξιολόγηση γίνεται εφ' αρχής, σε οποιοδήποτε στάδιο και αν βρίσκεται, με αποτέλεσμα για την πλήρωση θέσεων ιατρών κλάδου ΕΣΥ ΕΚΑΒ οι διαδικασίες επιλογής και αξιολόγησης να γίνουν εξαρχής σε οποιοδήποτε στάδιο και αν βρίσκονταν.»

Εν συνεχεία, με την αρ. ΔΥ1δ/11529/14-2-05 απόφαση του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΦΕΚ 236/22-2-05), έγινε ανασυγκρότηση του Πενταμελούς Κεντρικού Συμβουλίου Επιλογής για την πλήρωση των κενών θέσεων του κλά-

δου ιατρών ΕΣΥ του ΕΚΑΒ και με την αρ. ΔΥ1δ/οικ. 79383/12-7-06 (ΦΕΚ 1051/13-8-2006) διορίστηκε ως Πρόεδρος του Πενταμελούς Κεντρικού Συμβουλίου Επιλογής για την πλήρωση των κενών θέσεων του κλάδου ιατρών ΕΣΥ του ΕΚΑΒ ο κ. Παπαευσταθίου Νικόλαος, Πρόεδρος του Δ.Σ του ΕΚΑΒ.

Από τις προκηρύξεις θέσεων που εκκρεμούσαν στο Συμβούλιο δόθηκε προτεραιότητα, κατόπιν ενημέρωσης και σύμφωνης γνώμης του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, στην πλήρωση των θέσεων Επιμελητών Β' των Παραρτημάτων και Τομών του ΕΚΑΒ, για την κάλυψη πάγιων και επιτακτικών αναγκών. Επισημαίνεται επίσης ότι με το αρ. Υ10α/Γ.Π 104892/10-8-07 έγγραφο του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης δόθηκε εντολή να κριθούν κατά προτεραιότητα οι θέσεις των Επιμελητών Β' κλάδου Ε.Σ.Υ. για την Κ.Υ. του ΕΚΑΒ, λόγω άμεσων και επιτακτικών αναγκών, με αποτέλεσμα να προταθούν οι κρίσεις των Επιμελητών Β' έναντι της κρίσης του ανωτέρω ιατρού. Επιπροσθέτως, οι παραιτήσεις τόσο του τακτικού μέλους εισηγητή κριτή κ. Καραμπίνη Ανδρέα και του αναπληρωτή του κ. Βάρσου Βασιλείου την 1-8-07 από μέλη του Πενταμελούς Συμβουλίου συνέβαλαν στην καθυστέρηση κρίσης του ανωτέρω ιατρού, δεδομένου ότι αναμένεται η σχετική έκδοση υπουργικής απόφασης για την αντικατάστασή τους. Κατά συνέπεια η καθυστέρηση κρίσης για την άνω προκηρυχθείσα θέση είναι απολύτως εύλογη και δικαιολογημένη.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι.ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ»

11. Στην με αριθμό 877/18.10.07 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Τάκη Τσιόγκα, Αχιλλέα Κανταρτζή και Νικολάου Γκατζή δόθηκε με το υπ' αριθμ. 118062/ΙΗ/6.11.07 έγγραφο από τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 877/18-10-07, την οποία κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Τάκης Τσιόγκας, Αχιλλέας Κανταρτζής και Νίκος Γκατζής σχετικά με τα σχολεία του Ν. Λάρισας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Α.. 1. Βασικός στόχος του ΥΠΕΠΘ είναι η παροχή ποιοτικής δημόσιας εκπαίδευσης ανοιχτής σε όλους τους μαθητές χωρίς αποκλεισμούς. Προς την κατεύθυνση αυτή υλοποιούνται οι παρακάτω ενέργειες:

Σταδιακή επέκταση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης σε δωδεκαετή. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 3518/2006 (ΦΕΚ 272, τ.Α'), καθιερώθηκε από τη νέα σχολική χρονιά 2007 - 2008 η υποχρεωτική φοίτηση στην Προσχολική Αγωγή των νηπίων που συμπληρώνουν ηλικία πέντε ετών την 31η Δεκεμβρίου του έτους εγγραφής τους στο Νηπιαγωγείο.

Αναβάθμιση της τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης με την ενίσχυση της γενικής παιδείας και των επαγγελματικών εφοδίων των μαθητών σύμφωνα με τις τρέχουσες εξελίξεις

Ενίσχυση του έργου των εκπαιδευτικών με εκτεταμένα προγράμματα επιμόρφωσης σε θέματα διδακτικής ανά μάθημα, αξιοποίησης των νέων τεχνολογιών, διαχείρισης της τάξης κ.ά. Προώθηση μελετών του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου για την αναβάθμιση της ποιότητας της εκπαίδευσης σε όλους τους τομείς με σκοπό την ανατροφοδότηση και τη συνεχή βελτίωση του συστήματος.

2. Επιπλέον, σας ενημερώνουμε ότι:

Σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 2 του Ν. 1566/85 (ΦΕΚ 167, τ.Α'), «η φοίτηση είναι υποχρεωτική στο δημοτικό σχολείο και στο γυμνάσιο, εφόσον ο μαθητής δεν έχει υπερβεί το 16ο έτος της ηλικίας του»..

Στο Ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα η εκπαίδευση παρέχεται από το κράτος δωρεάν.

Το ΥΠΕΠΘ με σειρά μέτρων επιδιώκει την οικοδόμηση ενός σχολείου προσπιού σε όλες τις κοινωνικές ομάδες. Ο θεσμός του ολοήμερου σχολείου: τα καινοτόμα Προγράμματα, (Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, Αγωγή Υγείας, Κυκλοφοριακή Αγωγή, η θεσμοθέτηση της Ευέλικτης Ζώνης), η εισαγωγή της δεύτερης. Ξένης γλώσσας στο δημοτικό σχολείο, στοχεύουν στη δημιουργία ενός αποτελεσματικού σχολείου.

Στο πλαίσιο της διαπολιτισμικής αγωγής, το ΥΠΕΠΘ καταβάλλει σημαντική προσπάθεια για την ομαλή και ισόρροπη ένταξη των παλιννοστώντων και αλλοδαπών μαθητών στο ελληνικό σχολείο. Η ένταξη των μαθητών αυτών γίνεται με κατάλληλες ενέργειες, αντισταθμιστικά μέτρα και προγράμματα, ώστε να αίρονται οι ανισότητες μεταξύ των μαθητών και να έχουν όλοι ίσες δυνατότητες πρόσβασης στην εκπαίδευση.

Η πρόσβαση και φοίτηση των αλλοδαπών μαθητών προβλέπεται από το άρθρο 7, παρ. 8 του Π.Δ. 201/98 (ΦΕΚ 161 Α') και το άρθρο 40 του Ν. 2910/01 (ΦΕΚ 91 Α').

Προκειμένου να είναι αποτελεσματική η εκπαίδευση των παλιννοστώντων και αλλοδαπών μαθητών, έχει διαμορφωθεί ένα ευέλικτο σχήμα θεσμικής και διδακτικής παρέμβασης.

Επίσης, εφαρμόζονται Προγράμματα Ενισχυτικής Διδασκαλίας για τους μαθητές Γυμνασίου και Πρόσθετης Διδακτικής Στήριξης για τους μαθητές του Λυκείου.

3. Σχετικά με τη δωρεάν στέγαση και σίτιση των φοιτητών και σπουδαστών της χώρας, σας γνωρίζουμε ότι:

Το ΥΠΕΠΘ καλύπτει τις ανάγκες των φοιτητών και των σπουδαστών μέσω των Φοιτητικών Εστίων που διαθέτει το Εκπαιδευτικό Ίδρυμα και το Εθνικό Ίδρυμα Νεότητας, καθώς και μέσω δωμάτων που μισθώνει το ΤΕΙ ή το Πανεπιστήμιο για το σκοπό αυτό. Πέραν τούτων, το ΥΠΕΠΘ σε συνεργασία με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, παρέχει στους φοιτητές και στους σπουδαστές τη δυνατότητα επιλογής μεταξύ δύο επιδομάτων:

Το επιδόματος ενοικίου, το οποίο χορηγείται μηνιαίως, για όσα έτη προβλέπονται για την ολοκλήρωση των σπουδών τους.

Το στεγαστικό επιδόματος, το οποίο χορηγεί, σύμφωνα με τον ν.3220/2004 (ΦΕΚ Α, 15), σε προπτυχιακούς φοιτητές που διαμένουν μακράν του τόπου μόνιμης κατοικίας των γονέων τους, ύψους 1.000,00 ευρώ ετησίως.

Όσον αφορά στη δωρεάν σίτιση, σύμφωνα με την παρ.6 του άρθρου 14 του Ν. 2817/2000 (ΦΕΚ 78, τ.Α'), για την κάλυψη της δαπάνης σίτισης προπτυχιακών φοιτητών και σπουδαστών εγγράφεται κάθε χρόνο στον προϋπολογισμό του ΥΠΕΠΘ ειδική πίστωση, από την οποία με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, επιχορηγούνται τα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ, οι φοιτητικές ή σπουδαστικές λέσχες τους, καθώς και η λέσχη της ΑΣΠΑΙΤΕ.

Β. Επιπλέον, σας γνωρίζουμε ότι η ανοδική πορεία των πιστώσεων που διατέθηκαν για την Παιδεία το έτος 2007 από τον γενικό κρατικό προϋπολογισμό εμφανίζονται στον συνοδευτικό πίνακα.

Επισημαίνεται ότι για τον καθορισμό των οικονομικών μεγεθών του προϋπολογισμού του ΥΠΕΠΘ συνεκτιμώνται, εκτός από τις ανάγκες του ΥΠΕΠΘ, οι ανάγκες και των υπόλοιπων φορέων του Δημοσίου προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι και ο αναπτυξιακός χαρακτήρας του κρατικού προϋπολογισμού.

Το ΥΠΕΠΘ θέτει συνεχώς ως στόχο την εξεύρεση των καλύτερων δυνατών λύσεων και τη δημιουργία κατευθύνσεων ικανών να εξασφαλίσουν την παροχή ποιοτικής εκπαίδευσης.

Γ. Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις έχουν την αρμοδιότητα για την επιλογή και την απόκτηση οικοπεδικών εκτάσεων, τον προγραμματισμό, τη μελέτη, την κατασκευή και την επίβλεψη των έργων σχολικής στέγης (Ν. 2218/94, Ν. 2240/94 και Π.Δ. 30/1996).

Οι Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις σε συνεργασία με τις οικείες Περιφέρειες έχουν την δυνατότητα να εντάξουν τα έργα κατασκευής σχολικών κτιρίων στα αντίστοιχα ΠΕΠ (Γ' ΚΠΣ).

Το ΥΠΕΠΘ σε ετήσια βάση επιχορηγεί τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (ΣΑΕ 047/6) για οικόπεδα, μελέτες και κατασκευές χωρίς περαιτέρω παρέμβαση μέσα στο Νομό.

Αντίστοιχα σε ετήσιες επιχορηγήσεις προς τους ΟΤΑ για επισκευές και συντηρήσεις των σχολικών κτιρίων προβαίνει το Υπουργείο Εσωτερικών.

Το ΥΠΕΠΘ έχει αποδείξει την ευαισθησία του για τα ζητήματα σχολικής στέγης του Ν. Λάρισας. Αυτό αποδεικνύεται και από τη σταθερή αύξηση της χρηματοδότησης της Ν.Α. Λάρισας

από τον ΟΣΚ (από 2.036.733,00 ευρώ το 2004 σε 2.975.543,00 ευρώ το 2007 - αύξηση περίπου 46%).

Έχοντας συνείδηση της ευθύνης του, το ΥΠΕΠΘ θα φροντίσει στο πλαίσιο των χρηματοοικονομικών δυνατοτήτων του για τη χρηματοδότηση της Ν.Α. Λάρισας προκειμένου να εξελιχθεί ομαλά η πορεία εκτέλεσης όλων των απαραίτητων έργων σχολικής στέγης.

Δ. Το ΥΠΕΠΘ, στο πλαίσιο του προγραμματισμού του για την εξασφάλιση της ομαλής λειτουργίας των σχολείων Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης και αφού έλαβε υπόψη τις ανάγκες σε διδακτικό προσωπικό, πέτυχε ώστε οι διορισμοί των εκπαιδευτικών να πραγματοποιηθούν έγκαιρα, όπως κάθε χρόνο, ενόψει έναρξης του σχολικού έτους 2007-2008.

Ι. Συγκεκριμένα, οι μόνιμοι διορισμοί των κλάδων ΠΕ60 και ΠΕ70 πραγματοποιήθηκαν με τις αρ. πρωτ. Φ.361.1/392/89387/Δ1/13-8-2007, Φ.361.1/409/90184/Δ1/16-8-2007 και Φ.361.1/432/90631/Δ1/17-08-2007 Υπουργικές Αποφάσεις με τις οποίες συνολικά διορίστηκαν 2160 Δάσκαλοι και 980 Νηπιαγωγοί. Επίσης, με την αρ. πρωτ. 89502/Δ2/10-08-2007 Υπουργική Απόφαση διορίστηκαν 143 καθηγητές Αγγλικής Γλώσσας και 316 καθηγητές Φυσικής Αγωγής, ενώ με την αρ. πρωτ. Φ.361.1/391/89818/Δ1/13-8-2007 Υπουργική Απόφαση πραγματοποιήθηκαν και οι διορισμοί των πολυτέκνων εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση (14 Δασκάλων, 22 Νηπιαγωγών και 7 Φυσικής Αγωγής).

Πέραν των διορισμών του μόνιμου προσωπικού, το ΥΠΕΠΘ για την κάλυψη των λειτουργικών κενών προέβη και στην πρόσληψη προσωρινών αναπληρωτών ως ακολούθως:

1544 Δάσκαλοι και 634 Νηπιαγωγοί (Α' Φάση Αναπληρωτών, 17-8-2007)

603 Δάσκαλοι και 178 Νηπιαγωγοί (Β' Φάση Αναπληρωτών, 27-9-2007)

1.301 Δάσκαλοι, 395 Νηπιαγωγοί, 840 καθηγητές Φυσικής Αγωγής και 132 καθηγητές Αγγλικής Γλώσσας (Γ' Φάση Αναπληρωτών, 03-10-2007)

189 Δάσκαλοι και 54 Νηπιαγωγοί (Δ' Φάση Αναπληρωτών, 24-10-07)

3 Δάσκαλοι (Ε' Φάση Αναπληρωτών).

Επιπλέον, για την κάλυψη μαθημάτων ειδικότητας δόθηκαν πιστώσεις 40.276 ωρών ανά εβδομάδα για πρόσληψη ωρομισθίων εκπαιδευτικών για το Ολοήμερο Σχολείο στα αντικείμενα «Εικαστικά, Θεατρική Αγωγή, Μουσική, Πληροφορική, Αγγλικά και Αθλητισμό-Χορό».

ΙΙ. Για το σχολικό έτος 2007-2008, έγιναν οι παρακάτω διορισμοί μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης:

(α) 3.718 εκπαιδευτικοί από τους πίνακες διοριστέων του ΑΣΕΠ, από τον πίνακα 30μηνου και από τον Ενιαίο Πίνακα αναπληρωτών (ΦΕΚ 599/τ.Γ/16.08.2007, ΦΕΚ 600/τ.Γ/16-08-2007, ΦΕΚ 639/τ.Γ/17-08-2007).

(β) 454 πολύτεκνοι εκπαιδευτικοί, (ΦΕΚ 691/τ.Γ/06.09.2007).

Συνεπώς, συνολικά διορίστηκαν 4.172 εκπαιδευτικοί στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση.

Για την κάλυψη εκτάκτων αναγκών, όπως εκπαιδευτικές άδειες, αναρρωτικές άδειες, άδειες κήσης-λοχείας, επαπειλούμενες κυήσεις, αποσπάσεις εκπαιδευτικών και, γενικά, για την κάλυψη λειτουργικών κενών τα οποία δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν, το ΥΠΕΠΘ προβαίνει' σε προσλήψεις προσωρινών αναπληρωτών και ωρομισθίων εκπαιδευτικών. Συγκεκριμένα, για το σχολικό έτος 2007-2008, προσελήφθησαν:

1309 αναπληρωτές εκπαιδευτικοί διαφόρων ειδικοτήτων με την αρ. πρωτ. 108121/Δ2/2-10-2007 Υπουργική Απόφαση, 128 αναπληρωτές εκπαιδευτικοί κλάδου ΠΕ16-Μουσικής, διαφόρων μουσικών ειδικοτήσεων, σε μουσικά σχολεία με την αρ. πρωτ. 112165/Δ2/10-10-2007 Υπουργική Απόφαση και.

441 αναπληρωτές εκπαιδευτικοί διαφόρων ειδικοτήτων με την αρ. πρωτ. 115192/Δ2/16-10-2007 Υπουργική Απόφαση.

Επιπλέον, έχουν διατεθεί 26.344 ώρες ανά εβδομάδα για την πρόσληψη ωρομισθίων στα σχολεία της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης.

Το ΥΠΕΠΘ μεριμνά για την κάλυψη τυχόν εκπαιδευτικών

κενών με την τοποθέτηση αναπληρωτών ή ωρομισθίων εκπαιδευτικών, καθώς και εκπαιδευτικών μόνιμων, αποσπασμένων από' άλλες Διευθύνσεις Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, ή με διάθεση υπεραριθμίων εκπαιδευτικών σε σχολεία άλλης περιοχής της αρμοδιότητας του ίδιου ΠΥΣΠΕ/ΠΥΣΔΕ ή ακόμα και με ανάθεση υπερωριακής διδασκαλίας στους μόνιμους εκπαιδευτικούς της ίδιας σχολικής μονάδας.

ΙΙΙ. Περαιτέρω, σας ενημερώνουμε ότι τα βιβλία Γυμνασίου, Λυκείου και Γενικής Παιδείας ΕΠΑΛ καθώς και τα περισσότερα βιβλία των ειδικοτήτων έχουν αποσταλεί από τον ΟΕΔΒ προς τα σχολεία του Νομού Λάρισας. Άμεσα θα ολοκληρωθεί η αποστολή των συμπληρωματικών παραγγελιών, μαζί με λύσεις, εργαστηριακούς οδηγούς ή τετράδια που τυχόν εκκρεμούν.

Σταθερή επιδίωξη τις πολιτικές ηγεσίας του ΥΠΕΠΘ είναι ο σχεδιασμός και η υλοποίηση τις νέου στοχοχρονοδιαγράμματος, το οποίο θα συμπεριλαμβάνει τις τις απαιτούμενες υπηρεσιακές μεταβολές και οι οποίες θα ολοκληρώνονται μέχρι τέλους του εκάστοτε τρέχοντος σχολικού έτους. Επιδιώκουμε η έναρξη κάθε νέου σχολικού έτους να πραγματοποιείται με ομαλό και απρόσκοπτο τρόπο, τον οποίο θα διασφαλίζουν η πληρότητα των σχολικών μονάδων όλων των βαθμίδων σε εκπαιδευτικό δυναμικό.

Ο Υπουργός
ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ»

Σημ.: Τα συνημμένα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων).

12. Στην με αριθμό 3081/10-12-07 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεώργιου Παπαδημητρίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 486/3-1-08 έγγραφο από την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην με αρ. πρωτ. 3081/10-12-2007 ερώτηση, που κατατέθηκε στη Βουλή από το Βουλευτή κ. Γ. Παπαδημητρίου, σχετικά με το ανωτέρω θέμα, και όσον αφορά στις αρμοδιότητες του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Α. Το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καλύπτει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από το άρθρο 3 του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη «Το δικαίωμα για ασφαλείς και υγιεινές συνθήκες εργασίας», καθόσον προάγει τα ζητήματα βελτίωσης του εργασιακού περιβάλλοντος και εξασφάλισης συνθηκών ασφάλειας, υγείας και ευεξίας των εργαζομένων καθορίζοντας συγκεκριμένη πολιτική και διαμορφώνοντας τις κατάλληλες δομές. Σε κεντρικό επίπεδο, λειτουργεί η Γενική Διεύθυνση Συνθηκών και Υγιεινής της Εργασίας με κύριο έργο στο νομοθετικό και ενημερωτικό τομέα, ενώ παράλληλα το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας ασκεί το ελεγκτικό έργο. Σε όλους τους παραπάνω τομείς λειτουργούν θεσμοθετημένα όργανα διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους.

Όσον αφορά στις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας, ουδεμία από τις αναφερόμενες στο παράρτημα της Ερώτησης είναι στη δικαιοδοσία της ως άνω υπηρεσίας για κύρωση.

Β. Στο πλαίσιο της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (Δ.Ο.Ε.) και πιο συγκεκριμένα στη συνεδρίαση της Επιτροπής για τους εργαζόμενους μετανάστες που έλαβε χώρα κατά τη διάρκεια των εργασιών της 29ης Συνόδου της Διεθνούς Συνδιάσκεψης Εργασίας (Ιούνιος 2004) επισημάνθηκε τόσο από τη χώρα μας όσο και από την Προεδρία της Ε.Ε. ότι τα θέματα της μετανάστευσης είναι θέματα με ιδιαίτερη ευαισθησία για κάθε κράτος. Η ευαισθησία αυτή προκύπτει από τις επιδράσεις που μπορούν να έχουν τα αυξανόμενα μεταναστευτικά ρεύματα τόσο στην αγορά εργασίας όσο και στην οικονομία και την κοινωνική συνοχή γενικότερα.

Ιδιαίτερα, δε, για τη χώρα μας, η οποία τα τελευταία 15 περίπου χρόνια καλείται να αντιμετωπίσει την πρόσκληση ενός σταδιακά αυξανόμενου μεταναστευτικού ρεύματος με σκοπό την εργασία. Ως εκ τούτου, αντιμετωπίστηκε με σκεπτικισμό η πρό-

ταση για υιοθέτηση ενός διεθνούς κανονιστικού πλαισίου για τη ρύθμιση των θεμάτων της μετανάστευσης και η εξ αυτού απορρέουσα υποχρέωση των κρατών για την κύρωση των σχετικών συμβάσεων της Δ.Ο.Ε. Αντίθετα, η πλειονότητα των κρατών της Ε.Ε. και η χώρα μας υποστήριξαν ότι η αντιμετώπιση των μεταναστευτικών θεμάτων θα πρέπει να γίνεται σε εθνικό επίπεδο με βάση τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες της αγοράς εργασίας και της κοινωνίας τους γενικότερα.

Γ. Όσον αφορά στον Αναθεωρημένο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης, σας πληροφορούμε τα εξής:

Ως γνωστόν το 1961 υιοθετήθηκε στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης (ΕΚΧ), διεθνής σύμβαση για την προστασία των κοινωνικών δικαιωμάτων. Η Ελλάδα κύρωσε τον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη με το Νόμο 1426/84 (ΦΕΚ 32 Α/21-3-84). Από το 1961 ο ΕΚΧ εξελίσσεται μέσω της νομολογίας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Κοινωνικών Δικαιωμάτων που επιβλέπει την εφαρμογή του, αλλά και μέσω της υιοθέτησης τριών Πρωτοκόλλων που διευρύνουν τα προστατευόμενα δικαιώματα και βελτιώνουν το μηχανισμό ελέγχου. Το 1988, το Πρόσθετο Πρωτόκολλο στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη πρόσθεσε τέσσερα νέα άρθρα που αντιστοιχούν σε ισάριθμα δικαιώματα. Ο μηχανισμός ελέγχου της εφαρμογής των διατάξεων του ΕΚΧ ενισχύθηκε, κατ' αρχήν το 1991 από το Τροποποιητικό Πρωτόκολλο του Τορίνο, και το 1995 από το Πρωτόκολλο Συλλογικών Καταγγελιών με το οποίο δίνεται η δυνατότητα σε διεθνείς μη Κυβερνητικές Οργανώσεις και σε Συνδικαλιστικές Οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων, να υποβάλλουν συλλογικές καταγγελίες για παραβίαση των διατάξεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη. Η χώρα μας έχει επικυρώσει και τα τρία ανωτέρω Πρωτόκολλα.

Ο Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης το 1996 αναθεωρήθηκε προκειμένου να γίνει ακόμη πιο επίκαιρος και να συμπεριλάβει νέα δικαιώματα. Υιοθετήθηκε ο Αναθεωρημένος Ευρωπαϊκός Κοινωνικός Χάρτης, ο οποίος απαριθμεί 31 συνολικά άρθρα που αντιστοιχούν σε ισάριθμα δικαιώματα τα οποία μπορούν να ταξινομηθούν σε τέσσερις βασικές κατηγορίες: α) δικαιώματα απασχόλησης, κατάρτισης και ίσων ευκαιριών, β) υγείας, κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής προστασίας, γ) εργασιακά δικαιώματα, και δ) δικαιώματα των παιδιών, των μεταναστών και της οικογένειας.

Η Ελλάδα υπέγραψε τον Αναθεωρημένο Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη στις 3 Μαΐου του 1996 και στην παρούσα φάση βρίσκεται στο στάδιο εξέτασης της κύρωσής του. Συγκεκριμένα: 1. Στο πλαίσιο της προετοιμασίας της επικύρωσης του Αναθεωρημένου ΕΚΧ, πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα στις 6 Νοεμβρίου 2007 ημερίδα με θέμα «Η Εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης», η οποία συνδιοργανώθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης και το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Στην εν λόγω ημερίδα έλαβαν μέρος και ανέπτυξαν εισηγήσεις εμπειρογνώμονες και στελέχη της Γραμματείας του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη του Συμβουλίου της Ευρώπης, καθηγητές ΑΕΙ της χώρας μας αλλά και του εξωτερικού, και υπηρεσιακοί παράγοντες του Υπουργείου Απασχόλησης. Την έναρξη της ημερίδας κήρυξε η Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, κα Σοφία Κаланτζάκου και ο γενικός Γραμματέας Απασχόλησης κ. Δημήτριος Κοντός. Κεντρικό θέμα αυτής αποτέλεσε η επικύρωση του Αναθεωρημένου ΕΚΧ από την Ελλάδα και οι διατάξεις του ΕΚΧ του 1961 οι οποίες δεν έχουν κυρωθεί από τη χώρα μας. Κατά τη διάρκεια της ημερίδας έγινε μια ενδιαφέρουσα και εποικοδομητική ανταλλαγή απόψεων για τις διατάξεις του Αναθεωρημένου Χάρτη και την ελληνική νομοθεσία και πρακτική και το βασικό συμπέρασμα των εργασιών ήταν ότι δεν υπάρχουν σημαντικές δυσκολίες για την επικύρωση του Αναθεωρημένου Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη από τη χώρα μας.

2. Το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας έχει προβεί στις απαραίτες ενέργειες για τη σύσταση Επιτροπής για την επεξεργασία του Αναθεωρημένου ΕΚΧ και την κατάρτιση του σχετικού σχεδίου νόμου για την κύρωση του. Η

Επιτροπή αποτελείται καταρχήν από εκπροσώπους διαφόρων υπηρεσιών του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και από έναν εμπειρογνώμονα στα θέματα του εργατικού δικαίου. Στις εργασίες της ως άνω Επιτροπής θα καλούνται επίσης να συμμετάσχουν ανάλογα με τις διατάξεις του Αναθεωρημένου ΕΚΧ που θα συζητούνται και εκπρόσωποι άλλων Υπουργείων και Φορέων. Η Επιτροπή θα πρέπει να έχει ολοκληρώσει το έργο της κατά το πρώτο εξάμηνο του 2008.

Από τα ανωτέρω εκτεθέντα είναι σαφές ότι στις προθέσεις της χώρας μας είναι να επικυρώσει τον Αναθεωρημένο ΕΚΧ και προς αυτήν την κατεύθυνση κινούνται και οι πρωτοβουλίες που αναλύθηκαν.

Όσον αφορά στη Διεθνή Σύμβαση του ΟΗΕ για την Προστασία των Δικαιωμάτων όλων των Μεταναστών Εργατών και των Μελών των Οικογενειών τους, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η εν λόγω Σύμβαση τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2003. Την έχουν υπογράψει 37 κράτη εκ των οποίων τα 28 την έχουν κυρώσει. Στο παρελθόν το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας είχε πραγματοποιήσει αλληλογραφία με αρμόδιες υπηρεσίες σχετικά με το ενδεχόμενο κύρωσης της εν λόγω σύμβασης. Από την αλληλογραφία αυτή είχαν προκύψει επιφυλάξεις σχετικά με την κύρωση της διεθνούς σύμβασης καθώς καμία χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν την έχει κυρώσει και κάποιες διατάξεις της έρχονται σε αντίθεση με τα μέχρι στιγμής συμφωνηθέντα μεταξύ των κρατών - μελών στο πλαίσιο της διακυβερνητικής συνεργασίας στον τομέα της μετανάστευσης.

Όσον αφορά τις Διεθνείς Συμβάσεις Εργασίας με αριθμό 97/1949 «Για τους μετανάστες εργάτες» και 143/1975 «Για τη μετανάστευση με παράνομες συνθήκες και την προώθηση της ισότητας ευκαιριών και μεταχείρισης των μεταναστών εργατών» της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '90 η χώρα μας, ως χώρα προέλευσης και όχι υποδοχής μεταναστών, δεν είχε ενδιαφέρον να κυρώσει τις δύο αυτές Συμβάσεις, οι οποίες θέτουν κανόνες για τον τρόπο μεταχείρισης των μεταναστών στις χώρες υποδοχής. Μετά την κοινωνικοπολιτική αστάθεια που επικράτησε στα Βαλκάνια, η χώρα μας δέχθηκε ένα τεράστιο κύμα μεταναστών από τις όμορες χώρες και μετατράπηκε σε χώρα μεταναστών. Η ελληνική κυβέρνηση προσπάθησε να αντιμετωπίσει το κύμα της λαθρομετανάστευσης με έκδοση νέων νομοθετημάτων και την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας.

Η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, κατά την 87η Διεθνή Συνδιάσκεψη Εργασίας (1999), έφερε προς εξέταση, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Καταστατικού της Οργάνωσης, τις εν λόγω Συμβάσεις, στο πλαίσιο της Επιτροπής για την Εφαρμογή των Συμβάσεων και Συστάσεων. Η Συνδιάσκεψη, μετά από παρεμβάσεις των κρατών μελών της Οργάνωσης, αποφάσισε ότι πρέπει απαραίτητα να επανεξεταστούν οι υπάρχοντες Διεθνείς Κανόνες Εργασίας και να τροποποιηθούν, ούτως ώστε να εξασφαλίζουν καλύτερη προστασία στους μετανάστες. Σημειώνουμε ότι τον Μάιο 1999, στο πλαίσιο της προετοιμασίας για τη συμμετοχή της χώρας μας στην 87η Διεθνή Συνδιάσκεψη Εργασίας, συγκλήθηκε το Τμήμα Εφαρμογής των Διεθνών Κανόνων Εργασίας του Ανωτάτου Συμβουλίου Εργασίας, το οποίο είχε αποφασίσει ομόφωνα (εκπρόσωποι Εργοδοτών - Εργαζομένων - Κυβέρνησης) ότι η χώρα μας δεν μπορεί να προχωρήσει στην κύρωση των εν λόγω Συμβάσεων πριν την προσαρμογή της νομοθεσίας μας στα νέα δεδομένα, που είχε δημιουργήσει το κύμα της λαθρομετανάστευσης.

Τον Ιούνιο 2004, κατά την 92η Διεθνή Συνδιάσκεψη Εργασίας, στο πλαίσιο της Επιτροπής για τους Εργαζόμενους Μετανάστες η Ευρωπαϊκή Ένωση με κοινή δήλωσή της ύστερα από συμφωνία των κρατών μελών της υποστήριξε ότι δεν κρίνει επιφύλαξη την επικύρωση των εν λόγω Συμβάσεων. Η πλειοψηφία, άλλωστε, των εκπροσώπων των Κυβερνήσεων, πλην κάποιων χωρών της Αφρικής και της Ασίας, αντιμετώπισαν με σκεπτικισμό την υιοθέτηση διεθνούς κανονιστικού πλαισίου σε θέματα μετανάστευσης, καθώς και την επικύρωση των δύο Συμβάσεων.

Αναφορικά με την 121/1964 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας «Για

τις παροχές σε περίπτωση εργατικών ατυχημάτων και επαγγελματικών ασθενειών», η οποία συμπληρώθηκε με τη Σύσταση 194/2002 -στην οποία περιέχεται ως Παράρτημα επικαιροποιημένος Κατάλογος Επαγγελματικών Ασθενειών- και με αντίστοιχο Πρωτόκολλο, σας ενημερώνουμε ότι είναι στις προθέσεις του Υπουργείου μας να εξετάσει τη δυνατότητα κύρωσης της Σύμβασης, αφού πρώτα προχωρήσει στην αναπροσαρμογή του άρθρου 40 του Κανονισμού του Ι.Κ.Α., διότι οι προτεινόμενοι στη Σύσταση κατάλογοι καταγραφής, αναγγελίας και αποζημίωσης δεν είναι απόλυτα συμβατοί με αυτούς του Ι.Κ.Α.. Σημειώνουμε ότι η Σύσταση 194 προβλέπει την αναθεώρηση και τον εκσυγχρονισμό του Καταλόγου Επαγγελματικών Ασθενειών σε τακτά χρονικά διαστήματα μέσω Συναντήσεων Εμπειρογνομόνων. Στις 13-20 Δεκεμβρίου 2005 έλαβε χώρα Συνάντηση Εμπειρογνομόνων στο πλαίσιο της Δ.Ο.Ε., η οποία δεν μπόρεσε να καταλήξει στην κατάρτιση ενός νέου Καταλόγου, λόγω διαφωνίας μεταξύ της Εργοδοτικής και της Εργατικής πλευράς. Η Δ.Ο.Ε. περιορίστηκε, έτσι, να λάβει υπόψη της την Έκθεση της Συνάντησης των Εμπειρογνομόνων, ενώ αποφάσισε, επίσης, τη σύγκληση νέας Συνάντησης Εμπειρογνομόνων το 2008-2009.

Η Υπουργός
ΦΑΝΗ ΠΑΛΛΗ-ΠΕΤΡΑΙΑ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω προς το Σώμα το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Δευτέρας 14 Ιανουαρίου 2008.

Α. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Πρώτου Κύκλου (Άρθρα 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 386/7-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Βασιλείου Έξαρχου προς τους Υπουργούς Οικονομίας και Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη χορήγηση φθηνού πετρελαίου στους αγρότες κ.λπ..

2. Η με αριθμό 399/8-1-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνας Κανέλλη

προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, σχετικά με τη λειτουργία του νέου Ογκολογικού Νοσοκομείου «Άγιοι Ανάργυροι» κ.λπ..

3. Η με αριθμό 403/8-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αθανασίου Λεβέντη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με την προστασία, ανάδειξη και διάσωση των υγροβιότοπων της Αττικής κ.λπ..

4. Η με αριθμό 393/8-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς την Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την επαναλειτουργία της Αγίας Σοφίας στην Κωνσταντινούπολη κ.λπ.

Β. ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ Δεύτερου Κύκλου (Άρθρο 130 παράγραφος 4 του Κανονισμού της Βουλής)

1. Η με αριθμό 380/7-1-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Θάλειας Δραγώνα προς τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, σχετικά με τη λειτουργία και τις προοπτικές του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου.

2. Η με αριθμό 400/8-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Ιωάννη Ζιώγα προς τους Υπουργούς Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με τις κινητοποιήσεις των κατοίκων του Νομού Χαλκιδικής λόγω της παραχώρησης δημοσίων, δασικών και ιδιωτικών εκτάσεων στις μονές.

3. Η με αριθμό 404/8-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αναστασίου Κουράκη προς τους Υπουργούς Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων και Εξωτερικών, σχετικά με την οικοδόμηση οκταόροφης πολυκατοικίας σε χώρο που προοριζόταν για την ανέγερση γερμανικού προξενείου στη Θεσσαλονίκη κ.λπ..

4. Η με αριθμό 395/8-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριου Ροντούλη προς τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, σχετικά με τη χορήγηση άτοκων δανείων στους κτηνοτρόφους κ.λπ..

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στη συζήτηση των

ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ

Επίκαιρες ερωτήσεις πρώτου κύκλου:

Πρώτη είναι η με αριθμό 397/8-1-2008 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας κ. Φωτεινής Πιπιλή προς τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με την ανάπτυξη του αστικού περιβάλλοντος σε όφελος των πεζών κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συνάδελφου έχει ως εξής:

«Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αναγνωρίζοντας ότι η προστασία της κυκλοφορίας των πεζών μπορεί να συμβάλει αποτελεσματικά στην ευημερία των πολιτών, ενέκρινε το 1988 την «Χάρτα των Δικαιωμάτων του Πεζού».

Όμως, η πραγματικότητα στα πεζοδρόμια και τις πλατείες στην Αθήνα και τις υπόλοιπες μεγαλουπόλεις είναι τελείως διαφορετική. Τα δικαιώματα του πεζού κυριολεκτικά σκοντάφτουν όχι μόνο στην αυθαίρετη κατάληψη των πεζοδρομίων από πάσης φύσεως εμπόδια, αλλά κυρίως στις συνεχείς κακοτεχνίες και στις επίλογές υλικών και κατασκευών που καθημερινά προκαλούν ατυχήματα.

Συμβαίνει να επικρατεί στην κατασκευή των πεζοδρομίων και πλατειών η «αισθητική» αντίληψη όχι η εξυπηρέτηση και η ασφάλεια του πολίτη. Το αποτέλεσμα είναι α) να χρησιμοποιούνται όλο και περισσότερο υλικά που είναι σύμφωνα με τεχνικές προδιαγραφές, αλλά δημιουργούν προβλήματα στους πεζούς, όπως, παραδείγματος χάριν, οι κυβόλιθοι και β) να κατασκευάζονται νέες πολυδάπανες πλατείες και πεζοδρόμοι, που όμως είναι δύσκολα προσπελάσιμες στις ασθενέστερες κατηγορίες πολιτών, όπως η πλατεία Κολωνακίου.

Έχοντας υπ' όψιν το γεγονός ότι σύμφωνα με τον πρόσφατο ν. 3614/2007, ο οποίος αφορά τη διαχείριση, τον έλεγχο και την εφαρμογή αναπτυξιακών παρεμβάσεων για την προγραμματική περίοδο 2007-2013, ιδρύεται η «ΔΗΜΟΣ Α.Ε.» που σκοπό έχει, μεταξύ άλλων, την εκτέλεση μελετών καθώς και την ανάθεση και την ευθύνη εκτέλεσης των έργων υποδομής των Ο.Τ.Α. Α' βαθμού, που χρηματοδοτούνται από εθνικούς ή κοινοτικούς πόρους,

Ερωτάται ο Υπουργός:

1. Θα υπάρξει τυποποίηση των υλικών και προσδιορισμός αυστηρών προδιαγραφών ως προς το σχεδιασμό των έργων που αφορούν πλατείες, πεζοδρόμια, πεζοδρόμους και άλλους δημόσιους υπαίθριους χώρους, με σεβασμό στην ασφάλεια των πολιτών, διευκολύνοντας έτσι και το έργο της «ΔΗΜΟΣ Α.Ε.», ώστε να αποτραπεί στο μέλλον αυθαίρετες μελετητών, εργολάβων και δημάρχων;

2. Ποιες πολιτικές προτίθενται να αναπτύξει, προκειμένου για τη δημιουργία μιας πολεοδομικής αντίληψης που θα ευνοεί την κίνηση των πεζών στην Αθήνα;».

Στην επίκαιρη ερώτηση της κυρίας συναδέλφου θα απαντήσει ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Καλογιάννης.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θα ήθελα να πω ότι συμμερίζομαι σε μεγάλο βαθμό τις παρατηρήσεις της κυρίας συναδέλφου, όπως αυτές διατυπώνονται στο κείμενο της ερώτησης. Θα ήθελα να ξεκαθαρίσω λίγο τα πράγματα και να πω τι γίνεται σε ό,τι αφορά το θεσμικό πλαίσιο.

Υπάρχει θεσμικό πλαίσιο, αγαπητή κυρία συνάδελφε, για τις προδιαγραφές που τίθενται για την κατασκευή πλατειών, πεζοδρόμων, γενικά ελευθέρων χώρων. Να σας πω ότι από το 2004 έχει εκδοθεί απόφαση Υπουργού Π.Ε.Χ.Δ.Ε. με την οποία έχουν θεσμοθετηθεί τα πολεοδομικά σταθερότητα με τα οποία δίνονται συγκεκριμένες οδηγίες σε ό,τι αφορά την πολεοδομική οργάνωση των οικισμών της χώρας και ειδικότερα δίνονται οδηγίες για τη διαμόρφωση των απαραίτητων μεγεθών των κοινόχρηστων χώρων ανάλογα με τον προορισμό τους. Με την ίδια απόφαση του Υπουργού Π.Ε.Χ.Δ.Ε. καθορίζονται προδιαγρα-

φές σχεδιασμού πεζοδρομίων ανάλογα με τα στοιχεία του εξοπλισμού και ανάλογα με τον τύπο κάθε πεζοδρομίου. Με άλλη υπουργική απόφαση, η οποία υπάρχει από το 2001 και είναι η 52488, έχουν θεσμοθετηθεί ειδικές ρυθμίσεις για το σχεδιασμό σε ό,τι αφορά την εξυπηρέτηση των ατόμων με ειδικές ανάγκες σε κοινόχρηστους χώρους.

Επίσης θα πρέπει να πω ότι με το άρθρο 24 του κτηριοδομικού σχεδιασμού προσδιορίζονται οι φορείς που είναι αρμόδιοι για τη διαμόρφωση των πεζοδρομίων. Ορίζεται επίσης ο λειτουργικός χαρακτήρας των πεζοδρομίων, οι υπόχρεοι και ο τρόπος κατασκευής. Ποιοι είναι υπόχρεοι για την κατασκευή των πεζοδρομίων; Είναι ασφαλώς οι οικείοι δήμοι και κοινότητες. Υπάρχει, λοιπόν, το θεσμικό πλαίσιο. Οφείλουν, είναι υποχρεωμένοι, οι δήμοι και οι κοινότητες, όταν κατασκευάζουν πεζοδρόμια, να εφαρμόζουν τις προδιαγραφές που έχουν τεθεί.

Σε ό,τι αφορά τις οδηγίες του σχεδιασμού, θα πρέπει να πω ότι: οι οδηγίες σχεδιασμού για τους ελεύθερους χώρους δεν είναι θεσμοθετημένες, δίνονται όμως συγκεκριμένες κατευθύνσεις και οφείλουν όλοι όσοι εκπονούν μελέτες κοινόχρηστων και ελευθέρων χώρων να τις λαμβάνουν υπ' όψιν. Τι αφορούν αυτές οι οδηγίες; Αφορούν, πρώτον, στοιχεία διαμόρφωσης ελευθέρων χώρων, όπου υπάρχουν πολύ συγκεκριμένα παραδείγματα για το πώς πρέπει να διαμορφώνονται οι ελεύθεροι αυτοί χώροι, υπάρχουν οι οδηγίες «σχεδιάζοντας για όλους» με τις οποίες δίνονται συγκεκριμένες οδηγίες για πεζοδρόμους και ελεύθερους χώρους όπου κινούνται άτομα με ειδικές ανάγκες και υπάρχουν επίσης οι γενικές οδηγίες για τους ποδηλατοδρόμους, όπου δίνονται οδηγίες σχεδιασμού και οι προδιαγραφές για τα υλικά κατασκευής για τους ποδηλατοδρόμους.

Πρέπει επίσης να πω ότι η αρμόδια υπηρεσία του Υ.Π.Ε.Χ.Δ.Ε., η Διεύθυνση Ειδικών Έργων Ανάπλασης Περιοχών, η οποία έχει μία πολύ μεγάλη εμπειρία, επειδή κατά τη διάρκεια των Ολυμπιακών Αγώνων εφάρμοσε ένα εκτεταμένο πρόγραμμα ολυμπιακών αναπλάσεων, έχει ήδη εντάξει στο πρόγραμμα και έχει ξεκινήσει τη σύνταξη ενός εγχειριδίου αρχών σχεδιασμού και υλοποίησης έργων στον ελεύθερο δημόσιο χώρο. Αυτό θα ολοκληρωθεί το επόμενο χρονικό διάστημα και ασφαλώς θα υπάρξει στενή συνεργασία, τόσο με τους φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όσο και με την Ε.Α.Χ.Α., που επίσης έχει εμπειρία διαμόρφωσης κοινόχρηστων χώρων στην Αθήνα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει η ερωτώσα Βουλευτής κ. Πιπιλή.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΠΙΠΙΛΗ: Κύριε Υπουργέ, πρώτα απ' όλα γνωρίζω ότι σαφώς το Υπουργείο Περιβάλλοντος δεν είναι θεσμικά ο φορέας που υλοποιεί τέτοιου είδους έργα. Από την άλλη όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα ότι το κράτος οφείλει μέσω των αρμόδιων Υπουργείων να σχεδιάζει και να ελέγχει οτιδήποτε γίνεται και μάλιστα με χρήμα δημόσιο του Έλληνα φορολογούμενου.

Επειδή υπάρχουν και γυναίκες στην εδώ Αίθουσα, οι συνάδελφοι και οι κυρίες από τη Γραμματεία, θα σας μιλήσω και ως γυναίκα. Τελικά τα τελευταία χρόνια εμείς οι γυναίκες είναι απαγορευτικό να κυκλοφορούμε μ' αυτό που επιβάλλει η φύση μας, δηλαδή με τακούνια, και είμαστε όσες αγαπάμε το περπάτημα υποχρεωμένες, όσο περίεργο και αν ακούγεται αυτό στους άνδρες, να φοράμε υποχρεωτικά αθλητικά παπούτσια –συμφωνούν οι κυρίες, τις βλέπετε- γιατί κάποιοι δήμαρχοι, κάποιοι εργολάβοι όχι μόνο κατασπαταλούν το δημόσιο χρήμα αλλά αυθαίρετούν και αισθητικά και κυρίως πρακτικά.

Και σας θυμίζω ότι η ίδια προεκλογικά υπήρξα θύμα τέτοιου ατυχήματος και αναγκάστηκα και έκανα όλη την προεκλογική μου περίοδο με σπασμένο πόδι και πατερίτσες επειδή κάποιος δήμαρχος, ενώ ο Έλλην φορολογούμενος του έδωσε τα χρήματα και του εργολάβου αντιστοίχως να φτιάξουν ένα ελεύθερο πεζοδρόμιο, αυτός το έκανε με κυβόλιθους, που είναι η νέα βασανιστική μέθοδος, όπως στην πλατεία Κολωνακίου, με αποτέλεσμα να πέσω και εγώ, να γκρεμιστώ, όπως σε καθημερινή

βάση πέφτουν όχι μόνο άτομα με ειδικές ανάγκες, αλλά και άτομα που κατατείνουμε να γίνουμε άτομα με ειδικές ανάγκες λόγω αυθαιρεσιών.

Και για να τελειώσω, η «ΔΗΜΟΣ Α.Ε.» θα διαχειριστεί τα κονδύλια του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Εδώ, λοιπόν, το κράτος πρέπει να είναι πολύ αυστηρό. Άρα το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. που είναι ο φορέας που αναθέτει την κατασκευή και το σχεδιασμό επιπέδους να βάλει μία τάξη σ' αυτήν την अपαράδεκτη κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Σε ό,τι αφορά τα υλικά που χρησιμοποιούνται για την επιστρώση των πεζοδρομίων και των ελευθέρων χώρων, θα πω ότι υπάρχουν πολύ συγκεκριμένες προδιαγραφές του ΕΛ.Ο.Τ. για τις πλάκες που χρησιμοποιούνται για εξωτερική πλακόστρωση, για τους κυβόλιθους και για τα κράσπεδα. Και επειδή αναφερθήκατε στο παράδειγμα της πλατείας Κολωνακίου, θα ήθελα να πω ότι η συγκεκριμένη πλατεία διαμορφώθηκε κατόπιν μελέτης που είχε ανατεθεί με τον παλιό νόμο περί αναθέσεως μελετών, τον 716/1977. Αυτός ο νόμος περιελάμβανε ένα σημείο το οποίο πολλές φορές δημιουργούσε προβλήματα. Δηλαδή, ουσιαστικά συνέδεε την αμοιβή του μελετητή με τον προϋπολογισμό του έργου. Έτσι πολλές φορές φτιάχναμε ορισμένα έργα και επιβαρύνουμε αυτά τα έργα επειδή ακριβώς υπήρχε οικονομικό ενδιαφέρον.

Πρέπει να πω ότι αυτός ο νόμος έχει αλλάξει. Εφαρμόζεται πλέον ο ν. 3316/2005 του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.. Με αυτόν τον νόμο αποσυνδέθηκε η αμοιβή του μελετητή από τον προϋπολογισμό του έργου. Έτσι είναι απολύτως βέβαιο ότι από εδώ και πέρα θα πάμε σε μελέτες που εκπονούνται με το νέο νόμο σε πιο ελαφριές κατασκευές με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την καλύτερη λειτουργία του συγκεκριμένου χώρου.

Επίσης, να πω ότι το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. θα επικοινωνήσει με τη «ΔΗΜΟΣ Α.Ε.», μόλις αυτή τεθεί σε λειτουργία, όπως και με τους θεσμικούς φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, τις Τ.Ε.Δ.Κ., τους αντίστοιχους φορείς της Αττικής, έτσι ώστε όλοι οι δήμοι και οι κοινότητες να λαμβάνουν υποχρεωτικά υπ' όψιν τόσο τα πρότυπα τα οποία υπάρχουν για την ποιότητα των υλικών όσο και τις προδιαγραφές και το σχεδιασμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Δεύτερη είναι η με αριθμό 396/8.1.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Κωνσταντίνου Βρεττού προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την επανεξέταση της απόφασης του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου για τους Μυκηναϊκούς τάφους στο Φούρεσι Γλυκών Νερών κ.λπ.

Η επίκαιρη ερώτηση του κ. Βρεττού έχει ως εξής.

« Με την υπ' αριθμ. 8961/21.3.2005 επίκαιρη ερώτησή μου προς τον αρμόδιο Υπουργό Πολιτισμού, έθεσα το θέμα της διατήρησης και ανάδειξης του Μυκηναϊκού Τάφου στο Φούρεσι Γλυκών Νερών. Με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ. ΥΦΥΠ. Κ.Ε./31/3/05 απαντητικό έγγραφο, ο αρμόδιος Υφυπουργός Πολιτισμού, κ. Τατούλης, μας παρέπεμψε στην υπ. Αρ. 10/9 Μαρτίου 2005 απόφαση του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου (Κ.Α.Σ.) όπου αναφέρεται ότι το συμβούλιο γνωμοδότησε, κατά πλειοψηφία, υπέρ της μη έγκρισης απαλλοτρίωσης του χώρου και υπέρ της μη περαιτέρω αξιοποίησης του μνημείου.

Επειδή σήμερα το θέμα επανέρχεται στην επικαιρότητα λόγω των αμφιλεγόμενων χειρισμών του τέως Γενικού Γραμματέα του ΥΠ.ΠΟ. κ. Χ. Ζαχόπουλου, επιβάλλεται η επανεξέταση της κατά πλειοψηφία απόφασης για τη μη απαλλοτρίωση του εν λόγω αρχαιολογικού χώρου.

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Προτίθεστε να επανεξετάσετε το ζήτημα και να ελέγξετε τη σκοπιμότητα της σχετικής απόφασης του Κ.Α.Σ.;

2. Γιατί δεν ελήφθησαν υπ' όψιν οι απόψεις των υπηρεσιακών παραγόντων όπως του Γενικού Διευθυντή Αρχαιοτήτων και Πολιτιστικής Κληρονομιάς, του Επίτιμου Διευθυντή του ΥΠ.ΠΟ., της Διευθύντριας της Γ' Εφορίας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, οι οποίοι πρότειναν το μνημείο να μείνει επισκέ-

ψιμο;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Βρεττού θα απαντήσει ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Μιχάλης Λιάπης.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε συνάδελφε, κατανοώ την αγωνία σας για τη διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς. Είναι μια κοινή αγωνία, την οποία μοιραζόμαστε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα. Και κυρίως τη μοιράζονται οι αρχαιολόγοι, ιδιαίτερα μάλιστα οι αρχαιολόγοι που είναι και μέλη του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου, έμπειροι αρχαιολόγοι, εγνωσμένου κύρους και επιστημονικής κατάρτισης, οι οποίοι και είχαν ένα πολύ συγκεκριμένο σκεπτικό για τη γνωμοδότησή τους.

Στη σχετική συνεδρία του Κ.Α.Σ. εξετάστηκε στο θέμα της απαλλοτρίωσης ή μη του θαλαμοειδούς τάφου μυκηναϊκής περιόδου στα Γλυκά Νερά. Το Συμβούλιο γνωμοδότησε υπέρ της μη έγκρισης απαλλοτρίωσης δύο ιδιοκτησιών στις οποίες εμπίπτει ο τάφος. Πρότεινε δε για την καλύτερη προστασία των αρχαιοτήτων τη διατήρηση του δρόμου και του μυκηναϊκού θαλαμωτού τάφου εν καταχώσει, με συγκεκριμένους μάλιστα όρους, οι οποίοι και συμπεριελφθήσαν στη σχετική υπουργική απόφαση.

Να τους μνημονεύσω, κύριε συνάδελφε: Πρώτον, δεν θα θιγεί ο δρόμος. Δεύτερον, η οικοδομή θα θεμελιωθεί εκάτερωθεν του δρόμου με τη μέθοδο της πασσαλόπηξης. Τρίτον, δεν θα κατασκευαστεί πλάκα ισογείου. Τέταρτον, δεν θα οικοδομηθεί το ισόγειο. Πέμπτον, ο ιδιοκτήτης θα συνεργαστεί με τη Διεύθυνση Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων και τη Γενική Διεύθυνση Αναστήλωσης Μουσείων και Τεχνικών Έργων, προκειμένου να βρεθεί η καλύτερη δυνατή λύση. Και έκτον όλες οι εργασίες κατάχωσης αλλά και οι εργασίες εκσκαφής για την ανέγερση οικοδομής θα γίνουν υπό τη συνεχή παρακολούθηση της αρμόδιας Β' Εφορίας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων.

Το Συμβούλιο, λοιπόν, γνωμοδότησε υπέρ αυτής της λύσης, λαμβάνοντας υπ' όψιν κυρίως δύο παραμέτρους: Πρώτον, το γεγονός ότι η ανασκαφή είχε ολοκληρωθεί. Από επιστημονικής πλευράς έχουν ληφθεί όλες οι αρχαιολογικές πληροφορίες με την καταγραφή όλων των ευρημάτων, με φωτογραφική τεκμηρίωση ακόμη και με σχεδιαστική αποτύπωση. Και, δεύτερον, έκρινε ότι η διατήρηση του μνημείου ως επισκέψιμο δεν είναι εφικτή.

Αυτή, λοιπόν, είναι η γνωμοδότηση των ειδικών ανθρώπων, που θεωρούνται από τους σημαντικότερους στον τομέα τους. Υπήρξε, λοιπόν, μια απόλυτα τεκμηριωμένη γνωμοδότηση, λαμβάνοντας υπ' όψιν το σύνολο των δεδομένων, όπως προκύπτει και από τα πρακτικά της συνεδρίασης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Βρεττός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Είναι προφανές, κύριε Πρόεδρε, ότι η απάντηση του κυρίου Υπουργού δεν με ικανοποιεί. Θα με ικανοποιούσε μερικώς, εάν έλεγε ότι το θέμα αυτό θα το επανεξετάσει, όπως είναι υποχρεωμένο το Υπουργείο Πολιτισμού να επανεξετάσει και άλλα θέματα, τα οποία χειρίστηκε ο πρώην Γενικός Γραμματέας Πολιτισμού.

Η υπόθεση της Αττικής αναφέρεται σαν ένα από τα επτά αρχαιολογικά εγκλήματα του κ. Ζαχόπουλου σε μια εφημερίδα. Εγώ δεν λέω ότι ήταν αρχαιολογικό έγκλημα. Εκείνο όμως που λέω είναι ότι με κυβερνητική ευθύνη, κύριε Πρόεδρε, έχει αμφισβητηθεί πλέον το έργο του Υπουργείου Πολιτισμού τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Ο πρώην Γενικός Γραμματέας, στενός φίλος του πρωθυπουργικού ζεύγους, αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει και δεν θα γνωρίζαμε τίποτα, εάν δεν είχε κάνει την απόπειρα αυτή. Δεν θα γνωρίζαμε ότι υπήρχε ένα σκάνδαλο συγκάλυψης, ένα σκάνδαλο για το οποίο κατ' εξοχήν ευθύνεται το Γραφείο του Πρωθυπουργού. Εγώ, επειδή γνωρίζω τον Υπουργό, είμαι βέβαιος ότι αυτές οι υπερεξουσίες τις οποίες είχε δώσει ο κ. Καραμανλής στον κ. Ζαχόπουλο είναι αδύνατο να τις είχε ανεχθεί ο κύριος Υπουργός.

Όμως υπάρχει ένα θέμα, συνολικό κυβερνητικό, κύριε Πρόεδ-

δρε, ένα θέμα που σε τελευταία ανάλυση μας αγγίζει όλους. Η Κυβέρνηση λειτούργησε στο θέμα αυτό με ψέματα. Δυστυχώς ο κόσμος πιστεύει ότι όλοι μας λέμε ψέματα. Το γεγονός ότι κάποιο μέλος της Κυβέρνησης έσπυσε να αυτοεξαιρεθεί από το ψέμα, αυτό δεν σημαίνει τίποτα.

Κύριε Πρόεδρε, σήμερα ο κόσμος περιμένει να υπάρξει διαφάνεια σ' όλη αυτήν την υπόθεση, μια διαφάνεια την οποία, παρά το γεγονός ότι η Κυβέρνηση έχει ευαγγελιστεί από την πρώτη της θητεία, στη συγκεκριμένη περίπτωση αλλά και σε άλλες περιπτώσεις δεν την επέδειξε.

Διότι, αν ήθελε διαφάνεια, κύριε Υπουργέ, θα έπρεπε να καλέσει τον τότε Γενικό Γραμματέα και να του πει: «Εσύ έχεις κάνει λάθη. Σε απολύουμε. Δεν επικαλούμεθα παραίτηση λόγω υγείας. Σε απολύουμε και την ίδια στιγμή ξεκινάμε διοικητική εξέταση για όλα τα σπουδαία θέματα που έχεις διαχειριστεί».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό έπρεπε να το βγάλετε αμέσως προς τα έξω, κύριε Υπουργέ. Εσείς δεν βγάλατε τίποτα προς τα έξω, το αφήσατε να κοιμάται. Ακόμα και σήμερα το συγκαλύπτετε –όχι εσείς, όπως είπα, αλλά το γραφείο του Πρωθυπουργού– διότι ο κατ' εξοχήν αρμόδιος στο Γραφείο Τύπου του Πρωθυπουργού εξακολουθεί να μη δίνει πληροφορίες.

Συνεπώς έχετε μεγάλη, τεράστια ευθύνη για το γεγονός ότι σήμερα όλες οι ενέργειες που έχουν γίνει από το Υπουργείο Πολιτισμού είναι υπό επανεξέταση. Γι' αυτό δεν είμαι ικανοποιημένος, κύριε Πρόεδρε, από την απάντηση του κυρίου Υπουργού. Ελπίζω στη δευτερολογία του να μου δώσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ, κύριε Βρεττέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: ...μια απάντηση πολύ πιο ικανοποιητική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο για δευτερολογία.

ΜΙΧΑΗΛΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Βρεττέ, μιλήσατε για σκάνδαλο. Άλλο το σκάνδαλο και άλλο η σκανδαλολογία. Για να υπάρξει σκάνδαλο πρέπει να υπάρχει τεκμηρίωση, αλλιώς είναι συκοφαντία και εδώ δεν βλέπουμε ούτε ίχνη σκανδάλου.

Πρέπει να σας πω και μια κουβέντα ακόμα. Θα είμαι ο τελευταίος σ' αυτήν την Αίθουσα που θα συμβάλω στην αμφισβήτηση και στην αποκαθάρωση των θεσμών. Νομίζω ότι όλοι πρέπει με υπευθυνότητα να αντιμετωπίζουμε αυτά τα σοβαρά ζητήματα, κυρίως τη λειτουργία και το ρόλο σοβαρών θεσμών, όπως είναι το γνωμοδοτικό συμβούλιο του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου. Ας μην υποκύπτουμε, λοιπόν, κύριε συνάδελφε, σε μικροκομματικές λογικές, που μπορούν μόνο κακό να κάνουν.

Να μπω και λίγο στην ουσία. Εννέα προς έξι μέλη του ανωτάτου γνωμοδοτικού οργάνου, του Κ.Α.Σ., απεφάσισαν και ψήφισαν υπέρ της μη έγκρισης της απαλλοτρίωσης, με το σκεπτικό που μόλις σας ανέφερα. Είναι ένα επιστημονικό σκεπτικό. Έχουν εξεταστεί όλες οι παράμετροι και, το σημαντικότερο, δεν έχουν συντρέξει στο μεσοδιάστημα άλλοι λόγοι ή κυρίως νέα στοιχεία που θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε μια διαφορετική αντιμετώπιση.

Η πολιτεία οφείλει να αντιμετωπίζει τα θέματα αυτά με σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Δεν είναι δυνατόν να μπορούμε σε κυνήγι μαγισμών επειδή κάποιοι θεωρούν ότι αυτό ζητούν οι συγκυρίες, επειδή θεωρούν ότι αυτό επιβάλλουν ορισμένοι πολιτικοί τακτικισμοί.

Δεν μπορούμε να αμφισβητούμε όλες τις αποφάσεις του Κ.Α.Σ. που έχουν ληφθεί με πλειοψηφία τα τελευταία χρόνια. Σεβόμαστε τη μειοψηφία και την άποψη που διατυπώνει, αλλά και εμείς, η Βουλή, ως το υπέρτατο όργανο της δημοκρατίας, πρέπει να προστατεύουμε και τον υπέρτατο νόμο της δημοκρατίας, δηλαδή ότι η πλειοψηφία αποφασίζει, αλλιώς υπονομεύουμε το ίδιο το πολίτευμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Εισερχόμαστε τώρα στη συζήτηση της δεύτερης εκ των επιβαλλόμενων ερωτήσεων που αφορούν το Υπουργείο Πολιτισμού.

Ακολουθεί λοιπόν η τέταρτη με αριθμό 405/8.1.2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Ιωάννη Δραγασάκη προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με την επιχορήγηση της λαϊκής ορχήστρας «Μίκης Θεοδωράκης» κ.λπ..

Το κείμενο της επίκαιρης ερώτησης του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Στις 29/11/2001 υπεγράφη δεκαετής προγραμματική συμφωνία, με δυνατότητα παράτασης για ακόμη μια τριετία, μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού και της αστικής μη κερδοσκοπικής εταιρείας ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης».

Με την παραπάνω συμφωνία το ΥΠ.ΠΟ. ανέλαβε, μεταξύ άλλων, να επιχορηγεί ανά έτος την εν λόγω εταιρεία με ένα συγκεκριμένο ποσό, με σκοπό την παρουσίαση και προβολή στην Ελλάδα και το εξωτερικό του έργου του μεγάλου δημιουργού Μίκη Θεοδωράκη.

Όμως, από το 2004 μέχρι σήμερα, το ΥΠ.ΠΟ. δεν καταβάλλει το ποσό που προβλέπεται από τη σύμβαση, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η συνέχιση της λειτουργίας της. Έτσι, μετά από δέκα χρόνια, η ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης» οδηγείται στην αναστολή των δραστηριοτήτων της.

Κατόπιν των ανωτέρω, ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Γιατί το ΥΠ.ΠΟ. αθέτησε την υποχρέωση που ανέλαβε με την υπογραφή της προγραμματικής συμφωνίας για την ανά έτος επιχορήγηση της ορχήστρας «Μίκης Θεοδωράκης»;

2. Προτίθεται, έστω και τώρα, να προχωρήσει άμεσα στην υλοποίηση της παραπάνω συμφωνίας, προκειμένου να αποτραπεί ο κίνδυνος να σταματήσει η λειτουργία της ορχήστρας και επακόλουθα η συμβολή της στα πολιτιστικά δρώμενα της χώρας;

3. Με ποια άλλα μέτρα προτίθεται να αξιοποιήσει το πολυσήμαντο έργο του συνθέτη Μίκη Θεοδωράκη αλλά και άλλων συνθετών, καθώς και γενικότερα της ελληνικής μουσικής».

Παρακαλείται ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Λιάπης να απαντήσει.

ΜΙΧΑΗΛΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Μίκης Θεοδωράκης είναι ανατίρρητα ένας μεγάλος συνθέτης κι ένας σπουδαίος άνθρωπος. Το λέμε όλοι, το αναγνωρίζουν όλοι.

Το 2005, με πρωτοβουλία μάλιστα του Υπουργείου Πολιτισμού, απενεμήθη το διεθνές βραβείο μουσικής στο συνθέτη από το Διεθνές Συμβούλιο Μουσικής και την Ουνέσκο. Κι αυτό, έπειτα από την υποβολή της υποψηφιότητάς του από το Υπουργείο Πολιτισμού, σε συνεργασία και με τη μόνιμη αντιπροσωπεία της Ελλάδος στην Ουνέσκο.

Παράλληλα, το Υπουργείο Πολιτισμού από το 2002 έχει καταβάλει περίπου 1.600.000 ευρώ στην Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης» από τον τακτικό προϋπολογισμό αλλά κι από τον ειδικό λογαριασμό. Θα έλεγε κανείς ότι είναι ένα σημαντικό ποσό για μια ολιγομελή ορχήστρα λαϊκής μουσικής. Χρηματοδοτείται δε, κάθε χρόνο. Πέρυσι, το οικονομικό έτος 2006, πήρε 110.000 ευρώ και φέτος, το οικονομικό έτος 2007, πήρε 150.000 ευρώ από τον τακτικό προϋπολογισμό.

Ταυτόχρονα όμως θα πρέπει να συνυπολογίσουμε τα δεδομένα των δημοσίων οικονομικών και την ορθολογική αντίληψη των δαπανών, για να πετυχαίνουμε το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα με την πιο λελογισμένη δαπάνη. Αυτή είναι η δική μας πολιτική.

Το σύστημα των προγραμματικών συμφωνιών δεν λειτουργεί όπως θα ήθελε η κοινωνία για την ενίσχυση του τελικού προϊόντος, που είναι ο πολιτισμός, αλλά αντίθετα επιβάρυνε το φορολογούμενο με δαπάνες αμφίβολης αποτελεσματικότητας, σε κάποιες περιπτώσεις. Δεν αναφέρομαι φυσικά στην Ορχήστρα «Μίκης Θεοδωράκης». Ωστόσο σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε στη δύσκολη θέση να προσπαθούμε να κλείσουμε «μαύρες τρύπες» του παρελθόντος, να πληρώσουμε υποχρεώσεις περασμένων χρόνων που αλόγιστα προκαλούνταν, να καλύψουμε την έλλειψη σχεδιασμού.

Σε πρώτο επίπεδο οι προσπάθειές μας εστιάζονται στο νοικοκύρεμα αυτής της κατάστασης και την αποκατάσταση της αξιοπιστίας του δημοσίου. Γι' αυτό κι έχει συσταθεί στο Υπουρ-

γείο μια επιτροπή, η οποία αξιολογεί πια τους όρους και τη λειτουργία των προγραμματικών συμφωνιών, για να διατυπώσει μια νέα, πλήρη, αξιόπιστη κι αποτελεσματική πρόταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Δραγασάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο λόγος που έκανα αυτήν την ερώτηση, που έχει ως ειδική αναφορά τη μουσική του Μίκη Θεοδωράκη και την σχετική ορχήστρα, είναι το γεγονός ότι έχει υπογραφεί μια ειδική προγραμματική συμφωνία. Διαφορετικά η ερώτηση θα μπορούσε να αναφέρεται σε κάθε μουσικό, επώνυμο ή ανώνυμο ή γενικά στη μουσική.

Απ' ό,τι αντιλαμβάνομαι, κύριε Υπουργέ, εννοείτε ότι δεν ισχύει η προγραμματική συμφωνία. Καλέστε τους, συζητήστε έγκαιρα, διότι έχουν μπει υπογραφές. Δεν μπορεί δηλαδή το κράτος να συμπεριφέρεται, κατά τη γνώμη μου, μ' αυτόν το τρόπο, ούτε εγώ μπορώ να αξιολογήσω πόσα πήρε ή πόσα δεν πήρε.

Το ερώτημα είναι: Υπάρχει προγραμματική συμφωνία σε ισχύ; Λειτουργεί αυτή η προγραμματική συμφωνία; Ικανοποιούνται οι όροι της προγραμματικής συμφωνίας ή θα πρέπει να επιλυθεί το θέμα στα δικαστήρια; Περί αυτού πρόκειται. Το αν θα αλλάξετε πολιτική, είτε γενικά για τις προγραμματικές συμφωνίες είτε ειδικότερα για τη συγκεκριμένη, είναι δικαίωμά σας. Κυβέρνηση είστε. Όμως αυτό πρέπει να γίνει με όρους διαφάνειας και συνεννόησης. Εν πάση περιπτώσει, με τα δεδομένα τα οποία υπάρχουν εμείς θεωρούμε ότι η μόνη πράξη ευθύνης, κύριε Υπουργέ, και για σας προσωπικά τώρα που έχετε εμπλακεί σ' αυτό, είναι το να υλοποιηθεί η προγραμματική συμφωνία. Εάν έχετε αλλάξει άποψη, καλέστε τους ενδιαφερόμενους, πείτε τα επιχειρήματά σας και συζητήστε ένα νέο πλαίσιο συνεργασίας.

Δεύτερον, τώρα να μας λέτε για νοικοκύρεμα στο Υπουργείο Πολιτισμού με το κλίμα που υπάρχει και με αυτά που ακούμε... Και εγώ δρώτομαι της ευκαιρίας να σας επαναλάβω ορισμένα βασικά θέματα, που πιστεύω ότι θέλετε να βάλετε τάξη.

Πρώτον, καταργήστε τον ειδικό λογαριασμό. Ενσωματώστε τη διαχείρισή του στον τακτικό προϋπολογισμό. Το λέγαμε μαζί όταν ήσασταν αντιπολίτευση. Έχουν περάσει τέσσερα χρόνια και αυτός ο ειδικός λογαριασμός με τα τεράστια ποσά λειτουργεί εκεί υπό καθεστώς αυθαιρεσίας.

Δημιουργήστε θεσμούς υποδοχής και αξιολόγησης των προτάσεων, να ξέρει ο κάθε καλλιτέχνης πού θα απευθυνθεί, με ποιον τρόπο θα υποβάλει τη πρότασή του, ποια είναι τα κριτήρια, τι μπορεί να περιμένει κ.λπ. Εξασφαλίστε κανόνες δημόσιας λογοδοσίας.

Και μία πρόταση επίσης που είχα υποβάλει στον προκάτοχο σας κ. Βουλγαράκη, την οποία επαναφέρω εδώ με αφορμή το τρίτο ερώτημα στο οποίο δεν μου απαντήσατε: Δεν έχουμε ως χώρα μουσείο μουσικής. Δεν έχουμε ένα φορέα ο οποίος θα συγκεντρώνει, θα καταγράφει, θα συλλέγει, θα αξιοποιεί, θα αναδεικνύει την ελληνική μουσική και όσους έχουν συμβάλει σε αυτή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Από καλλιτέχνες της κλασικής μουσικής μέχρι της έντεχνης μουσικής, μέχρι μουσικές ομάδες που είχαν μία συμβολή. Και μάλιστα αυτό θα μπορούσε να γίνει στο χώρο της «ΚΟΛΟΥΜΠΙΑ».

Δράττομαι της ευκαιρίας, λοιπόν, να σας κάνω αυτήν την επισημάνση...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ, ολοκληρώστε. Αυτά είναι και εκτός του θέματος της ερωτήσεώς σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Λύστε το θέμα, λοιπόν, με τη συγκεκριμένη ορχήστρα του Μίκη Θεοδωράκη, υλοποιήστε τη προγραμματική συμφωνία και με αφορμή αυτό δείτε το γενικότερο ζήτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ο κύριος Υπουρ-

γός Πολιτισμού έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΜΙΧΑΗΛ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΙΑΠΗΣ (Υπουργός Πολιτισμού): Κύριε Δραγασάκη, η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν παντού ανοιχτά μέτωπα στο τομέα του πολιτισμού. Παντού αιτήματα χρηματοδότησης, δίκαια θα έλεγα, τις περισσότερες φορές. Ο πολιτισμός πράγματι είναι μία ακριβή υπόθεση γι' αυτό και πέρα από τις κρατικές επιχορηγήσεις που έχουν δεδομένα και γνωστά όρια, εξασφαλίζουμε το απαραίτητο θεσμικό πλαίσιο για την προσέλκυση και ιδιωτικών κεφαλαίων σε εθνικό και σε τοπικό επίπεδο. Προσπαθούμε στην καλύτερη αξιοποίηση των κρατικών κονδυλίων με τη δημιουργία θεσμών που θα πετύχουν την ενίσχυση του ελληνικού πολιτιστικού προϊόντος, με στόχο να εντάξουμε τον πολιτισμό στην καθημερινή ζωή των συμπολιτών μας.

Αυτή είναι η αλήθεια, χωρίς υπερβολές, χωρίς εξωραϊσμούς. Μακάρι, κύριε Δραγασάκη, να μπορούσαμε να ενισχύσουμε οικονομικά πολλούς περισσότερους πολιτιστικούς φορείς. Τα δημόσια οικονομικά όμως δεν μας το επιτρέπουν. Άλλο τι θέλω, άλλο τι μπορώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Εισερχόμαστε στην τελευταία εξ' εκείνων των επικαίρων ερωτήσεων που αφορούν το Υπουργείο Πολιτισμού. Θα συζητηθεί, λοιπόν η τέταρτη με αριθμό 406/8.1.2008 επίκαιρη ερώτηση δεύτερου κύκλου του Βουλευτή του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Περικλή Κοροβέση προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τις πρόσφατες εξελίξεις στο Υπουργείο κ.λπ..

Το κείμενο της επίκαιρης ερώτησης του κ. Κοροβέση έχει ως εξής:

«Ύστερα από τις πρόσφατες τραγικές εξελίξεις στο Υπουργείο Πολιτισμού, έρχονται συνεχώς στο φως στοιχεία σχετικά με τον τρόπο άσκησης της κυβερνητικής εξουσίας, με τη διαχείριση πόρων και ανθρώπινου δυναμικού, με την κυβερνητική πολιτική στον ευαίσθητο τομέα της προστασίας της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Οι εξελίξεις αυτές φέρνουν με ανάγλυφο τρόπο στη δημοσιότητα μια μεγάλη κρίση που μαστίζει συνολικά τη Δημόσια Διοίκηση, μια διοίκηση βαθιά κομματικοποιημένη και εξαρτημένη από το εκάστοτε κυβερνών κόμμα, όπου οι πολιτικές ηγεσίες λειτουργούν σε κλίμα αδιαφάνειας, ερήμην των υπηρεσιακών δομών, περιστοιχισμένοι από ένα πλέγμα «συμβούλων» και «ημετέρων» για να μπορούν να προωθούνται καλύτερα και αποτελεσματικότερα οι πάσης φύσεως «εξυπηρετήσεις».

Επειδή, πέρα από τη διερεύνηση της πολυσύνθετης αυτής υπόθεσης, η οποία αγγίζει τα κυβερνητικά επιτελεία μέχρι τα ανώτατα επίπεδα, είναι αναγκαία η θεσμική θωράκιση της πολιτείας από παρόμοια φαινόμενα που είναι πολύ πιθανόν να προκύψουν και σε άλλους χώρους της Δημόσιας Διοίκησης:

Ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Τι μέτρα προτίθεται να πάρει για τη θεσμική θωράκιση της σύνθεσης και λειτουργίας του Κεντρικού Αρχαιολογικού Συμβουλίου και διαφόρων οργάνων που διοικούν φορείς εποπτευόμενους από το ΥΠ.ΠΟ. και δραστηριοποιούνται στο χώρο της πολιτικής ανάπτυξης, ώστε αυτά να λειτουργούν με διαφάνεια, αξιοκρατία και πραγματική ανεξαρτησία από τις εκάστοτε κυβερνητικές επιρροές; Γιατί από όλους αυτούς τους φορείς απουσιάζουν παντελώς οι εκπρόσωποι των εργαζομένων, όταν μάλιστα το Υπουργείο Πολιτισμού διαθέτει άρτια εξοπλισμένο και αξιόμαχο δυναμικό;

2. Τι προτίθεται να κάνει σχετικά με τις πιστώσεις για τον πολιτισμό από τον κρατικό προϋπολογισμό (τακτικό και δημόσιες επενδύσεις), οι οποίες όχι μόνο παραμένουν εξευτελιστικά μικρές, αλλά κατανέμονται με ανορθόδοξο τρόπο; Πώς σκοπεύει να αντιμετωπίσει το γεγονός ότι ο τομέας του πολιτισμού έχει εξαιρεθεί από τις διαδικασίες του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης; Και πώς σκέφτεται να αντιμετωπίσει το καθεστώς του ειδικού λογαριασμού, η διαχείριση του οποίου έχει συσσωρεύσει σοβαρά προβλήματα αδιαφάνειας και προσωπικών εξυπηρετήσεων;

Σε αυτήν την επίκαιρη ερώτηση του συναδέλφου κ. Περικλή Κοροβέση θα απαντήσει, επίσης, ο Υπουργός Πολιτισμού κ. Μιχάλης Λιάπης.

Ακολουθεί η τρίτη με αριθμό 402/8-1-2008 επίκαιρη ερώτηση της Ε' Αντιπροέδρου της Βουλής και Βουλευτού του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Βαρβάρας Νικολαΐδου προς τον

Υπουργό Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, σχετικά με τις προθέσεις του Υπουργείου για την εκτροπή λυμάτων και ομβρίων στον Κηφισό κ.λπ..

Το περιεχόμενο αυτής της επίκαιρης ερώτησης της κ. Νικολαΐδου έχει ως εξής:

«Σοβαρό κίνδυνο σε βάρος του περιβάλλοντος, της δημόσιας υγείας, αλλά και της ασφάλειας των κατοίκων του Μοσχάτου, του Ρέντη και του Νέου Φαλήρου, εγκυμονεί η πρόθεση του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. να εκτελέσει έργο που θα εκτρέψει, σε περιόδους σημαντικών βροχοπτώσεων, μεγάλο μέρος των αστικών λυμάτων του Δήμου Αθηναίων στον Κηφισό «ποταμό», αναμεμιγμένα με μεγάλες ποσότητες νερών της βροχής. Πρόκειται για λύματα που συγκεντρώνει σήμερα το παντοροϊκό τμήμα του αποχετευτικού συστήματος της πρωτεύουσας, εμπλουτισμένα με τοξικά, μέσω παρανόμων συνδέσεων, υγρά απόβλητα διαφόρων βιομηχανικών μονάδων. Τα πιο πάνω λύματα και απόβλητα οδηγούνται σήμερα στον Κεντρικό Αποχετευτικό Αγωγό (Κ.Α.Α.) και μέσω αυτού στο Κέντρο Επεξεργασίας Λυμάτων της Ψυττάλειας.

Εάν αυτό συμβεί, είναι βέβαιο ότι και ο Σαρωνικός και η ποιότητα ζωής των εργαζομένων του Μοσχάτου, Ρέντη και Νέου Φαλήρου θα υποβαθμιστούν περαιτέρω, εξαιτίας του πρόσθετου φορτίου λυμάτων και υγρών βιομηχανικών αποβλήτων που θα εκτρέπονται στον Κηφισό.

Πέραν, όμως, αυτού, δημιουργείται, επίσης, σοβαρός κίνδυνος καταστροφικής πλημμύρας, αφού με την μελετώμενη εκτροπή η παροχετευτική ικανότητα του Κηφισού στο τμήμα της εκβολής του θα είναι ανεπαρκής να ανταπεξέλθει στις πρόσθετες, λόγω του υπόψη έργου, πλημμυρικές παροχές, οι οποίες έχουν μελετηθεί με περίοδο επαναφοράς τα είκοσι χρόνια αντί των πενήντα χρόνων που επιβάλλουν, ως ελάχιστο όριο, οι κανόνες της επιστήμης.

Ύστερα από τα παραπάνω, ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Εάν προτίθεται να προχωρήσει στην υλοποίηση του παραπάνω έργου ή εάν, αντίθετα, αποδέχεται ως μόνη ορθή λύση να προχωρήσει στη μελέτη και κατασκευή των έργων που απαιτούνται για την ολοκλήρωση ενός χωριστικού συστήματος αποχέτευσης λυμάτων και ομβρίων του λεκανοπεδίου.

2. Με βάση ποιο χρονοδιάγραμμα θα προχωρήσει, επιτέλους, στην εκτέλεση των μέτρων περιβαλλοντικής προστασίας (θόρυβος, οσμές, έλλειψη υψηλού πρασίνου), που προβλέπουν οι περιβαλλοντικοί όροι των έργων διαμόρφωσης του κόμβου παρά την εκβολή του Κηφισού, τους οποίους το ίδιο το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ενέκρινε, αλλά το ίδιο τις παραβιάζει».

Στη συζητούμενη επίκαιρη ερώτηση της κ. Νικολαΐδου, θα απαντήσει ο Υφυπουργός ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. κ. Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Λόγω της σοβαρότητας της ερώτησης, ίσως να κάνω κατάχρηση ενός λεπτού του χρόνου. Τέσσερα θέματα θίγει η κ. Νικολαΐδου με την ερώτηση αυτή και επιτρέψτε μου να τα ξεκαθαρίσω και τα τέσσερα, διότι είναι σοβαρά, αλλά δημιουργούν και παρερμηνείες.

Το πρώτο θέμα είναι το σύστημα αποχέτευσης μεγάλου μέρους της Αθήνας, το λεγόμενο παντοροϊκό σύστημα. Το σύστημα αυτό, που υπάρχει σε όλες τις παλιές πόλεις και λειτουργεί, όπως και στην Αθήνα, έχει σαν αρχή ότι και τα λύματα και τα νερά της βροχής, τα πάντα δηλαδή, ρέουν προς κάποιον αποχετευτικό αγωγό. Και όταν μεν έχουμε ξηρή περίοδο ή συνηθισμένες βροχοπτώσεις, το σύνολο αυτών των λυμάτων με το νερό της βροχής -το λίγο, εάν έχει βρέξει λίγο- πηγαίνει στην Ψυττάλεια και καθαρίζεται συνολικά.

Όταν έχουμε ισχυρές βροχοπτώσεις και όταν το διάλυμα καθαρού νερού βροχής προς λύματα ξεπεράσει την αναλογία 6 προς 1, υπερχειλίζει ένα μέρος τους και πέφτει σε κάποιον άλλο αποδέκτη. Ας πούμε, στο Παρίσι πέφτει στον Σηκουάνα, στο Λονδίνο στον Τάμεση κ.λπ..

Αυτή η πρακτική εφαρμόζεται σε όλον τον κόσμο και επι-

τρέψτε μου να καταθέσω για ενημέρωση του Κοινοβουλίου μια σειρά κειμένων που λένε ότι στην Αμερική -στις Ηνωμένες Πολιτείες, ας πούμε- 40.000.000 πολίτες αποχετεύονται έτσι, το ίδιο και στο Παρίσι, Λονδίνο, κ.λπ.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Θεμιστοκλής Ξανθόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι γίνεται τώρα στην Αθήνα; Έντεκα χιλιάδες στρέμματα έχουν παντοροϊκό σύστημα, ποσοστό σχετικά μικρό με άλλες πόλεις. Η Κοπεγχάγη -ας πούμε- έχει το 90% με παντοροϊκό σύστημα. Και εδώ πάλι, δυστυχώς, ενώ από τα Σεπόλια και επάνω, αυτή η υπερχειλίση δουλεύει κανονικά και πέφτει το υπερβάλλον μείγμα καθαρού νερού με κάποια λύματα προς τον σκεπασμένο Κηφισό, από τα Σεπόλια και κάτω, δεν έγινε η απαραίτητη σειρά αγωγών υπερχειλίσης.

Το αποτέλεσμα είναι σήμερα να συμβαίνει κάτι εξαιρετικά δυσάρεστο. Όταν βρέξει δυνατά, ξεχειλίζουν τα φρεάτια του παντοροϊκού συστήματος και κατακλύζεται μία σειρά περιοχών που αν σας τις αναφέρω, θα στενοχωρηθείτε λίγο. Ξεκινάμε από τη Σταδίου και μιλάμε για το Σύνταγμα, την Ομόνοια, την Ακρόπολη, τη Λαχαναγορά, το Μοσχάτο και την Καλλιθέα. Όμως, αυτό το μείγμα το οποίο σκορπίζεται στους δρόμους και τα υπόγεια, καταλήγει πάλι με κάποια υστέρηση στον Κηφισό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Αυτός, αν θέλετε, είναι ο τελικός αποδέκτης του μείγματος, διότι ένα μέρος οδεύει προς τη θάλασσα και ένα άλλο πάει κατευθείαν μέσω ενός άλλου ρεύματος στον Κηφισό. Και για να μην πάει τίποτα στη θάλασσα και ρυπάνει την περιοχή μπροστά, συλλέγεται σε αγωγό και μ' ένα αντλιοστάσιο πάει ξανά στις εκβολές του Κηφισού.

Όταν έγιναν τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων -μελετήθηκαν από την προηγούμενη κυβέρνηση, ορθώς κατά τη γνώμη μου- έπρεπε αυτό το θέμα να το λύσουμε. Έπρεπε να φτιάξουμε έναν αγωγό που θα διοχετεύει αυτό το περίσσειμα κατευθείαν στην αρχή του ανοικτού τμήματος του Κηφισού. Και έτσι και έγινε. Μελετήθηκε, αλλά δεν κατασκευάστηκε.

Υπερεπιείγει, λοιπόν, η κατασκευή αυτού του αγωγού όχι μόνο για να απαλλαγεί η πόλη απ' αυτή τη χωρίς λόγο επιφανειακή ρύπανση, αλλά και για έναν πολύ σημαντικότερο λόγο, διότι μόνο έτσι μπορεί μετά να γίνει αυτό που ορθώς επισημαίνει η κ. Νικολαΐδου, δηλαδή να αρχίσει να κατασκευάζεται ένα χωριστικό σύστημα. Όντες απαλλαγμένοι δηλαδή από τα όμβρια που υπερχειλίζουν, θα μπορέσουμε πράγματι να αρχίσουμε να κατασκευάζουμε το λεγόμενο «χωριστικό σύστημα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, έχει ήδη περάσει το ένα λεπτό. Είναι ενδιαφέροντα αυτά που λέτε, αλλά δεν μπορούν να χωρέσουν σ' αυτή τη διαδικασία. Σας παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Ολοκληρώνω σε ελάχιστο διάστημα, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχουν άλλα τρία θέματα μείζονος σημασίας για τα οποία θα απαντήσω, κύριε Πρόεδρε, στη δευτερολογία μου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η ερωτώσα Βουλευτής κ. Νικολαΐδου έχει το λόγο.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, πράγματι είναι πολύ σοβαρό το ζήτημα και γι' αυτό μας ανησυχεί. Από την απάντησή σας μπορεί κανείς να καταλάβει ότι θα προχωρήσετε στην υλοποίηση του σχεδιαζόμενου έργου, δηλαδή της εκτροπής.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Βεβαίως.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Η ανησυχία μας είναι ότι δεν θα υπάρξει μόνο ρύπανση του Σαρωνικού -κάτι που αποτελεί μεγάλο πρόβλημα- αλλά περισσότερο θα υπάρξει υποβάθμιση των συγκεκριμένων περιοχών.

Κάνετε μία πολύ σωστή αναφορά την οποία ξέρω από τεχνικής άποψης, καθώς την είχα παρακολουθήσει πριν από πολλά χρόνια, όταν όλα κατέληγαν προς την Ψυττάλεια. Και να σας πω ότι μένω και σ' ένα δρόμο στη Νίκαια, όπου από κάτω περνάει ο αγωγός που συνδέει την Πέτρου Ράλλη με την Ψυττάλεια, η οδός Καραϊσκάκη. Μερικές φορές νομίζουμε ότι γίνεται ένας συνεχής σεισμός, ξέρετε, από το θόρυβο των λυμάτων, μεικτών ή όχι.

Εμείς πιστεύουμε –τουλάχιστον απ' όσα έχουμε κουβεντιάσει και με τους τεχνικούς– ότι από τη μία πλευρά η πιο σωστή λύση είναι αυτό το χωριστικό σύστημα αποχέτευσης, αλλά από την άλλη, παρά τις δεσμεύσεις –δεν ήταν δικές σας οι δεσμεύσεις, αλλά δεν έχει σημασία αν ήταν της προηγούμενης κυβέρνησης– δεν έχει προχωρήσει.

Το 2002, με την κατασκευή του κόμβου, είχαν ξεσηκωθεί οι κάτοικοι. Είχαμε πάει σ' αυτές τις κινητοποιήσεις. Δεσμευόταν τότε το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. ότι θα κάνει μελέτη περιβαλλοντικής προσαρμογής, η οποία δεν έχει ξεκινήσει ακόμα. Δεν έχει γίνει τίποτα, ούτε μία απλή δεντροφύτευση.

Υπάρχει, λοιπόν, ένας κίνδυνος. Αυτός ο συμπληρωματικός αγωγός –για τον οποίο κάνετε κάποια στιγμή αναφορά– που θα πάρει τα λύματα που θα εκτραπούν, έχει υπολογιστεί για είκοσι χρόνια –αυτό το ξέρετε καλύτερα από εμένα– και όχι για πενήντα που ήταν στην προμελέτη και που είναι και επιστημονικά διεθνώς, αν θέλετε, ο πιο σωστός.

Πώς θα προχωρήσει, λοιπόν, το Υπουργείο σήμερα, με τι χρονοδιάγραμμα;

Θα παρακαλούσα στα δύο ερωτήματα να μας απαντήσετε συγκεκριμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Κατ' αρχάς, επαναλαμβάνω γρήγορα ότι ο κυκλοβόρος πρέπει να γίνει, διότι αν δεν γίνει, θα έχουμε και επιφανειακή ρύπανση και θα πηγαίνουν όλα πάλι στον Κηφισό. Θα έχουμε διπλό κακό.

Ας αναφερθούμε τώρα στο μείζον θέμα που θέσate προηγούμενως, για το οποίο πράγματι υπάρχει πρόβλημα. Έπρεπε να γίνει αυτή η γενική μελέτη και δεν έγινε. Με απόφαση, όμως, του Υπουργού, τον Οκτώβριο διατέθηκαν οι πιστώσεις και ξεκινάει επιτέλους τώρα, για να υπάρξει μία γενική περιβαλλοντική διαχείριση όλου του ανοικτού τμήματος, δηλαδή από τις Τρεις Γέφυρες και κάτω, που περιλαμβάνει και καθαρισμούς και κάποια βελτίωση οδικών στοιχείων του έργου και κυρίως το υδραυλικό μέρος.

Κι επειδή υπάρχει θέμα, όπως είπατε, επάρκειας πλημμύρας, επιτρέψτε μου να σας πω ως ειδικός και κάτι άλλο. Ο Κηφισός με την παροχή που έχει σχεδιαστεί, δεν θα πλημμυρίσει ποτέ, διότι τροφοδοτείται από αγωγούς οι οποίοι έχουν παροχευτικότητα μικρότερη από τη δική του μέγιστη παροχευτικότητα των χιλίων τετρακοσίων κυβικών το δευτερόλεπτο.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Όμως, τα αναχώματα θα διαβρωθούν.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτή είναι η πραγματικότητα. Μάλιστα, έχει υπολογιστεί να πάρει μέσα και τον κυκλοβόρο.

Όμως, υπάρχει και ένα άλλο θέμα το οποίο θίγετε και το οποίο είναι το εξής: Η Αθήνα τσιμεντοποιείται. Άρα, αυξάνει η συνολική πλημμυρική απορροή της ευρύτερης περιοχής. Όσον αφορά λοιπόν το επιπλέον νερό, δεν μπορεί να μπει στην Κηφισό και πράγματι, όταν θα έχουμε μεγάλες πλημμύρες, θα πλημμυρίζουν κάποιες χαμηλές περιοχές. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Για το λόγο αυτό, ξεκίνησε μία σειρά προκαταρκτικών μελετών, προκειμένου να γίνουν, όπως γίνεται σε όλο τον κόσμο, φράγματα ανασχέσεων ανάντι ψηλά για να καθυστερεί η πλημμύρα και να μπορεί να αποχετευτεί το νερό με την υπάρχουσα παροχευτικότητα.

Όσον αφορά τώρα το μείζον θέμα των ηχοπετασμάτων και των άλλων που δεν έχουν γίνει, πράγματι έπρεπε να έχουν γίνει

και άλλα ηχοπετάσματα σε περιοχές κοντά στον κόμβο της εκβολής, που πράγματι δεν έγιναν. Έγινε ένα μεγάλο μέρος από αυτά –περίπου τα χίλια πεντακόσια μέτρα– αλλά υπάρχουν και άλλα τμήματα που δεν έγιναν.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Γιατί δεν έγιναν;

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Το γιατί δεν έγιναν, θα σας το πω κάποια άλλη φορά. Δεν αφορά εμάς, αλλά δεν έχει σημασία.

Ήδη, λοιπόν, έχει δοθεί εντολή στις υπηρεσίες, ώστε να διορθωθεί αμέσως αυτή η μεγάλη παράλειψη.

Και κάτι ακόμα τελευταίο και σημαντικότερο. Όσον αφορά τώρα το γιατί υποφέρουν οι κάτοικοι γύρω από τις εκβολές, δηλαδή από το ανοιχτό τμήμα του Κηφισού, αυτό συμβαίνει διότι με τη διάνοιξη αυτή, μαζεύεται όλο το νερό της θάλασσας μέσα και όταν δεν βρέχει μένει στάσιμο. Επειδή δε, υπάρχουν και παράνομες συνδέσεις λυμάτων, κάποια στιγμή βρωμίζει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων): Αυτή η μελέτη –και υποθέτω και το αποτέλεσμά της εκ των προτέρων– επιτέλους θα δώσει τη λύση, ώστε όταν συμβαίνει αυτό, να καθαρίζεται από τα νερά με τη διαδικασία της άντλησης. Αυτό, πράγματι είναι ένα μείζον πρόβλημα και ελπίζουμε ότι θα λυθεί πλήρως, όπως άλλωστε γίνεται σε όλο τον κόσμο σε ανάλογα προβλήματα με τις κατάλληλες ρυθμίσεις, που είναι μεν πολυδάπανες, αλλά αναγκαίες για τη στοιχειώδη περιβαλλοντική ποιότητα των κατοίκων της περιοχής.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, θα σας παρακαλέσω να καταθέσω κι ένα χάρτη.

Κυρία Νικολαΐδου, είμαι στη διάθεσή σας, όποτε θέλετε, να σας εξηγήσω τι ακριβώς συμβαίνει για όλα αυτά τα θέματα.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων κ. Θεμιστοκλής Ξανθοπούλος καταθέτει για τα Πρακτικά τον προαναφερθέντα χάρτη, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Υπουργέ.

Κυρία Νικολαΐδου, αν θέλετε, μπορείτε να επανέλθετε με ένα άλλο κοινοβουλευτικό μέσο, για να μπορέσει ο Υπουργός να σας εξηγήσει τι ακριβώς συμβαίνει. Άλλωστε, είναι και ειδικός, δεδομένου ότι δίδαξε στο πολυτεχνείο το αντικείμενο αυτό επί πολλά χρόνια. Μπορείτε, λοιπόν, να επανέλθετε με ένα άλλο κοινοβουλευτικό διάβημα, ώστε να μπορέσει να σας απαντήσει ενδελεχέστερα ο Υπουργός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί-καθηγητές από το Γυμνάσιο Ευρώπου Κιλκίς.

Και για να μην δημιουργηθεί κάποια εσφαλμένη εντύπωση στους φιλοξενούμενους μαθητές εξαιτίας του γεγονότος ότι βλέπουν άδεια έδρανα, θα ήθελα να τους ενημερώσω ότι σήμερα είναι ημέρα Κοινοβουλευτικού Ελέγχου, κατά την οποία η Αντιπολίτευση «ελέγχει» την Κυβέρνηση για ορισμένα θέματα και επομένως, τα αντικείμενα αυτής της συζήτησεως αφορούν τους ερωτώντες Βουλευτές –έναν ή δύο– και τον αρμόδιο Υπουργό.

Η Βουλή, λοιπόν, σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίκαιρες ερωτήσεις δευτέρου κύκλου:

Θα συζητηθεί η πρώτη με αριθμό 398/8-1-2008 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Έκτορα Νασιώκα προς τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής

Αλληλεγγύης, σχετικά με τα μέτρα κατά του καπνίσματος κ.λπ..

Το ειδικότερο περιεχόμενο της επίκαιρης ερώτησης του κ. Νασιώκα έχει ως εξής:

«Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εγκατέλειψε την αντι-καπνιστική προσπάθεια πρόληψης και καταστολής, με αποτέλεσμα οι δείκτες καπνιζόντων στην Ελλάδα και η ηλικία εισόδου στο κάπνισμα να έχουν επιδεινωθεί δραματικά τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Το πρόγραμμα «Για ένα περιβάλλον ελεύθερο καπνού παντού» και η υπουργική απόφαση για την απαγόρευση του καπνίσματος σε όλους τους δημόσιους και ιδιωτικούς κοινόχρηστους χώρους, που εκδόθηκε μετά από συμφωνία των κοινωνικών εταίρων (Γ.Σ.Ε.Ε., Σ.Ε.Β., Α.Δ.Ε.Δ.Υ. κ.λπ.), εγκαταλείφθηκαν. Ακόμα και η σύμβαση κατά του καπνίσματος του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας, που υπογράφηκε το 2003 από τον τότε Υπουργό κ. Στεφανή και ενσωματώθηκε στην ελληνική νομοθεσία, δεν εφαρμόστηκε ούτε στο ελάχιστο.

Οι ευθύνες της Κυβέρνησης είναι τεράστιες. Οι καρκίνοι, οι καρδιοπάθειες, τα αγγειακά εγκεφαλικά επεισόδια, ως αποτέλεσμα της βλαβερής μάστιγας του καπνίσματος, αυξάνονται με γρήγορους ρυθμούς. Το προσδόκιμο επιβίωσης των Ελλήνων πολιτών για πρώτη φορά μειώθηκε τα δύο τελευταία χρόνια.

Για όλους αυτούς τους λόγους, ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Γιατί δεν εφαρμόζει το νομοθετικό πλαίσιο και το πρόγραμμα «Για ένα περιβάλλον ελεύθερο καπνού παντού» και γιατί δεν υλοποιεί τη συμφωνία της πολιτείας με τους κοινωνικούς εταίρους (Γ.Σ.Ε.Ε., Σ.Ε.Β., Α.Δ.Ε.Δ.Υ. κ.λπ.);

2. Γιατί η Κυβέρνηση δεν υλοποιεί τις κοινοτικές οδηγίες και τη σύμβαση του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας κατά του καπνίσματος;».

Στον ερωτώντα Βουλευτή γιατρό κ. Έκτορα Νασιώκα, θα απαντήσει ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Δημήτρης Αβραμόπουλος.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πρώτα απ' όλα, απευθυνόμενος προς τον κ. Νασιώκα, θα ήθελα δημόσια να του αναγνωρίσω, πέραν του πολιτικού και το προσωπικό του ενδιαφέρον για το τόσο σημαντικό αυτό ζήτημα. Δεν είναι πρώτη φορά που καταθέτει ερώτηση. Παλαιότερα, το 2006, αν θυμάμαι καλά, είχε κάνει και μια επερώτηση.

Η κατάθεση αυτής της ερώτησης συμπίπτει, όμως και με μια σειρά από πρωτοβουλίες που έχει πάρει η Κυβέρνηση και οι οποίες σύντομα θα φέρουν την αρμόδια επιτροπή προ της δικής της ευθύνης να συζητήσει για ένα καινούργιο νομοθέτημα που έρχεται να συμπληρώσει την παλαιότερη νομοθεσία.

Κύριε Νασιώκα, στη χώρα μας υπάρχουν νόμοι και μάλιστα υπάρχουν και καλοί νόμοι. Πλην όμως, οι μηχανισμοί εφαρμογής ξέρουμε ότι πάσχουν. Πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ, ώστε το καινούργιο νομοθέτημά μας να τύχει εφαρμογής και να μη γελοιοποιηθεί. Γιατί αυτό μπορεί να συμβεί σε μια τέτοια περίπτωση. Μας ανησυχεί ιδιαίτερα.

Είναι αλήθεια ότι την τελευταία δεκαετία παρατηρείται έξαρση και ιδίως ανάμεσα στους νέους. Πολύ ανησυχητικό. Να θυμίσω, όμως, ότι στο δικό σας νόμο δεν είχε προβλεφθεί κάτι που ισχύει στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες, δηλαδή η απαγόρευση πώλησης ειδών καπνού σε νέους. Αυτό προβλέπεται στο καινούργιο μας νομοθέτημα.

Είμαστε όχι υποχρεωμένοι, αλλά και αποφασισμένοι να εφαρμόσουμε τα όσα προβλέπει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας και η κοινοτική νομοθεσία. Θέλω να πιστεύω πως, σαν έρθει η ώρα να συζητήσουμε για τη λήψη συγκεκριμένων και εφαρμόσιμων μέτρων, η Αντιπολίτευση θα μας στηρίξει. Πρόκειται για κάτι που έχει να κάνει όχι μονάχα με τη δημόσια υγεία, αλλά έχει να κάνει με τον κοινωνικό μας πολιτισμό και ιδίως με την προστασία των νέων παιδιών, που, δυστυχώς, απ' ό,τι παρατηρείται –και το επαναλαμβάνω– τα τελευταία χρόνια όλο και περισσότερο βρίσκουν ανοικτές τις πόρτες σε αυτήν την έξη, σε αυτήν την κακή συνήθεια.

Θέλω να σας διαβεβαιώσω ότι είμαστε αποφασισμένοι και σύντομα θα βρεθούμε εδώ με ένα πλήρες νομοθέτημα που θα

καλύπτει όλες τις πτυχές και κυρίως θα αποβλέπει στο να εφαρμόσουμε, επιτέλους, μια νομοθεσία. Αυτό που είχατε ξεκινήσει τότε ήταν ένα καλό ξεκίνημα. Νομίζω, όμως, ότι έμεινε μια καλή ανάμνηση και ότι περισσότερο εντυπωσίασε, παρά χρησίμευσε. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Επισημαίνω τη συντομία και το ευσύνοπτο της απαντήσεως του κυρίου Υπουργού και παρακαλώ τον ερωτώντα Βουλευτή κ. Νασιώκα να λάβει το λόγο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δυστυχώς, η χώρα μας είναι εγκλωβισμένη στο σκάνδαλο Ζαχόπουλου και η Κυβέρνηση βρίσκεται σε ένα θανατηφόρο εναγκαλισμό. Έτσι, δεν έχει χρόνο να ασχοληθεί με τα σοβαρά, όπως είναι το κάπνισμα. Τέτοιο θέμα είναι το κάπνισμα.

Αν, όμως, έβρισκε χρόνο, έπρεπε, κύριε Υπουργέ, να ακούσουμε δύο πράγματα σήμερα. Γιατί εγώ δέχομαι τις δικές σας διαβεβαιώσεις και θα στηρίξουμε όποια προσπάθεια γίνει για το κάπνισμα. Θα σας δώσω τώρα, στο σύντομο χρόνο που έχω και προτάσεις.

Όμως, τι περίμενα; Να παραδεχθείτε κάτι, ζητώντας συγγνώμη ως Κυβέρνηση, αλλά και ως πολιτεία –θα έλεγα– καλύπτοντας και προηγούμενες κυβερνήσεις. Γιατί τα τελευταία τέσσερα χρόνια είμαστε η μόνη χώρα στον κόσμο που τα πράγματα σε σχέση με το κάπνισμα πήγαν χειρότερα. Η μόνη! Γιατί δεν εφαρμόστηκε αυτά τα τέσσερα χρόνια κανένας από τους νόμους, καμμία από τις οδηγίες και κανένα από τα προγράμματα –μάλιστα διακόπηκαν– και γιατί δεν προστατεύσατε ούτε τους καπνιστές ούτε τους μη καπνιστές και ιδιαιτέρως τα παιδιά μας.

Να σας δώσω στοιχεία: Σήμερα είμαστε η πρώτη χώρα στον κόσμο σε κατανάλωση προϊόντων καπνού. Είμαστε, δυστυχώς, η έβδομη χώρα στον κόσμο που διαφημίζουμε προϊόντα καπνού. Οι νέοι μας μπαίνουν στο κάπνισμα σε πολύ μικρότερη ηλικία. Έχω μελέτη. Τα αγόρια σε ηλικία δώδεκα ετών –μέσα στην τετραετία κατά οκτώ μήνες νωρίτερα, δηλαδή έμπαιναν σε ηλικία δώδεκα ετών και οκτώ μηνών– και τα κορίτσια σε ηλικία έντεκα ετών και οκτώ μηνών, δηλαδή κατά μέσο όρο δώδεκα μήνες νωρίτερα απ' όσο έμπαιναν πριν από τέσσερα χρόνια.

Είδαμε, κύριε Υπουργέ, προχθές την κοπέλα που πέθανε από κοκαΐνη. Γνωρίζετε ότι ήταν καπνίστρια. Όλοι όσοι μπαίνουν στα ναρκωτικά είναι πρώτα καπνιστές. Μετά μπαίνουν στα ναρκωτικά.

Γιατί σε όλο το δημόσιο –το Υπουργείο σας δεν εξαιρείται, κύριε Υπουργέ– παντού καπνίζουν. Γιατί καπνίζουν στην τηλεόραση, κύριε Υπουργέ, δημοσιογράφοι, βουλευτές, ηθοποιοί. Είναι καταστρεπτικό αυτό το παράδειγμα για τους νέους και ή δεν το γνωρίζουν, ενώ απαγορεύεται, οπότε είναι αφελείς ή το γνωρίζουν, οπότε μπορούμε να πούμε ότι είναι προμότερ και έχουν τεράστια ευθύνη και αυτοί και τα κανάλια και το Ραδιο-τηλεοπτικό Συμβούλιο!

Φθάσαμε, κύριε Υπουργέ, να χάνουμε φέτος πάνω από είκοσι χιλιάδες ανθρώπους, δηλαδή μια μεγάλη πόλη, σε όλη την Ελλάδα σε ένα χρόνο!

Κύριε Υπουργέ, εάν αυτά που είπατε τα εννοείτε οφείλουμε να πάρουμε μέτρα.

Πρώτον, μέτρα για το κάπνισμα τώρα. Και όταν λέμε τώρα, όχι σήμερα, αλλά χθες, όπως πήραν χθες στη Γερμανία και προχθές στη Γαλλία, για ολοκληρωτική απαγόρευση. Εμείς είμαστε πολύ πιο πριν. Πλήρης απαγόρευση του καπνίσματος παντού, εκτός από ειδικούς χώρους στην ύπαιθρο.

Δεύτερον, κατάργηση κάθε διαφήμισης των προϊόντων καπνού.

Τρίτον, πακέτο διαφημιστικό, ενημέρωση και αγωγή υγείας για το κάπνισμα και συστράτευση όλων των φορέων από τον Πρόεδρο της Βουλής και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, την Κυβέρνηση έως τον τελευταίο Βουλευτή και τον τελευταίο δήμαρχο, την Εκκλησία, την πανεπιστημιακή κοινότητα.

Και τέλος, πρόστιμο, κύριε Υπουργέ, το οποίο θα πολλαπλασιάζεται σε περίπτωση υποτροπής όχι αυτών μόνο που παραβαίνουν το νόμο αλλά και όσων είναι υπεύθυνοι ή ιδιοκτήτες του χώρου που απαγορεύεται το κάπνισμα, ο δημόσιος υπάλληλος,

ο προϊστάμενος.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία κουβέντα. Επειδή πριν από πολλά χρόνια πολλοί άνθρωποι δούλεψαν γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, και θα τρίζουν τα κόκαλα του αείμνηστου Δοξιάδη και του αείμνηστου Γεννηματά οι οποίοι πραγματικά έκαναν φοβερή προσπάθεια σε αυτό το θέμα σε άλλο χρόνο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, τελειώνετε. Έχετε διπλασιάσει το χρόνο σας, κύριε Νασιώκα.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: ...είμαστε υποχρεωμένοι σήμερα, χθες δηλαδή, να πάρουμε όλα αυτά τα μέτρα. Και να ξέρετε ότι θα έχετε τη στήριξη όλης της Αντιπολίτευσης.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Νασιώκα.

Πολύ ενδιαφέροντα αυτά αλλά επαναλαμβάνω, η διαδικασία αυτή δεν επιτρέπει να ακουστούν επί μακρόν, τόσο σημαντικές απόψεις σαν και αυτή. Εάν βρίσκατε έναν άλλον τρόπο, επερώτηση ή δεν ξέρω τι άλλο, θα ήμασταν ιδιαίτερα ευχαριστημένοι.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Και επερώτηση κάναμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ πολύ, έχετε δικαίωμα δευτερολογίας, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν απαντήσω στα όσα είπε ο κ. Νασιώκας, θα ήθελα να του πω ότι η Κυβέρνηση κάθε άλλο παρά έχει εγκλωβιστεί στη θεματολογία των ημερών. Και νομίζω κακή υπηρεσία προσφέρετε στην πολιτική και στη δημοκρατία για κάθε θέμα...

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Και η Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Παρακαλώ, κύριε Νασιώκα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ...να επιχειρείτε να το συσχετίσετε με τη μονοθεματικότητα που κυριαρχεί αυτές τις μέρες στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Μακριά από μας και από αυτόν τον ιερό χώρο.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Και από μένα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σήμερα συζητάμε για ένα συγκεκριμένο θέμα, κύριε Νασιώκα, και πριν από λίγο έκρινα να σας δώσω μία γενική απάντηση, εσείς όμως υπεισιθήσατε σε λεπτομέρειες. Διείδα όμως μέσα από τα όσα είπατε και μία αυστηρότατη έμμεση κριτική στην κυβέρνηση σας, διότι τότε ήταν που πέρασε αυτός ο νόμος, τότε δοκιμάστηκε στην πράξη και τότε απέτυχε ως προς την εφαρμογή του.

Εγώ λοιπόν σας είπα πρωτίτερα ότι είμαστε αποφασισμένοι αυτά που λέμε και τα εννοούμε βέβαια, να τα εφαρμόσουμε. Και θα χρειασθούμε τη συνεργασία και τη συνεννόησή σας. Τις λεπτομέρειες για το νομοθέτημα αυτό θα τις συζητήσουμε, αφού πρωτίτερα κατατεθεί στη Νομοπρασευαστική Επιτροπή της Βουλής, στην αρμόδια Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων.

Ιδού λοιπόν πεδίο δόξης λαμπρό για όλους μας, να αποδείξουμε ότι αυτά που λέμε εδώ μέσα τα εννοούμε στην πράξη. Και να ορθώσουμε ως πολιτικό σύστημα, ως κοινωνικό σύστημα, ως κοινωνία, ως επιστημονική κοινότητα το ανάστημά μας μπροστά σε αυτή τη μεγάλη απειλή. Και μην αφήσουμε να αιωρείται όχι μόνο στην Αίθουσα αλλά και στην ελληνική κοινωνία ότι υπολείπονται κάποιοι εδώ μέσα σε ευαισθησία σε ό,τι αφορά την προστασία της κοινωνίας και της δημόσιας υγείας.

Λέω και επαναλαμβάνω και με αυτή την ευκαιρία ότι η υπόθεση της υγείας είναι εθνική και βαθύτατα κοινωνική υπόθεση. Πρώτος εγώ, πρωτίτερα, σας αναγνώρισα την ευαισθησία την προσωπική αλλά και την πολιτική για το θέμα αυτό. Επιτρέψτε μου να απαιτώ και εγώ το ίδιο και όταν έρθει η ώρα για να δοκιμαστεί στην πράξη αυτό που σας είπα πρωτίτερα να αποδείξουμε ότι είμαστε αντάξιοι της ευθύνης που έχουμε απέναντι στην κοινωνία και στις νεότερες γενιές.

Δεν θέλω να κουράσω περισσότερο τη συζήτηση, κύριε Πρόεδρε. Νομίζω ότι σε γενικές γραμμές συμφωνούμε, ότι σαν έρθει η ώρα θα αποδείξουμε στην πράξη ότι αυτό που εννοού-

με θέλουμε να το κάνουμε.

ΕΚΤΟΡΑΣ ΝΑΣΙΩΚΑΣ: Πολύ σύντομα πρέπει να έρθει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ θερμά.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της πέμπτης επίκαιρης ερώτησης πρώτου κύκλου με αριθμό 394/8-1-2008 του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ηλία Πολατίδη προς τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, σχετικά με την τήρηση Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων από αλλοδαπούς κ.λπ..

Το κείμενο της επίκαιρης αυτής ερώτησης του κ. Πολατίδη έχει ως εξής:

«Την 10η Οκτωβρίου 2007 υπέβαλα ερώτηση προς το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών σχετικά με την ατιμωρησία των αλλοδαπών λαθρεμπόρων, την ανοχή, προφανώς με άνωθεν εντολές, εκ μέρους της Αστυνομίας των παρανομιών τους, την μη καταβολή Φ.Π.Α. και την μη τήρηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων εκ μέρους τους. Επίσης, ερώτησα σε τι ύψος εκτιμάται ο μη καταβαλλόμενος Φ.Π.Α. Στην απάντηση του Υπουργείου δεν υπήρξε ουσιαστική αναφορά σε κανένα από τα συγκεκριμένα ερωτήματα που έθεσα παρά μόνον γενικολογίες. Θεώρησε δε σκόπιμο το Υπουργείο να παρατηρήσει κλείνοντας την απάντησή του ότι το φαινόμενο αυτό είναι παγκόσμιο και όχι ελληνική ιδιαιτερότητα. Είναι δύσκολο να πιστέψει κανείς ότι σε άλλες χώρες ανθεί το λαθρεμπόριο μπροστά στις εισόδους των κτιρίων στα οποία στεγάζονται τα αντίστοιχα Υπουργεία.

Κατόπιν όλων αυτών ερωτάται ο κύριος Υπουργός:

1. Πού οφείλεται η αδυναμία των υπηρεσιών του Υπουργείου σας να προχωρήσουν σε αυστηρούς ελέγχους των αλλοδαπών εμπόρων ως προς την τήρηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και την καταβολή Φ.Π.Α. όπως ακριβώς πράττουν και με τους Έλληνες;

2. Σε τι ύψος ανέρχεται ο Φ.Π.Α. που χάνει το δημόσιο;».

Στη συγκεκριμένη επίκαιρη ερώτηση του κ. Πολατίδη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Αντώνης Μπέζας.

Ορίστε, κύριε Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, δεν υπάρχει αδυναμία των υπηρεσιών μας, όπως αναφέρετε στην ερώτησή σας. Το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην εντατικοποίηση του έργου των ελεγκτικών υπηρεσιών σε ότι αφορά τη διενέργεια κάθε μορφής ελέγχου, και οριστικών, και τακτικών, και προσωρινών, και προληπτικών ελέγχων. Οι έλεγχοι αυτοί διεξάγονται γενικά προς όλες τις κατευθύνσεις χωρίς εξαιρέσεις και χωρίς διακρίσεις, διότι στόχος μας είναι η αντιμετώπιση των φαινομένων της φοροδιαφυγής, απ' όπου κι αν αυτά τα φαινόμενα προέρχονται και εκδηλώνονται.

Στο πλαίσιο αυτών των ελέγχων, ιδίως των προληπτικών, διενεργούνται έλεγχοι προς όλους τους υπόχρεους συμπεριλαμβανομένων και των πλανόδιων εμπόρων, ανεξάρτητα αν αυτοί είναι αλλοδαποί ή ημεδαποί. Κατά κύριο λόγο από τις δικές μας υπηρεσίες, τις υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, αρμόδιες γι' αυτού του είδους τους ελέγχους είναι οι υπηρεσίες της ΥΠ.Ε.Ε..

Θα πρέπει, όμως, εδώ να σημειώσω ότι το πλανόδιο εμπόριο γενικά δεν είναι μόνο θέμα του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών. Είναι θέμα και αντικείμενο και άλλων δημοτικών και δημοσίων αρχών και σύμφωνα πάντα με την υφιστάμενη νομοθεσία, το Υπουργείο μας ενημερώνεται για τις φορολογικές παραβάσεις που διαπιστώνονται και από άλλες υπηρεσίες, όπως για παράδειγμα από τα αστυνομικά όργανα κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους.

Όσον αφορά την Υπηρεσία Ειδικών Ελέγχων, την ΥΠ.Ε.Ε., θα πρέπει να σας πω ότι για την αντιμετώπιση του παράνομου εμπορίου διενεργεί ελέγχους τακτικούς και έκτακτους με προτεραιότητα σε επιχειρήσεις που παραλαμβάνουν και διαθέτουν χονδρικά ή λιανικά είδη τα οποία προέρχονται από τρίτες χώρες όπως είναι η Κίνα, η Ταϊβάν, η Κορέα κ.λπ..

Επιπρόσθετα η ΥΠ.Ε.Ε. κάνει στοχευμένους ελέγχους διακίνησης σε συγκεκριμένα σημεία της χώρας όπως είναι οι εθνικές οδοί, τα λιμάνια εισόδου και δίνει ιδιαίτερη έμφαση στα είδη

που έχουν σχέση με το εμπόριο των πλανόδιων, όπως είναι τα είδη οικιακής χρήσης, οι μικροσυνσκευές, τα υφάσματα, τα κεντήματα και άλλα παρόμοια. Οι έλεγχοι πραγματοποιούνται σε όλο το φάσμα, όπως είπα προηγουμένως, της αγοράς, και στους εισαγωγείς χονδρέμπορους, και στους λιανοπωλητές, και στους πλανόδιους μικροπωλητές.

Επίσης, πρέπει να ενημερώσω ότι μέσω της αμοιβαίας διοικητικής συνδρομής του συστήματος VIES, γίνεται έλεγχος διασταυρωτικός των ενδοκοινοτικών αποκλήσεων ιδιαίτερα από επιχειρήσεις που προμηθεύουν τις ελληνικές επιχειρήσεις με είδη τα οποία έχουν σχέση με το παραεμπόριο. Υπάρχει εμφανής και επαναλαμβανόμενη παρουσία ειδικών συνεργειών της ΥΠ.Ε.Ε. και ο στόχος αυτής της επαναλαμβανόμενης και συνεχούς παρουσίας είναι να δημιουργείται ένα κλίμα πρόληψης και συμμόρφωσης των επιτηδευματιών προς τις υποχρεώσεις τους και οι υποχρεώσεις τους προφανώς είναι η έναρξη επιτηδεύματος, η έκδοση φορολογικών στοιχείων και η κατοχή συνοδευτικών εγγράφων.

Επίσης, πρέπει να ενημερώσω ότι οι έλεγχοι που προγραμματίζονται, λαμβάνουν υπ' όψιν τους και άλλα κριτήρια, τα οποία προβλέπονται από την υφιστάμενη νομοθεσία. Επαναλαμβάνω ότι δεν υπάρχουν διακρίσεις σ' αυτούς τους ελέγχους ως προς την εθνικότητα των ελεγχόμενων επιτηδευματιών. Όλοι ελέγχονται, είτε είναι Έλληνες είτε είναι αλλοδαποί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Πολατίδης.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, αυτά που αναφέρατε τώρα μου τα έχετε γράψει και στην απάντηση. Δεν είναι απάντηση σ' αυτά που ερωτώ. Επειδή είπατε, όμως, ότι οι υπηρεσίες σας κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους ή προσπαθούν, θέλω να σας ρωτήσω: Είναι δυνατόν το ελληνικό κράτος να μην μπορεί να εφαρμόσει τους νόμους στην είσοδο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών;

Εσείς όταν πηγαίνετε στο γραφείο σας, δεν βλέπετε τους παράνομους αλλοδαπούς, που πολλές φορές οι περαστικοί πρέπει να δρασκελίσουν πάνω από τα παράνομα εμπορεύματα; Δεν βλέπετε ότι δεν έχουν τιμολόγια; Δεν βλέπετε ότι δεν εκδίδουν κανένα παραστατικό; Αυτά δεν τα βλέπετε εσείς ο ίδιος;

Να σας πω ένα άλλο παράδειγμα; Στην Πλατεία Αριστοτέλους στη Θεσσαλονίκη ήμουν εγώ ο ίδιος προσωπικά και σε ένα διάστημα μιάμιση περίπου ώρας που ήμουν εκεί, πέρασαν είκοσι πέντε αλλοδαποί για να πουλήσουν διάφορα παράνομα προϊόντα και οι είκοσι περίπου πουλούσαν πλαστά CD.

Όλα αυτά δεν τα βλέπετε; Δίνετε μία απάντηση λες κι εμείς έχουμε κατέβει από τον Άρη, σας να μην ζούμε σε αυτήν τη χώρα.

Θέλω επίσης να σας πω, ότι είναι προφανές γιατί γίνονται όλα αυτά από την Κυβέρνηση. Είναι προφανές ότι αν τηρηθούν οι νόμοι και δεν γίνουν αυτές οι διακρίσεις εις βάρος των Ελλήνων εμπόρων, οι οποίοι είναι υποχρεωμένοι να έχουν μία σειρά από υποχρεώσεις να πληρώνουν φόρους, ασφαλιστικές εισφορές, ενοίκια, κ.λπ., πολλοί από αυτούς τους αλλοδαπούς θα αναγκαστούν να φύγουν από την Ελλάδα και αυτή είναι μία πολιτική την οποία δεν είναι δυνατόν να επιτρέψει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η οποία έχει ταχθεί στη δημιουργία μίας πολυεθνικής Ελλάδας.

Κλείνοντας θα πω και κάτι σχετικό, ότι στην ερώτησή μου –συμβαίνει και σε άλλες πολλές και ήθελα να το πω– στην απάντησή που δίνετε, δεν υπάρχει υπογραφή σας, που προφανώς σημαίνει και με την απάντηση που μου δίνετε τώρα, ότι δεν τη διαβάσατε αυτήν την απάντηση, ήλθε κατευθείαν ή ξεχάσατε να βάλετε την υπογραφή σας. Είναι όμως ένα γενικότερο...

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Την έχετε;

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Να σας τη δείξω την απάντηση που πήρα από εσάς για την ερώτησή μου. Είναι όμως ένα γενικότερο φαινόμενο, όπου πολλοί Υπουργοί περιφρονώντας τους ερωτώντες Βουλευτές, τουλάχιστον για εμάς που είμαστε στο συγκεκριμένο κόμμα ή είμαστε πρωτοεκλεγμένοι, δεν υπογρά-

φετε τις απαντήσεις. Τις υπογράφουν μόνο οι υπηρεσιακοί παράγοντες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθοδόξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το λόγο έχει ο κύριος Υφυπουργός.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, δεν είναι δυνατόν να μην υπογράφεται η απάντηση. Και αν έχετε ανυπόγραφη την απάντηση, να την καταθέσετε στα Πρακτικά, γιατί εγώ την γνωρίζω την απάντηση.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Την καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ηλίας Πολατίδης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν γράφει «Αντώνιος Μπέζας» κάτω;

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Δεν γράφει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Έχετε το αντίγραφο, κύριε συνάδελφε!

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κοιτάξτε, μη λέτε τέτοια πράγματα εδώ! Εσείς παίρνετε το ακριβές αντίγραφο, που δεν έχει υπογραφή. Μη λέτε τέτοια πράγματα και δημιουργείτε εντυπώσεις εδώ στο Κοινοβούλιο!

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Είμαι νέος συνάδελφος, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Κι εγώ νέος συνάδελφος είμαι! Να σας ενημερώσω ότι η υπογραφή του Υπουργού ή του αρμόδιου Υφυπουργού μπαίνει στο πρωτότυπο και σε σας κοινοποιείται το αντίγραφο, όπου αναγράφεται το όνομα του αρμόδιου Υπουργού ή του Υφυπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Είναι γνωστά αυτά, κύριε Υφυπουργέ. Μην αναλώνετε το χρόνο σας, προχωρήστε επί της ουσίας.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΠΕΖΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Σας λέω, κύριε συνάδελφε, ότι δεν υπάρχει αδυναμία των υπηρεσιών του Υπουργείου. Οι υπηρεσίες του Υπουργείου διενεργούν αυστηρούς ελέγχους για την τήρηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και για την απόδοση του Φ.Π.Α. και αυτό φαίνεται από την πολύ καλή πορεία του Φ.Π.Α. και κατά το χρόνο που μας πέρασε. Μόλις χθες ανακοινώσαμε τα στοιχεία από το Φ.Π.Α., που υπερβαίνει κατά πολύ τους στόχους που είχε θέσει ο προϋπολογισμός. Τηρούμε αυτήν τη διαδικασία των ελέγχων προς όλες τις κατευθύνσεις, ανεξάρτητα αν είναι αλλοδαποί ή αν είναι Έλληνες έμποροι.

Επίσης, επαναλαμβάνω, ότι στο πλαίσιο εφαρμογής των νόμων το Υπουργείο δίνει οδηγίες τόσο στις Δ.Ο.Υ. όσο και στα ελεγκτικά κέντρα και στην ΥΠ.Ε.Ε. για την αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής. Αυτή η αντιμετώπιση στην πράξη δεν διενεργείται μόνο από τις υπηρεσίες μας, αλλά διενεργείται από τις υπηρεσίες μας σε συνεργασία και με άλλες αρχές δημοτικές, αστυνομικές και βέβαια δεν ισχύουν σε καμία περίπτωση όλα αυτά τα σενάρια τα οποία αναφέρατε για την πολιτική της Κυβέρνησης σε σχέση με το παραεμπόριο.

Δεν σας απαντώ με γενικόλογες. Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι η δική σας η ερώτηση είναι γενικόλογη. Μου ζητάτε να σας προσδιορίσω το μέγεθος του Φ.Π.Α. που διαφεύγει του δημοσίου από τους αλλοδαπούς. Μα δεν είναι δυνατόν να συμβεί αυτό το πράγμα, να μπορέσω να σας δώσω τέτοια στοιχεία, γιατί πρέπει να σας πω ότι οι αρμόδιες υπηρεσίες μας κρατάνε βέβαια στατιστικά στοιχεία, γίνεται συλλογή στατιστικών στοιχείων, αλλά δεν είναι δυνατόν να παρακολουθούνται ξεχωριστά τα στοιχεία για τους αλλοδαπούς από τους ημεδαπούς. Δεν είναι δυνατόν επομένως να σας απαντήσω σε μία τέτοια ερώτηση. Εκείνο που μπορώ να σας δώσω είναι ορισμένα στατιστικά στοιχεία από την πρόσφατη δραστηριότητα της ΥΠ.Ε.Ε. σε σχέση με τον έλεγχο πλανόδιων εμπορών. Πιο συγκεκριμένα για το χρονικό διάστημα από τις 19 Δεκεμβρίου, που ήταν οι γιορτές του 2007 μέχρι τις 5 Ιανουαρίου 2008, πραγματοποιή-

θηκαν από την ΥΠ.Ε.Ε. δύο χιλιάδες εξακόσιοι σαράντα τέσσερις έλεγχοι σε πλανόδιους μικροπωλητές, προσήχθησαν είκοσι τρία άτομα και αποσύρθηκαν χίλια πεντακόσια εβδομήντα έξι τεμάχια διαφόρων παραποιημένων και λοιπών προϊόντων. Οι έλεγχοι αυτοί θα ενταθούν και εκτός από τους ελέγχους που διενεργεί η ΥΠ.Ε.Ε. για την αντιμετώπιση του παραεμπορίου σημαντική είναι και η συμβολή της τελωνειακής υπηρεσίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Θα συζητηθεί η δεύτερη επίκαιρη ερώτηση του δευτέρου κύκλου με αριθμό 401/8-1-2008 του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς την Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, σχετικά με τη μονιμοποίηση των γιατρών του Ι.Κ.Α. κ.λπ..

Η επίκαιρη ερώτηση του κυρίου συναδέλφου έχει ως εξής:

«Με την πολιτική της στην κοινωνική ασφάλιση η Κυβέρνηση προχωρά στην εμπορευματοποίηση της υγείας σε βάρος των ασφαλισμένων και με την πλήρη απαξίωση του Ι.Κ.Α. τους αναγκάζει καθημερινά να πληρώνουν από την τσέπη τους στα ιδιωτικά κέντρα.

Η ίδια πολιτική ανατρέπει τα εργασιακά δικαιώματα των γιατρών που εργάζονται στο Ι.Κ.Α. με διαφορετικές συμβάσεις αορίστου χρόνου, συμβάσεις έργου ή άλλοι με προγράμματα «STAGE». Οι γιατροί αυτοί εργάζονται με πλήρες ωράριο, οι συμβάσεις που υπογράφουν είναι μεσαιωνικές και ταυτόχρονα παραμένουν ανασφάλιστοι από το Ι.Κ.Α..

Αυτές τις μέρες λήγουν οι συμβάσεις εξακοσίων είκοσι γιατρών του Ι.Κ.Α. σε όλη την Ελλάδα και από τις 10 Ιανουαρίου μένουν άνεργοι μετά από δύο χρόνια υπηρεσίας. Ταυτόχρονα, δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα στους ασφαλισμένους με δεδομένο ότι υπάρχουν και άλλες ελλείψεις γιατρών στο Ι.Κ.Α..

Οι γιατροί των οποίων οι συμβάσεις λήγουν είναι απαραίτητοι για το Ι.Κ.Α. και έχουν, όπως όλοι οι εργαζόμενοι, δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή εργασία.

Με βάση τα παραπάνω, στην ουσία τα προβλήματα λειτουργίας του Ι.Κ.Α. θα οξυνθούν ακόμη περισσότερο, αφού κάποιοι γιατροί συνταξιοδοτούνται.

Αναγκάια και επιτακτική είναι η πρόσληψη γιατρών αποκλειστικής απασχόλησης με πλήρη εργασιακά, ασφαλιστικά, μισθολογικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα οι οποίοι θα καλύπτουν τις σημερινές ανάγκες των ασφαλισμένων.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός αν θα προχωρήσει στην άμεση πρόσληψη μόνιμων γιατρών πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. και για την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών του».

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Τσιόγκα θα απαντήσει η Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας κ. Καλαντζάκου.

Ορίστε, κυρία Υφυπουργέ, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε συνάδελφε, κατ' αρχάς θα ήθελα να σας διορθώσω ως προς το εξής: Δεν υπάρχει κανένας γιατρός ή οδοντίατρος στο Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ. που να απασχολείται με πρόγραμμα «STAGE». Αυτό είναι αναληθές. Επιπλέον, το εργασιακό καθεστώς των ιατρών και των οδοντιάτρων του ιδρύματος καθορίζεται από τις ισχύουσες νομοθετικές διατάξεις.

Σχετικά με τη λήξη των συμβάσεων αριθμού ιατρών που έχουν συνάψει σύμβαση με το ίδρυμα και στους οποίους προφανώς αναφέρεστε με την ερώτησή σας και προκειμένου να μην υπάρχουν προβλήματα και κενά στην εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων, σας γνωρίζουμε ότι αποστέλλαμε προς το Υπουργείο Εσωτερικών αίτημα για αίτηση ανάθεσης έργου σε εξακόσιους εικοσιένα γιατρούς και οδοντιάτρους από το Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ..

Σε γενικότερο επίπεδο τώρα και σε ό,τι αφορά το θέμα της στελέχωσης σε ιατρικό προσωπικό του Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ., θα ήθελα να παρατηρήσω πως σήμερα υπηρετούν στο Ι.Κ.Α. χίλιοι οκτακόσιοι τριάντα οκτώ μόνιμοι ιατροί και οδοντίατροι, εκατόν

δεκατέσσερις πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, σαράντα με ειδική σύμβαση, οκτακόσιοι δώδεκα με σύμβαση έργου είκοσι τεσσάρων μηνών, πέντε χιλιάδες τριακόσιοι είκοσι επτά ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και διακόσιοι τριάντα έξι ειδικευόμενοι, στο σύνολο οκτώ χιλιάδες τριακόσιοι εξήντα επτά ιατροί και οδοντίατροι με διάφορες σχέσεις εργασίας.

Αν λάβουμε υπ' όψιν μας ότι συνολικά για το Ι.Κ.Α. Ε.Τ.Α.Μ. προβλέπονται οκτώ χιλιάδες τριακόσιες οκτώ οργανικές θέσεις ιατρών και οδοντιάτρων και πεντακόσιες εξήντα εννέα πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, δηλαδή σύνολο οκτώ χιλιάδες οκτακόσιες εβδομήντα επτά θέσεις, τότε ο αριθμός που σας προανέφερα, δηλαδή οκτώ χιλιάδες τριακόσιοι εξήντα επτά, σημαίνει ότι με τους σήμερα υπηρετούντες ιατρούς οι προβλεπόμενες θέσεις καλύπτονται σε ποσοστό άνω του 94% με αποτέλεσμα να ικανοποιούνται σε μεγάλο βαθμό οι ανάγκες των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων του ιδρύματος. Βέβαια αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν περιθώρια ενίσχυσης και στελέχωσης του ιδρύματος με ιατρικό προσωπικό, έτσι ώστε να αναβαθμιστεί η παροχή υγειονομικών υπηρεσιών προς τους ασφαλισμένους και τους συνταξιούχους.

Πέραν όλων αυτών έχουμε ζητήσει από το Υπουργείο Εσωτερικών την έγκριση για πλήρωση δύο χιλιάδων κενών οργανικών θέσεων μόνιμων ιατρών. Για το σκοπό αυτό έχει προωθηθεί στο Σ.τ.Ε. προεδρικό διάταγμα με το οποίο καθορίζονται τα αντικειμενικά κριτήρια για την επιλογή μόνιμων ιατρών και οδοντιάτρων, καθώς και για κάθε άλλη λεπτομέρεια επί του θέματος.

Αυτονόητο είναι βέβαια –και αυτό απαντά ευθέως στην ερώτησή σας– ότι η πρόσληψη μόνιμων ιατρών, με τη διαδικασία που μόλις σας περιέγραψα, διασφαλίζει πλήρως τα εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά τους δικαιώματα και ασφαλώς θα οδηγήσει και στην καλύτερη εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων του Ι.Κ.Α. και στην αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών του ιδρύματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε την κυρία Υφυπουργό.

Ο κ. Τσιόγκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν αναφέρομαι στους γιατρούς, σε ό,τι αφορά τα «STAGE», αλλά στους υπαλλήλους που προσλαμβάνετε –και δεν είναι καινούργιο– σε διοικητικές υπηρεσίες. Δηλαδή, πρώτο το Ι.Κ.Α., πρώτη η Κυβέρνηση, πρώτο το κράτος στην ανασφάλιστη εργασία, στη μαύρη εργασία, στην εισφοροδιαφυγή και στην εισφοροκλοπή. Κι έχουμε τώρα ανοικτό το θέμα με το ασφαλιστικό. Άρα, λοιπόν, είστε οι πρώτοι διδάξαντες για την υπονόμευση του ασφαλιστικού συστήματος. Όμως, και γι' αυτό που λέτε για τους γιατρούς, λήγει η σύμβασή τους. Ένα ζήτημα είναι ότι οι ουρές, ο χρόνος αναμονής, που φθάνει στους δύο μήνες, θα παραταθεί ακόμη περισσότερο. Δηλαδή πάει ασθενής να τον δει γιατρός και του δίνουν τον αριθμό «184» που είναι και αυτό ιδιωτικό. Δηλαδή βάλατε τους ιδιώτες μέσα στο Ι.Κ.Α. να κλείνουν τα ραντεβού για τους ασθενείς και οι ασθενείς περιμένουν δύο μήνες. Περιμένουν να πεθάνουν δηλαδή και όχι να γιατρευτούν. Όταν ένας είναι άρρωστος σήμερα και πάει στο γιατρό, θέλει να τον δει γιατρός τι έχει, γιατί πονάει και εσείς του λέτε «έλα μετά από δύο μήνες». Αυτό λένε τα ραντεβού. Αυτό πώς θα λυθεί; Όχι μόνο δεν θα λυθεί, θα οξυνθεί ακόμη περισσότερο, γιατί με τη λήξη των συμβάσεων δεν θα δουλεύουν οι γιατροί. Μέχρι να ανανεωθούν οι συμβάσεις, αν ανανεωθούν, αυτή η λίστα θα γίνει ακόμη μεγαλύτερη –όχι μόνο δύο μήνες, και τρίμηνο. Με αυτό τον τρόπο οδηγείτε τους ασφαλισμένους στα ιδιωτικά εξεταστικά κέντρα, στα ιδιωτικά ιατρεία, πληρώνοντας. Τους αναγκάζετε να πληρώσουν λεφτά από την τσέπη τους, για να δουν τι συμβαίνει με την υγεία τους, για να τους πει ο γιατρός τι τρέχει.

Βεβαίως πρέπει να πούμε ότι υπάρχουν πολλαπλές συμβάσεις (μόνιμοι, αορίστου χρόνου συμβασιούχοι και μάλιστα αυτοί που είναι με σύμβαση έργου δεν είναι ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α.). Οι γιατροί του Ι.Κ.Α. δεν είναι ασφαλισμένοι στο Ι.Κ.Α., είναι ανασφάλιστοι. Και όχι μόνο αυτό, αλλά υπάρχουν κενά. Αν, λοιπόν, εσείς λέτε ότι καλύπτεται το 94% των προβλεπόμενων θέσεων, τότε τι συμβαίνει, γιατί έχουμε δύο μήνες αναμονή στις

λίστες; Γιατί δεν λειτουργεί το Ι.Κ.Α.;

Θέλουμε να τονίσουμε από την πλευρά μας και να πούμε ότι εμείς ζητάμε πρόσληψη γιατρών αποκλειστικής απασχόλησης, μόνιμη και σταθερή εργασία, με πλήρη και ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα. Όλα τα άλλα είναι γιατί στοιχίζουν λιγότερο και γιατί έχετε εμπορευματοποιήσει την υγεία, γιατί οδηγείτε τους ασφαλισμένους στα ιδιωτικά ιατρεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ τελειώστε. Πέρασε ήδη ένα λεπτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Μία τελευταία φράση. Στο Ι.Κ.Α. της Λάρισας είναι ασφαλισμένοι ογδόντα έξι χιλιάδες και οι ουρές και η αναμονή στους δύο μήνες. Απαντήστε, πώς θα λυθούν αυτά τα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιόγκα.

Η κ. Σοφία Καλαντζάκου, Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς στην ερώτησή σας, κύριε Τσιόγκα, επειδή την ξαναδιάβασα, αναφέρεσθε ότι υπάρχουν γιατροί που απασχολούνται με «STAGE» στο Ι.Κ.Α. και αυτό είναι αναληθές. Μπορεί να είναι θέμα διατύπωσης, αλλά αυτό είναι αναληθές.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΟΓΚΑΣ: Το διορθώνουμε.

ΣΟΦΙΑ ΚΑΛΑΝΤΖΑΚΟΥ (Υφυπουργός Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας): Οι συμβάσεις για τις οποίες ρωτάτε δεν λήγουν όλες ταυτόχρονα. Άρα, πιστεύουμε ότι το θέμα θα έχει λυθεί έγκαιρα με τον τρόπο που σας είπα, ότι έχουμε ζητήσει ήδη την έγκριση για ανάθεση έργου σε εξακόσιους είκοσι ένα γιατρούς και οδοντίατρους για το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.. Αυτό σε απάντηση στην ανησυχία για τη λήξη των συμβάσεων.

Θα ήθελα επίσης να σας αναφέρω ότι η τελευταία πρόσληψη μόνιμων γιατρών στο Ι.Κ.Α. ήταν το 1984 κι εμείς προκηρύσσουμε τώρα δύο χιλιάδες οργανικές θέσεις.

Άρα, θεωρώ, πως αυτή είναι από μόνη της μία τομή: 1984-2008. Και σας είπα και πάλι ότι έχουμε προωθήσει το προεδρικό διάταγμα, για να καθορίσουμε τα αντικειμενικά κριτήρια, για να προχωρήσουν αυτές οι προσλήψεις.

Επίσης, οι γιατροί που παρέχουν υπηρεσίες στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. είναι ασφαλισμένοι στον Τ.Σ.Α.Υ., που είναι το κλαδικό ταμείο ασφάλισής τους. Ειδικά για τους πέντε χιλιάδες τριακοσίους είκοσι επτά γιατρούς ιδιωτικού δικαίου, το Ι.Κ.Α. καταβάλλει στο Τ.Σ.Α.Υ. στην αναλογούσα σε αυτό εργοδοτική εισφορά.

Είναι βέβαιο ότι αναγνωρίζουμε ότι με τα χρόνια έχουν αυξηθεί η κίνηση και οι ανάγκες των ασφαλισμένων στο Ι.Κ.Α. και γι' αυτό και κινούμαστε προς αυτή την κατεύθυνση της πρόσληψης μόνιμου προσωπικού και στη νέα σύμβαση, της οποίας την έγκριση ζητούμε από το Υπουργείο Εσωτερικών.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστώ κι εγώ. Ο συνάδελφος κ. Νικόλαος Σταυρογιάννης, Βουλευτής Φθιώτιδας, ζητεί άδεια ολιγοήμερης απουσίας στο εξωτερικό.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Η Βουλή ενέκρινε τη ζητηθείσα άδεια.

Εισερχόμαστε στη συζήτηση της τέταρτης με αριθμό 392/8-1-2008 επίκαιρης ερώτησης του Βουλευτή του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη προς την Υπουργό Εξωτερικών, σχετικά με την επίσκεψη του Πρωθυπουργού στην Τουρκία κ.λπ..

Το κείμενο της συζητούμενης επίκαιρης ερώτησης του συναδέλφου κ. Αϊβαλιώτη έχει ως εξής:

«Οι τουρκικές προκλήσεις εντείνονται, αλλά ο Πρωθυπουργός δεν φαίνεται να αλλάζει άποψη, σχετικά με την επίσκεψή του στην Τουρκία μέσα στον Ιανουάριο. Ο Τούρκος Υπουργός Εξωτερικών κ. Μπαμπατζάν επεσκέφθη «ιδιωτικώς» την ελληνική Θράκη και προέβη στις γνωστές προκλητικές δηλώσεις, καθώς και σε επισκέψεις σε κέντρα του τουρκικού εθνικισμού και στους ψευτομουφτήδες. Η παρουσία του κ. Μπαμπατζάν εκεί σηματοδότησε την στήριξη της Τουρκίας προς εκείνα τα

ακραία στοιχεία που επιδιώκουν την ένταση μεταξύ χριστιανών και μουσουλμάνων της ελληνικής Θράκης και την πυροδότηση του ρατσιστικού μίσους μεταξύ τους. Οι Έλληνες της Τουρκίας εξακολουθούν να βιώνουν τον ρατσισμό και τις διώξεις από το κεμαλικό εθνικιστικό κατεστημένο και ανάλογες καταστάσεις αντιμετωπίζει και το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Ερωτάται η κυρία Υπουργός:

Στα πλαίσια της επικείμενης επίσκεψης του Πρωθυπουργού στην Τουρκία, ο κ. Καραμανλής θα επισκεφτεί και τους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης, της Ίμβρου και της Τενέδου;»

Στην επίκαιρη ερώτηση του κ. Κωνσταντίνου Αϊβαλιώτη θα απαντήσει ο Υφυπουργός Εξωτερικών κ. Βαλινάκης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε συνάδελφε, να ξεκαθαρίσουμε μερικά πράγματα. Ξεκάθαρη πολιτική, ξεκάθαρες κουβέντες. Η Ελλάδα, σύγχρονη ευρωπαϊκή δημοκρατία, δεν έχει στη μειονοτική της πολιτική τίποτα να κρύψει, αντίθετα έχει πολλά να δείξει.

Πρώτα-πρώτα δεν περιορίζει τους επισκέπτες της. Δεν τους απαγορεύει να επισκεφτούν οποιοδήποτε σημείο της χώρας μας. Ακολουθούμε με αυτοπεποίθηση, συνέπεια και συνέχεια μια ουσιαστική πολιτική συνεχώς εμβαθυνόμενης ισονομίας και ισοπολιτείας, που σέβεται απολύτως το Διεθνές Δίκαιο, τις διεθνείς συνθήκες και βεβαίως εν προκειμένω τη Συνθήκη της Λωζάνης.

Αυτή είναι η δική μας πολιτική για τους Έλληνες πολίτες μουσουλμανικού θρησκεύματος, οι οποίοι δεν χρειάζονται συνηγόρους. Και αυτή η πολιτική δεν είναι ούτε σε συσχετισμό ούτε σε σύγκριση με το τι κάνουν ή δεν κάνουν άλλοι. Εκείνοι έχουν την ευθύνη της δικής τους πολιτικής.

Και επειδή μιλάμε για την Τουρκία, γνωρίζετε πολύ καλά ότι η γειτονική χώρα μέσα από μια σειρά από ευρωπαϊκά κείμενα και αποφάσεις καλείται να εκπληρώσει τα λεγόμενα προαπαιτούμενα και κριτήρια και να εφαρμόσει συγκεκριμένες πολιτικές, προκειμένου να προχωρήσει, εάν το επιθυμεί, στην πορεία της προς την Ευρώπη.

Όσον αφορά αυτήν την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας, εμείς ακολουθούμε μία καθαρή πολιτική, της πλήρους δηλαδή προσαρμογής, που σημαίνει πλήρη ένταξη. Είναι πολιτική αυτοπεποίθησης και ανοικτών οριζώντων, που κατανοεί και αξιοποιεί τα μηνύματα των καιρών και των ευρύτερων εξελίξεων και έχει σταθερή βάση και πλαίσιο το διεθνές δίκαιο, τις διεθνείς συνθήκες και τις σχέσεις καλής γειτονίας.

Η αντιπαραγωγική εσωστρέφεια και τα φοβικά σύνδρομα δεν μας ταιριάζουν. Κοιτάμε τις προκλήσεις κατάματα, συνομιλούμε και δεν αποχωρούμε. Είμαστε παρόντες και όχι απόντες. Οι απόντες έχουν πάντα άδικο.

Αυτό είναι το πλαίσιο μέσα στο οποίο προετοιμάζεται και η ανταποδοτική επίσκεψη του κυρίου Πρωθυπουργού στη γειτονική χώρα, που επίσημα θα ανακοινωθεί ταυτόχρονα στις δύο πρωτεύουσες. Φαντάζομαι να το ξέρετε, έτσι είθισται σε αυτές τις περιπτώσεις. Η δύναμη και η σταθερότητα των θέσεων και των επιχειρημάτων μας, όχι μόνο μας επιτρέπει, αλλά θα έλεγα, μας επιβάλλει, να συνομιλούμε με τους γείτονές μας, σε μία προσπάθεια διαρκούς βελτίωσης των σχέσεών μας.

Σκοπός μας η σταθερότητα, η ειρήνη και η πρόοδος, με διασφάλιση ταυτόχρονα των συμφερόντων μας. Αυτό επιθυμεί ο ελληνικός λαός, γι' αυτό εργάζεται η Κυβέρνησή μας, χωρίς φόβους και φοβίες, χωρίς πυροτεχνήματα και κινήσεις πρόσκαιρου εντυπωσιασμού και ανέξοδη όξυνση των τόνων, με πίστη και σοβαρότητα. Αυτή είναι η ορθή επιλογή. Γνωρίζουμε βέβαια ότι η προσπάθεια είναι μακρά και δύσκολη, ότι απαιτεί ψυχραιμία και επιμονή. Αυτό και κάνουμε. Είμαστε βέβαιοι ότι ο ελληνικός λαός αναγνωρίζει αυτήν την προσπάθεια.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε Υφυπουργέ.

Το λόγο έχει ο ερωτών Βουλευτής κ. Αϊβαλιώτης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Να θυμίσω, απλώς ότι ρώτησα, αν θα πάει ο Πρωθυπουργός να επισκεφθεί τους Έλληνες της Κωνσταντινούπολης της

Ίμβρου και της Τενέδου. Είχα κάνει ένα σαφές ερώτημα, αλλά σαφή απάντηση δεν πήρα. Έχω στα χέρια μου τη χθεσινή «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Τίτλος: «Η Τουρκία έκλεισε τη στρόφιγγα του αζέρικου φυσικού αερίου». Βλέπετε, λοιπόν, τον πολυδιαφημισμένο ελληνοτουρκικό αγωγό που πήγε ο κ. Καραμανλής και πάταγε τα κουμπιά με τον κ. Ερντογάν, πριν λίγο καιρό και άρχισε να ρέει το αέριο. Μετά όμως, σταμάτησε να ρέει το αέριο. Αυτή είναι, λοιπόν, η πολιτική του κουμπάρου του Πρωθυπουργού, έναντι της Ελλάδας.

Έχω μπροστά μου τη χθεσινή «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ». Γράφει: «Προκλήσεις των Τούρκων στα Ίμια». Εκεί, λοιπόν, το εθνικιστικό κατεστημένο της Τουρκίας, οι κεμαλιστές, κόβουν τα δίκτυα των Ελλήνων ψαράδων, τους καταβρέχουν με μάνικες κατατρομοκρατώντας τους και προσπαθώντας να αποδείξουν ότι πρόκειται περί τουρκικής επικράτειας. Αυτό είναι, λοιπόν, το σκηνικό, ας αφήσουμε στην άκρη τις παραβιάσεις στο Αιγαίο και όλα τα υπόλοιπα. Μέσα σε αυτό το σκηνικό -εγώ και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός και οι πολίτες της χώρας- διερωτώμεθα, ποιος είναι ο μυστηριώδης λόγος που αναγκάζει τον κύριο Πρωθυπουργό, σώνει και καλά, να πάει στην Τουρκία. Ο κ. Μπαμπατζάν επεσκέφθη τη φωλιά του τουρκικού εθνικισμού, περιοδεύοντας στην ελληνική Θράκη. Πήγε και είδε τους ψευτομουφτήδες, μίλησε για Τούρκους, συνάντησε όλα αυτά τα μπουμπούκια και τους παρακρατικούς που έχει αυτό το τουρκικό προξενείο εκεί στην Κομοτηνή. Ο κ. Καραμανλής θα σφίξει τα χέρια των γερόντων που απέμειναν στην Κωνσταντινούπολη, στην Ίμβρο και στην Τένεδο; Θα επισκεφθεί αυτούς τους Έλληνες που βιώνουν στο πετσί τους το ρατσισμό του εθνικιστικού κατεστημένου της Τουρκίας; Θα πάει, ως Πρωθυπουργός, Μιλήσατε για δημοκρατική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι η Ελλάδα μία δημοκρατική και ευνομούμενη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα πάει αυτός ο Πρωθυπουργός αυτής της δημοκρατικής χώρας στη νοτιανατολική Τουρκία, όπου η Τουρκία σπάει πανευρωπαϊκό ρεκόρ ρατσισμού, καταπιέζοντας τους Κούρδους; Ενδιαφέρεται μία ευρωπαϊκή χώρα, όπως είναι η Ελλάδα για τους Έλληνες, τους Αρμενίους, τους Κούρδους, τους Εβραίους της Τουρκίας; Επιτέλους η Τουρκία είναι, μια χώρα η οποία ζητά με κάθε τρόπο να ενταχθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι η Τουρκία η οποία εκλιπαρεί και όχι εμείς, να την πάρουμε κοντά μας, μη χάσουμε το κελεπούρι. Είναι η Τουρκία, η οποία ζητά να μπει στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ελληνική Κυβέρνηση επιτέλους ενδιαφέρεται για τα ανθρώπινα δικαιώματα αυτών των ανθρώπων που καταπιέζονται από το ρατσισμό και τον εθνικισμό στην Τουρκία;

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε εμείς, κύριε συνάδελφε.

Ο κύριος Υφυπουργός έχει το λόγο για να δευτερολογήσει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΛΗΝΑΚΗΣ (Υφυπουργός Εξωτερικών): Κύριε συνάδελφε, από εμάς τους εκπροσώπους του σε αυτήν την Αίθουσα ο ελληνικός λαός απαιτεί θέσεις και λόγια, σοβαρότητα, υπευθυνότητας και αποφασιστικότητας. Καταδικάζει ταυτόχρονα έναν πλειστηριασμό κακώς εννοούμενου «πατριωτισμού», σε κρίσιμα μάλιστα και λεπτά ζητήματα. Άλλωστε, σε αυτήν την Αίθουσα κανείς δεν πρέπει να αμφισβητεί τον πατριωτισμό κανενός. Όλοι θα συμφωνήσουμε, λοιπόν, πιστεύω, πως το κρίσιμο στοιχείο είναι η συνεπής εφαρμογή μιας πολιτικής, που συμβάλει στην επίλυση των χρόνιων προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι ομογενείς μας. Και αυτή η πολιτική έχει ενταχθεί, έχει γίνει κριτήριο, έχει γίνει μέτρο για την αξιολόγηση της ενταξιακής πορείας της Τουρκίας. Και αυτά δεν έγιναν τυχαία. Θυμίζω ότι το Νοέμβριο του 2007, όπως και προηγούμενα τα τελευταία χρόνια βέβαια, η Επιτροπή έδωσε στη δημοσιότητα την Έκθεση Προόδου για την Τουρκία, είχαμε και το έγγραφο για τη στρατηγική της διεύρυνσης -πάλι από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή- τα οποία αντικατοπτρίζουν όλες αυτές τις αιτιάσεις, για την παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει το Οικουμενικό Πατριαρχείο, για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι Ίμβριοι και οι Τενέδιοι.

Για πρώτη φορά έγιναν όλα αυτά τα τελευταία χρόνια. Μάλιστα, θα περίμενα να διαβάζατε και εσείς οι ίδιοι τις ανακοινώσεις των εκπροσώπων αυτών και των Ιμβρίων και των Τενεδίων, που μας συνεχάρησαν γι' αυτές τις προσπάθειες που έγιναν. Βλέπω εδώ και την Αντιπρόεδρο της Βουλής, την κ. Παπαδημητρίου, η οποία επισκέφθηκε η ίδια την Ίμβρο και την Τένεδο το καλοκαίρι του 2005, στο πλαίσιο της παρουσίας της -της ιδιαίτερα ενεργού- στο Συμβούλιο της Ευρώπης.

Όλα αυτά, λοιπόν, έχουν αναγνωριστεί, έχουν καταγραφεί στα επίσημα κείμενα και στις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αναφέρω όλα αυτά τα δεδομένα για να εξηγήσω ότι αποτελούν πλέον προβλήματα τα οποία αντιμετωπίζει στο δρόμο της η Τουρκία και αν αυτά δεν μπορέσει να τα λύσει, δεν θα μπορέσει να προχωρήσει στην ευρωπαϊκή της πορεία.

Με αυτές, λοιπόν, τις δυνατότητες στη διπλωματική μας φαρέτρα μπορούμε χωρίς σύνδρομα και χωρίς φοβίες να συνομιλούμε με τους γείτονές μας, με στρατηγικό σκοπό την επίλυση προβλημάτων και τη βελτίωση των διμερών μας σχέσεων. Με αυτό το σκοπό, με αυτές τις δυνατότητες, με τη δύναμη της πολιτικής και των επιχειρημάτων μας ο κύριος Πρωθυπουργός θα πραγματοποιήσει την ανταποδοτική επίσκεψη στην Τουρκία, επίσκεψη της οποίας το πρόγραμμα δεν έχει ακόμα οριστικοποιηθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ολοκληρώθηκε η συζήτηση των επικαίρων ερωτήσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Θα διεξαχθεί συζήτηση σύμφωνα με τα άρθρα 45, 51 παράγραφος 4 και 137 του Κανονισμού της Βουλής, επί της Εκθέσεως της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, της συσταθείσης με ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, «Για την παρακολούθηση της πολιτικής της μετανάστευσης».

Η συζήτηση θα διεξαχθεί με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 137 του Κανονισμού της Βουλής.

Όσον αφορά την οργάνωση της συζητήσεως προτείνω, όπως συμφωνήσαμε άλλωστε και στη Διάσκεψη των Προέδρων, να τηρήσουμε τη διαδικασία που ακολουθείται στις ανάλογες συζητήσεις. Δηλαδή, κατ' εφαρμογήν της διάταξης της παραγράφου 5 του άρθρου 65 του Κανονισμού της Βουλής, να υπάρξει κατάλογος κατά προτεραιότητα ομιλητών που θα οριστούν από τα κόμματα ως εξής: Τρεις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, τρεις Βουλευτές από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ανά ένας συνάδελφος από τα άλλα τρία κόμματα, εκτός από τους Προέδρους των Κοινοβουλευτικών Ομάδων και τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους. Όποιος άλλος συνάδελφος θέλει να μιλήσει, θα εγγραφεί με το ηλεκτρονικό σύστημα μέχρι το τέλος της ομιλίας του δεύτερου ομιλητή.

Οι πέντε πρώτοι ομιλητές, ένας από κάθε κόμμα, προτείνω να μιλήσουν μέχρι δέκα λεπτά και οι λοιποί τέσσερις ομιλητές, δύο από τη Νέα Δημοκρατία και δύο από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., μέχρι οκτώ λεπτά.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό, οι συνάδελφοι οι οποίοι θα εγγραφούν στον κατάλογο με τη ηλεκτρονικό σύστημα, θα μιλήσουν πέντε λεπτά. Οι ομιλητές θα λάβουν το λόγο εναλλάξ και δεν θα υπάρξουν δευτερολογίες. Οι αναπληρωτές των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν μέχρι δέκα λεπτά. Εάν όμως προηγηθεί ομιλία Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο αναπληρωτής θα μετάσχει στη συζήτηση σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού. Οι Υπουργοί θα μιλήσουν για είκοσι λεπτά.

Κύριε Πολύδωρα, σας παρακαλώ. Παρεμποδίζετε τους συναδέλφους μας να παρακολουθήσουν δικονομικά μαθήματα.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Και εγώ.

Επαναλαμβάνω. Οι αναπληρωτές των Προέδρων των Κοινοβουλευτικών Ομάδων θα μιλήσουν μέχρι δέκα λεπτά, εάν όμως προηγηθεί ομιλία Προέδρου Κοινοβουλευτικής Ομάδας ο αναπληρωτής του θα μετάσχει στη συζήτηση σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 167 παράγραφος 2 του Κανονισμού.

Οι Υπουργοί μπορούν να συμμετάσχουν στη συζήτηση και θα μιλήσουν για είκοσι λεπτά.

Εφόσον η Βουλή αποδεχτεί αυτή την πρόταση, τα κόμματα έχουν υποδείξει από τη Νέα Δημοκρατία τις κυρίες Παπαδημητρίου Έλσα και Κανελλοπούλου Κρινιώ και τον κ. Αγοραστό Κωνσταντίνο, από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. την κ. Αράπογλου Χρυσή και τους κυρίους Παπαγεωργίου Γεώργιο και Ντόλιο Γεώργιο, από το Κ.Κ.Ε. την κ. Βέρα Νικολαΐδου, από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. τον κ. Μπαβιά και από το ΛΑ.Ο.Σ. τον κ. Ροντούλη.

Τέλος, προτείνω η συνεδρίαση να λήξει το αργότερο στις 16.00'.

Το Σώμα συμφωνεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Το Σώμα συνεφώνησε.

Υπάρχει στο Προεδρείο επιστολή από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ., με την οποία δηλώνει ότι στη συγκεκριμένη συζήτηση Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του κόμματος ορίζεται ο Βουλευτής κ. Νικητιάδης.

Το λόγο έχει η πρώτη των ομιλητών η κ. Παπαδημητρίου.

ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Κύριε Πρόεδρε, σας λέγω προκαταβολικά ότι θα χρειαστώ την ανοχή σας για λίγο παραπάνω χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Αν είναι για λίγο, τον δίνουμε ευχαρίστως.

ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ξεκινήσω εξομολογούμενη ως μακρόβια Βουλευτής και ως έχουσα υπάρξει Πρόεδρος σε αυτήν την πολύ σημαντική Επιτροπή, ότι την ενίσχυση της κοινοβουλευτικής διάστασης στη διακυβέρνηση κρατών και συνασπισμών-κρατών, την ενθαρρύνουν όλοι στα λόγια, την υπόσχονται παντού όλες οι κυβερνήσεις, αλλά στην πράξη καθημερινώς βιώνουμε την προσπάθεια της εκτελεστικής εξουσίας να ελαχιστοποιεί τις δυνατότητες, άρα και τα δικαιώματα της νομοθετικής εξουσίας. Και είναι εξαιρετικά θετικό το κεκτημένο των αποφάσεων της Διάσκεψης της χιλιετίας 2000 από τους Προέδρους των Κοινοβουλίων, οι κατευθύνσεις και οι δέσμες μέτρων που εδόθησαν από εκεί, αλλά και από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά και η σθεναρή, συνεχής δημοσιοποίηση των παρεμβάσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης, μας δίνει το δικαίωμα και την υποχρέωση, αγαπητές φίλες και αγαπητοί φίλοι, να διεκδικούμε την άσκηση του χρέους μας προς τους πολίτες που εκπροσωπούμε, αυτούς που έχουν δικαίωμα ψήφου, αλλά και αυτούς που δεν έχουν, αλλά ζουν και εργάζονται στη χώρα μας.

Ως Έλληνες Βουλευτές, ως νομοθέτες και ως η φωνή του ελληνικού λαού οφείλουμε να προωθούμε και εισηγούμενοι προς τις κυβερνήσεις -αλλά και ανοίγοντας κάθε μέρα έντιμο, δραστήριο, θαρραλέο, δημόσιο διάλογο- τα απαραίτητα θεσμικά πλαίσια και τη συμβατότητά τους με τη διεθνή έννομη τάξη.

Τα πολύ τελευταία χρόνια, στηρίζουμε και παρακολουθούμε την ενσωμάτωση των θεσμικών κεκτημένων στην καθημερινότητα των πολιτών μας, αλλά και των μεταναστών, νομίμων και μη καταγεγραμμένων, ώστε να γνωρίζουν και να απολαμβάνουν τα δικαιώματά τους, αλλά και να αποδέχονται, έχοντας εμπειδωθεί με τη δική μας βοήθεια, τις υποχρεώσεις τους.

Και ξεκίνησα έτσι, γιατί πιστεύω ειλικρινά ότι η ίδρυση, η λειτουργία και η έμπρακτη αποτελεσματικότητα αυτής της επιτροπής, που δούλεψε από το Μάρτη του 2006 μέχρι τον Ιούνιο του 2007, είναι καρπός αυτής της νέας δυναμικής. Και οφείλω να αναφέρω ότι και η δημιουργία της υπήρξε πρόταση του Γεωργίου Παπανδρέου, Προέδρου της Αξιοματικής Αντιπολιτευτικής, που πρόλαβε την κ. Μπενάκη που το συζητούσε κάποιους μήνες, την ισχυρή βούληση της κ. Μπενάκη, αλλά υπήρξε και πεδίο μιας εξαιρετικά δημοκρατικής διαβούλευσης με όλους τους εμπλεκόμενους, το Συνήγορο του Πολίτη, το Ι.ΜΕ.ΠΟ., τους ίδιους τους μετανάστες, ομάδες μεταναστών κ.λπ.. Είδαμε τριάντα τρεις φορείς. Και βεβαίως, τους εκπροσώπους της εκτελεστικής εξουσίας που είχαν νομοθετήσει και που επρόκειτο να νομοθετήσουν. Και για πρώτη φορά στη δική μου μακρά, επιτρέψτε μου να πω, εμπειρία, έλαβαν υπ' όψιν τας προτάσεις μας.

Είδαμε και στην αίθουσα της επιτροπής διακομματικά, με πλήρη συναίνεση και συνοχή, τον κ. Παυλόπουλο, τον κ. Πολύδωρα, δεύτερη φορά τον κ. Πολύδωρα, δεύτερη και τρίτη φορά τον κ. Παυλόπουλο στο γραφείο του κ. Παυλόπουλου, ζητήσαμε και πήραμε από τον κ. Παπαληγόυρα τριάντα σελίδες προτάσεις που είχε τροποποιήσει βάσει των δικών μας θέσεων και είπα, μακάρι, κάτι πάει να γίνει στην κοινοβουλευτική διάσταση της δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα ισχυρά και συνεχώς, φεβουάμαι, μεγεθυνόμενα χαρακτηριστικά της εποχής μας είναι αυτή η κινητικότητα των ανθρώπων. Η Ευρώπη μας, περιοχή σταθερότητας και ευημερίας, αποτελεί σήμερα, περισσότερο από χτες και λιγότερο από το αύριο, φοβάμαι, θετικό προσορισμό για τους πολίτες πολλών από τις μειονεκτικές περιοχές του πλανήτη και της περιοχής μας, μειονεκτικές σε ανάπτυξη, σε ποιότητα ζωής, σε δυνατότητα για επιβίωση. Αποτελεί κυρίως τόπο αναζήτησης ασύλου ατόμων που πασχίζουν να εγκαταλείψουν πατρίδες συγκρούσεων ή απλά διακυβερνήσεις με ανοχή ή και ενθάρρυνση συνθηκών καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η αντιμετώπιση του φαινομένου της μετανάστευσης, γνωστού από τα αρχαία χρόνια, τρέχει από το 1990 με ταχύτητες αναντίστοιχες και των δυνατοτήτων μας και της γνώσης μας και των μέσων μας που διαθέτουμε. Διαπιστώσαμε ότι έπρεπε να ανταποκριθούμε -με τη διαμόρφωση ή την προώθηση μιας σύγχρονης και μακρόχρονης μεταναστευτικής πολιτικής, συνεχώς επικαιροποιούμενης και εντεταγμένης πάντα στην ευρύτερη εθνική και ευρωπαϊκή, εξάλλου, στρατηγική για την εμπέδωση της κοινωνικής σύγκλισης και συνοχής -στο πνεύμα και της στρατηγικής της Λισαβόνας.

Εδώ να πω ότι Έλληνες σαν κι εμένα -και φευ στην ηλικία μου- που έζησαν σε ξένα κράτη, κυρίως στις Η.Π.Α., υπερηφανεύτηκαν πολλές φορές στο παρελθόν -εγώ το έκανα- ότι ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, η Μπέτι Φρίντμαν, η Άντζελα Ντρίβις και οι τραγουδιστές που αγαπήσαμε, η Μπαέζ, δεν θα γίνονταν ποτέ ένδοξοι σε αυτήν τη χώρα, γιατί αυτή η χώρα δεν καταπάτησε ποτέ -αισθανόμουν στη νιότη μου- κανένα ανθρώπινο δικαίωμα, γιατί δεν διανοείτο κανένας Έλληνας να δει τον ξένο με άλλον τρόπο από αυτόν που έμαθε από τον Ξένιο Δία να βλέπει. Αυτός ο λαός, όμως, που κατάφερε να επιβιώσει με νύχια και με δόντια, προσλαμβάνοντας και αξιοποιώντας για το καλύτερο όλες τις αλληλεπιδράσεις ομόρων, συναλλασσόμενων, φίλων και εχθρών, άρχισε να κολλάει από την κοινωνική αρρώστια, την επιδημία του ρατσισμού και της ξενοφοβίας και αν αυτό δεν είναι ακριβές, όπως εύχομαι, έχει σίγουρα μουδιάσει και στέκεται φοβικός και άπρακτος.

Οι ελληνικές Κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαεπτά ετών προσπάθησαν όντως να αντιμετωπίσουν το φαινόμενο της μετανάστευσης και τις πολυτομεακές και πολυεπίπεδες επιπτώσεις του. Το προσπάθησαν με αξιοσύνη και σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα και ευχαριστώ όλους τους Υπουργούς, αυτούς που ξεκίνησαν το νομοθετικό πλαίσιο για τη μετανάστευση το 1997 και αυτούς που έβαλαν μπρος τη μηχανή να δουλεύει για γρηγορότερα από το 2004 και μετά.

Γνωρίζαμε ήδη και πιστεύαμε ότι οι ανεπτυγμένες χώρες, όπως η Γερμανία, οφείλουν την ανάπτυξη τους στους Έλληνες και στους Τούρκους μετανάστες και δεν το βλέπαμε άσχημα, αλλά η επέλαση που ήρθε στην ανατολική πύλη της Ευρώπης, σ' εμάς, ήταν «κεραυνός εν αιθρία» που έθεσε σε μεγάλη δοκιμασία τις αντοχές της κοινωνίας μας. Σε ελάχιστο χρόνο αποκτήσαμε το υψηλότερο ποσοστό αλλοδαπών στο σύνολο του πληθυσμού από κάθε άλλη χώρα, ποσοστό ακόμα μεγαλύτερο, αν υπολογιστεί στον ενεργό πληθυσμό.

Η πολιτεία ήταν ανέτοιμη, αθωράκιστη θεσμικά και ευάλωτη στα σύνορα λόγω της τεράστιας θαλάσσιας ακτογραμμής και του εύρους των χερσαίων συνόρων. Η κοινωνία ήταν ακόμα εμφανέστατα ανέτοιμη να αντικρύσει δίπλα της τη μεγάλη και ετερόκλητη ομάδα αλλοδαπών που αναζητούσαν στέγη, ασφάλεια και εργασία. Εμφανίστηκαν όντως και ίσως ακόμα υπάρχουν φαινόμενα εκμετάλλευσης της ανάγκης των μεταναστών από τη μία μεριά και ξενοφοβία και ανασφάλεια από την άλλη, όχι πάντα αδικαιολόγητα. Τα κύματα της μετανάστευσης έγιναν για άλλους ευλογία και για άλλους κατάρα. Είναι θετικό το γεγονός -αξιολογούμε- ότι σχετικά σύντομα η πολιτεία απέκτησε θεσμικό πλαίσιο, το νόμο του 1997, το νόμο του 2001, το νόμο του 2005 με σαράντα επτά εγκυκλίους για εφαρμογή και είκοσι τέσσερις κοινές υπουργικές αποφάσεις και τελικά τον ν. 3536, στον οποίο ο κ. Παυλόπουλος -και τον ευχαριστούμε θερμά- έλαβε υπό όψιν τις απόψεις μας.

Σημαντικό είναι επίσης ότι η χώρα μας μετέχει πάρα πολύ σοβαρά και αναλαμβάνει πρωτοβουλίες που υιοθετούνται από τους εταίρους μας. Χαίρομαι που βλέπω εδώ τον κ. Ζαβό, γιατί μου έχει ομολογηθεί από τον κ. Φρατίνι, όχι από κάποιον τυχαίο, ότι είναι ο καλύτερός του συνεργάτης στην Ευρώπη, για να τον συγχαρώ, γιατί μόλις πρόσφατα, αν είμαι καλά πληροφορημένη, ανέλαβε για τη χώρα μας ο ίδιος και το Ι.ΜΕ.ΠΟ., τη διαχείριση του μεγαλύτερου ευρωπαϊκού προγράμματος.

Η Ελλάδα είναι εξωτερικό ευρωπαϊκό όριο, χώρα διέλευσης και είναι τεράστιο το κόστος φύλαξης. Υπάρχει ανάγκη για κοινή ευρωπαϊκή πολιτική, δηλαδή για κοινή τσέπη και γι' αυτό αγωνιζόμαστε. Πρέπει όμως να καταλάβουμε ότι με στόχο την

κοινωνική τους ένταξη σε λίγα χρόνια οι μετανάστες θα είναι καθ' όλα συμπολίτες μας. Έτσι κι αλλιώς σκεφθείτε ότι στο πολύ προβλέψιμο μέλλον και η Αλβανία, απ' όπου έχει αντληθεί ένα ποσοστό 60%-65% των μεταναστών που ζουν και δουλεύουν στη χώρα μας, θα γίνει ευρωπαϊκή χώρα. Δηλαδή, θα μιλάμε για ανοικτά σύνορα. Αυτό θα γίνει πάρα πολύ σύντομα για όλες τις χώρες. Η Βουλγαρία και η Ρουμανία έχουν ήδη ελεύθερη διέλευση.

Το μεταναστευτικό πρόβλημα είναι πρόβλημα κλίμακας που υπερβαίνει τα όριά μας. Πρέπει μόνο να είμαστε όπως είμαστε παρόντες στην ευρωπαϊκή διαβούλευση. Η Επιτροπή αξιολόγησε ότι είναι εξαιρετικά θετικό το γεγονός ότι πάνω από πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες αλλοδαποί είναι ήδη νομιμοποιημένοι, έχουν απασχόληση, είναι ασφαλισμένοι, αποκτούν ιδιότητα στέγης και στέλνουν τα παιδιά τους στα σχολεία μας για να μεταλάβουν της ελληνικής παιδείας με όλα τα συνακόλουθα. Είναι θετικό ότι η Ελλάδα του φιλότιμου -βρίσκω ωραιότατη τη λέξη- δίδει ιατρική φροντίδα με κάποιον τρόπο νόμιμο ή παράνομο και στους μη έχοντες νόμιμο status. Είναι θετικό ότι οι Βορειοηπειρώτες και οι λοιποί ομογενείς αποκτούν και θα αποκτήσουν όλοι την ελληνική ιθαγένεια με εξατομικευμένη εξέταση. Είναι θετικό το ότι και οι άλλοι αλλοδαποί ζητούν την πολιτογράφηση τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είναι θεκτικότατο το ότι η Ελλάδα πήρε συγχαρητήρια ως έχουσα τα δύο καλύτερα κέντρα υποδοχής -και αξίζουν συγχαρητήρια στον κ. Παυλόπουλο και στον κ. Χηνοφώτη- αυτό του Έβρου και αυτό της Σάμου. Και είναι γεγονός ότι ο απολογισμός της ως τώρα συμβολής των αλλοδαπών στην οικονομική ανάπτυξη του τόπου μας είναι θεκτικότατος. Να μην το ξεχνάμε αυτό.

Είναι όμως αρνητικό το ότι εκατοντάδες χιλιάδες αλλοδαπών ζουν ακόμα εκτός νομιμότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Κυρία Παπαδημητρίου, υπάρχουν είκοσι τρεις ομιλητές εγγεγραμμένοι. Σας παρακαλώ, τελειώστε. Σας έχω δώσει ήδη δύο επιπλέον λεπτά, παρά το γεγονός ότι έχουμε πει να είναι αυστηρή η τήρηση του ωραρίου.

ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Θα ζητήσω ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Η διαβίωση και η κινητικότητα των αλλοδαπών σε καθεστώς παρανομίας τους καθιστά ευάλωτους σε εκμετάλλευση και βεβαίως δεν δίδει το δικαίωμα να αισθάνονται ασφαλείς οι δικοί μας πολίτες. Περαιτέρω, είναι θετικό το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και όχι μόνο, αρχίζει να αντιμετωπίζει με σοβαρότητα το πρόβλημα της μετανάστευσης, δίνοντας οδηγίες και διαμορφώνοντας πολιτική.

Στην έκθεσή μας θέτουμε ερωτήματα για το αύριο του ζητήματος, που θα βρείτε στο κεφάλαιο 5. Δεν έχω χρόνο να τα αναφέρω. Δίνουμε δε συμβουλές στην Κυβέρνηση για την παραπέρα πορεία. Είναι με τη βοήθεια της Ελλάδος που δημιουργήθηκε η ευρωπαϊκή ακτοφυλακή. Είναι με την πρόταση της Ελλάδος που δημιουργήθηκε το ευρωπαϊκό παρατηρητήριο. Και με την πρόταση που θέλω να ψηφίσετε, προτείνουμε να δημιουργηθεί μία μόνιμη επιτροπή μετανάστευσης. Ίσως είμαστε ένα από τα ελάχιστα, αν όχι το μοναδικό Κοινοβούλιο που δεν έχουμε. Είναι η πρόκληση και το μεγάλο θέμα της εποχής μας. Το προτείνουμε και σας παρακαλώ να το στηρίξετε.

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, θέλω να ευχαριστήσω όλους όσους ήλθαν στο διάλογο. Θέλω να ευχαριστήσω πάρα πολύ τους συναδέλφους μου που δούλεψαν με έναν πολύ καλό τρόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας παρακαλώ, τελειώστε. Έχετε φτάσει στα τέσσερα επιπλέον λεπτά. Δημιουργείτε κακό προηγούμενο.

Βλέπετε ότι ο κ. Ροντούλης διαμαρτύρεται με το γνωστό κόσμιο τρόπο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν διαμαρτύρομαι καθόλου.

ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Ακόμη θέλω να ευχαριστήσω τον κ. Κοσμίδη που βοήθησε στη σύνταξη των πορισμάτων, αλλά σήμερα δεν είναι εδώ μαζί μας. Επίσης, θέλω να ευχαριστήσω τον κύριο Πρόεδρο για την ανοχή του.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Νεράντζης): Σας ευχαριστώ και εγώ.

Λυπάμαι που γίνομαι δυσάρεστος, αλλά υπάρχει πλήθος ομιλητών που δικαιούνται να μιλήσουν.

Η κ. Χρυσή Αράπογλου έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΗ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η κ. Παπαδημητρίου θα είχε σίγουρα πάρα πολλά και ενδιαφέροντα να πει. Και ανεξάρτητα από τον Κανονισμό της Βουλής, που τον σεβόμαι, θεωρώ ότι πρέπει να επαναληφθεί η συζήτηση για τη μετανάστευση, γιατί υπό την προεδρία της είχαμε μία πολύ σημαντική πολιτική εμπειρία.

Μέσα σε ενάμισι χρόνο καταφέραμε σ' όλες αυτές τις συνεδριάσεις να ιχνηλατήσουμε ένα πρόβλημα, ένα μεγάλο θέμα και μάλιστα με τη σφραγίδα της Βουλής. Ήταν μία πρόταση που έγινε από τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τον Γιώργο Παπανδρέου, για τη λειτουργία μιας ειδικής μόνιμης επιτροπής για τη μετανάστευση.

Ήταν σημαντική αυτή η λειτουργία της επιτροπής τον ενάμισι περίπου χρόνο, πρώτον σε επίπεδο συμβολισμού, γιατί για πρώτη φορά το Κοινοβούλιο ασχολήθηκε συστηματικά μ' ένα θέμα που αφορά το περισσότερο από το 10% του ελληνικού πληθυσμού. Κάναμε τη σχετική χαρτογράφηση και ανάλυση της σημερινής πραγματικότητας, μια και λείπουν τα επίσημα στοιχεία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.)

Πιστοποιήσαμε την αμηνανία της ελληνικής ιστορικής ανεκτικής κοινωνίας να κατανόησε το θέμα. Είδαμε τις ευρωπαϊκές και ελληνικές τάσεις. Κατάλαβαμε την ανάγκη διεθνούς αλληλεγγύης και οικονομικής βοήθειας στις χώρες καταγωγής. Ταξινομήσαμε προβλήματα. Προβάλλαμε ιεραρχήσεις πολιτικών. Σε κάθε περίπτωση, μ' όλες αυτές τις ακροάσεις και τις συνεδριάσεις, κατανοήσαμε πως το θέμα της μετανάστευσης συνδέεται μ' όλες τις πολιτικές, με την ποιότητα της δημοκρατίας, την πολιτεία δικαίου και το κοινωνικό κράτος.

Ποια είναι η σημερινή πραγματικότητα; Η αλήθεια, λοιπόν, είναι -και πρέπει η Βουλή να γνωρίζει- ότι δεν ξέρουμε τον ακριβή αριθμό των μεταναστών. Δεν υπάρχουν συμβατά αρχεία. Βλέπω εδώ και τον κ. Ζαβό από το Ινστιτούτο Μετανάστευσης, όπου γίνεται μία προσπάθεια. Προς το παρόν όμως δεν μπορούμε να πούμε ότι έχουμε αυτά τα στοιχεία που μπορούν να μας επιτρέψουν να κατανοήσουμε το πρόβλημα στο σύνολό του να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα και να δώσουμε λύσεις.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι πεντακόσιοι μετανάστες περνούν κάθε βδομάδα στην Ελλάδα και ένα πλοίο λαθρομεταναστών μπαίνει κάθε δύο με τρεις ημέρες. Καταλαβαίνουμε, λοιπόν, ότι είναι τεράστια η ανάγκη καταγραφής της ζήτησης -για τα επόμενα χρόνια- αριθμητικών, επαγγελματικών και γεωγραφικών δεδομένων και ανάγκη για «τράπεζες» στοιχείων, που θα διευκόλυναν τη νόμιμη ροή μετανάστευσης από τις χώρες, από τις οποίες έρχονται.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**.)

Οι μετανάστες δεν είναι αόριστοι αριθμοί. Μέσα σ' όλο αυτό το ζοφερό και δηλητηριασμένο κλίμα των τελευταίων ημερών, που επικυριαρχεί η υπόθεση του Υπουργείου Πολιτισμού και αυτή η παράξενη άποψη που έχει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας για τον πολιτισμό, είδαμε μία είδηση χθες -αν την παρακολουθήσατε- για κάποιους ιερείς οι οποίοι πραγματικά διαμαρτυρήθηκαν στους ίδιους κατοίκους των ενοριών για τις συνθήκες στις οποίες διαβούν οι μετανάστες -λαθρομετανάστες ή νόμιμοι δεν καταλάβαμε- οι οποίοι είναι αυτοί που βοηθούν στην παραγωγή και πραγματικά από τα δικά τους χέρια περνά η αγροτική παραγωγή της περιοχής.

Βλέπουμε λοιπόν, ότι το πρόβλημα δεν αφορά νούμερα, δεν αφορά αόριστες πολιτικές, αλλά πίσω από κάθε αριθμό βρίσκεται μια διαφορετική ξεχωριστή ανθρώπινη ιστορία.

Η μαύρη μετανάστευση, αυτή που δεν είναι καταγεγραμμένη, η αδήλωτη εργασία είναι ένα τεράστιο θέμα για τη χώρα. Βέβαια, από τις ακροάσεις που κάναμε, κατανοήσαμε ότι υπάρχει μία έλλειψη σχεδίου σαφούς κατανομής αρμοδιοτήτων των εμπλεκόμενων φορέων και για τα επόμενα χρόνια, με τεράστιο θέμα αυτό του ασύλου. Ετοιμάζονται και άλλοι συνάδελφοί μου να μιλήσουν γι' αυτό. Ιεραρχώ μόνο ένα θέμα. Αυτές τις ημέρες τέσσερις χιλιάδες διακόσιοι Κούρδοι βρίσκονται σε άθλιες, όπως καταλαβαίνετε, συνθήκες στο λιμάνι της Πάτρας, προσπαθώντας να περάσουν στην Ιταλία.

Το δεύτερο σημαντικό θέμα αφορά την κοινωνική πολιτική. Ξεχωρίζουμε όλοι την παιδεία, την εκπαίδευση. Θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι περίπου το 13% του μαθητικού πληθυσμού της χώρας μας είναι αλλοδαποί. Θα πρέπει να δούμε ότι από την οργανωμένη πολιτική περί την παιδεία των αλλοδαπών του 1996, όταν ήταν Υπουργός Παιδείας ο Γιώργος Παπανδρέου, μέχρι σήμερα δεν έχουν γίνει ούτε ουσιαστικοί απολογισμοί, ώστε να μπορέσουν να επαναπροσδιοριστούν πολιτικές, ούτε έχουμε δει καινούργιους νόμους που να βάζουν το θέμα, με τη σύγχρονη μορφή του, σε μία διαφορετική μορφή.

Έχουμε ελλείψεις στα κέντρα κατάρτισης. Δεν διδάσκεται η μητρική γλώσσα σε πολλούς από τους μετανάστες που προσβλέπουν στο να επιστρέψουν πίσω ή σε κάθε περίπτωση, δεν πρέπει να χάσουν και την ταυτότητά τους. Έχουμε, λοιπόν, αδυναμία εξέλιξης της εκπαιδευτικής πολιτικής για τη μετανάστευση.

Προχωρώ πάρα πολύ γρήγορα στην κοινωνική ασφάλιση. Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ενέταξε στο σύστημα ισότιμα τους οικονομικούς μετανάστες, που εργάζονται νόμιμα στην Ελλάδα και περίπου τετρακόσιες χιλιάδες εργαζόμενοι οικονομικοί μετανάστες εντάχθηκαν στα Ταμεία μέχρι το 2003. Ρωτάμε -και θα μας απαντήσουν οι Υπουργοί σήμερα, μιας και κάνουμε κι αυτή τη συζήτηση- ποιος είναι ο συνολικός αριθμός των ανασφάλιστων. Διότι, σύμφωνα με τις δικές μας εκτιμήσεις, μαζί με τους Έλληνες εργαζόμενους ξεπερνά το ένα εκατομμύριο και γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η μεγαλύτερη «ένταση» στο ασφαλιστικό σύστημα τα τελευταία χρόνια προέρχεται ακριβώς από τους μετανάστες.

Σε ό,τι αφορά την υγεία, από την ίδια την εφαρμογή του νόμου υπάρχουν προβλήματα που πρέπει να ξεπεραστούν κι αυτός είναι κι ένας λόγος, δηλαδή όλα αυτά τα επιμέρους προβλήματα, για τον οποίο θα πρέπει να λειτουργήσει η επιτροπή ως ειδική μόνιμη επιτροπή της Βουλής. Για παράδειγμα και για να γίνει κατανοητό, σύμφωνα με το νόμο απαιτούνται εκατόν πενήντα ένσημα για να μπορεί κάποιος να έχει άδεια παραμονής και βεβαίως να τυγχάνει νόμιμης ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, όταν βέβαια είναι εντελώς διαφορετικά τα δεδομένα για τους Έλληνες, για τους ημεδαπούς.

Θέλω να σταθώ και να επιστήσω την προσοχή όλων μας για τη χειρότερη μορφή εκμετάλλευσης -στην Ελλάδα δεν έχουμε τη συνολική εικόνα- που είναι το «trafficking», η εμπορία βρεφών και κάτι που στην Ελλάδα ανθεί τα τελευταία χρόνια και πρέπει το Κοινοβούλιο να ασχοληθεί, και είναι το δευτερογενές «trafficking». Έχουμε λοιπόν μία γενιά παιδιών που μεγαλώνει στην Ελλάδα και τα οποία γίνονται θύματα. Πολλά απ' αυτά μπορεί να είναι και παιδιά από διαδικασίες που καταλαβαίνετε ποιος είναι, εν πάση περιπτώσει, απ' όλη αυτήν την τραγική ζωή όλων των γυναικών που έφθασαν στην Ελλάδα μ' όλους αυτούς τους τρόπους. Έχουμε λοιπόν το «trafficking», έχουμε το δευτερογενές «trafficking», το οποίο είναι και η πηγή των κυκλωμάτων παιδεραστίας που λειτουργούν στην Ελλάδα και με τα οποία κάποια στιγμή το Κοινοβούλιο πρέπει να ασχοληθεί πολύ πιο σοβαρά. Αυτός είναι ένας ακόμη λόγος για τη λειτουργία της Επιτροπής σε μία σταθερή, μόνιμη βάση.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, για να κατανοήσουμε το πρόβλημα θα ήθελα να σας πω δύο στοιχεία: Πρώτον, ότι η Ελλάδα από χώρα εξαγωγής μεταναστών έγινε χώρα εισαγωγής μεταναστών. Ο Οργανισμός Μετανάστευσης, που ασχολείται σήμερα με τους μετανάστες που εισάγει η Ελλάδα, είναι

ακριβώς ο ίδιος διεθνής οργανισμός ο οποίος έκανε κατάρτιση στους υποψήφιους Έλληνες μετανάστες μερικές δεκαετίες πριν.

Να σας αναφέρω και κάτι ακόμη, ότι χρειάζεται να κοιτάξουμε με διαφορετικό, περισσότερο ανθρωποκεντρικό τρόπο -και αυτό αφορά και την Κυβέρνηση και τη στάση του καθενός μας ξεχωριστά και τη λειτουργία του Κοινοβουλίου- ειδικές πολιτικές για τις γυναίκες και βέβαια για τα παιδιά. Θα σας δώσω ένα στοιχείο: τριάντα πέντε χιλιάδες παιδιά εκτιμάται ότι έχουν γεννηθεί εδώ, στην Ελλάδα, τα τελευταία χρόνια μόνο από τους Αλβανούς μετανάστες και από τους γάμους που έχουν γίνει στην Ελλάδα. Μπορείτε να προσθέσετε τις μονογονεϊκές οικογένειες, μπορείτε να προσθέσετε τις προσωπικές ιστορίες κάθε μετανάστη ξεχωριστά. Και να σας παραπέμψω και σε μία ταινία, στο «Ξεράγεβο σ' αγαπώ», για να κατανοήσουμε όχι τι συμβαίνει σε χώρες που βρίσκονται πολλές δεκάδες, εκατοντάδες χιλιάδες χιλιόμετρα μακριά από την Ελλάδα, αλλά εδώ δίπλα, στα σύνορά μας.

Προχωρώ και στα επιμέρους προβλήματα που φαίνεται να μην λύνει η νομοθεσία και η εφαρμογή της μέχρι σήμερα. Από την εφαρμογή λοιπόν του νόμου του 2005 έχουν γεννηθεί προβλήματα τεχνικών διευκολύνσεων, όπως για τα ακριβά παράβολα -ειδικά για τους επί μακρόν διαμένοντες, που δεν μπορούμε να τους αντιμετωπίζουμε όπως αντιμετωπίζουμε όλους τους υπολοίπους- τον αριθμό των ενσήμων, την επανένωση των οικογενειών, θέματα υγείας, συνθηκών κράτησης, μετανάστες σε αναμονή έγκρισης και απελάσεις. Γιατί η αποτελεσματικότητα, κύριε Υπουργέ, δεν κρίνεται εντέλει στις προθέσεις, αλλά στα γκισέ, όπου βρίσκεται ο κάθε φάκελος κάθε μετανάστη ξεχωριστά. Ήταν κάτι που ακούστηκε στην επιτροπή και το θεωρώ πάρα πολύ εύστοχο.

Επίσης θέλω να κάνω μια αναφορά και να σταθώ στο ρόλο και στη σημασία της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των τοπικών κοινωνιών, δηλαδή στο ρόλο που θα πρέπει να παίξουν. Υπάρχει μία, θα έλεγα, αμίχχανη μεταφορά αρμοδιοτήτων προς την Αυτοδιοίκηση χωρίς την αντίστοιχη μεταφορά πόρων και βέβαια, χωρίς την αντίστοιχη ανάπτυξη υποδομών που θα μπορούσαν πραγματικά να λύσουν και να αντιμετωπίσουν ορθά το πρόβλημα. Επιθυμώ να επαναλάβω τις προτάσεις της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., η οποία έχει ασχοληθεί με το θέμα και για τα κέντρα εξυπηρέτησης αλλοδαπών, με αρμοδιότητες παροχής πληροφόρησης και υποστήριξης στις άδειες διαμονής κι εργασίας, αλλά και ανάθεσης αρμοδιοτήτων στον τομέα των δράσεων κοινωνικής ένταξης, όπως επίσης και την ανάγκη απόδοσης στην Αυτοδιοίκηση μεγαλύτερου ποσοστού από το 30%, που αποδίδεται σήμερα από το ετήσιο παράβολο των μεταναστών.

Θα ήθελα να σας πω, πώς στα λόγια μπορεί να συμφωνούμε όλοι και μάλιστα να ήθελα να συγχάρω την κ. Έλσα Παπαδημητρίου για τον τρόπο με τον οποίο λειτούργησε στην Προεδρία αυτής της Επιτροπής γιατί ήταν ένας πραγματικά ανοικτός δημοκρατικός τρόπος, χωρίς κανένα φοβικό σύνδρομο -κάθε άλλο θα έλεγα- με μία ευρεία, πολύ ανοικτή ματιά ανοικτών οριζόντων για το θέμα που αφορά στη μετανάστευση και μάλιστα και με εμπειρίες και γνώση που τι συμβαίνει και πως αντιμετωπίζεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ωστόσο, η Νέα Δημοκρατία μας έχει συνηθίσει να κινείται ανάλογα με την κατάσταση ανάμεσα σε μία φιλελεύθερη ρητορική, στην υπόγεια, σε τοπικό επίπεδο, καλλιέργεια φοβικών συνδρόμων και μερικές φορές με έναν προκλητικό τρόπο -και σας το μεταφέρω από τη Βόρεια Ελλάδα ειδικότερα και από τη Θεσσαλονίκη- και βέβαια στην ελλιπή νομοθεσία. Βλέπουμε να μην είναι τολμηρή και γενναία σε αυτά που πρέπει πια να γίνουν, με μία πεποίθηση που έχουμε όλοι μας ότι με τους μετανάστες θα ζήσουμε, γιατί τους μετανάστες τους χρειαζόμαστε, γιατί αυτοί είναι οι επόμενοι, γιατί αυτό είναι το σήμερα και αυτό θα είναι το αύριο. Μόνο που αυτό πρέπει να γίνει με έναν ιδιαίτερο τρόπο.

Μία αναφορά μόνο στη δεύτερη γενιά μεταναστών: Πρέπει με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο να γίνει η αντιμετώπιση της δεύτερης γενιάς μεταναστών, δηλαδή παιδιών που έχουν γεννηθεί στην Ελλάδα, έχουν μεγαλώσει, έχουν σπουδάσει και πολλά από αυτά παίρνουν πτυχίο στην Ελλάδα και πρέπει να

βγουν στο εξωτερικό για να κάνουν ένα διδακτορικό και να επιστρέψουν. Λοιπόν, πρέπει να ξαναδούμε με εντελώς διαφορετικό τρόπο και τα ζητήματα της ιθαγένειας στη δεύτερη γενιά μεταναστών και βέβαια να μην ξεχνάμε από την παγκόσμια εμπειρία και από τη λογική συνεπαγωγή, ότι εάν η πρώτη γενιά μεταναστών είναι μία γενιά φοβική με ένα σύνδρομο νοσταλγίας προς τη χώρα από την οποία έρχεται, η δεύτερη γενιά μεταναστών εάν αισθανθεί το στίγμα της απομόνωσης θα γίνει μία γενιά-γκέτο με όλες τις αρνητικές συνέπειες που καταλαβαίνω ότι κανένα Κόμμα, κανένας πολιτικός, καμμία πολιτική δύναμη σε αυτήν την Αίθουσα δεν θα ήθελε να σκεφτεί!

Έτσι λοιπόν, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. έρχεται με ένα πακέτο μέτρων που πιστεύει ότι πρέπει άμεσα να ληφθούν και σε επίπεδο νομοθεσίας ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΧΡΥΣΑ ΑΡΑΠΟΓΛΟΥ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

...και που αφορούν σε ένα συνολικό, πλήρες, ανθρωποκεντρικό κανονιστικό πλαίσιο που να αντιμετωπίζει όλα αυτά τα θέματα, στα οποία αναφέρθηκα.

Για άλλη μια φορά λοιπόν, επιμένω, όπως ακριβώς ανέφερε και η κ. Παπαδημητρίου, ότι αυτή η απόπειρα προσέγγισης του θέματος σημαντική ως πρώτη κίνηση, αλλά ελλιπής, θα πρέπει να συνεχιστεί με τη θεσμοθέτηση μιας μόνιμης, ειδικής επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων για τα θέματα της μετανάστευσης. Και βεβαίως, να προσυπογράψω αυτό το οποίο εύστοχα αναφέρεται και στον πρόλογο, δηλαδή στην δική της εισήγηση μέσα, ότι η εκτελεστική εξουσία και σε αυτό το θέμα θα πρέπει να έχει «ευήκοον ους» για όλα αυτά τα οποία αποφασίζει, ιεραρχεί και προτείνει η Βουλή των Ελλήνων!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Π.Α.Σ.Ο.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στο Μέγαρο της Βουλής, τριάντα μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί δάσκαλοι από το 26ο Δημοτικό Σχολείο Περιστερίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει και τους εύχεται καλές σπουδές.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Η κ. Βέρα Νικολαΐδου έχει το λόγο.

ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, καταρχάς θα ήθελα να πω ότι πράγματι, η επιτροπή λειτούργησε πολύ ικανοποιητικά, κύρια με τη συμβολή, την ανοχή και την προσπάθεια σύγκλισης απόψεων που κατέβαλε η κ. Παπαδημητρίου, φυσικά πάντα μέσα στο πλαίσιο που είχε καθοριστεί από την αρχή σαν αντικείμενο των εργασιών.

Κλήθηκαν φορείς κοινωνικοί, συνδικαλιστικοί, μεταναστευτικοί, Υπουργοί και άλλοι παράγοντες και πραγματικά η εμπειρία ήταν αρκετά μεγάλη.

Έλυσε όμως το πρόβλημα; Ούτε συμφωνούμε στο ότι δεν υπάρχει νομοθεσία, γιατί ακούστηκε κι αυτό. Υπάρχει νομοθεσία και από την προηγούμενη Κυβέρνηση και από τη σημερινή. Είναι ο ν. 2910/2001, ο ν. 3386/2005 και ο ν. 3536/2007. Ο κάθε καινούργιος νόμος έρχεται να συμπληρώσει σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση, πιο αντιμεταναστευτικά θα έλεγα, τον προηγούμενο.

Ποια είναι η κατάσταση σήμερα; Γιατί πράγματι ακούστηκαν και σήμερα πάρα πολλά, ότι λύθηκαν πολλά προβλήματα. Δεν σας κρύβω ότι με σοκάρισε το χθεσινό δημοσίευμα της Καθημερινής, με τίτλο: «Ο Χριστός φέτος γεννήθηκε στη γέφυρα». Και εννοούσαν το γιοφύρι της Άρτας που το χρησιμοποιούσαν σαν κατάλυμα περίπου τρεις χιλιάδες αλλοδαποί εργάτες Ρουμάνοι, Πακιστανοί, Αφγανοί, Ιρακινοί, χωρίς καμμία ασφάλεια.

Ξεσηκώθηκαν επτά ιερείς από χωριά της περιοχής, για να καταγγείλουν την εκμετάλλευση αυτών των μεταναστών από τους Έλληνες εκεί που τους έπαιρναν στη δούλεψή τους, χωρίς να φροντίζουν όχι μόνο φυσικά για το πόσο θα είναι το μεροκά-

ματο –δεν συζητάμε για ασφάλεια- αλλά ούτε το πού θα μείνουν ή το τι θα φάνε.

Αυτή είναι η κατάσταση και πραγματικά έχει ενδιαφέρον το χθεσινό δημοσίευμα. Δεν υπάρχει ο χρόνος φυσικά για να διαβαστεί, αλλά νομίζω δείχνει τη σημερινή κατάσταση σε σχέση με τους μετανάστες.

Εμείς, σαν Κόμμα καταθέσαμε βέβαια ένα σημείωμα, γιατί πιστεύουμε ότι το φαινόμενο της μετανάστευσης αν το δεις ξεκομμένο από τις οικονομικές, κοινωνικές και πολιτικές αιτίες που ουσιαστικά το δημιουργούν και το αναπαράγουν, δεν μπορείς να το δεις σε όλες του τις διαστάσεις, γιατί είναι σύμφυτο με τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής και γι' αυτό δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί ολοκληρωμένα μέσα στο πλαίσιο του καπιταλισμού.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας αντιμετωπίζει τους μετανάστες και τις μετανάστριες σαν ένα σημαντικό τμήμα της εργατικής τάξης. Παλεύουμε μαζί τους ενάντια στο ρατσισμό και την ξενοφοβία και πάντα σε σύγκρουση με την αντιλαϊκή πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κομμάτων που την υπηρετούν.

Ποιοι είναι οι πιο βασικοί παράγοντες που προκαλούν αυτό το φαινόμενο της μετανάστευσης;

Κωδικοποιημένα και πάρα πολύ σύντομα λέμε ότι πρώτα απ' όλα είναι οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις σε χώρες της Αφρικής, της Ασίας, της Λατινικής Αμερικής και γενικότερα οι πόλεμοι και οι εμφύλιες συγκρούσεις.

Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Παλαιστίνιοι, οι Ιρακινοί, οι Πακιστανοί, οι Ινδοί, οι Αλβανοί –παλιότερα, αλλά και τώρα- και πολλοί άλλοι μετανάστες από τα Βαλκάνια δεν φεύγουν από τη χώρα τους, επειδή δεν τους χωρά εκεί το περιβάλλον. Φεύγουν από τις πατρίδες τους γιατί θέλουν κατ' αρχήν να γλιτώσουν τη ζωή τους, για πολιτικούς, λοιπόν, λόγους, επειδή κυνηγιούνται, αλλά και για οικονομικούς.

Ένας άλλος παράγοντας πολύ σοβαρός, είναι η καταλήστευση των οικονομιών των χωρών αυτών στο πλαίσιο των γενικότερων ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών.

Επίσης σοβαρός παράγοντας είναι το εξωτερικό χρέος, που οι χώρες αυτές είναι υποχρεωμένες να πληρώσουν στο πλαίσιο του παγκοσμίου καπιταλιστικού καταμερισμού σε βάρος της οικονομικής ανάπτυξης.

Υπήρξαν –και είναι μια πραγματικότητα- οι ανατροπές στις πρώην σοσιαλιστικές χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης και η καπιταλιστική παλινόρθωση, με τραγικές συνέπειες για τους λαούς των χωρών αυτών.

Το ξέρετε ότι στη χώρα μας αυτήν τη στιγμή μόνο, Βούλγαροι και Ρουμάνοι είναι περισσότεροι από τριακόσιοι χιλιάδες; Αυτοί είναι οι οικονομικοί μετανάστες. Έχουν άδεια παραμονής, δεν έχουν όμως άδεια εργασίας. Δηλαδή, ουσιαστικά, νομιμοποιείται η μαύρη εργασία. Αυτό είναι το αποτέλεσμα των ανατροπών, ένα από τα πολλά αρνητικά.

Επίσης ένας άλλος παράγοντας, είναι οι γενικότερες αντιλαϊκές πολιτικές των αστικών κυβερνήσεων.

Απόρροια όλων αυτών των παραγόντων, είναι η οικονομική εξαθλίωση μεγάλων τμημάτων του παγκόσμιου πληθυσμού, η οποία προκαλεί τη μαζική μετανάστευση. Άλλωστε, το γεγονός ότι ακόμα και η Ευρωπαϊκή Ένωση –εμείς λέμε υποκριτικά- λέει ότι η φτώχεια είναι μία από τις αιτίες της μαζικής μετανάστευσης –δεν λέει βέβαια τις αιτίες της μετανάστευσης- είναι μια πραγματικότητα. Και όσο μεγαλώνει η φτώχεια τόσο μεγαλώνει και η προπαγάνδα ότι φταίνε οι ξένοι.

Δεν είναι ξένοι. Είναι εργάτες και εργάτριες, που σε κάποιο σημείο της έκθεσης, αναφέρεται ότι βοήθησαν σημαντικά και στην ανάπτυξη της χώρας.

Στη χώρα μας σήμερα, νόμιμοι ή παράνομοι μετανάστες, ξεπερνούν ή τουλάχιστον φθάνουν τα δύο εκατομμύρια. Νόμιμοι είναι γύρω στις πεντακόσιες χιλιάδες και κάθε φορά που γίνεται προσπάθεια ανανέωσης της παραμονής ή της άδειας εργασίας τους, αυτό το νούμερο πάντα μειώνεται από 10% μέχρι 15%.

Γίνεται ευχή στην έκθεση, να υπάρχει πρόσβαση στην υγεία κ.λπ.. Μάλλον, ξεχνάμε ότι υπήρχαν και απαγορευτικές διατά-

ξεις για τα νοσοκομεία, να μην περιθάλπουν τους μετανάστες και δεν ξέρω αν τυπικά έχουν καταργηθεί. Όμως υπάρχει πρόβλημα στην πρόσβασή τους, όχι μόνο σε θέματα υγείας, πρόνοιας, εκπαίδευσης, κατοικίας και εργασίας. Έχουν περισσότερα προβλήματα από τους δικούς μας εργαζόμενους.

Συζητάμε για το θεσμικό πλαίσιο και γίνεται πολλή προσπάθεια αυτό να επικαιροποιηθεί, να αναβαθμιστεί, να γίνει καλύτερο. Μα το πλαίσιο που το έχει ήδη διαμορφώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, είναι καθαρά αντιμεταναστευτικό. Και αυτό θωρακίζεται με αντίστοιχους κατασταλτικούς μηχανισμούς. Αυτά που ακούμε για κλειστά σύνορα, θωρακισμένα σύνορα, νομίζω ότι καταλαβαίνουμε το πού μας οδηγούν. Και αυτά έχουν όλα επισημοποιηθεί στις Συνόδους Κορυφής της Σεβίλλης, αλλά και της Θεσσαλονίκης, με την ταυτόχρονη προώθηση μιας σειράς αποφάσεων για συνοριοφύλακες, ακτοφύλακες, κοινές προδιαγραφές και ελέγχους στα σύνορα, βιομετρικά δεδομένα, κοινές βίζες, συμφωνίες επανεισδοχής με τρίτες χώρες κ.λπ.. Μάλιστα νέα ώθηση σ' αυτήν την αντιμεταναστευτική πολιτική, δόθηκε με το πρόγραμμα της Χάγης, που αποτελεί τη συνέχεια του προγράμματος του Τάμπερε.

Για τη δική μας νομοθεσία, δεν χρειάζεται να πει κάποιος περισσότερα, γιατί ακόμα και ο τελευταίος νόμος, όχι μόνο δεν λύνει ουσιαστικά προβλήματα, αντίθετα, τα περιπλέκει –χρειάζονται μια σειρά εγκύκλιοι ή υπουργικές αποφάσεις- ενώ θα μπορούσαν όλα να είχαν ενταχθεί στο νόμο, για να λυθούν, τουλάχιστον, τα βασικά προβλήματα. Έτσι ακόμα και μετά τον τελευταίο νόμο, διαιωνίζεται το καθεστώς ανασφάλειας και ομηρίας από τους εργοδότες και το κράτος, ενισχύεται και συστηματοποιείται ο κρατικός έλεγχος και το ηλεκτρονικό φακέλωμα, με τον ταυτόχρονο περιορισμό πολιτικών και συνδικαλιστικών δραστηριοτήτων. Εμποδίζεται επί της ουσίας η οικογενειακή επανένωση, με την εισαγωγή χρονοβόρων διαδικασιών και οικονομικών επιβαρύνσεων στο μετανάστη. Και φυσικά, συντηρείται και αναπαράγεται η εκμετάλλευση των μεταναστών, με την επιβολή χαρατσιού για οτιδήποτε ζητήσουν.

Στο σημείωμα που καταθέσαμε, έχουμε αναλυτικά τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, παίρνοντας πάντα υπ' όψιν τις κύριες αιτίες που δημιουργούν το μεταναστευτικό πρόβλημα, αλλά και τα αιτήματα της συντονιστικής επιτροπής των μεταναστευτικών συλλόγων και κοινοτήτων που ζουν στην Ελλάδα και που αρκετές φορές έχουν υποβάλει στα κόμματα και στη Βουλή τα υπομνήματά τους.

Αυτό, λοιπόν, που ζητάμε σαν κόμμα, τηλεγραφικά, λέω ότι είναι η νομιμοποίηση όλων των μεταναστών που βρίσκονται στην Ελλάδα, η απλοποίηση των διαδικασιών χορήγησης και ανανέωσης των αδειών παραμονής και εργασίας, με κατάργηση κάθε οικονομικής επιβάρυνσης, είτε πρόκειται για ανανέωση άδειας είτε για την απόκτηση ελληνικής ιθαγένειας, προσπάθεια για επανένωση των οικογενειών. Ζητάμε για τους μετανάστες πλήρη, σταθερή εργασία και ίσα δικαιώματα με τους Έλληνες, σύμφωνα με τις ανάγκες τους και φυσικά κατάργηση των αντιδραστικών εγκυκλίων, που βάζουν εμπόδια στη νοσηλεία μεταναστών στα νοσοκομεία, αποκλειστικά δημόσιες, δωρεάν -ό,τι ακριβώς ζητάμε για τους Έλληνες εργαζόμενους- υπηρεσίες υγείας-πρόνοιας, στελέχωση των διαφόρων υπηρεσιών που ασχολούνται με τους μετανάστες με διερμηνείς και ειδικά μέτρα στήριξης για τα παιδιά, τις γυναίκες, τους ηλικιωμένους, των απόρων με ειδικές ανάγκες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Σε σχέση με την εκπαίδευση, δεν ζητάμε μόνο δωρεάν σχολείο για όλα τα παιδιά, αλλά και να παρθεί ειδική μέριμνα για τη διδασκαλία της μητρικής γλώσσας των παιδιών των μεταναστών και της ιστορίας της πρώτης πατρίδας τους, να εξασφαλιστεί δωρεάν και ανεμπόδιστα η φοίτησή τους σε ανώτερα ιδρύματα, εάν προχωρούν. Πρέπει να δημιουργηθούν πολύγλωσσα δημόσια κέντρα στήριξης των μεταναστών, που θα συμβάλλουν και στην εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας.

Φυσικά για την πολύ μικρή ηλικία, είναι αυτονόητο ότι εμείς επιμένουμε στους δημόσιους, δωρεάν, βρεφικούς και παιδι-

κούς σταθμούς. Είναι ένα θέμα που βέβαια δήθεν έχει καταργηθεί, με την αρμοδιότητα αυτή μεταφερόμενη στους δήμους, οι οποίοι έχουν φθάσει στο σημείο, με τα τροφεία που βάζουν, να είναι πολλές φορές πολύ πιο πάνω και από τους ιδιωτικούς σταθμούς. Και φυσικά, σκεφθείτε ένα μετανάστη που έχει το πρόβλημα της δουλειάς, που έχει το πρόβλημα της ανεργίας και όλα τα άλλα που αντιμετωπίζει, να έχει και το πρόβλημα να πληρώσει ακόμα και το βρεφικό σταθμό, για να μπορεί να πάει να δουλέψει η μετανάστρια.

Ζητάμε δημιουργία δημόσιων, οργανωμένων, ανθρώπινων χώρων υποδοχής των μεταναστών. Δεν ξέρω αν είναι σωστό, αυτό που ειπώθηκε ότι είμαστε οι πρώτοι στην Ευρώπη. Ίσως αυτό να ισχύει για δύο σημεία. Τα υπόλοιπα έχουν πολλά προβλήματα. Δεν υπάρχει, όμως, χρόνος για να τα αναπτύξει κάποιος.

Έχουμε αναλυτικά τις προτάσεις, αλλά δεν θέλω βέβαια να καταχραστώ το χρόνο. Δεν έχουμε αυταπάτες ότι το πρόβλημα της μετανάστευσης μπορεί να λυθεί τελείως μέσα στα πλαίσια του καπιταλισμού. Πιστεύουμε όμως, ότι οι προτάσεις που έχουμε καταθέσει σ' αυτό το σημείωμα είναι απολύτως ρεαλιστικές, μπορούν να εφαρμοστούν, βοηθάνε στη λύση ορισμένων βασικών προβλημάτων των μεταναστών, αν θέλετε, προέρχονται από την εμπειρία που υπάρχει και από την επαφή μαζί τους και από τις προτάσεις των ίδιων των μεταναστών. Διευκολύνουν αυτές οι προτάσεις την ομαλή ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία προς το συμφέρον, φυσικά, όχι μόνο των ίδιων, αλλά και των Ελλήνων εργαζομένων και της ελληνικής κοινωνίας γενικότερα.

Θα κλείσω με κάτι τελευταίο που δεν είναι και πολύ ευχάριστο, αλλά πιστεύω ότι μπορεί να είναι ήδη γνωστό και μας προβληματίζει. Όταν διαβάσει κάποιος ότι τρεις τσακωνόνταν για ένα παγκάκι στη Γλυφάδα και οι δύο σκότωσαν τον ένα, μεταξύ των οποίων υπήρχαν και μετανάστες, καταλαβαίνουμε τι είδους προβλήματα υπάρχουν.

Νομίζω, λοιπόν, ότι δεν είναι απλή η προσπάθεια που χρειάζεται. Χρειάζεται αλλαγή πολιτικής και πιστεύω ότι οι μετανάστες και οι μετανάστριες εργαζόμενοι, μαζί με τους δικούς μας, θα βρουν το δρόμο τους, όπως βρήκαν το δρόμο τους σε αρκετά προβλήματα και οι δικοί μας μετανάστες στις χώρες που τους φιλοξένησαν.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Νικολαΐδου.

Ο κ. Γιάννης Μπανιάς από το ΣΥ.ΡΙΖ.Α. έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΑΝΙΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πρόβλημα της μετανάστευσης και των μεταναστών, ήταν πάντα ένα πολύ σημαντικό πρόβλημα και ιδιαίτερα στην πατρίδα μας, την Ελλάδα, το έχουμε βιώσει από τα μέσα σχεδόν όλες οι οικογένειες στο παρελθόν. Σήμερα, όμως, πρέπει να πούμε ότι αναδεικνύεται σε ένα από τα πιο «καυτά» προβλήματα της εποχής μας.

Πρέπει, λοιπόν, να μιλήσουμε με απόλυτη ειλικρίνεια γι' αυτό το πρόβλημα, να θέσουμε το δάχτυλο επί τον τύπον των ήλων και κυρίως, να προτείνουμε συγκεκριμένα μέτρα για την αντιμετώπισή του.

Θα ήθελα να σημειώσω κατ' αρχήν ότι το φαινόμενο αυτό συμβαδίζει με τις γενικότερες εξελίξεις στην εποχή μας, την εποχή της παγκοσμιοποίησης. Μια παγκοσμιοποίηση όμως που δεν αξιοποιεί τις δυνατότητες και τις δυνατότητες που δίνει η έκρηξη της επιστημονικής και τεχνολογικής επανάστασης υπέρ του ανθρώπου, αλλά είναι στην πραγματικότητα, είναι μία νεοφιλελεύθερη καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση, μία παγκοσμιοποίηση που βάζει τα κέρδη του κεφαλαίου, πάνω από τον άνθρωπο και το περιβάλλον.

Έτσι, λοιπόν, σ' αυτήν τη φάση της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης, η κυκλοφορία των αγαθών και των εμπορευμάτων είναι ελεύθερη, έχουμε την πλήρη ασυδοσία της αγοράς, έχουμε την ακρίβεια να καλπάζει συνεχώς, έχουμε τα κέρδη του κεφαλαίου, ιδιαίτερα των πολυεθνικών και των τραπεζών, να πολλαπλασιάζονται. Και έτσι, τα όποια καλά της παγκοσμιοποίησης τα απολαμβάνει τελικά μία μικρή μειοψηφία

του πληθυσμού του πλανήτη μας και ταυτοχρόνως, διευρύνεται συνεχώς το χάσμα μεταξύ πλουσίων και φτωχών.

Την ίδια ώρα, πρέπει να πούμε ότι η κυκλοφορία των ανθρώπων πολλαπλασιάζεται, η μετανάστευση παίρνει πρωτοφανείς διαστάσεις. Όμως οι μετανάστες αντιμετωπίζονται ως παιδιά ενός κατώτερου Θεού.

Οι αιτίες διόγκωσης του φαινομένου της μετανάστευσης είναι σαφείς. Πρώτη και κύρια, είναι η προσπάθεια που γίνεται για αύξηση των κερδών του κεφαλαίου με μείωση του κόστους εργασίας. Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, το κεφάλαιο, που σήμερα ηγείται της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης, ευνοεί αυτήν τη γρηγορότερη, την ευχερέστερη, αν θέλετε, κυκλοφορία των μεταναστών, των πληθυσμών δηλαδή από κάποιες χώρες σε κάποιες άλλες, γιατί χρησιμοποιεί αυτούς τους μετανάστες για την αύξηση των κερδών του. Λόγω των πολύ μικρότερων αμοιβών τους, της ανασφάλιστης σε μεγάλο ποσοστό εργασίας τους, της δυνατότητας που παρέχουν να ασκηθεί πίεση στις «ντόπιες» δυνάμεις των εργαζομένων κ.λπ., έτσι, λοιπόν, μπορούμε να πούμε σήμερα ότι οι μετανάστες αποτελούν τους δούλους της σύγχρονης εποχής, αυτούς που χρησιμοποιούνται από κάποιους άλλους, για να χτίσουν το σημερινό κόσμο της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης. Είναι δηλαδή τα φθηνά εργατικά χέρια που τα χρησιμοποιούν για να αυξάνουν τα κέρδη τους οι καπιταλιστές.

Εξαιτίας των πολέμων, των ανισοτήτων που υπάρχουν, της μεγάλης φτώχειας που μαστιάζει την πλειοψηφία του πληθυσμού του πλανήτη μας, έχουμε μεγαλύτερο ρεύμα μεταναστών. Οι πόλεμοι στη γειτονική μας πρώην Γιουγκοσλαβία, στη Μέση Ανατολή, στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, κ.λπ., έχουν δημιουργήσει μία έκρηξη σ' ό,τι αφορά το μεταναστευτικό φαινόμενο. Φεύγουν από τις πατρίδες τους, γιατί δεν έχουν να φάνε –στερούνται ακόμα και το νερό–, γιατί καταπιέζονται αφόρητα από δικτατορικά καθεστώτα και από τις δυνάμεις κατοχής.

Η Ελλάδα, από γεωγραφικής άποψης, και όχι μόνο, αποτελεί ένα ευνοϊκό σημείο, στο οποίο συγκλίνουν μετανάστες, που έρχονται είτε για να μείνουν μονιμότερα είτε για να χρησιμοποιήσουν την Ελλάδα και γενικότερα την Ευρώπη σαν μία σκάλα, για να πάνε σ' αυτό που νομίζουν ότι είναι οι επόμενοι παράδεισοι, δηλαδή κυρίως στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και στον Καναδά.

Η πραγματικότητα που υπάρχει σήμερα, όσον αφορά το πρόβλημα της μεταχείρισης των μεταναστών και της συμπεριφοράς απέναντί τους, είναι ότι είναι μία άθλια πραγματικότητα, σε πλήρη αντίθεση μ' αυτά που μας λένε οι Υπουργοί, όταν απαντούν σε ερωτήσεις που έχουμε ήδη κάνει από την πλευρά του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.

Και πρέπει να πούμε ότι η κοινωνία γενικότερα στην Ελλάδα, έχει μία σε πολύ μεγάλο βαθμό στρεβλή αντίληψη, για το πώς έχει το πρόβλημα των μεταναστών. Γι' αυτήν την κατάσταση πάρα πολύ αρνητικός είναι ο ρόλος των Μέσων Μαζικής Επικοινωνίας και Ενημέρωσης, των περισσότερων, όχι όλων. Ο ρόλος τους προσδιορίζεται από ορισμένα στοιχεία, όπως από το στοιχείο της αποσιώπησης της σκληρής πραγματικότητας, ή και της διαστρέβλωσής της σε πολλές περιπτώσεις.

Πολλά Μ.Μ.Ε. καλλιεργούν συστηματικά ένα κλίμα ρατσισμού, ένα κλίμα ξενοφοβίας και μία υστερία σε βάρος των μεταναστών, που στην πρώτη μάλιστα φάση –όταν τα γεγονότα ήταν εκρηκτικά και είχαμε ένα τεράστιο κύμα μεταναστών ιδιαίτερα από τις χώρες των Βαλκανίων– δημιούργησε ένα κλίμα που σήμερα είναι πάρα πολύ δύσκολο να αλλάξει, παρά το γεγονός ότι γίνονται προσπάθειες από πολλές πλευρές.

Χθες, σε μία επίκαιρη ερώτηση του συναδέλφου κ. Κοροβέση, για το θέμα αυτό, άκουσα τον κύριο Υπουργό να λέει ότι η γαλλική εφημερίδα «LE FIGARO» διαπίστωσε πολυτέλεια στα κέντρα μεταναστών στην Ελλάδα.

Δεν σας κρίνω ότι αυτό το γεγονός μου θύμισε την περίοδο της Μακρονήσου, κατά την οποία έρχονταν κάποιες ξένες αντιπροσωπείες στη Μακρόνησο, έκρυβαν τους βασανισμένους, εμφάνιζαν κάποιους που είχαν υπογράψει και τότε, έδιναν δήθεν μία εικόνα «πολυτέλειας», ακόμα και για τη Μακρόνησο,

που ξέρετε ποιες ήταν οι συνθήκες εκείνη την περίοδο.

Όμως, μας είπε λίγο πριν και η συνάδελφος κ. Έλσα Παπαδημητρίου ότι έχουμε τα καλύτερα κέντρα υποδοχής μεταναστών στη Σάμο και τον Έβρο. Μ' αυτά τα «δεδομένα» θα αντιμετωπίσουμε την πραγματικότητα που είναι άθλια, στο θέμα των μεταναστών;

Ακούστε, όμως, για την πραγματική και όχι την εικονική, την πλασματική πραγματικότητα: Στην πατρίδα μου, την Άρτα, κάτω από το γεφύρι της Άρτας ζουν σε άθλιες συνθήκες εκατοντάδες μετανάστες, κοιμούνται πάνω στο χώμα, χωρίς ηλεκτρικό για πολλές ώρες, με νερό που το πληρώνουν, αν μπορέσουν, τελικά να το αγοράσουν, από κάποιους που το εμπορεύονται. Εξήντα Ρουμάνοι και Πακιστανοί μετανάστες, στην Άρτα πάλι, κοιμόντουσαν σ' ένα κοτέτσι, το οποίο πήρε φωτιά και σώθηκαν ως εκ θαύματος την τελευταία στιγμή. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η πραγματικότητα είναι αυτή που συμβαίνει στα αστυνομικά τμήματα, όπου βασανίζονται μετανάστες. Και τα ξέρουμε αυτά και τα έχουμε καταγγείλει κατ' επανάληψη με συγκεκριμένα στοιχεία.

Επιτρέψτε μου, όμως, να σας διαβάσω κάτι συγκλονιστικό: «Όταν κινούμαστε έξω, γύρω από τα σπίτια τους –δηλαδή γύρω από τα σπίτια των κατοίκων της Άρτας- να μη φωνάζουν την αστυνομία. Να μας δίνουν κανένα ρούχο. Όταν δεν έχουμε νερό, να μας δίνουν. Να μάθει ο κόσμος τις συνθήκες ζωής μας. Δεν ζητούμε τίποτα το υπεράνθρωπο. Μόνο αλληλεγγύη, ό,τι πιο ανθρώπινο και βαθύ, κάτι κανονικά αυτονόητο. Έχω χάσει την ελπίδα μου. Δεν υπάρχουν ανθρώπινα δικαιώματα. Είναι όλα ψέματα», προφέρει απελπισμένα ένα δεκατετράχρονο αγόρι από το Αφγανιστάν, που ζει σ' αυτές τις συνθήκες κάτω από το γεφύρι της Άρτας, σήμερα που εμείς μιλάμε εδώ. Ας δούμε, λοιπόν, τι μέτρα θα πάρουμε και ας μην εξωραϊζουμε την κατάσταση.

Θα ήθελα να τελειώσω, αναφέροντας κάποια συγκεκριμένα μέτρα που προτείνουμε εμείς:

Θα πρέπει να καλλιεργήσουμε τη συνείδηση στον κόσμο ότι οι μετανάστες είναι ισότιμοι πολίτες μ' όλους τους άλλους πολίτες σ' όλο τον κόσμο, και στην Ελλάδα, με τα ίδια δικαιώματα σ' όλα τα επίπεδα. Οι δικές μας αξίες, οι παραδόσεις, ο πολιτισμός μας, μας επιβάλει να είμαστε πρωτοπόροι σ' αυτό το ζήτημα.

Θα πρέπει να νομιμοποιηθούν όλοι οι μετανάστες και χωρίς κόστος και υποχρέωση να αγοράζουν οι ίδιοι τα ένσημα.

Θα πρέπει να σταματήσει αυτό που συμβαίνει με τους πρόσφυγες από χώρες που υπάρχουν αυταρχικά, αντιδημοκρατικά, ολοκληρωτικά καθεστώτα, από χώρες που με το νόμο βασανίζουν τους πολίτες τους και οι οποίοι έρχονται εδώ να ζητήσουν πολιτικό άσυλο. Πρέπει, λοιπόν, να σταματήσει αυτό το αίσχος που συμβαίνει, δηλαδή να τους στέλνουμε πάλι εκεί, με αποτέλεσμα πολλοί απ' αυτούς να έχουν εκτελεστεί, ή βασανιστεί στις χώρες τους, αν τελικά επιστρέψουν εκεί, γιατί δεν μπορούσαν να πάνε πουθενά αλλού.

Καμμία απέλαση προσφύγων που φεύγουν από την πατρίδα τους επειδή υπάρχουν πόλεμοι, ξένη κατοχή, αυταρχικά καθεστώτα, επειδή λιμοκτονούν ή λόγω περιβαλλοντικών καταστροφών.

Πρέπει να πάρουμε συγκεκριμένα μέτρα στον τομέα της παιδείας και της υγείας για τους μετανάστες.

Επίσης να κατοχυρώσουμε ότι τα παιδιά των μεταναστών που γεννιούνται στην Ελλάδα αυτομάτως έχουν την υπηκοότητα και ότι οι μετανάστες που μετά από ένα εύλογο χρονικό διάστημα, να γίνονται ισότιμοι πολίτες της Ελλάδας.

Τελειώνω, λέγοντας ότι πρέπει να διευκολύνουμε την επανένωση των οικογενειών των μεταναστών. Είναι ένα πάρα πολύ ευαίσθητο ζήτημα. Για όλα αυτά τα πράγματα και τις συγκεκριμένες προτάσεις μας έχουμε μιλήσει και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Έχουμε κάνει πολλές ερωτήσεις και στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Θα συνεχίσουμε να «ενοχλούμε» γι' αυτό το θέμα, που θεωρούμε ότι είναι κεντρικό και πάρα πολύ μεγάλης σημασίας ζήτημα για την κοινωνία μας, αλλά και για την αξιοπρέπεια μας.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Μπανιά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Διάρκης Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών «Κατάργηση φόρου κληρονομιών και γονικών παροχών, απαλλαγή πρώτης κατοικίας, ενιαίο τέλος ακινήτων, αντιμετώπιση λαθρεμπορίου καυσίμων και λοιπές διατάξεις».

Το λόγο έχει ο κ. Ροντούλης από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με μία επισήμανση που σε επίπεδο συμβολισμού λέει πάρα πολλά πράγματα και είναι πάρα πολύ σημαντική.

Στην Αίθουσα παρίσταται από τους πολιτικούς Αρχηγούς μόνον ένας: Ο Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού. Δεν θα σχολιάσω περαιτέρω. Θα σχολιάσει ο ίδιος ο ελληνικός λαός.

ΠΑΡΘΕΝΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΔΟΥ-ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ: Ο Πρωθυπουργός λείπει στην Ινδία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε! Όταν πάρετε το λόγο, μπορείτε να πείτε ό,τι θέλετε. Τώρα, αν σας πονάει αυτό που είπα, είναι πρόβλημά σας.

Συνεχίζοντας, θα μου επιτρέψετε, κυρία Πρόεδρε, να μεταφέρω κάτι, που προ ολίγων λεπτών μου διεμνηύη από τον κληνίτη συνάδελφο κ. Βελόπουλο, που βρίσκεται στη Θεσσαλονίκη, ότι χθες το βράδυ έγινε μια εκτεταμένη αφισκοκλήση από όργανα της σκοπιανής αλυτρωτικής προπαγάνδας. Γέμισαν με αφίσες τη Θεσσαλονίκη με κεντρικό σύνθημα: «Η Μακεδονία είναι μία και η Μακεδονία θα πρέπει να ελευθερωθεί». Αυτά, για να βγάλουν κάποιοι εδώ μέσα στην Αίθουσα τα συμπεράσματά τους.

Έρχομαι στο εν λόγω θέμα. Το Μάιο του 2007 ακούσαμε τον αξιότιμο Υπουργό κ. Προκόπη Παυλόπουλο να δηλώνει ευθαρσώς από τηλεοράσεως. Μεταφέρω τα λόγια του κυρίου Υπουργού: «Ευχαριστούμε πάρα πολύ όλους εκείνους, που επέλεξαν να έρθουν στη χώρα μας, όλους εκείνους που επέλεξαν να αγωνιστούν μαζί μας για μία καλύτερη κοινωνία.»

Δεν θα σχολιάσω αυτήν τη δήλωση, διότι σέβομαι τον έγκριτο καθηγητή και τον Υπουργό κ. Παυλόπουλο. Όμως, ο σχολιασμός ήρθε μόλις τέσσερις μέρες μετά από τον, επίσης, αξιότιμο Υπουργό κ. Βύρωνα Πολύδωρα. Ακούστε το καταπληκτικό, που ο προοδευτικός Τύπος το απέκρυψε και που δηλώθηκε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα από το Βύρωνα Πολύδωρα. Επώθηκε, λοιπόν, το εξής καταπληκτικό: «Το ζητούμενο είναι το όριο μεταναστών που αντέχει μια κοινωνία.» Και συνεχίζει ο κ. Πολύδωρας: «Όσον αφορά την άποψη που επικρατεί στην Ελλάδα για την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι η εξής, ότι είμαστε διαμετακομιστής ενός τεραστίου πληθυσμιακού βάρους προς την Ευρωπαϊκή Ένωση.» «Μας ζητάει δε η Ευρωπαϊκή Ένωση» - λόγια του κ. Πολύδωρα- «να πάψουμε να εφαρμόζουμε μια ανθρωπιστική μεταναστευτική πολιτική».

Ξαναλέω ότι ο κ. Πολύδωρας σ' αυτήν την Αίθουσα δήλωσε πως η Ευρωπαϊκή Ένωση μας ζητά να πάψουμε να εφαρμόζουμε μια ανθρωπιστική μεταναστευτική πολιτική!

Το ερώτημα, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι το εξής: Όταν δύο κορυφαίοι Υπουργοί της ίδιας Κυβερνήσεως, ο ένας υποστηρίζει το δόγμα των ανοικτών συνόρων -«μπάτε σκύλοι, αλέστε»- λέμε στην πατρίδα μου τη Θεσσαλία- και ο άλλος δηλώνει αυτά που μόλις σας προανέφερα, αυτή η Κυβέρνηση έχει μεταναστευτική πολιτική;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ροντούλη, ίσως κάνω υπέρβαση χρέους, αλλά επειδή ακροαστήκαμε τον κ. Πολύδωρα δις

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορείτε να πείτε ό,τι θέλετε, αλλά να κρατήσετε το χρόνο μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Οπωσδήποτε.

Επειδή, όμως, είναι απάν οφείλω να τον προστατεύσω. Ανεφάρθη, με συγχωρείτε...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Σας πληροφορώ, κυρία Πρόεδρε, ότι προ είκοσι λεπτών είπα στον κ. Πολύδωρα ότι θα αναφέρω

ακριβώς αυτά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Δεν αμφισβητώ ότι τον ενημερώσατε....

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα έπρεπε να είναι στην Αίθουσα να μου απαντήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ροντούλη, αναφερθήκατε σε κάτι που είπε ο κ. Πολύδωρας, σαφώς μη συμφωνών. Δεν είναι δυνατόν να το περιγράψετε ως διάσταση εθνικής πολιτικής.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μπορώ να συνεχίσω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν καταλαβαίνω το σχόλιό σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Νομίζω ότι η Βουλή το κατάλαβε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τέλος πάντων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Μεταφράζει τον κ. Πολύδωρα;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Επί λέξει το αφηγήθηκα.

ΗΛΙΑΣ ΠΟΛΑΤΙΔΗΣ: Λογοκρισία κάνετε, κυρία Πρόεδρε;

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι λογοκρισία. Μία αφήγηση έκανε, κυρία Πρόεδρε. Δεν είναι ωραίο η Βουλή να έχει ζωντανία;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστούμε, κύριε Παναγιωτόπουλε. Παίρνουμε μαθήματα άλλωστε από εσάς.

Συνεχίζοντας και απευθυνόμενος στον αξιότιμο Υπουργό τον κ. Παυλόπουλο, θα ήθελα....

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, να βάλετε το χρόνο του. Δέκα λεπτά έχει μιλήσει.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ε όχι και δέκα λεπτά, αγαπητέ συνάδελφε. Ούτε ένα λεπτό δεν μιλάω. Φαίνεται αυτά που λένε οι Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού σαν ενοχλούν. Μάθετε επιτέλους να ακούτε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κάνετε πολύ μεγάλο λάθος. Δεν με ενοχλεί τίποτα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εάν δεν σας ενοχλεί, αφήστε να μιλήσω. Δεν μπορώ να καταλάβω ποιο είναι το πρόβλημά σας;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Έχω μάθει να ακούω και να απαντώ. Όταν το συνειδητοποιήσετε αυτό...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραιότατα. Εμείς το συνειδητοποιήσαμε και τιμούμε την Αίθουσα αυτήν με τη στάση μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Ροντούλη, συνεχίστε. Επανεγράψα τα επτά λεπτά που είχατε πριν παρέμβω.

Ευχαριστώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επανερχομαι, λοιπόν, στον αξιότιμο Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, επειδή ξέρω ότι είστε ένας άνθρωπος με μεγάλο γνωστικό εύρος και με μεγάλη πανεπιστημιακή παιδεία, παρακαλώ πάρα πολύ να προσέξετε το εξής επιχείρημα που επισήμως διατυπώνει ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, ένα επιστημονικό επιχείρημα σε σχέση με τη μετανάστευση, όχι ένα πολιτικό επιχείρημα και θα ήθελα μία ξεκάθαρη απάντηση επ' αυτού.

Ξέρετε, οι φίλοι μας Αγγλοσάξωνες αναφερόμενοι στη μετανάστευση έχουν δύο όρους. Είναι ο όρος immigration policy, μεταναστευτική πολιτική δηλαδή και είναι και ο όρος immigrant policy, δηλαδή, πολιτική διαχείρισης των προβλημάτων, που δημιουργούν οι νόμιμοι οικονομικοί πρόσφυγες, γιατί αυτός είναι ο όρος. Όχι, οικονομικός μετανάστης, οικονομικός πρόσφυγας είναι ο ορθός όρος σε μία χώρα.

Ο όρος μεταναστευτική πολιτική παραπέμπει στο εξής: Παραπέμπει σε μία κρατική πολιτική που δομείται με βάση το εθνικό συμφέρον. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι το κράτος, η πολιτεία απαντάει ξεκάθαρα στα εξής ερωτήματα. Πόσους μετανάστες μπορούμε να δεχθούμε; Από ποιες περιοχές της υψηλίου μπορούμε να τους δεχθούμε; Ποιες ειδικότητες, ποια εξειδίκευση πρέπει να έχουν αυτοί οι μετανάστες για να συνεισφέρουν στην ομαλή ανάπτυξη του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος; Και διάφορα άλλα κρίσιμης σημασίας ερωτήματα που

έχουν να κάνουν, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, μ' αυτό που λέμε μεταναστευτική ροή, ένα κρίσιμο μέγεθος. Στη συνέχεια έπεται η πολιτική διαχείρισης των προβλημάτων που δημιουργούν σε μία χώρα οι οικονομικοί πρόσφυγες. Και βεβαίως, εδώ στην περίπτωση αυτή του immigrant policy δηλαδή, αναφερόμαστε σε μία κοινωνική πολιτική που δομείται όχι με άξονα το εθνικό συμφέρον, αλλά δομείται με άξονα βασικές δημοκρατικές αρχές, όπως είναι η ισονομία, η ισοπολιτεία, οι βασικές ανθρωπιστικές αρχές που θα πρέπει να διέπουν τη συμπεριφορά μιας ευνομούμενης πολιτείας έναντι του αλλοδαπού πληθυσμιακού στοιχείου.

Βεβαίως κατανοείτε ότι αν λείπει το πρώτο βάθρο, δηλαδή η επιστημονική, η κρατική μεταναστευτική πολιτική, το δεύτερο βάθρο που μπαίνει πάνω στο πρώτο, δεν στέκεται καλά στα πόδια του. Διότι όταν δεν έχουμε διαλευκάνει το μέγεθος που λέγεται «μεταναστευτική ροή», πώς θέλετε να εφαρμόσουμε μία πολιτική για τους μετανάστες;

Άρα η πρώτη, αν θέλετε, συνεισφορά του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, μία συνεισφορά που απομακρύνει τη σκέψη από ένα, να το πω, προεπιστημονικό επίπεδο πολιτικού βολонταρισμού, είναι αυτή ακριβώς. Θα πρέπει δηλαδή να δούμε το θέμα επιστημονικά, χωρίς ιδεολογικές ετικέτες και ταμπέλες. Προσέξτε, αυτό είναι πολύ κρίσιμο στοιχείο.

Εμείς στο λόγο μας, όλα τα στελέχη του Ορθόδοξου Λαϊκού Συναγερμού, προεξέχοντος του Προέδρου, ποτέ δεν προσπαθούμε να βάλουμε ταμπέλες σε κάποιον που διαφωνεί με την άποψή μας. Αντιθέτως όταν μετ' επιτάσεως θέτουμε ζητήματα κρίσιμης σημασίας, όπως είναι το μεταναστευτικό ζήτημα, δεχόμαστε από διάφορες πλευρές μια τρομακτική ιδεολογική κατατρομοκράτηση. Διάφορες ταμπέλες έρχονται. Βεβαίως ο κόσμος καταλαβαίνει, γιατί βιώνει τα πράγματα στο πετσί του. Δεν πιάνουν αυτές οι ταμπέλες. Αλλά αν θέλουμε να μιλήσουμε ψύχραιμα, ήρεμα, επιστημονικά, προτρέπουμε όλες τις πολιτικές πτέρυγες να αφήσουν την ιδεολογική τρομοκρατία.

Έχουμε όμως να προτείνουμε και κάποιες άλλες προτάσεις, που θα παρακαλούσα τον αξιότιμο κύριο Υπουργό να τις λάβει σοβαρά υπ' όψιν. Γιατί εμείς εδώ, δεν θα κάνουμε καμμία περιγραφή του προβλήματος. Μπορούμε πολύ άνετα να το κάνουμε. Να αναφερθούμε στις συνέπειες, στις επιπτώσεις του θέματος. Θα κουράσουμε τον κόσμο. Διότι αυτά τα πράγματα τα βιώνει στο πετσί του. Εδώ θέλουμε να δώσουμε μια νέα προοπτική. Θέλουμε μετά απ' αυτήν τη συζήτηση να βγει κάτι θετικό για την ελληνική κοινωνία, να περάσουμε κάποια μηνύματα στην ελληνική κοινωνία, για να σας βοηθήσουμε στο έργο σας.

Θα σας πω, λοιπόν, τις προτάσεις του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Πρώτη προτασία. Επιτέλους να εφαρμόσουμε την πολιτική της ποσόστωσης. Αυτό σημαίνει το εξής: Η ελληνική πολιτεία και κανείς άλλος, το ελληνικό κράτος, θα πρέπει να αποφασίζει πόσους -4%, 2%, 6%, όσους θέλετε, βάλετε όμως ένα όριο, μια κόκκινη διαχωριστική γραμμή- αντέχει η βάρκα, το καράβι που λέγεται Ελλάδα. Διότι ο Πρόεδρός μας αρέσκειται να διατυπώνει το επιχείρημα της βάρκας, του καραβιού. Τι λέει αυτό το επιχείρημα; Ότι αν μια βάρκα αντέχει πέντε άτομα και εγώ βάλω επτά, θα αρχίσει να κλυδωνίζεται. Άμα βάλλω δέκα, θα αρχίσει να κλυδωνίζεται ακόμη περισσότερο. Αν βάλλω δεκαπέντε, θα βουλιάξει αψάνδρη. Πόσο πιο απλά θα πρέπει να το πούμε;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτέλους, επειδή κάποιοι επικαλούνται τον δήθεν ανθρωπισμό, θα πρέπει μέσα σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα με χέρι στην καρδιά να πούμε: Πόσο βούτυρο είμαστε διατεθειμένοι να κόψουμε από τα δικά μας παιδιά, για να ταΐσουμε όλους αυτούς τους χιλιάδες μετανάστες και λαθρομετανάστες; Διότι δεν άκουσα ποτέ εδώ στην Αίθουσα τον όρο «λαθρομετανάστης», που υπάρχει και δημιουργεί το εκρηκτικό πρόβλημα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ορίστε, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είχα μηδενίσει το χρόνο διαγράφοντας τρία λεπτά.

Συνεχίστε για δύο λεπτά ακόμα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Θα πρέπει, λοιπόν, επιτέλους να αποφασίσουμε τι θέλουμε και να το πούμε ξεκάθαρα. Να πούμε πόσα κονδύλια χρειάζονται από τον κρατικό προϋπολογισμό προκειμένου να ενισχύσουμε τους ανθρώπους αυτούς. Βάλτε όμως ένα όριο, ξεκαθαρίστε τα πράγματα.

Δεύτερη πρόταση. Θα εφαρμόσουμε επιτέλους στην εξωτερική μας πολιτική την παράμετρο που λέγεται «μεταναστευτική διπλωματία»;

Αυτό, κύριε Υπουργέ, σημαίνει το εξής: Αν δούμε τον όγκο των μεταναστών και λαθρομεταναστών στη χώρα μας, ένα 70%, για να μην πω παραπάνω, προέρχεται από μια συγκεκριμένη όμορη χώρα.

Έχουμε σκεφτεί, πρώτον, τι προβλήματα εθνικών διαστάσεων εγκυμονούνται από αυτήν την πραγματικότητα που σας περιέγραφα; Δεύτερον, έχουμε σκεφτεί ότι ως πολιτεία, καλό είναι να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε ότι δεν θα μας βλάψει καθόλου, να έχουμε αναλογικά ένα ποσοστό μεταναστών από το Μπαγκλαντές, ένα ποσοστό μεταναστών από το Νεπάλ, που δεν θέτουν προβλήματα ούτε στην υφαλοκρηπίδα μας, ούτε στον εναέριο χώρο μας, ούτε θέτουν ζητήματα που επηρεάζουν τα εθνικά μας προβλήματα, αλλά αντιθέτως χρειαζόμαστε στον Ο.Η.Ε. την ψήφο τους, που θα στηρίξει τα δικά μας εθνικά δίκαια;

Και τέλος, υπάρχει μία λέξη-κλειδί: επαναπατρισμός. Και να μη φοβηθούμε να πούμε αυτό το πράγμα. Διότι από πολλές φορές ακούγεται «ναι, αλλά τι, έχετε δίκιο, συμφωνούμε με τη συλλογιστική σας, αλλά τι να κάνουμε, υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι ήδη εδώ. Θα πάμε να τους πετάξουμε στη θάλασσα»; Κανείς δεν είπε τέτοιο πράγμα. Αυτό είναι ξένο και προς την πολιτική κουλτούρα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, αλλά, αν θέλετε, και στην πολιτισμική κουλτούρα του ελληνισμού. Λέμε πολύ απλά: θα πρέπει να χρησιμοποιούν κονδύλια, προγράμματα ανάπτυξης μέσω Ο.Η.Ε., μέσω Ευρωπαϊκής Ένωσης στις χώρες προέλευσης αυτών των ανθρώπων, ούτως ώστε σ' ένα μεταγενέστερο στάδιο, να μπορέσουμε να τους επαναπατρίσουμε. Ο ξεριζωμός είναι δύσκολο πράγμα γι' αυτούς τους ανθρώπους. Θέλουν να γυρίσουν στις χώρες τους. Όμως με τον τρόπο που εμείς δομούμε τη μεταναστευτική μας πολιτική, δεν κάνουμε τίποτα άλλο, παρά να προσελκύουμε συνεχώς ακόμη και περισσότερους, χωρίς να υπάρχει ένα ορατό τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Έχετε ήδη πάρει δύο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα- διαμαρτυρίες)

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ένα λεπτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι –έγιναν τόσες παρεμβολές- θέλω μόνο.

Όταν ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας κ. Σαρκοζί ορκίστηκε, φώναξε μπροστά στις κάμερες «Ζήτω η Γαλλία». Εμείς, κυρία Πρόεδρε, θεωρούμε ότι και ο Έλληνας Πρωθυπουργός έχει το σθένος, έχει το ανάστημα να φωνάξει «Ζήτω η Ελλάδα». Τουλάχιστον, εμείς από το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό θα επικροτήσουμε μία τέτοια στάση και θα στηρίξουμε μία τέτοια στάση του αξιωματικού κυρίου Πρωθυπουργού.

Για κάθε περίπτωση όμως, ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός θέλει μία άλλη Ελλάδα, μία Ελλάδα που θα σέβεται τον Έλληνα πολίτη, την ανθρώπινη αξιοπρέπεια και θα δημιουργεί ένα πραγματικό κράτος δικαίου και όχι ένα κράτος δικαίου στα χαρτιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ευχαριστήσω θερμά την επιτροπή για τις εργασίες και το πόρισμα που κατέθεσε,

καθώς και όλους εσάς, που λαμβάνετε μέρος σ' αυτήν τη συζήτηση. Και να είστε βέβαιοι ότι θα ακούσω, θα ακούσουμε –είμαστε υποχρεωμένοι άλλωστε- όλες τις προτάσεις. Ακόμη και εκείνες που είναι στον αντίποδα της δικής μας πολιτικής. Κανείς δεν τα ξέρει όλα. Πρέπει πάντοτε, κάθε πολιτική –και ιδίως μία πολιτική σαν τη μεταναστευτική- να προσαρμόζεται και στις ανάγκες της χώρας και στις ανάγκες προστασίας των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

Οφείλω, όμως, να ξεκινήσω, λέγοντας ορισμένα πράγματα, τα οποία χαρακτηρίζουν την όλη πολιτική μας.

Η μετανάστευση στις μέρες μας είναι φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης, εντάσσεται στο χώρο της παγκοσμιοποίησης, είναι απόρροια της παγκοσμιοποίησης και είναι έκφανση της παγκοσμιοποίησης. Το ζήτημα είναι από ποια πλευρά τη βλέπει κανείς. Η παγκοσμιοποίηση, όπως ξέρετε, έχει τις θετικές και τις αρνητικές της πλευρές.

Πως θα δει την μετανάστευση κάποιος μέσα σ' αυτήν την παγκοσμιοποιημένη κοινωνία; Πρέπει και μπορεί να τη δει από τη θετική και μόνο πλευρά της. Από την πλευρά εκείνη που λέει, ότι μία Ελλάδα –και αυτό σημαίνει θωράκιση της Ελλάδας- έχει τη δύναμη να παραμένει η χώρα του πολιτισμού και της φιλοξενίας, διατηρώντας στο ακέραιο και την ταυτότητά της και τα συννόριά της και τον πολιτισμό της και την πορεία της.

Η Ελλάδα σ' όλη την ιστορία υπήρξε μεγάλη και από πλευράς ιστορίας και πολιτισμού, ακριβώς γιατί δεν είχε ποτέ φοβικά σύνδρομα. Γιατί είχε τη δύναμη να υπερασπίζεται τη δημοκρατία, τα δικαιώματα του ανθρώπου και κυρίως είχε τη δύναμη να παράγει πολιτισμό, είχε τη δύναμη μέσα σ' αυτόν τον πολιτισμό να ενσωματώνει τους άλλους. Γιατί ο ελληνικός πολιτισμός είναι αυτός που μπόλιασε τον παγκόσμιο και ιδίως των ευρωπαϊκών πολιτισμών. Έτσι πρέπει να δει η Ελλάδα τη μετανάστευση. Δεν μπορεί και δεν πρέπει να τη δει διαφορετικά, δεν δικαιούται να τη δει διαφορετικά. Γι' αυτό για όσα έχω πει, είμαι περήφανος και εμμένω σ' αυτά.

Αν πάνω σ' αυτά τα ιδεώδη, τα οποία άλλωστε δεν είναι μόνο ούτε δικά μου ούτε μόνο της Νέας Δημοκρατίας αλλά είναι ιδεώδη του ελληνικού λαού –γιατί αυτός ο λαός είναι φιλόξενος λαός, είχε τη δύναμη κάτω από αντίξοες συνθήκες, να αντιμετωπίσει κατακτήσεις, δικτατορίες και τόσα άλλα, και αυτός ο λαός έχει τη δύναμη, τις κρίσιμες στιγμές να βοηθάει και εκείνους που έχουν ανάγκη. Αυτή είναι η δύναμη της Ελλάδας, όχι το έδαφος της, η έκτασή της αλλά η δύναμη του λαού της, του πολιτισμού της- αν δεν δούμε τη μεταναστευτική μας πολιτική θα έχουμε παραβιάσει τις ίδιες τις αρχές και τις αξίες του ελληνισμού και της ίδιας της ορθόδοξίας. Κάτω, λοιπόν, από αυτές τις προϋποθέσεις, διαμορφώθηκε μία πολιτική την οποία εφαρμόζουμε. Ποιοι είναι οι άξονες της πολιτικής αυτής; Και χαίρομαι, διότι όλες αυτές οι απαντήσεις που δίνω τώρα, είναι απαντήσεις που προκύπτουν μέσα από τα συμπεράσματα της ίδιας της επιτροπής. Ακόμα και από εκείνους που μπορεί να έβαλαν αστερίσκο. Τον έβαλαν εμφαντικά, δεν τον έβαλαν προς τα πίσω.

Οι άξονες, λοιπόν, είναι οι ακόλουθοι: Θα πρέπει να υπάρχουν κανόνες στη μετανάστευση. Βεβαίως! Γι' αυτό με το ν. 3386/05 διαμορφώθηκαν οι όροι και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες κάποιοι έρχεται στην Ελλάδα. Πως έρχεται και γιατί; Να σπουδάσει; Να δουλέψει; Να μονάσει; Γιατί έχει παραδείγματα χάρη ανάγκη από μία ειδική θεραπεία ή οτιδήποτε άλλο; Είναι οι συγκεκριμένοι κανόνες, που πριν, μπορεί κάπως να υπήρχαν αλλά ήταν πολύ ελλιπείς. Και αυτό δημιούργησε πολλά προβλήματα, επειδή αφηνιδιάστηκε η χώρα μετά το 1990 από ένα ρεύμα μεταναστευτικό, το οποίο τη μετέτρεψε από μία παραδοσιακή χώρα εκροής μεταναστών, σε χώρα εισροής μεταναστών. Γι' αυτό μπήκαν τώρα αυτοί οι κανόνες.

Και οφείλω να σας πω ότι οι κανόνες αυτοί σήμερα αξιολογούνται από την ίδια την Ευρωπαϊκή Ένωση, ως κανόνες που χρησιμεύουν ως πρότυπο προς άλλες κατευθύνσεις. Και δεν είναι δικές μου διαπιστώσεις αυτές, αλλά είναι διαπιστώσεις της Κομισιόν και του κ. Frattini. Αυτό είναι το ένα. Άρα νόμιμη μετανάστευση με όρους και κανόνες.

Ο δεύτερος κανόνας είναι ότι από τη στιγμή που βρέθηκαν

στην Ελλάδα παράνομοι μετανάστες, έπρεπε να βρεθούν κανόνες νομιμοποίησης μεταναστών. Όχι όλων, αλλά αυτών που έπρεπε να νομιμοποιηθούν. Γιατί θα πρέπει να υπάρχει νομιμοποίηση όσο το δυνατόν ευρύτερη, αφού είναι στο έδαφός μας οι μετανάστες;

Διότι, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο θέματα αρχών, δικαιωμάτων, ανθρωπισμού. Αλλά είναι και θέματα κυρίως του ότι ο παράνομος μετανάστης είναι το θύμα της μαύρης εργασίας.

Μπορεί να μου πει κάποιος από αυτήν την Αίθουσα πως θα ανεχόταν να ζουν στη χώρα μας άνθρωποι θύματα μαύρης εργασίας; Κανείς δεν το δέχεται. Εξ ου και ακολουθήσαμε με κανόνες που πάλι τους συνεννοηθήκαμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση και δεν αντιμετωπίσαμε προβλήματα που αντιμετωπίσαν άλλες χώρες, όπως παραδείγματος χάρι η Ισπανία, θέματα τα οποία ήταν επώδυνα γι' αυτές.

Έχουμε κάνει μία μεταναστευτική πολιτική νομιμοποίησης η οποία έδωσε τη δυνατότητα σε πάνω από διακόσιους χιλιάδες μετανάστες αυτήν τη στιγμή να μπορούν να ξέρουν πώς ζουν, γιατί ζουν στην Ελλάδα.

Τρίτος ο κανόνας κοινωνικής ένταξης: Από τη στιγμή που κάποιος ζει νόμιμα στην Ελλάδα, υπάρχει το θέμα της ένταξης, όχι της ενσωμάτωσης. Συνειδητά χρησιμοποιώ τον όρο αυτό. Ενσωμάτωση σημαίνει ότι είτε θέλει είτε δεν θέλει κάποιος, τον ενσωματώνεις σε μία δημοκρατική κοινωνία που κάνει πολιτική ένταξης και η πολιτική ένταξης των μεταναστών σημαίνει ότι τους δίνεις τη δυνατότητα να ζήσουν ισότιμα μέσα σε μία κοινωνία. Αν θέλουν να διατηρήσουν τα δικά τους χαρακτηριστικά, είναι δικαίωμά τους. Αν θέλουν να προχωρήσουν ακόμα περισσότερο, αποδεχόμενοι αυτά που η Ελλάδα πρεσβεύει σ' όλα εκείνα τα οποία οδηγούν στην ιθαγένεια, είναι δικαίωμά τους να τη ζητήσουν, υπό όρους όμως του Κώδικα Ιθαγένειας.

Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στο θέμα της κοινωνικής ένταξης γιατί για πρώτη φορά εφαρμόζεται το καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων, το οποίο οργανώθηκε από την Ελλάδα στο πλαίσιο βέβαια και της ευρωπαϊκής πολιτικής. Είμαστε από τις πρώτες χώρες που εφαρμόζουν πλέον αυτήν την πολιτική ένταξης μέσα από το καθεστώς των επί μακρόν διαμενόντων και ήδη άρχισαν να εντάσσονται και οι πρώτοι επί μακρόν διαμένοντες που είναι ο προθάλαμος, αν θέλετε, εκείνων που μπορεί να ζητήσουν στο μέλλον και την ιθαγένεια για να γίνουν Έλληνες, εφόσον το ζητήσουν.

Ιδιαίτερη έμφαση επίσης δόθηκε σ' εκείνες τις κοινωνικές ομάδες, οι οποίες έχουν περισσότερο ανάγκη από τους μετανάστες στα θέματα της ένταξης αυτής. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε έτσι στα παιδιά. Δεν είναι τυχαίο ότι είμαστε μία χώρα η οποία γράφει τα παιδιά στο σχολείο ανεξάρτητα από το αν είναι νόμιμοι οι γονείς τους. Γιατί αυτό σημαίνει Ελλάδα του πολιτισμού, Ελλάδα της δημοκρατίας. Όταν έχεις ένα παιδί στην Ελλάδα και θέλει να πάει σ' ελληνικό σχολείο, δεν θα εξετάσεις αν οι γονείς του είναι νόμιμοι ή όχι. Και ας έλθει οποιοσδήποτε να μου πει εάν και κατά πόσο ένας άνθρωπος που θέλει να γίνει στην ψυχή του Έλληνας, θα πρέπει να εξεταστεί αν ζει νόμιμα ή παράνομα στην Ελλάδα.

Από και πέρα ακολουθήσαμε και ακολουθούμε, μία συγκεκριμένη πολιτική σ' ό,τι αφορά τα ζητήματα της ενδεχόμενης εξόδου από τη χώρα -εφόσον το θέλουν οι μετανάστες- με την Ευρωπαϊκή Ένωση εφαρμόζοντας προγράμματα όπως το πρόγραμμα «ΑΙΝΕΙΑΣ» που επιτρέπουν σ' άλλες χώρες -το έχουμε εφαρμόσει στην Αλβανία- να έχουν πάντα με κοινοτικούς πόρους μία συγκεκριμένη ανάπτυξη, που ωθεί μετανάστες που δεν θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα, να ξαναγυρίσουν στις πατρίδες τους.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Ο λόγος για τον οποίον έχουμε αυτήν τη μεταναστευτική εισροή στην Ελλάδα ποιος είναι; Είναι γιατί η Ελλάδα, είναι πια μια δημοκρατική και αναπτυγμένη χώρα η οποία αποτελεί πόλο έλξης για πολλούς που είναι φτωχότεροι στις γύρω περιοχές. Αν δεν αναπτυχθούν οι χώρες από τις οποίες προέρχονται οι μετανάστες, αν δεν εμπειδωθεί εκεί η δημοκρατία, είναι βέβαιο ότι η μετανάστευση όχι μόνο δεν θα μειώνεται, αλλά θα αυξάνεται.

Πρέπει να το καταλάβουν όλοι από τα Ηνωμένα Έθνη μέχρι την Ευρωπαϊκή Ένωση -και το τόνισα σ' όλα τα ευρωπαϊκά fora- ότι εθελουφλούμε αν δεν βλέπουμε ότι δεν μπορεί να ανεχόμαστε δικτατορίες και φτώχεια σ' ολόκληρο τον κόσμο και μετά να ερχόμαστε να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο της μετανάστευσης υπό όρους αστυνομείσεων. Εθελουφλούμε, δεν θα τα καταφέρουμε.

Αν κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε, τι σημαίνουν οι συγγένες δικτατορίες, οι εισβολές, οι πόλεμοι, η φτώχεια σ' ολόκληρο τον κόσμο, τότε από και πέρα το να καθόμαστε να ακολουθούμε πολιτικές ή να προτείνουμε πολιτικές που ηχούν καλά σε ορισμένα αυτιά, αυτό μπορεί να βολεύει μικροπολιτικές τοποθετήσεις, αλλά δεν βολεύει τον τόπο, την ιστορία μας και τον πολιτισμό μας, δεν βολεύει το έθνος μας, δεν βολεύει ούτε τα ίδια τα σύνορά μας. Γι' αυτό και σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση και ιδίως για τις όμορες χώρες υιοθετούμε πολιτικές ανάπτυξης τους, ώστε σιγά-σιγά οι μετανάστες που δεν θέλουν να μείνουν στην Ελλάδα, όπως τόνισα, να μπορούν να ξαναγυρίσουν, αλλά έχοντας ελκυστικές συνθήκες για να γυρίσουν από και που ξεκίνησαν.

Στο κάτω-κάτω της γραφής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ξέρετε όλοι. Όσο ισότιμες είναι οι οικονομικές σχέσεις και άλλες σχέσεις όμορων κρατών, όσο πιο ομαλά αναπτύσσονται οι λιγότερο αναπτυσσόμενες χώρες που είναι όμορες, τόσο το καλύτερο από πλευράς γειτονίας και ομαλών ανθρώπινων σχέσεων. Γι' αυτό έχουμε κάθε λόγο να υπερασπιζόμαστε την εμπέδωση της δημοκρατίας και την ανάπτυξη των όμορων χωρών.

Γιατί η φτώχεια και η δικτατορία -το έχει αποδείξει η ιστορία- είναι οι κυριότερες αιτίες πολέμου μεταξύ των κρατών. Γι' αυτό και στο θέμα αυτό, ιδίως μέσα από το Πρόγραμμα «ΑΙΝΕΙΑΣ» και άλλα που προωθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, υιοθετούμε αυτή την πολιτική.

Υπάρχει το μεγάλο θέμα του trafficking, που τέθηκε και από την κ. Αράπογλου. Και εκεί έχουν γίνει όμως σημαντικά βήματα και το ξέρετε, ιδίως μέσα από το Πρόγραμμα «ΙΛΑΕΙΡΑ». Και είχαμε και την πρώτη μεγάλη επιτυχία, τη μεγαλύτερη στην Ευρώπη, στις 29 Νοεμβρίου με τη σύλληψη ενός από τα μεγαλύτερα κυκλώματα trafficking.

Και δεν το λέω επειδή αφορά την Κυβέρνηση. Τον ελληνικό λαό αφορά, την Ελλάδα, τον κρατικό μηχανισμό, τη δική μας ακριβώς πορεία αφορά το γεγονός ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση απένειμε εύσημα στην Ελλάδα και στις υπηρεσίες της, γιατί αποκάλυψε ένα κύκλωμα, που φυσικά δεν ήταν μόνο ελληνικό. Γιατί ξέρετε, τα κυκλώματα trafficking μόνον εθνικά δεν είναι και δεν μπορεί να είναι εκ των πραγμάτων.

Αλλά ήδη αποδίδει καρπούς αυτή η πολιτική, η οποία είναι πολιτική αντιμετώπισης ενός φαινομένου οικτρού, στυγνού, εκμετάλλευσης ανθρώπων και ιδίως των πιο ευαίσθητων, παιδιών και γυναικών.

Υπάρχει βέβαια το ζήτημα της λαθρομετανάστευσης, το οποίο τώρα αναδεικνύεται σε επίπεδο ευρωπαϊκό. Η Ελλάδα το είχε θέσει πάρα πολύ έγκαιρα. Θυμάμαι, όταν πρωτοπήγα στα ευρωπαϊκά fora, μετά το 2004, ήμασταν σχεδόν μόνοι μας που το θέταμε. Μόνη η Ελλάδα το έθετε.

Θυμάμαι την αδιαφορία των υπόλοιπων κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης -και οφείλω να το καταθέσω αυτό εδώ- και ιδίως των βόρειων κρατών, τα οποία μη έχοντας τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε εμείς έκαναν σαν να μην καταλάβαιναν ότι το πρόβλημα αυτό δεν είναι ελληνικό, είναι ευρωπαϊκό, καθαρά ευρωπαϊκό.

Και δεν είναι πρόβλημα, όπως κάποιοι φαντάζονται, μόνο θωράκισης συνόρων. Είναι πρωτίστως θέμα ανθρωπιστικό, πρωτίστως θέμα δικαιωμάτων του ανθρώπου. Γιατί τι σημαίνει λαθρομετανάστευση, σε τελική ανάλυση; Ότι κάποιοι δουλέμποροι είναι εκείνοι οι οποίοι υπόσχονται σε ανθρώπους καλύτερους όρους, ενώ τους οδηγούν πολλές φορές σε χειρότερους και στο θάνατο.

Δεν μπορεί να αδιαφορεί η διεθνής κοινότητα, ούτε τα Ηνωμένα Έθνη -και ευτυχώς τελευταία κάπου αρχίζουν και το καταλαβαίνουν- ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν μπορεί να μένουν

αδιάφοροι σ' αυτό το φαινόμενο, που είναι φαινόμενο ανθρώπου. Δεν μπορεί να κοπτόμαστε όλοι και να μιλάμε για τη Χάρτα των Δικαιωμάτων και για το Συμβούλιο της Ευρώπης και για τα δικαιώματα του ανθρώπου και να ανεχόμαστε τη λαθρομετανάστευση ως φαινόμενο το οποίο προάγεται πολλές φορές από δουλεμπόρους που εκμεταλλεύονται τον άνθρωπο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.)

Γιατί θα ξαναπώ προς όλους εκείνους οι οποίοι έχουν το ίδιο ενδιαφέρον, αλλά προς άλλες κατευθύνσεις ότι για μας η λαθρομετανάστευση είναι ένα τεράστιο πρόβλημα, πρώτα όμως πρόβλημα ανθρώπων, πρώτα πρόβλημα υπεράσπισης δικαιωμάτων. Ανθρώπων εμπειρίστων, ανθρώπων οι οποίοι δεν ξέρουν πού θα πάνε. Τους υπόσχονται παραδείσους και ποιος ξέρει τι συμβαίνει στη διαδρομή.

Γι' αυτό όλοι εκείνοι που συμπράττουν προς την κατεύθυνση της λαθρομετανάστευσης, όλες οι χώρες είναι υπεύθυνες που δεν παίρνουν τα μέτρα τους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση άρχισε στον τομέα αυτό να έχει μια πολιτική. Ιδίως στα τελευταία fora, ιδίως στο άτυπο της Λισαβόνας, αλλά και από και πέρα – και τώρα φαντάζομαι ότι η Σλοβενική Προεδρία έχει πει ότι θα το συνεχίσει – καταλαβαίνει το πρόβλημα.

Και κυρίως αυτό υπήρξε, όταν ξεκίνησε η συνεργασία μεταξύ των χωρών του Νότου και ιδίως ανάμεσα στην Ελλάδα, την Ιταλία και τη Γαλλία. Και αυτό προέκυψε μετά την επίσκεψη του Νικολά Σαρκοζί, τότε Υπουργού Εξωτερικών, στην Αθήνα, όταν ξεκινήσαμε την προσπάθεια. Από τότε πλέον κατάλαβαν και οι βόρειοι εταίροι μας ότι το πρόβλημα είναι κοινό. Εξ ου και δεν υπάρχουν οι αντιρρήσεις και οι αντιδράσεις, οι οποίες υπήρξαν προηγουμένως. Εξ ου και υπάρχει μια ταυτότητα σε ό,τι αφορά τις διαπιστώσεις. Απομένει να γίνει και πράξη.

Πρέπει να αντιληφθούμε όλοι ότι η Ευρώπη έχει σύνορα. Τα σύνορα αυτά είναι τα ευρωπαϊκά. Τα ελληνικά σύνορα είναι και ευρωπαϊκά σύνορα και προστατεύοντάς τα προστατεύει και τα δικά της σύνορα η Ευρώπη. Και το λέω πάλι, προστατεύοντάς τα από τη λαθρομετανάστευση τούτο αποβαίνει υπέρ των δικαιωμάτων του ανθρώπου, εναντίον των δουλεμπόρων και εναντίον και χωρών πολλές φορές που κλείνουν τα μάτια σε αυτή την ιστορία του δουλεμπορίου.

Το τονίζω αυτό γιατί πέρα από τη χάραξη και την εφαρμογή ευρωπαϊκής πολιτικής, που σημαίνει θωράκιση των συνόρων για να μην υπάρχει λαθρομετανάστευση, υπάρχει και το ζήτημα τού πώς συμπεριφέρονται και οι χώρες που δεν είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γιατί το δουλεμπόριο σημαίνει πολλές φορές ότι περνάς μέσα από διαδοχικές χώρες για να έρθεις και ιδίως από όμορες χώρες.

Έχει υιοθετηθεί ο θεσμός των συμφωνιών επανεισδοχής, που έχουν υπογραφεί και οι οποίες συμφωνίες επανεισδοχής βοηθούν πολλές φορές να υπάρχει η δυνατότητα της επανεισδοχής.

Αρκετές χώρες μάλιστα στον τομέα αυτόν έχουν υποδειγματική συμπεριφορά. Εγώ είμαι υποχρεωμένος να το καταθέσω. Παραδείγματος χάριν, η Αίγυπτος. Δυστυχώς, όμως, υπάρχουν χώρες – το κατέθεσα στις Βρυξέλλες και δεν μπορεί στον τομέα αυτόν να αδιαφορεί η Ευρώπη – οι οποίες δεν ακολουθούν αυτούς τους κανόνες ή δεν υπογράφουν ολοκληρωμένες συμφωνίες επανεισδοχής. Μια απ' αυτές είναι η Τουρκία. Και είναι γνωστό ότι το μεγαλύτερο μέρος των λαθρομεταναστών προέρχεται από εκεί και επίσης η Τουρκία είναι εκείνη, η οποία αρνείται να εφαρμόσει στοιχειώδεις κανόνες. Εκεί η Ευρώπη δεν μπορεί να παραμείνει αδιάφορη. Ούτε εμείς αλλά ούτε και η Ευρώπη. Πρέπει να καταστεί σαφές – και αυτό τονίστηκε στις Βρυξέλλες – ότι ο σεβασμός στοιχειωδών αρχών της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι μέρος του ευρωπαϊκού κεκτημένου, το οποίο πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ' όψιν σαν στοιχείο για την οποιαδήποτε πορεία χώρας, αλλά ακόμη και για χώρες που δεν θέλουν να γίνουν μέλη αλλά θέλουν να διατηρούν καλές σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν μπορεί να μην τηθεί, ως προϋπόθεση, ο σεβασμός τέτοιων κανόνων για να έχουν καλές σχέσεις με την Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί η Ευρώπη, εκτός από οικονομική ένωση – και τώρα πέρα και έξω από οικονομική

ένωση – είναι πρωτίστως μια χορεία κρατών με δημοκρατία και πολιτισμό και οι βασικές αρχές και αξίες του ευρωπαϊκού κεκτημένου παύουν να είναι πλέον μόνο οικονομικές. Και αυτό πρέπει να το καταλάβουν – και να το καταστήσει σαφές η Ευρώπη – όλοι εκείνοι, οι οποίοι θέλουν να γίνουν μέλη ή θέλουν να διατηρήσουν φιλικές σχέσεις μ' αυτήν. Δεν είναι δυνατόν παραδείγματος χάριν – διαπιστωμένα το βλέπει κανείς, το είδαμε πρόσφατα – να έχεις τουρκικό καράβι, με Τούρκο καπετάνιο και από εκεί και πέρα η Τουρκία να αρνείται την επανεισδοχή λαθρομεταναστών που προέρχονται από το έδαφός της αποδεδειγμένα. Αυτό το κατέθεσα στις Βρυξέλλες και θα εμμένουμε σ' αυτό. Δεν έχω τίποτε να κάνω και δεν είναι καμμία αντιπαράθεση σ' αυτό το επίπεδο για άλλους λόγους με τη γείτονα Τουρκία, είναι όμως, μια αλήθεια. Οφείλει να σεβαστεί στοιχειώδεις κανόνες δημοκρατίας και πολιτισμού. Οφείλει να πάρει μέτρα, για να σταματήσει αυτό το δουλεμπόριο, το οποίο προέρχεται κατά μεγάλο βαθμό από εκεί και είναι γνωστό και αποδεδειγμένο. Και αυτό επίσης η Ευρώπη πρέπει να το καταστήσει σαφές προς όλες τις χώρες εκείνες, οι οποίες όχι μόνο πρέπει να υπογράψουν τις συμφωνίες επανεισδοχής, αλλά και να τις εφαρμόσουν. Και αυτή την κοινή ευρωπαϊκή πολιτική θα την προχωρήσουμε στο αμέριστο. Θα είμαστε πρωτοπόροι κι όπως είμαστε πρωτοπόροι.

Μια τελευταία λέξη για το θέμα του ασύλου, το οποίο έχει τεθεί κι αυτό με μεγάλη ένταση και έχω δει και δημοσιεύματα κι άλλα τον τελευταίο καιρό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε μια χώρα, η οποία στο θέμα του ασύλου τηρεί πιο προοδευτικούς κανόνες από πολλές άλλες χώρες. Αλλά όποιοι κατηγορούν την Ελλάδα πολλές φορές και λένε, «γιατί δεν χορηγεί άσυλο σε περισσότερες περιπτώσεις, γιατί παραδείγματος χάριν, η Ελλάδα αργεί πολλές φορές να χορηγήσει άσυλο, ή αργεί να δώσει την οριστική άρνηση». Κάποιοι δεν έχουν καταλάβει για τι αριθμό λαθρομεταναστών μιλάμε για την Ελλάδα, για πόσο μεγάλο αριθμό, τον οποίο έχουμε σε σχέση με άλλες χώρες, οι οποίες έχουν ελάχιστο αριθμό.

Άρα, πρώτον, οι αιτήσεις είναι πολύ περισσότερες και δεύτερον, θέλω να σας πω – το έχω καταθέσει και στις Βρυξέλλες στο τελευταίο υπόμνημα, το οποίο κατέθεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση – το εξής: Όταν έρχεται ένας άνθρωπος στην Ελλάδα και δεν σου δηλώνει ταυτότητα, ισχυρίζεται πράγματα τα οποία δεν μπορεί να αποδείξει, ρωτώ όλους τους συναδέλφους, ακόμη και με τη μεγαλύτερη ευαισθησία που μπορούμε να δείξουμε στα δικαιώματα του ανθρώπου, ακόμη και με τη μεγαλύτερη ευχέρεια με την οποία μπορούμε να δράσουμε, μπορείς να δώσεις έτσι, οικεί και ως έτυχε, άσυλο, χωρίς οιαδήποτε στοιχείο; Αυτός είναι ο λόγος. Το άσυλο το χορηγούμε με όρους πολύ περισσότερο φιλελευθέρους από άλλους, αλλά σε εκείνες που, αποδεδειγμένα, έχουν ανάγκη και δικαιούνται το άσυλο. Και δυστυχώς, υπάρχουν πολλές χώρες, εστίες πολέμου, εστίες δικτατοριών, που δικαιολογούν το άσυλο και εμείς το δίνουμε. Και το ξέρετε πολύ καλά αυτό. Αλλά δεν μπορούμε να το δώσουμε με την επίκληση και μόνο κάποιων πραγμάτων, χωρίς στοιχειωδώς να μπορεί να αποδείξει κάποιος κάτι, διότι από εκεί και πέρα αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι δεν υπερασπιζόμαστε, ούτε τη δημοκρατία ούτε τα δικαιώματα του ανθρώπου με τον τρόπο αυτόν. Αυτή είναι η αλήθεια και αυτό ακριβώς κάνουμε και θα κάνουμε. Και είμαστε υποχρεωμένοι να το κάνουμε και για λόγους δικούς μας και για λόγους σεβασμού κανόνων του Κοινοτικού Δικαίου. Για τούτο αυτή τη στιγμή η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι εκείνη η οποία στον τομέα αυτόν κάνει μεγάλες προσπάθειες, για να εμποδίσει τη λαθρομετανάστευση στην έκταση που έχει πάρει. Και γι' αυτό, πέρα από τα δημοσιεύματα, ουδέποτε η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν εκείνη η οποία είχε οποιαδήποτε αιτίαση απέναντι στη χώρα μας, δεδομένου ότι η πολιτική που ακολουθήσαμε διαχρονικά στον τομέα αυτό – το τονίζω – ήταν πολύ περισσότερο φιλελεύθερη από άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Κλείνω, για να μη μακρηγορώ. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως ακριβώς ξεκίνησα, έτσι θα είναι και ο επίλογός μου. Στο σύγχρονο κόσμο τη μετανάστευση πρέπει να τη δούμε μέσα από το πρίσμα της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών, μέσα από

τη δυνατότητα των λαών να βγάζουν ο καθένας το καλύτερο που έχει μέσα του, μέσα από τη δυνατότητα που έχουμε, ως Ελλάδα, να αναδείξουμε την δύναμη της χώρας μας, τη δύναμη του ελληνικού λαού. Πρέπει να μπου κανόνες. Οι κανόνες δεν μπορεί να είναι μόνο εθνικοί, οι κανόνες θα πρέπει να είναι επίσης διεθνείς και ευρωπαϊκοί. Πρέπει τα Ηνωμένα Έθνη να εντείνουν τις προσπάθειές τους και να σκύψουν στο φαινόμενο αυτό. Πρέπει η Ευρωπαϊκή Ένωση να γίνει πιο προσεκτική, πιο αποτελεσματική και το κυριότερο -θα το πω και πάλι- και αυτή είναι η πεμπτοσύνη κατά την εκτίμησή μου: Εθελουφλούμε -για πολλοστή φορά λέω τη λέξη- αν δεν καταλαβαίνουμε ότι στο σύγχρονο κόσμο, το δύσκολο κόσμο που ζούμε, ο πόλεμος και η φτώχεια, στους οποίους κυριζούμε πολλές φορές την πλάτη, είναι οι πραγματικές αιτίες του δράματος που ζούμε όλοι. Και είναι υποκρισία να μη μας ενδιαφέρει τι γίνεται στα κράτη τα οποία χειμάζονται, αλλά να ερχόμαστε να μιλάμε για τη μετανάστευση και τους κανόνες που πρέπει να τηρήσουμε, όταν πλέον οι απολήξεις, τα αποτελέσματα αυτής της αδιαφορίας, βρίσκονται εδώ.

Όπως και να γίνει και ό,τι και να γίνει, εγώ θα πω ένα πράγμα για την πολιτική μας. Βεβαίως πάντα πρώτη η Ελλάδα, βεβαίως πάντα πρώτος ο λαός μας, ο πολιτισμός μας, η δημοκρατία μας. Αλλά όλα θα γίνουν μέσα από μια βασική αξία που αν δεν υπάρχει, δεν υπάρχει ο άνθρωπος. Και αν δεν υπάρχει ο άνθρωπος, τι σημασία έχει;

Δικαιώματα του ανθρώπου. Αυτά θα τα υπερασπιστούμε μέχρι κεραίας. Είναι χρέος μας και όχι μόνον ως μελών της παγκόσμιας κοινότητας, ως Ελλήνων, κυρίως, γιατί αυτό ήταν το πρώτο που δίδαξε η Ελλάδα και είναι πάντα αυτό που θα διδάσκει, είναι η μεγάλη κληρονομιά σ' ολόκληρο τον κόσμο. Και μέσα απ' αυτήν την παγκόσμια έκκληση είναι δυνατόν να επιτύχουμε αυτά για τα οποία όλοι μαζί -το πιστεύω, ο καθένας από τη δική του οπτική γωνία- αγωνιζόμαστε αυτήν τη στιγμή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Γενικό Λύκειο Καρυάς Λευκάδος.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΛΑ.Ο.Σ. κ. Καρατζαφέρης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΦΕΡΗΣ (Πρόεδρος του Λαϊκού Ορθό - δοξου Συναγερμού): Πριν μερικές μέρες ένα κανάλι έπαιξε μια πολύ ωραία παλιά ελληνική ταινία, την οποία κάθε φορά που τη βλέπω έχω την ίδια συγκίνηση. Την είχα πρωτοδεί -θα ρω- το 1965. Έπαιξε ο σύντροφος, ο Φαίδων Γεωργίτης. Ήταν μια ταινία που έδειχνε μια δύσκολη κατάσταση στην Ελλάδα που ζούσαμε τότε και έδειχνε ένα παιδί που είχε κάνει αίτηση να πάει στη Γερμανία μετανάστης. Εν τω μεταξύ, ερωτεύθηκε μία κοπέλα, θυμάστε, μη σας πω την ταινία. Αυτό όμως που σας διαφεύγει είναι ότι επί τρία χρόνια δεν ερχόταν η έγκριση. Τρία χρόνια αυτό το παιδί περίμενε την έγκριση για να πάει τελικά μετανάστης στη Γερμανία. Δεν λέω και εμείς να θεσπίσουμε ένα όριο τριών ετών, αλλά εν πάση περιπτώσει να έχουμε και εμείς κάποιο λόγο στο ποιος θα έρθει στην Ελλάδα. Είναι μια πραγματικότητα την οποία δεν θέλουμε να τη δούμε. Τη βλέπουμε από την πλευρά τη «λάιτ» και όχι από την πλευρά της ουσίας. Εγώ πιστεύω ότι είναι ένα τεράστιο θέμα, είναι ζήτημα, είναι πρόβλημα.

Και καλώ την Κυβέρνησή σας η οποία θέλει να κάνει μεταρρυθμίσεις και επιμένει σε αυτές να προχωρήσει σε Υπουργό Μετανάστευσης. Το θέμα είναι τεράστιο. Μιλάμε για δυο εκατομμύρια ανθρώπους. Το άκουσα πριν από λίγο από την αξιότιμη εισηγήτρια του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όταν έχουμε, λοιπόν, Υπουργεία που αναφέρονται σε πολύ μικρότερο κομμάτι πληθυσμού ας

γίνει ένα Υπουργείο Μετανάστευσης που θα αναλάβει την ευθύνη τη μεταναστευτική για την είσοδο αλλά και για την ποιότητα της ζωής αυτών των ανθρώπων.

Υπάρχει μια πραγματικότητα την οποία είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι είναι εργαλείο και φαινόμενο της παγκοσμιοποίησης. Συμφωνούμε. Ποιας παγκοσμιοποίησης; Μιας καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης της βιομηχανίας και της οικονομίας που θέλουν να επιβάλουν οι Αμερικάνοι. Ο Πακιστανός, ο Αλβανός, ο Αφγανός πολύ δύσκολα θα αγοράζαν ψυγείο, τηλεόραση, βίντεο, DVD στην πατρίδα τους. Τους φέρνουν, λοιπόν, σε πιο εύφορες περιοχές για να αυξάνεται η κατανάλωση. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το κάνουν για να ωφελείται η βαριά βιομηχανία. Αυτή είναι η αλήθεια. Ήρθαν εδώ αυτοί οι μετανάστες όπως ήρθαν. Κατ' αρχάς ήρθαν παρανομώντας. Η πρώτη τους πράξη και ενέργεια με την Ελλάδα ήταν η ασέβεια στους νόμους της. Δεν μπήκαν με τους νόμους που έχει η Ελλάδα. Αυτό είναι το πρώτο στοιχείο.

Εν πάση περιπτώσει το προσπερνάμε και λέμε, συγχωροχάρτι όπως και αν μπηκεί. Εμένα με ενοχλεί. Εγώ θα ήθελα να έρθουν με τους κανόνες που επιβάλλει η πατρίδα μας. Εσείς θέλετε να έρχονται οπωσδήποτε και αυτή είναι η διαφορά μας.

Έρχεται εδώ ο μετανάστης και πώς χρησιμοποιείται; Ως εργαλείο πρόσθετου πλουτισμού του κεφαλαίου. Στατιστικά στοιχεία. Το 82% εκείνων που εργάστηκαν για τη δημιουργία του αεροδρομίου «Ελευθέριος Βενιζέλος» ήταν μετανάστες οι οποίοι πληρώθηκαν με μικρότερα μεροκάματα και, βεβαίως, με όλες εκείνες τις διαδικασίες που χρησιμοποίησαν οι υπεργολάβοι, δηλαδή, με μαύρα χρήματα χωρίς ασφάλεια. Εγώ θα ήθελα το 82% να είναι μεροκάματα Ελλήνων απ' αυτούς που μακροχρόνια είναι στην ανεργία.

Χθες σε ένα χώρο κομματικό του ΛΑ.Ο.Σ. πήγα να συνεννοηθώ για κάποια πράγματα που φτάνουν. Βρήκα μέσα ανθρώπους από τέσσερις διαφορετικές χώρες και δεν μπορούσα να συνεννοηθώ καλά. Ήταν και ένας παλιός οικοδόμος και του είπα τι να τους πει. Μου έκανε εντύπωση. Δεν ήταν οπαδός του ΛΑ.Ο.Σ. αλλά ήταν οπαδός του Κ.Κ.Ε. Με το «ΡΙζοσπάστη» ήταν μέσα στο χώρο των γραφείων του ΛΑ.Ο.Σ.. Μου είπε πες καμιά κουβέντα γιατί δεν μπορούμε να σταυρώσουμε μεροκάματο. Και θυμήθηκα το Μάρξ. Όταν στην Αγγλία σε μια περιοχή έκαναν ανεργία οι ανθρακωρύχοι έφεραν Ιρλανδούς ανθρακωρύχους. Τότε ο Μάρξ είπε ρίξτε τους στο ποτάμι. Εμείς δεν λέμε να ρίξουμε κάποιους στο ποτάμι. Για όνομα του Θεού! Άνθρωποι είναι, μάνα τους γέννησε, ψυχή έχουν, παιδιά κάνουν. Μακράν από εμάς τέτοιες διαδικασίες. Όμως, δεν παύει να είναι ένα πρόβλημα. Έχουμε ένα φορτίο δυο εκατομμυρίων ανθρώπων.

Τι λέμε εμείς; Να υπάρξει ποσόστωση. Να καθίσει η πατρίδα και να πει, χρειάζομαι τόσους. Ξέρει η πατρίδα πόσους χρειάζεται; Υπάρχει ένας φορέας, εσείς, κύριε Υπουργέ, ή ο Υπουργός Οικονομίας που θα πει ρε παιδιά εμείς έχουμε δομήσει μια πολιτεία για δέκα εκατομμύρια ανθρώπους. Στους δώδεκα μπορούμε να φθάσουμε ή δεν μπορούμε. Εάν πάλι αληθεύει όπως άκουσα από όλες τις πλευρές ότι έφτιαξαν την οικονομία της χώρας εγώ λέω, κύριε Υπουργέ, να κάνουμε διαφημίσεις για να έρθουν άλλοι τόσοι. Εάν τα δυο εκατομμύρια έφτιαξαν την οικονομία της χώρας τότε να έρθουν άλλα δυο για να πάει καλύτερα η οικονομία, γιατί αυτό ακούμε. Και δεν λέμε μια πραγματικότητα ότι προσπαθούμε με το βάρος των ανομιμάτων, με το βάρος κάποιων προβλημάτων να προχωρήσουμε την οικονομία μας και να ξεφύγουμε από τα ελλείμματα και όλα αυτά που μας κάνουν υποτακτικούς στους μεγάλους της δύσης. Τώρα φωνάζουμε και κάτι άλλο. Είχαμε μια μπάλα τη φτώχεια μας στο ένα ποδάρι και τώρα βάλαμε άλλη μια μπάλα. Κατά τα άλλα πρέπει να τρέξουμε. Ωραία, εφόσον τώρα μπήκαν στο σπίτι μας να τους υποδεχτούμε αλλά με κάποιους κανόνες.

Πρώτα πόσοι είναι. Ουδείς στην Ελλάδα ξέρει πόσοι είναι. Λέμε κατά προσέγγιση 11%, όπως άκουσα από μία εισηγήτρια, που σημαίνει ένα εκατομμύριο εκατό χιλιάδες, δυο εκατομμύρια άκουσα από μια άλλη. Μεγάλη απόσταση και μεγάλη η διαφορά. Πόσοι είναι;

Κύριε Υπουργέ, ένας τρόπος υπάρχει και να τον υιοθετήσετε.

Ο οποιοσδήποτε μετανάστης, λαθρομετανάστης, οικονομικός μετανάστης αναζητών άσυλο κ.λπ. εμφανίζεται στην Ελλάδα, το πρώτο πράγμα που θα παίρνει θα είναι η κάρτα υγείας. Χωρίς κάρτα υγείας δεν υπάρχει νοσοκομείο. Άρα, όλοι κάρτα υγείας από την πρώτη ημέρα. Περάστε, κάρτα υγείας. Τον πιάσατε στη Σάμο, στη Σύρο, μέσα στη βάρκα; Το πρώτο πράγμα μόλις μπει μέσα «το ονοματάκι σου, πάρε μια κάρτα υγείας». Κατ' αρχάς κάρτα υγείας γιατί νομίζω ότι το πλέον ανθρώπινο είναι να μπορεί να φτιάξει το στομάχι του, τη σκληροκοιτίδα του, όταν πονάει, όταν είναι άρρωστος.

Η κάρτα υγείας, όμως, σημαίνει και καταγραφή. Είναι ο άμεσος καταλληλότερος τρόπος για να ξέρουμε πόσοι είναι και πού είναι. Για να μην έχουμε αυτά τα ιδιαίτερα ρατσιστικά του Υπουργείου Υγείας, που λένε σήμερα, κύριε Υπουργέ –το ξέρετε και έχει κοινοποιηθεί και σε σας- «αναζητείται ο τάδε Μολδαβός», δε λέω το όνομά του για να υπερασπισθώ τα ανθρώπινα δικαιώματά του, «ο οποίος έχει μία μορφή φυματίωσης γυμνό ηλεκτροφόρο καλώδιο. Σε όποιον μιλάει, τον αρρωσταίνει». Αυτό έχει πάτε σε όλους τους γιατρούς, σε όλους τους οδοντιάτρους, σε όλα τα ιδρύματα της χώρας. Προσέξτε τον!

Θα μου πείτε, δεν μπορεί να συμβεί σε έναν Έλληνα; Ναι, μπορεί να συμβεί στον κ. Παναγιωτόπουλο, αλλά έχει γνωστή διεύθυνση ο κ. Παναγιωτόπουλος και του λέμε «άνθρωπέ μου, αυτή η φυματίωση που έχεις χρειάζεται νοσοκομείο, να δούμε τι θα κάνουμε, γιατί αν είσαι έξω και πας κινηματογράφο ή σουπερ μάρκετ και φτερνιστείς, οι γύρω σου θα τρέξουν».

Εγώ ζητάω, λοιπόν, μία καταγραφή, ποιος είναι και πού είναι, να προστατεύσουμε κι αυτόν και την παρέα του και την οικογένειά του ενδεχομένως, πράγμα που δεν γίνεται σήμερα.

Άκουσα και την πρόταση να χρηματοδοτήσουμε για τη γλώσσα τους. Βεβαίως, να χρηματοδοτήσουμε για τη γλώσσα τους, να μάθουν τα παιδιά των μεταναστών τη γλώσσα τους, όπως θέλαμε να μαθαίνουν και τα δικά μας παιδιά. Δεν άκουσα όμως, κάποιον να πει να χρηματοδοτήσουμε τους καθηγητές στη Γερμανία, που διαρκώς λιγοστεύουν και τα παιδιά των δικών μας νομίμων μεταναστών δεν έχουν δάσκαλο να τους διδάξει την ελληνική γλώσσα, γιατί δεν εγκρίνονται κονδύλια ή γιατί φέρνουν κάποιες αντιρρήσεις οι Γερμανοί, τις οποίες εσείς δεν μπορείτε να κάμψετε. Να δούμε βέβαια το θέμα των εδώ μεταναστών, αλλά ως δούμε πρωτίστως τι κάνουμε εμείς για την προστασία των παιδιών μας που έχουν γεννηθεί στο εξωτερικό και θέλουν να ξέρουν τη γλώσσα της πατρίδας.

Ακούω τις λέξεις «ξеноφοβία» και «ρατσισμός». Τις είπε και ο καθ' όλα αξιοσέβαστος κ. Μπανιάς. Κύριε Μπανιά, ας μιλήσουμε με αληθινούς όρους. Δεν υπάρχει ξеноφοβία. Υπάρχει μία εξειδικευμένη στόχευση από ανθρώπους οι οποίοι έχουν δημιουργήσει μόνοι τους τον περιβάλλοντα χώρο ανάπτυξης τέτοιων πραγμάτων. Κανείς δεν έχει καμμία ξеноφοβία για έναν Αφρικανό, γιατί ίσως ο Αφρικανός κρατάει μία καλή διαγωγή απέναντι σ' αυτή τη χώρα που τον υποδέχεται. Δεν έχει καμμία ξеноφοβία για τον Ιταλό, για το Γάλλο, για το Γερμανό. Έχει μία ξеноφοβία για εκείνον που αισθάνεται ότι του επιτίθεται.

Να αλλάξουμε το πλαίσιο, συμφωνώ και μαζί σας και με τον αξιότιμο κύριο Υπουργό, ο οποίος έφυγε. Συμφωνώ ότι έχει δημιουργηθεί μία κατάσταση, πώς όμως θα πείσω εγώ τον κ. Βησσαρίωνα, στο υπόλοιπο Αττικής, που δεκαέξι φορές πήγαν να του ληστέψουν το σπίτι, να μην έχει την καραμπίνα μέσα; Ό,τι και να του πω «δεν υπάρχει ξеноφοβία, κύριε Βησσαρίωνα, είναι καλή η κατάσταση», θα μου πει «να, μα δεκαέξι φορές μου ανοίξαν το σπίτι, δεκαέξι φορές με ληστέψανε, δεκαέξι φορές φοβάμαι». Τι θα πω εγώ στον κ. Βησσαρίωνα;

Όταν, λοιπόν, εμείς δεν λαμβάνουμε αυτά τα μέτρα προστασίας, το επόμενο βήμα –και είναι μεγάλο δυστύχημα το να επιτρέψουμε, ως πολιτισμένη κοινωνία- είναι να λιποψύχουμε να λειτουργήσει, κύριε Υφυπουργέ, η αυτοδικία. Όταν απουσιάζει το κράτος και όταν πάνε δεκαέξι φορές στο σπίτι του κ. Βησσαρίωνα, η επόμενη κίνησή του, δυστυχώς, θα είναι η αυτοδικία και αυτό θα είναι κατάλυση της δημοκρατίας και της ευνομίας.

Ας προστατέψουμε, λοιπόν, και τον κ. Βησσαρίωνα, αλλά και εκείνους που έχουν διάθεση να μπουν βράδυ, στις τρεις η ώρα, στο σπίτι του κ. Βησσαρίωνα και να τον ληστέψουν. Είναι μια

διαδικασία την οποία πρέπει να τη δείτε. Λέμε ωραία λόγια, αλλά δεν τα πράττουμε, κύριε Υπουργέ.

Βέβαια, εν τοις πράγμασιν, η Νέα Δημοκρατία νομίζω ότι αποδεικνύεται μάλλον ψευδής και αναληθής ως προς τη διάθεσή της. Ωραία λόγια από τον κύριο Υπουργό Απασχόλησης. Αλλά ο μέχρι χθες Υπουργός Απασχόλησης είχε τους τρεις Ινδούς ανασφάλιστους. Ποια πολιτική, λοιπόν, θα διδάξουμε; Την πολιτική των λόγων σας ή την πολιτική πρακτική του Υπουργού Εργασίας που είχε ανασφάλιστους τρεις φουκαράδες; Και γι' αυτόν το λόγο, βεβαίως, όταν προδοθήκατε, τον διώξατε.

Αν ψάξετε στο Υπουργικό Συμβούλιο, θα δείτε και σε πολλούς άλλους ανασφάλιστους. Αν δε πάτε σε σπίτι κορυφαίου Υπουργού, θα δείτε ότι μένουν έξι μέτρα κάτω από τη γη, σε άλλες συνθήκες, σε συνθήκες στρατώνων εκστρατείας, στην καρδιά της Αθήνας και δυστυχώς απέναντι από τα γραφεία μου.

Αν θέλουμε να μιλάμε για προστασία των μεταναστών, να μιλάμε για την ουσία, όχι να λέμε μόνο λόγια. Εμείς είμαστε οι φερόμενοι από κάποιους ως ακραίοι και φασίστες, εγώ, τουλάχιστον στο προσωπικό επίπεδο, τα κλειδιά του σπιτιού μου από τους γείτονές μου –και χωρίς να είναι υπάλληλός μου- τα έχει ένας Σύριος. Δεν σημαίνει, δηλαδή, πας ξένος και εχθρός. Αυτό όμως δεν σημαίνει ταυτόχρονα ότι οποιοσδήποτε οποιαδήποτε ώρα «γουςτάρει» έρχεται στην Ελλάδα και δημιουργεί συνθήκες αποπνικτικές για το έθνος.

Μίλησε ο κύριος Υπουργός για δικτατορίες. Ναι, αλλά υπάρχουν φιλικές δικτατορίες, κύριε Υπουργέ, προς την Κυβέρνησή σας, Κυβέρνηση η οποία σαφώς αναφέρεται στην υλοποίηση πάσης πολιτικής των Αμερικανών και κακών δικτατόρων. Για μένα, όλοι οι δικτάτορες είναι κακοί. Δεν μπορούμε να μιλάμε για καλούς και κακούς δικτάτορες, όπως δεν μπορούμε να μιλάμε για καλούς και κακούς βιαστές, για να συμφωνήσουμε.

Μέχρι εχθές το αγαπημένο σας παιδί –επειδή ήταν το αγαπημένο παιδί των Αμερικανών- ήταν ο μεγαλύτερος δικτάτορας της περιοχής, ο Μουσάραφ. Δεν μπορώ να καταλάβω ποια διαφορά έχει ο Μουσάραφ από τον άλλο, τον Σαντάμ Χουσεϊν. Στον μεν ένα έγινε εισβολή, τον δε άλλο τον αντιμετωπίζουμε με χαδάκια και παρά τις τελευταίες του ιστορίες, τις πράγματι τραυματικές για την παγκόσμια κοινότητα, δεν άκουσα ποτέ καμία κουβέντα για τον Μουσάραφ.

Είσατε έτοιμοι; Εγώ είμαι έτοιμος και το φωνάζω. Αυτά που λέω εδώ είναι αντιγραφή αυτών που έχω πει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Είστε έτοιμοι να καταδικάσουμε πράγματι την τροφή όλων των δεινών σ' όλον τον κόσμο, που είναι η δικτατορία; Ανακαλέστε τους πρεσβευτές σας. Γιατί έχετε δούναί και λαβειν με δικτάτορες; Δεν καταλαβαίνω. Εφόσον είναι δικτάτορας, γιατί έχετε δοσοληψίες μαζί του; Αυτό δεν ενισχύει το ρόλο του δικτάτορα;

Αν εδώ κάποιος ανατολικός, για να θυμίσω τις άριστες σχέσεις που είχε και το Σοβιέτ αλλά και η Κίνα με την επαίσχυντη δικτατορία της «επταετίας», ίσως δεν κρατιόντουσαν στα πόδια τους. Να θυμίσω τα ταξίδια του Μακαρέζου στη Κίνα; Να θυμίσω τα ταξίδια των δικτατόρων στις ανατολικές χώρες; Εμείς, λοιπόν, λέμε τώρα να αποσύρετε τους πρεσβευτές από τις χώρες που έχουν δικτατορία. Δεν θα το κάνετε βεβαίως, γιατί στα λόγια μόνο είμαστε εναντίον των δικτατόρων. Όπου χρειάζεται, συνυπάρχουμε.

Επί της ουσίας όμως, για να μην ξεφεύγουμε από το θέμα. (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Κυρία Πρόεδρε, θέλω την επιείκειά σας για ένα λεπτό.

Εμείς μιλάμε για ποσόστωση. Λέμε και κάτι άλλο. Πόσους χρειάζεται η Ελλάδα, τετρακόσιες χιλιάδες, πεντακόσιες χιλιάδες; Δεν λέω το 2,5% της Ιταλίας, δεν λέω το 3% που αποφάσισαν τα Κοινοβούλια αυτών των χωρών, όπως της Ολλανδίας. Μιλάω για πεντακόσιες χιλιάδες, ένα νούμερο για να μπορούμε να κουβεντιάσουμε.

Από πού θα τους πάρουμε; Θα πάρουμε τις τριακόσιες πενήντα χιλιάδες από όμορη χώρα, η οποία αμφισβητεί και γεωγραφικά, αν θέλετε, αλλά και με άλλους τρόπους τα θέματα που αφορούν τις καλές σχέσεις γειτονίας; Δεν θέλω να μπω σε λεπτομέρειες.

Δεν θα ήταν σωστότερο να πάρουμε είκοσι χιλιάδες από τριάντα χώρες και να αναπτύξουμε ένα πλαίσιο φιλίας «Βοηθείστε μας στις ψηφοφορίες», αύριο για οτιδήποτε θέλουμε στον Ο.Η.Ε.; Δεν θα ήταν καλύτερο; Δεν θα ήταν καλύτερο να παίρνουμε ειδικότητες που χρειαζόμαστε και όχι ειδικότητες για τις οποίες έχουμε πενήντα, εβδομήντα και ογδόντα χιλιάδες χρόνια άνεργους;

Αυτή την πολιτική θέλουμε. Επιμένουμε σε μία πολιτική ουσίας. Να γίνει μία επιτροπή ουσίας και όχι να βλέπουμε το θέμα εκ του μακρόθεν. Προχωρήστε, λοιπόν, σ' ένα Υπουργείο Μετανάστευσης για να αντιμετωπίσετε ένα από τα σπουδαιότερα προβλήματα που έχει η χώρα, τόσο από πλευράς κοινωνικής όσο και από πλευράς οικονομίας.

Τολμήστε να κάνετε ένα βήμα εμπρός και θα είμαστε μαζί. Τολμήστε να ζητήσετε από την Ευρώπη τις ευθύνες της. Έχουμε περισσότερους μετανάστες κατά μέσο όρο από κάθε άλλη χώρα από τους «είκοσι επτά». Αυτό έχει κόστος. Να πληρώσουν το κόστος τους και μετά να πάμε σε μια συζήτηση που θα φέρει μια ομαλοποίηση και μια ίση κατανομή των μεταναστών σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης. Όμως εδώ τα λέτε αυτά. Έξω όταν πηγαίνετε καθόσατε «κότες»!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, χωρίς να θέλω να αδικήσω και την κ. Παπαδημητρίου κι εσάς και τον κ. Παπαγεωργίου και τα άλλα μέλη της επιτροπής, νομίζω ότι και η συζήτηση η οποία γίνεται ως αυτή τη στιγμή και όσα άκουσα από τον αρμόδιο Υπουργό κ. Παυλόπουλο μπορούν να μας βοηθήσουν σ' ένα συμπέρασμα: Στο ότι, παρά το γεγονός πως επί δεκαεπτά και πλέον χρόνια η χώρα αντιμετωπίζει ένα τεράστιο πρόβλημα με επιπτώσεις από τον τομέα της εξωτερικής ασφάλειας και της δημόσιας τάξης μέχρι τους τομείς της οικονομίας, της κοινωνικής πολιτικής και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, δεν έχει κατορθώσει ως τώρα ο πολιτικός κόσμος, το Κοινοβούλιο, η Κυβέρνηση να διαμορφώσουν μια συγκεκριμένη πολιτική, μια πολιτική αποτελεσματική, που δεν θα καλύπτει τις διαφορές επί μέρους και πολλές φορές και μέσω παραμορφωτικού φακού εστιάσεις, που γίνονται είτε από κόμματα είτε από καθέναν από μας χωριστά, αλλά κι εκτός του Κοινοβουλίου, από διάφορους φορείς -όπως όλοι αυτοί οι οποίοι εμφανίστηκαν στην αρμόδια επιτροπή και διατύπωσαν απόψεις- αλλά και που θα έχει αυτή η πολιτική έναν πυρήνα και θα εξακτινώνεται σ' όλα αυτά τα οποία, όπως προανέφερα, και από παραμορφωτικούς φακούς αλλά και με συγκεκριμένα στοιχεία παρουσιάζονται όπως είναι, ως επί μέρους προβλήματα ή με υπερβολή ή και σμίκρυνση των συνεπειών που συνεπάγεται η μη αντιμετώπισή τους.

Ερωτάμαι πρώτο: Έπεται από δεκαεπτά χρόνια, αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει κανένας δημόσιος λειτουργός, από τον Πρωθυπουργό της χώρας και το αρμόδιο Υπουργείο μέχρι τον τελευταίο παράγοντα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, της κοινής γνώμης, τα Μέσα κ.λπ., που να μας πει σε μία χώρα ευρωπαϊκή, όπως ισχυρίζεται και εν πολλοίς είναι η Ελλάδα -αλλά είναι και ολίγον βαλκανική, την τραβάμε να είναι και λίγο τριτοκοσμική- πόσοι είναι οι μη Έλληνες υπήκοοι που ζουν σ' αυτή τη χώρα και εξ αυτών πόσοι είναι αυτοί που δεν είναι πολίτες των άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν το ξέρουμε αυτή τη στιγμή.

Διάβασα αυτά που είπε -παράδειγμα αναφέρω- από κυβερνητικής πλευράς ο πρώην Υπουργός Δημόσιας Τάξης ο κ. Πολύδωρας σχετικά με τους αριθμούς των εισερχομένων, των συλλαμβανομένων, των απελαυνομένων που συχνά έχουν συλληφθεί δυο και τρεις και τέσσερις φορές και έχουν απελαθεί άλλες τόσες.

Αυτό σημαίνει ότι επανήλθαν καταβάλλοντας αντίτιμο όχι στους δουλέμπορους που τους αφήνουν στα νησιά μας ή στις παραμεθόριες χερσαίες περιοχές μας, αλλά καταβάλλοντας -όπως το λένε οι ίδιοι οι εκπρόσωποί τους- το αντίτιμο στους διάφορους δημοσίους λειτουργούς επιφορτισμένους στα διάφορα στάδια και στις διάφορες διαδικασίες, που είναι πάρα

πολύ δύσκολο αν δεν ασχολείται κανείς κατ' επάγγελμα να τις γνωρίζει και να τις κατανοήσει.

Υπάρχει τεράστια ύλη στους ασκούντες τη δικηγορία, αλλά και σε εκείνους, οι οποίοι ασκούν παρανόμως τη δικηγορία, σε μεσάζοντες, σε δημοσίους υπαλλήλους και άλλους. Ακόμα και μεταξύ των ξένων μεταναστών και διαβιούντων οπωσδήποτε στη χώρα έχουν δημιουργηθεί κι εκεί στρώματα εκμεταλλευόμενων που έχουν προαχθεί σε εκμεταλλευτές των πρώην συμπασχόντων μαζί τους.

Δεν ξέρουμε, λοιπόν, πόσοι είναι. Δεν ξέρουμε πόσοι έρχονται. Διότι όντως, όπως είπε ο Υπουργός, έρχονται πολλοί προσφεύγοντας εδώ σε μια ευρωπαϊκή δημοκρατική χώρα, γιατί διώκονται ή κινδυνεύουν να διωχθούν για πολιτικούς, θρησκευτικούς, κοινωνικούς ή άλλους λόγους που επιβάλλουν από πλευράς ανθρωπιστικής την προστασία τους. Δεν ξέρουμε και πόσοι ήλθαν για ένα κομμάτι ψωμί -πλείστοι εξ αυτών- αλλά και πόσοι ήλθαν γιατί τους ξεσηκώσαμε εμείς.

Θυμάμαι τώρα, γυρίζοντας στο 1989 και 1990, όταν ο Υπουργός Εξωτερικών και ο Πρωθυπουργός της χώρας χόρευαν στο Αργυρόκαστρο τους τσάμικους και καλούσαν τους ομογενείς να έλθουν στην Ελλάδα ή όταν στέλναμε τα διάφορα σωτήρια πλοία, όπως το «Αργώ», να φέρουν από τη Γεωργία τους Έλληνες ομογενείς, όχι γιατί κάναμε άσχημα στη δεύτερη περίπτωση, αλλά για το τι κάναμε στη συνέχεια με αυτούς.

Και η ευθύνη και η κριτική, την οποία κάνω, αφορά όλη αυτή την περίοδο των δεκαεπτά ετών. Και φυσικά όσο είμαστε πιο κοντά στο χρόνο που συζητούμε σήμερα εδώ, τόσο μεγαλύτερες είναι και οι ευθύνες.

Ξέρετε τι γίνεται με τους Έλληνες ομογενείς της Γεωργίας αυτή τη στιγμή, κύριε Υπουργέ; Ο εκλεκτός των υπερατλαντικών φίλων μας ο κ. Σακασβίλι -πάλι εξελέγη πρόεδρος με μεγάλο ποσοστό- ήλθε εδώ σε επίσημη επίσκεψη, και έθεσε εδώ στη Βουλή το θέμα. Δεν ξέρουμε αν το έθεσε καν η Κυβέρνηση και τι απάντηση πήρε.

Είπε, λοιπόν, ότι εκεί έχουν ουσιαστικά δημεύσει τις περιουσίες των ομογενών μας, οι οποίοι είτε λόγω του πολέμου στην Ατχαζία είτε εξ άλλων λόγων, πάντως βιαίως, κατέφυγαν εδώ στη χώρα απ' όπου κατάγονται. Εκεί, λοιπόν, στη Γεωργία κατά τρόπο ληστρικό καταλαμβάνονται τα σπίτια τους, οι περιουσίες τους και βέβαια η χώρα μας έχει περιοριστεί στο «Αργώ» που είχε στείλει ή στο να τους υποδέχεται εδώ και να υπάρχει όλη αυτή η διαδικασία για τη νομιμοποίηση της παραμονής τους.

Εδώ είναι το φοβερότερο από όλα. Πρέπει να αποδείξουν ότι είναι ελληνικής καταγωγής. Συνήθως -ξέρουμε και τους λόγους- δεν έχουν οι περισσότεροι ελληνικά επίθετα και εδώ υπάρχει μία άλλη επίσης παράμετρος εκμετάλλευσης και διαφόρων άλλων παρανομιών.

Βέβαια, εμείς ζούμε εδώ, στην Πλατεία Συντάγματος, στην έδρα του ελληνικού Κοινοβουλίου και δεν ξέρουμε τι συμβαίνει ακριβώς στα Μεσόγεια, όπου μάλιστα συγκεκριμένης προέλευσης μετανάστες εγκαθίστανται ειδικότερα εκεί, δεν ξέρουμε τι συμβαίνει στους δήμους της δυτικής Αθήνας, όπου έχουμε προβλήματα ανάπτυξης ενός ρατσισμού και μίας αμυντικής ή αν θέλετε και αντεπιθετικής στάσης από γκετοποιούμενους μετανάστες. Προφανώς, αργά μεν, αλλά σταθερά, αυτό γίνεται αναπόφευκτο και μη αντιμετωπίσιμο.

Για να ασφαλιστεί ένας Έλληνας πολίτης και να έχει δικαίωμα περιθάλψης αρκούν είκοσι ημερομίσθια. Ο ξένος πρέπει να έχει εκατόν πενήντα ημερομίσθια, όταν γνωρίζουμε ποια εκμετάλλευση γίνεται, χωρίς ν' ασφαρίζονται όταν ξέρουμε ποιοι και πώς πλούτισαν σε βάρος τους. Ξέρουμε πόσοι έδωσαν την ίδια τη ζωή τους από τους μετανάστες, από τους Πακιστανούς, τους Μπαγκλαντζέζους στα μεγάλα έργα. Ναι, αυτό έγινε και επί της προηγούμενης κυβερνήσεως και γίνεται ακόμη. Επίσης, ξέρουμε ποιο θα ήταν το έλλειμμα των ασφαλιστικών μας ταμείων και του Ι.Κ.Α., αν το περίπου ένα εκατομμύριο -εγώ δεν πάω ούτε στα δύο εκατομμύρια ούτε στο 1,2 εκατομμύριο που προκύπτει από τα όσα είπε ο κ. Πολύδωρας- είχε ασφαλιστεί. Αν αυτό είχε συμβεί, θα ελύετο το πρόβλημα των ασφαλιστικών ταμείων. Εάν η υπεραξία της εργασίας τους δεν συσσωρευόταν ως πλούτος στους ελάχιστους εκμεταλλευτές τους, επιχειρηματίες, κατα-

σκευαστές κ.λπ., ασφαλώς θα ήταν καλύτερη και η δική τους τύχη, αλλά θα ήταν καλύτερη και η τύχη των άλλων εργαζομένων. Διότι και αυτό δεν πρέπει να παραβλέψουμε ότι αργά, αλλά σταθερά όλος αυτός ο κόσμος ακουσίως προφανώς χρησιμοποιείται για τη δημιουργία μιας πίεσης στους Έλληνες εργαζόμενους, οι οποίοι στην απόγνωση τους και λόγω ανεργίας και πολλών και διαφόρων βιοτικών προβλημάτων βλέπουν παντού –ανθρώπινο αυτό– αντιπάλους.

Ποια είναι η πολιτική, λοιπόν, που θα ακολουθήσουμε; Δυστυχώς, κυρία Πρόεδρε, δεν το είδα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Με όλο το σεβασμό, κύριε Κακλαμάνη, αλλά έχει περάσει ο χρόνος σας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

...στην έκθεσή σας. Και πρέπει να πω ότι εκτός από το Κομμουνιστικό Κόμμα που βλέπω ότι έχει καταθέσει κάποιες προτάσεις...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ένα σύντομο σημείωμα με προτάσεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: ...δεν είδα προτάσεις από την επιτροπή. Στα δύο χρόνια αυτά εγώ πιστεύω ότι η επιτροπή –εργάστηκαν οι συνάδελφοι, δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία– θα έπρεπε να κάνει μία προσπάθεια, ώστε να μας πει τρία-τέσσερα βασικά πράγματα, προτάσεις που θα μπορούσαμε εδώ σήμερα να τις δεχθούμε και να έχουμε την αίσθηση ότι σε κάτι συμβάλει η Βουλή στην αντιμετώπιση αυτού του μεγάλου προβλήματος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Υπάρχουν στις σελίδες 111 και 112, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γεώργιος Νικητιάδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Για να αποκαταστήσουμε την αλήθεια, κύριε Κακλαμάνη, οφείλουμε να πούμε ότι υπάρχουν προτάσεις στην έκθεση της επιτροπής και νομίζω ότι αυτό το οφείλουμε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Έχετε δίκιο. Και εγώ αυτό συνηθίζω να κάνω σ' αυτήν την Αίθουσα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Όμως, είπατε ότι δεν είχατε δει την έκθεση και κατά συνέπεια...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Όχι, δεν είχα δει προτάσεις...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Δεν είχατε δει εκείνο το τμήμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Είναι με τη μορφή ερωτημάτων.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κυρίως με «παγίδευσε» ο πίνακας περιεχομένων της επιτροπής...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Έχετε δίκιο σε αυτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ και συγγνώμη για τη διακοπή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Πρέπει να συμφωνήσω με τον Πρόεδρο του ΛΑ.Ο.Σ., ότι όλοι οι δικτάτορες είναι κακοί. Αυτό είπε, ασκώντας κριτική προς τη Νέα Δημοκρατία, αλλά πρέπει και να αποδεχθούμε ότι και όλα τα ανθρώπινα δικαιώματα είναι τα ίδια, όπως και όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι. Και αν είναι έτσι τα πράγματα και αν όλοι οι άνθρωποι είναι ίσοι, κάποιος δεν θα χωρέσουν στην ποσόστωση που προτείνεται και κατά συνέπεια, κάποιος δεν θα είναι ίσοι.

Πρέπει, λοιπόν, να ξεκαθαρίσουμε τις θέσεις μας, γιατί δεν είναι εύκολο να επικαλούμαστε επιχειρήματα για τα ποτάμια στα οποία θα έπρεπε να ρίξουν –όπως πρότειναν οι Άγγλοι– τους ανθρακωρύχους, αλλά εμείς να λέμε ότι δεν έχουμε καμμία σχέση μ' αυτά. Και δεν είναι εύκολο να μιλάμε για το όπλο που πρέπει να έχει ο κ. Βηρσαρίωνας –δεν κατάλαβα σε ποια περιοχή της Ελλάδας– αλλά εμείς να λέμε, εν πάση περιπτώσει, είναι ανάγκη να έχει το όπλο, αλλά είναι παράνομο το όπλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εκφράζει την ικανοποίησή του για το γεγονός ότι σήμερα, στο Εθνικό Κοινοβούλιο παρουσιάζεται η έκθεση μιας διακομματικής επιτροπής, της Επιτροπής για την Παρακολούθηση της Πολιτικής για τη Μετανάστευση, που συνεστήθη μετά από πρόταση του Προέδρου μας, του Γιώργου Παπανδρέου. Πρόκειται για πρόταση που κατατέθηκε στις 10 Νοεμβρίου 2005 και έγινε ομοφώνως δεκτή

από την Ολομέλεια.

Επιτρέψτε μας από την πλευρά μας να συγχαρούμε κι εμείς όλα τα μέλη της επιτροπής για τις προσπάθειες που κατέβαλαν σε είκοσι εννέα συνεδριάσεις. Επίσης, θα επιτρέψετε μια ειδική αναφορά ευχαριστιών προς τον κ. Σωκράτη Κοσμίδη, αναφορά που έκανε και η Πρόεδρος της επιτροπής, η κ. Παπαδημητρίου πριν από λίγο, καθ' ότι αντιλαμβάνομαι ότι υπήρξε η ψυχή της επιτροπής στις εργασίες της.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. συμφωνεί με τα πολύτιμα συμπεράσματα της έκθεσης που παρουσιάζονται σήμερα ενώπιόν μας, συμπεράσματα που συνοψίζονται σε συγκεκριμένη και εμπειριστατωμένη αξιολόγηση της πολιτικής μας για τη μετανάστευση, σε ερωτήματα με τα οποία τίθενται τα κενά της νομοθεσίας μας και οι ελλείψεις της πολιτικής μας στον τομέα των μεταναστών και σε προτάσεις που δίνουν διεξόδους και λύσεις στα προβλήματα που αντιμετωπίζει η πολιτική μας για τη μετανάστευση.

Οι αξιολογήσεις της επιτροπής, με ορθό και ειλικρινή τρόπο, επισημαίνουν τα θετικά και τα αρνητικά σημεία της μέχρι σήμερα πολιτικής. Υπάρχουν ερωτήματα, όπως αυτά που τίθενται σε σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα και το εάν –και αποδίδω κατά λέξη– θα αποδοθούν έμπρακτα στους αλλοδαπούς μετανάστες τα ίδια ανθρώπινα δικαιώματα που έχουν οι Έλληνες υπήκοοι κατά το Σύνταγμα και τους νόμους ή θα αντιμετωπίζονται οι αλλοδαποί ως ξένα σώματα δυνάμει παράνομοι. Αυτό είναι ερώτημα που θέτει η ίδια η έκθεση.

Αντιλαμβανόμαστε ότι αντίστοιχα ερωτήματα μας θέτουν ενώπιόν της σκληρής πραγματικότητας που οφείλουμε να κοιτάξουμε κατάματα.

Τέλος, οφείλουμε να αποδεχθούμε τις προτάσεις της επιτροπής, όπως αυτές εξειδικεύονται και να σημειώσουμε ότι πρέπει να προχωρήσουμε τάχιστα στη δημιουργία Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής για τη Μετανάστευση, όπως προτείνει η επιτροπή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χώρες όπως η Γερμανία και η Γαλλία, αντιμετωπίζουν τα θέματα της μετανάστευσης σε επίπεδο καθημερινής επικοινωνιακής πολιτικής, ακόμα και από τους ίδιους τους Αρχηγούς τους. Είναι τυχαίο ότι το Νοέμβριο που πέρασε, στην καθιερωμένη εξαμηνιαία συνάντηση της κ. Μέρκελ με τον κ. Σαρκοζί, επισήμως οι δύο ηγέτες επισκέφθηκαν στη γερμανική πρωτεύουσα οργανώσεις και σχολών και συζητήσαν με μαθητές τα προβλήματα της ένταξης, τα προβλήματα τα καθημερινά που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες στη γερμανική πρωτεύουσα;

Στην Ολλανδία, η Υπουργός Ένταξης παρουσίασε προσφάτως ένα κατάλογο με πενήντα έξι μέτρα, με σκοπό την άμβλυνση της ξενοφοβίας. Δυστυχώς, παρά όσα έχουμε κάνει, στην Ελλάδα είμαστε ακόμα πολύ πίσω. Η εκμάθηση των ελληνικών, για παράδειγμα, που αποτελεί και προϋπόθεση για να αναγνωρισθεί το καθεστώς των επί μακρά διαμενόντων στη χώρα μας, προσκορύνει σε ελλείψεις και χρημάτων και χώρων. Η αδήλωτη εργασία αποτελεί συνθήκη πρακτική για τους μετανάστες.

Από τους παράνομους μετανάστες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 36% είναι θύματα μαύρης εργασίας. Συμφώνως με το Ευρωβαρόμετρο, κατέχουμε το δεύτερο υψηλότερο ποσοστό στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όλα αυτά, αντιλαμβάνεστε ότι προδίδουν τις μεγάλες αδυναμίες που υπάρχουν ακόμα στην πολιτική μας για τη μετανάστευση.

Θα θυμίσω μια φράση από το εισαγωγικό σημείωμα της κ. Παπαδημητρίου στην έκθεση που μας έχει δοθεί στα χέρια μας και που συζητάμε σήμερα. Η κ. Παπαδημητρίου ευχαριστεί όσους βοήθησαν, ενημερώνοντας την επιτροπή και φωτίζοντας τις γνώσεις των μελών της σε όλες τις πλευρές, θεατές και αθέατες –και το τονίζω το αθέατες– του μεγάλου μεταναστευτικού προβλήματος.

Αυτές οι αθέατες πλευρές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι βέβαιος ότι κρύβουν απίστευτο πόνο. Κρύβουν εκατομμύρια αγωνίες και δάκρυα. Κρύβουν ατέλειωτο ιδρώτα και βάσανα. Κρύβουν ακόμα και την απώλεια της ίδιας της ζωής.

Αυτές τις αθέατες πλευρές, εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. θέλουμε να τις φωτίσουμε τελείως, ώστε να εξαφανίσουμε κάθε διάκριση. Θέλουμε να τις εξαφανίσουμε, γιατί για εμάς, όπως αναφέρεται και στην έκθεση της επιτροπής –τη διαβάζω κατά λέξη– «η Ελλά-

δα και η κοινωνία της οφείλουν να αποδεικνύουν καθημερινά ότι μάχονται το ρατσισμό, την ξενοφοβία, την αστυνομική βία, ότι σέβονται αδιάκριτα τα ανθρώπινα δικαιώματα καθενός, ευρισκομένου με οποιοδήποτε τρόπο στην Ελλάδα, καθώς και τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών υγείας και εκπαίδευσης και πρόσβασης στη δημόσια υγεία». Προσυπογράφουμε απολύτως.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε ήδη δώσει και στο κόμμα μας δείγμα γραφής, ενθαρρύνοντας τη συμμετοχή των μεταναστών στις εσωκομματικές μας εκλογές. Σεβόμαστε τους μετανάστες, θεωρώντας τους ίσους με τους Έλληνες πολίτες. Το ελληνικό Έθνος, σε ένα μεγάλο ποσοστό του, ζει έξω από τη χώρα. Μόνο στις Η.Π.Α., οι Έλληνες μετανάστες ανέρχονται σε πολλές εκατοντάδες χιλιάδες. Γνωρίζουμε τι σημαίνει μετανάστευση και συγχωρέστε μου την έκφραση, πολλοί από εμάς, όπως και εγώ, ο ομιλών, την έχουμε ζήσει στο πετσί μας.

Η ανάγκη για απόλυτο σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κάθε μετανάστη αποτελεί για εμάς όρο μη διαπραγματεύσιμο. Συμπάσχουμε μ' αυτά που περιέγραψε ο κ. Μπανιάς για όσα συμβαίνουν στη χώρα μας, συμπάσχουμε μ' αυτούς τους μετανάστες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Υποστηρίζουμε –το επαναλαμβάνω– τη δημιουργία της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής του Κοινοβουλίου μας που θα παρακολουθεί διαρκώς την πολιτική μας για τη μετανάστευση και θα ασχολείται μ' όλα τα σχετικά με τη μετανάστευση νομοθετήματα. Δεν θα πρέπει άλλωστε να μας διαφεύγει ότι οι μετανάστες στη χώρα μας θα αποτελούν πια ένα σημαντικό τμήμα κάθε πτυχής της ζωής μας καθημερινώς.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Σήμερα συζητούμε το αποτέλεσμα της δουλειάς μιας επιτροπής, η οποία δημιουργήθηκε ad hoc και νομίζω ότι κατά κοινή ομολογία όλων των πτερύγων της Βουλής παρήγαγε έργο σημαντικό, έργο που αναβαθμίζει την εικόνα της Βουλής στα μάτια του ελληνικού λαού, στα μάτια της κοινής γνώμης. Γι' αυτό δημόσια –θα το κάνω και κατ' ιδίαν– θα παρακαλέσω δι' ημών, κυρία Πρόεδρε, το Προεδρείο της Βουλής να φροντίσει ώστε σε ειδικές εκπομπές του καναλιού της Βουλής να προβληθεί κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο αυτό το έργο. Επαναλαμβάνω, αναβαθμίζει την εικόνα του Εθνικού Κοινοβουλίου.

Το θέμα της μετανάστευσης είναι θέμα σύνθετο, δύσκολο και ταυτόχρονα ένα θέμα το οποίο ετέθη στην ελληνική κοινωνία, ετέθη στην πατρίδα μας, με τρόπο επιτακτικό, απρόσμενο και αναπάντεχο. Ακολούθησε τις ραγδαίες ιστορικές αλλαγές που επισυνέβησαν το 1990 –λίγο πριν, λίγο μετά το '90– και το νέο πολιτικό χάρτη, όπως αυτός διαμορφώθηκε οικουμενικά. Πρόκειται για ένα νέο φαινόμενο παγκοσμιοποίησης.

Ταυτόχρονα, τροφοδοτήθηκε και τροφοδοτείται από τις εστίες κοινωνικών και περιφερειακών ανισοτήτων, τις εστίες σύγκρουσης, εμφύλιες διαμάχες πάσης φύσεως και παντός περιεχομένου, τα προβλήματα ανέχειας του τρίτου κόσμου, τα προβλήματα αυταρχικών καθεστώτων και δικτατοριών, τα προβλήματα περιφερειακών πολέμων.

Ασφαλώς το πρόβλημα σε ό, τι αφορά την Ελλάδα, μία χώρα της Ευρωζώνης, είναι πρωτίστως ευρωπαϊκό, αν λάβει κανείς υπ' όψιν και τις εγγυήσεις που έχουμε δώσει στα πλαίσια της Συμφωνίας Σένγκεν.

Ταυτόχρονα όμως, εάν θέλουμε να είμαστε ρεαλιστές και σωστοί στην κρίση μας και στην εκτίμησή μας, θα πρέπει να δεχθούμε ότι η Ελλάδα σε ό, τι αφορά τα θέματα της μετανάστευσης έχει τις δικές της εθνικές και περιφερειακές ιδιαιτερότητες. Πώς να το κάνουμε; Οι συντεταγμένες του προβλήματος στην Ελλάδα μπορεί να είναι κοινές με τις υπόλοιπες ευρωπαϊκές

κές χώρες ως ένα βαθμό, αλλά από ένα βαθμό και πέρα αυτές οι συντεταγμένες παραλλάσσονται, διαφοροποιούνται, είναι διαφορετικές.

Η ελληνική κοινωνία βρήκε σιγά-σιγά το δρόμο της. Στην πορεία, βρήκαν το δρόμο τους και οι ελληνικές κυβερνήσεις. Άργησαν όμως. Πληρώσαμε την ανυπαρξία ουσιαστικής μεταναστευτικής πολιτικής και αυτή η ανυπαρξία και αυτή η αργοπορία –πώς να το κάνουμε;– βαρύνει τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ της τελευταίας οκταετίας, δεκαετίας.

Θα πρέπει να έχουμε το θάρρος να παραδεχθούμε ότι το μεταναστευτικό ρεύμα που ήρθε στην Ελλάδα συνέβαλε στην περαιτέρω ανάπτυξη της οικονομίας της χώρας. Αυτή είναι η αλήθεια. Είναι ψέμα αυτό που ακούγεται από ορισμένες πλευρές ότι δήθεν οι μετανάστες που ήρθαν στην Ελλάδα παίρνουν τις δουλειές των Ελλήνων και των Ελληνίδων. Αυτό είναι ψέμα.

Μία αντικειμενική επιστημονική έρευνα όσον αφορά τις συνθήκες της εσωτερικής αγοράς εργασίας, δείχνει ότι οι μετανάστες κάλυψαν θέσεις, που αρνούνται να καλύψουν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες. Ταυτόχρονα, συνεισέφεραν στα ασφαλιστικά ταμεία –βεβαίως με τη νομιμοποίηση της εργασίας τους στην Ελλάδα– και στις τοπικές αγορές. Αυτή είναι η αλήθεια.

Όμως, αν θέλουμε να λέμε την αλήθεια προς κάθε κατεύθυνση και αν θέλουμε να βλέπουμε την αλήθεια σε όλο το βάθος και το εύρος της, θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι ορισμένες κατηγορίες λαθρομεταναστών –γιατί αυτός είναι ο όρος– συνέβαλαν, όχι στη δημιουργία προβλημάτων, αλλά στην ένταση των προβλημάτων, όπως είναι το πρόβλημα της εγκληματικότητας στην Ελλάδα. Μιλώ ιδιαίτερα για μια κατηγορία λαθρομεταναστών, η οποία πέρασε τα ελληνικά σύνορα μετά τα φαινόμενα διάλυσης του κράτους της Αλβανίας που ακολούθησαν την εξέγερση τοπικών πληθυσμών στην Αλβανία, μετά το σκάνδαλο των πυραμίδων επί καθεστώτος Μπερίσα.

Όλες οι στατιστικές και επιστημονικές έρευνες δείχνουν ότι στη γιγάντωση του προβλήματος, του κοινού εγκλήματος, στην Ελλάδα έχουν τη δική τους συμβολή και κακοποιά στοιχεία, τα οποία ήρθαν από τη γειτονική μας Αλβανία και βεβαίως συνέπραξαν στην εγκληματική, παραβατική συμπεριφορά από κοινού με ημεδαπά, δικά μας κακοποιά στοιχεία.

Βεβαίως, αυτό δεν σημαίνει ότι η ένταση του εγκληματικού φαινομένου και των παραβατικών συμπεριφορών στην Ελλάδα οφείλεται μόνο σε λαθραίους Αλβανούς μετανάστες ούτε συνδέεται με τη μεγάλη πλειοψηφία του μεταναστευτικού στοιχείου που ήρθε από τη γειτονική μας χώρα και είναι φιλήσυχοι άνθρωποι, άνθρωποι που ήρθαν να διεκδικήσουν ένα καλύτερο αύριο, ένα καλύτερο μεροκάματο για τους ίδιους και τα μέλη των δικών τους οικογενειών.

Τώρα, θα επαναλάβω κάτι που είπα από την αρχή. Θα μιλήσω για την ανυπαρξία ουσιαστικής μεταναστευτικής πολιτικής επί των πρώτων χρόνων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., την αδιαφορία με την οποία αντιμετώπισαν το θέμα και για τις ιδεοληψίες κάτω από τις οποίες αντιδρούσαν οι δήθεν εκσυγχρονιστές του τότε, όταν εντός και εκτός Βουλής πολλοί από τότε τονίζαμε ότι πρέπει να υπάρξει μεταναστευτική πολιτική και για την προστασία της ελληνικής κοινωνίας, αλλά και για την προστασία των ανθρωπίνων εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων των άτυχων αυτών ανθρώπων που ήρθαν εδώ προς αναζήτηση μιας καλύτερης τύχης, διότι η μεταναστευτική πολιτική, η νομιμότητα, προστατεύει και αυτούς, πρωτίστως αυτούς θα λέγαμε.

Οι ιδεολογικές αγκυλώσεις της περιόδου εκείνης πληρώθηκαν πολύ ακριβά στην καθημερινότητα που ζούμε στην Ελλάδα είτε αυτή η καθημερινότητα αφορά τον Έλληνα και την Ελληνίδα είτε αφορά άλλους συμπολίτες μας, οι οποίοι πέρασαν τα σύνορα και προσήλθαν από άλλες χώρες.

Επειδή ακούγονται πολλά σε αυτή την Αίθουσα περί ξενοφοβίας και ρατσισμού του ελληνικού λαού, ακούστε. Είμαι ένας από εκείνους που προέρχονται από μεταναστευτικές οικογένειες. Τα δύο τοπικά διαμερίσματα της χώρας από τα οποία κατάγονται οι γονείς μου, η Αρκαδία και η Ευρυτανία, τροφοδοτήσαν για πολλά χρόνια τα ρεύματα μετανάστευσης που ξεκίνησαν από την Ελλάδα και ξεχύθηκαν στις τέσσερις άκρες του κόσμου.

Η Ελλάδα, επειδή ακριβώς είχε αυτήν την πορεία και επειδή έχει ζηήσει την ξενιτιά και τη μετανάστευση, το μεροκάματο στα ξένα το έχει ζήσει στο πετσί της, το έχει βιώσει στο κύτταρό της. Η Ελλάδα δεν εμφανίζει τα φαινόμενα ξеноφοβίας και ρατσισμού, τα οποία συναντώνται στην υπόλοιπη Ευρώπη. Έχει τύχει να σπουδάσω σε ευρωπαϊκή χώρα και, μάλιστα, στη χώρα που αποτελεί την κοιτίδα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την κοιτίδα –επιτρέψτε μου να πω- της κληρονομιάς του Ευρωπαϊκού Διαφωτισμού, που είναι η Γαλλία.

Όσοι, λοιπόν, στα νιάτα μας είχαμε τα χρώματα που έχουμε στο πρόσωπό μας και πηγαίναμε πιο πολύ στο Commissariat στη Γαλλία μαζί με συμφοιτητές μας από τις χώρες του Μαγκρέμπ, για παράδειγμα, για να ανανεώσουμε την κάρτα διαμονής κ.ο.κ., γνωρίζουμε τι σήμαινε αυτό και ποια ήταν η αντιμετώπιση.

Επίσης, επειδή άκουσα τον κ. Νικητικάδη να λέει τι συμβαίνει στην Ελλάδα και τι συμβαίνει αλλού, εγώ θα σας πω, αγαπητέ κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι η Ελλάδα είναι μπροστά σε πάρα πολλά πράγματα. Και επειδή συνήθως είναι η παράδοση των περισσότερων λειτουργιών του πολιτικού συστήματος να ελεεινολογούμε τα πράγματα στη χώρα μας, εγώ θα πω ότι είμαι υπερήφανος, γιατί ο ελληνικός λαός, παρά τα προβλήματα που του κληροδότησαν οι κυβερνήσεις, δέχεται να πληρώνει σήμερα μέσω του Εθνικού Συστήματος Υγείας –και σωστά και μπράβο στον ελληνικό λαό- την περιθάλψη του άτυχου εκείνου λαθρομετανάστη, ο οποίος βρέθηκε εδώ και παρουσίασε ένα πρόβλημα υγείας. Αυτή είναι η αλήθεια. Αυτό πρέπει να ξέρει ο ελληνικός ότι δεν συμβαίνει στις υπόλοιπες ευρωπαϊκές χώρες. Αν όχι σε όλες, συμβαίνει σε ελάχιστες.

Επίσης, πολύ σωστά είπε ο αρμόδιος Υπουργός Προκόπης Παυλόπουλος ότι όποιο παιδί θέλει να εγγραφεί στο σχολείο, να μάθει γράμματα, γράφεται, ανεξάρτητα αν οι γονείς του είναι μετανάστες που διαβιούν νομίμως ή λαθραίως στην Ελλάδα. Και αυτό αποτελεί ακόμα μία ένδειξη του ανθρωπισμού, του διαχρονικού πολιτισμού που διέπει την ψυχροσύνη, την ψυχολογία του μέσου Έλληνα και της μέσης Ελληνίδας. Για να μην ελεεινολογούμε τον Έλληνα και την Ελληνίδα, πρέπει να πούμε ότι συνεισφέρει σε πολλά και εξακολουθεί στο κύτταρό του να έχει το αρχέτυπο του πολιτισμού, του ουσιαστικού διαφωτισμού της ελληνικής κλασικής αρχαιότητας. Αυτή είναι η αλήθεια.

Σε ό,τι αφορά τις ξένες χώρες, να σας θυμίσω, κύριε Νικητιάδη, την προβληματική και την εν γένει συμπεριφορά κορυφαίων προσωπικοτήτων της γαλλικής πολιτικής ζωής κατά τη διάρκεια της πρόσφατης σχετικά προεκλογικής εκστρατείας στη Γαλλία για την εκλογή νέου Προέδρου. Να σας θυμίσω τις ακρότητες στις οποίες παρεσύρθη και αυτό το γαλλικό σοσιαλιστικό κόμμα, το οποίο στο παρελθόν έδωσε κορυφαίες προσωπικότητες του ευρωπαϊκού ανθρωπισμού και διαφωτισμού, όπως ο Ζαν Ζαρέ, ο Λεόν Μπλουμ και τόσο άλλοι.

Σας θυμίζω απλώς μία από τις προτάσεις που κατέθεσε επίσημως η προεδρική υποψηφία των Γάλλων σοσιαλιστών κ. Σεγκολέν Ρουαγιάλ, ζητώντας να αντιμετωπιστεί η παραβατικότητα των νέων και ιδιαίτερα αυτών που προέρχονται από τον τρίτο κόσμο και διαβιούν στη Γαλλία με τη δημιουργία σχολείων-στρατοπέδων υπό τη διοίκηση των γαλλικών ενόπλων δυνάμεων. Αντιλαμβάνεστε ότι στην Ελλάδα, για να μην κατηγορούμε και να μην αναθεματίζουμε το πολιτικό φάσμα, δεν διανοήθηκε καμία επαρκή πολιτική δύναμη –δεν μιλώ για τις παραφυάδες, τις γραφικότητες και τις εξαλότητες των τηλεοπτικών καναλιών, αλλά για επαρκή πολιτική δύναμη που στέλνει ο ελληνικός λαός στο εθνικό Κοινοβούλιο- να εκστομίσει τέτοιου είδους έννοιες.

Να σας αναφέρω και ένα απόσπασμα από τα όσα είπε προεκλογικά ο σημερινός Γάλλος Πρόεδρος ο Νικολά Σαρκοζί, μια από τις εξέχουσες πολιτικές φυσιογνωμίες του ευρωπαϊκού πολιτικού στερεώματος. «Όποιος θέλει» είπε κατά λέξει ο Σαρκοζί «να ζησει και να εργαστεί στη Γαλλία πρέπει πριν από όλα και πρώτα απ' όλα να δηλώσει ότι είναι τιμή του και υπερηφάνειά του που μένει σε αυτόν τον τόπο και να καταστεί αμέσως κοινωνός του γαλλικού πολιτισμού, της γαλλικής ιστορίας, της

γαλλικής γλώσσας. Χωρίς αυτά θεωρώ αδιανόητο να τον αποδεχθούμε στη Γαλλία.»

Η Ελλάδα είναι μπροστά και πρέπει να το παραδεχθούμε. Και η Ελλάδα με τις δειλές προσπάθειες, τις πρώτες, τις αργοπορημένες προσπάθειες των κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά με τη σωστή και γρήγορη πολιτική που ασκεί σήμερα η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Εσωτερικών υπό τον Προκόπη Παυλόπουλο, ανοίγει δρόμους. Είναι πρωτοπόρος. Θα πρέπει να παραδεχθούμε ότι αντιμετωπίσε ένα πρόβλημα σε μεγάλο εύρος, μεγάλο βάθος και με μεγάλη οξύτητα. Ήδη πορευόμεστε σωστά, αλλά –το τονίζω- η ασυδοσία και η ανυπαρξία πολιτικής και οι ιδεολογικές αγκυλώσεις τόσο από το ένα άκρο όσο και από το άλλο μπορούν να μας οδηγήσουν σε προβλήματα στο μέλλον.

Να δούμε το πρόβλημα. Να εντείνουμε τις πολιτικές κοινωνικής ένταξης, γιατί αυτό έχει σημασία. Να δώσουμε ιδιαίτερη σημασία στα θέματα της εκπαίδευσης, που είναι τα πιο σημαντικά, και, κύριε Παυλόπουλε, απευθυνόμενος προς εσάς, επιτρέψτε μου να πω –δεν είστε, βέβαια, ο αρμόδιος Υπουργός- δι' υμών στην Κυβέρνηση να προσέξουμε ιδιαίτερα –κάτι που ειπώθηκε στη συζήτηση πριν από λίγο- από την πλευρά μας τώρα, την τύχη, τα ανθρώπινα εκπαιδευτικά και λοιπά δικαιώματα των ελληνικών κοινοτήτων που προέρχονται από τις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες, όπου έχουμε πρόβλημα άμεσο, όπως τα προβλήματα των ελληνικών κοινοτήτων της Υπερκαυκασίας, που από τα προβουζαντινά χρόνια έχουν εγκατασταθεί εκεί. Μιλώ για την Υπερκαυκασία, για τη Γεωργία και για το κέντρο της στέπας της Ασίας, που είναι το Καζακστάν. Έχουμε προβλήματα εκεί, κύριε Υπουργέ. Δεν είναι αρμόδιο το Υπουργείο μας, αλλά δι' υμών, σας παρακαλώ να διαβιβαστεί στην Κυβέρνηση ότι τα προβλήματα αυτά πρέπει να αντιμετωπιστούν άμεσα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπύρος Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, περισσεύουν τα όμορφα λόγια, οι ευχές και οι διακρίσεις για φιλανθρωπία, ανθρωπισμό και ανθρώπινα δικαιώματα. Πολύ μακριά από την πραγματικότητα. Ο ρατσισμός και η ξеноφοβία υπάρχουν, λειτουργούν και, δυστυχώς, αναπτύσσονται. Σήμερα με ορισμένο συγκεκριμένο τρόπο εκφράστηκαν απ' αυτό εδώ το Βήμα. Ασφαλώς δεν είναι ρατσιστής ο ελληνικός λαός. Καλλιεργούν το ρατσισμό διάφορες δυνάμεις και κάποια μέσα μαζικής ενημέρωσης.

Η υπερεκμετάλλευση των μεταναστών και τα υπερκέρδη του κεφαλαίου είναι μια βασική παράμετρος του καπιταλιστικού συστήματος. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και τα μεγάλα μεταναστευτικά ρεύματα, τα κύματα αυτά των τελευταίων είκοσι χρόνων δεν είναι τυχαία. Είναι πρωτίστως προβλήματα που προέρχονται από την όξυνση των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών καταστάσεων στον καπιταλιστικό κόσμο. Είναι σε μεγάλο βαθμό συνέπειες των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στην Ασία, την Αφρική και σε άλλες περιοχές.

Ειδικότερα, αν δει κανείς τα στοιχεία μετά τις επεμβάσεις των αμερικάνικων και ευρω-ενωσιακών στρατευμάτων στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στη Σομαλία και αλλού, εκατομμύρια άνθρωποι «πήραν των ομμάτων τους», σε μια προσπάθεια να γλιτώσουν από το λεπίδι των δικτατόρων, να γλιτώσουν από τη φτώχεια, την πείνα και τους λοιμούς. Δεν έρχονται στην Ελλάδα και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες οι οικονομικοί μετανάστες για τουρισμό, όπως και χιλιάδες Έλληνες από το τέλος του 19ου αιώνα και κατά τη διάρκεια όλου του 20ου αιώνα, όταν έφευγαν για την Αμερική, για την Αυστραλία, για τη Γερμανία, για το Βέλγιο και αλλού. Έφευγαν για να βρουν ένα κομμάτι ψωμί και αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και δεν είναι πολύ μακρινή η εποχή όπου οι μετανάστες και η υπερεκμετάλλευσή τους οικοδόμησαν την Ομοσπονδιακή Γερμανία και άλλες χώρες ύστερα από το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τους υπερεκμεταλλεύτηκαν σκληρά. Χρησιμοποιούνται οι μετανάστες ως φτηνή εργατική δύναμη, αλλά και για να ρίχνε-

ται συνολικά το επίπεδο ζωής της εργατικής λαϊκής οικογένειας. Και όλα αυτά για περισσότερα κέρδη των καπιταλιστών σε όλο τον κόσμο και στη χώρα μας. Αυτή είναι η συνηθισμένη πρακτική.

Ως Κ.Κ.Ε. υπογραμμίσαμε και υπογραμμίζουμε με κάθε ευκαιρία ότι είναι ενιαία η εργατική τάξη σε όλο τον κόσμο. Οι Έλληνες και οι μετανάστες εργάτες, έχουν κοινό αντίπαλό τους, την εκμετάλλευση, την καταπίεση του κεφαλαίου, του ιμπεριαλισμού. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε διαχωρισμό ανάμεσα στους εργάτες, ανάλογα με το χρώμα, τη θρησκεία, τη φυλή, την καταγωγή. Και αυτά που ειπώθηκαν προηγουμένως, για κάποιο οπαδό δήθεν του Κ.Κ.Ε. που του τρώνε τη δουλειά, δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με την πραγματικότητα.

Τονίσαμε και τονίζουμε ότι από τους εκατόν δέκα επτά νεκρούς εργάτες το 2007, από τους εκατοντάδες σακατεμένους εργάτες, πάρα πολλοί είναι μετανάστες. Και η ταξική μας αλληλεγγύη είναι καθημερινή πρακτική απέναντι σε όλους τους εργάτες μετανάστες.

Επίσης, θέλουμε να τονίσουμε ότι περισσεύουν τα μεγάλα λόγια για την προσοχή που δίνουν οι κυβερνήσεις και οι κρατικές υπηρεσίες, για την ανθρώπινη αντιμετώπιση των μεταναστών και των οξυμένων προβλημάτων τους.

Οι κατασταλτικοί μηχανισμοί και όχι μόνο, αντιμετωπίζουν τους μετανάστες με τρόπο συχνά απαράδεκτο. Τα αστυνομικά τμήματα μπορούν να πουν πολλά γι' αυτό. Δεν λαμβάνεται μέριμνα για τις συνθήκες εργασίας και αμοιβής τους. Και σε πολλές περιπτώσεις οι συνθήκες ζωής τους είναι φρικτές και εκμεταλλεύονται τους μετανάστες με τον πιο αισχρό τρόπο.

Πριν από λίγες εβδομάδες μια πυρκαγιά έξω από την Άρτα αποκάλυψε την αβιότητα της ζωής των μεταναστών. Σήμερα, στο κέντρο της Αθήνας, όχι μόνο στα Κάτω Πατήσια, αλλά και σε άλλες περιοχές, σε βιοτεχνίες, εργάζονται σε σκληρές, σε βάρβαρες συνθήκες μετανάστες όπου δεν υπάρχουν σε αυτούς τους χώρους έξοδοι ανάγκης, έξοδοι διαφυγής. Δεν υπάρχει σε πολλές περιπτώσεις ούτε καν εξαερισμός. Μια φωτιά, ένας σεισμός, θα κοστίσει πολλές ανθρώπινες ζωές. Το θέμα δεν είναι μόνο να το απεύχεσαι. Το κύριο είναι τα μέτρα που παίρνει η Κυβέρνηση για την αντιμετώπιση αυτών των καταστάσεων.

Πολλά ειπώθηκαν και πολύ όμορφα για το πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά στη μεταναστευτική της πολιτική. Το πλαίσιο της είναι αντιμεταναστευτικό. Το κύριο είναι η υπερεκμετάλλευση των μεταναστών. Και εκεί αντιμετωπίζονται από τους κατασταλτικούς μηχανισμούς.

Και το νομικό πλαίσιο, που έχει διαμορφωθεί και στη χώρα μας από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και σήμερα από την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, κινείται σε πιο αντιδραστική κατεύθυνση απ' ό,τι προηγούμενα. Τι τους θέλουμε τους μετανάστες; Για φθηνό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό. Κι όλα αυτά στην υπηρεσία του κεφαλαίου, χωρίς ουσιαστικά δικαιώματα. Οι περισσότεροι βρίσκονται σ' ένα καθεστώς ανασφάλειας και ομηρίας. Και βεβαίως ενισχύεται στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης το ηλεκτρονικό φακέλωμα και ο περιορισμός πολιτικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

Μιλάτε, κύριοι Βουλευτές, για την Ευρωπαϊκή Ένωση και την πολιτική της απέναντι στους μετανάστες. Σε πολλές περιπτώσεις είναι εγκληματική αυτή η πολιτική. Τα τελευταία χρόνια, ειπώθηκε και χθες, ξεπέρασαν τους εννέα χιλιάδες οι νεκροί μετανάστες, οι οποίοι προσπάθησαν να φθάσουν στη στεριά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χιλιάδες χάθηκαν στις θάλασσες. Την Τρίτη 15 Γενάρη συζητείται στο Στρασβούργο, στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ένα σχέδιο οδηγίας για την αντιμετώπιση του προβλήματος των μεταναστών.

Τους αντιμετωπίζουν σαν εγκληματίες και τους τιμωρούν με δεκαετή φυλάκιση, αν μπουν στα σύνορα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τα γράφει αυτά το χθεσινό «Ποντίκι». Το ότι δεν βάζουν βέβαια οπλοπολυβόλα στις ακτές, στις παραλίες, δεν έχει καμία διαφορά. Γι' αυτό λέμε ότι είναι εγκληματική η αντιμετώπιση των μεταναστών από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι μετανάστες έχουν δικαιώματα και έχουν δίκαια αιτήματα. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας στήριξε, στηρίζει και υιοθετεί αυτά τα αιτήματα και υπάρχουν πολύ μεγάλες και πραγματι-

κές ανάγκες. Έχουν παιδιά, έχουν προβλήματα υγείας. Τεράστια είναι τα προβλήματα της παιδείας και της πρόνοιας. Βεβαίως, αλίμονο αν δεν γράφαμε αυτά τα παιδιά στα σχολεία. Αλλά υπάρχουν και πολύ μεγάλα προβλήματα επανένωσης οικογενειών.

Το θέμα της κοινωνικής ασφάλισης υπάρχει. Υπάρχει η «μαύρη εργασία». Αφού υπάρχει για τους Έλληνες εργαζόμενους δεν θα υπάρχει για τους μετανάστες; Και πολλές φορές εκφράζονται αυτά με έναν πολύ σκληρό, με έναν πολύ βάρβαρο τρόπο.

Ως Κ.Κ.Ε. υπογραμμίσαμε την ανάγκη πολλές φορές για τη νομιμοποίηση των μεταναστών που βρίσκονται στην Ελλάδα. Χρειάζεται επίσης απλοποίηση των διαδικασιών χορήγησης και ανανέωσης των αδειών παραμονής και εργασίας. Τους επιβάλουν τεράστιες οικονομικές επιβαρύνσεις. Και βέβαια, χρειάζεται να εξασφαλιστεί πλήρης και σταθερή δουλειά, να εξασφαλιστούν ίσα δικαιώματα και των Ελλήνων και των μεταναστών εργατών. Να καταργηθούν οι αντιδραστικές εγκύκλιοι που βάζουν εμπόδια στη νοσηλεία των μεταναστών στα νοσοκομεία.

Είναι καλύτερη η κατάσταση των μεταναστών στην Ελλάδα απ' ό,τι είναι στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανέφερε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας. Ναι, είναι αλήθεια. Ωστόσο, υπάρχουν εμπόδια, υπάρχουν δυσκολίες.

Τέλος, θεωρούμε ότι τα μεταναστευτικά προβλήματα, όπως και άλλα προβλήματα των εργαζομένων, δεν είναι δυνατόν να επιλυθούν πλήρως στα πλαίσια του καπιταλιστικού συστήματος, αυτό το σύστημα που γεννά, αναπαράγει αυτά τα προβλήματα.

Ως Κ.Κ.Ε. καταθέσαμε προτάσεις ολοκληρωμένες, προτάσεις που είναι ρεαλιστικές. Είναι προτάσεις που μπορούν να εφαρμοστούν. Πιστεύουμε ότι χρειάζεται και από την Κυβέρνηση πολιτική βούληση για να αντιμετωπιστούν ορισμένα απ' αυτά τα βασικά προβλήματα των μεταναστών και μπορεί να εντάσσονται οι μετανάστες πιο ομαλά στην ελληνική κοινωνία.

Ως Κ.Κ.Ε. μέσα στο μαζικό κίνημα, στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, στο ταξικό κίνημα, θα συνεχίσουμε τη δράση μας μαζί με τους μετανάστες, ώστε να λύνονται μεγάλα προβλήματα τους, που αφορούν τη ζωή, την εργασία, την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια, την περίθαλψη, τον πολιτισμό των μεταναστών.

Στο μέρος που μας αφορά, στο μέτρο των δυνάμεών μας, θα συνεχίσουμε αυτή την προσπάθεια για τους μετανάστες που είναι και αυτοί καταδιωγμένοι εργάτες.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ευχαριστούμε τον κ. Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. κ. Φώτης Κουβέλης.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ορθά συζητάει η Ολομέλεια της Βουλής το πόρισμα της διακομματικής επιτροπής για την παρακολούθηση της πολιτικής της μετανάστευσης. Οφείλω, όμως, να καταθέσω την αρνητική εμπειρία την οποία έχουμε πάρα πολλοί από εμάς, αναφορικά με την αξιοποίηση ή τη μη αξιοποίηση των πορισμάτων.

Δεν υπάρχει πόρισμα και μάλιστα ομόφωνο, το οποίο να δέσμευσε την οποία κυβέρνηση είτε την παρούσα είτε τις προηγούμενες. Και φοβάμαι ότι αν τα πορίσματα -το αποτέλεσμα δηλαδή συγκεκριμένης κοινοβουλευτικής δουλειάς- δεν διαμορφώνουν δέσμευση για την άσκηση της κυβερνητικής πολιτικής, τότε συζητάμε γενικώς και αορίστως, για να ξεχαστούν την επόμενη μέρα τα όσα ενδεχομένως έχουμε συμφωνήσει και μάλιστα εν ομοφωνία. Επομένως, αξία θα έχουν οι πορισματικές κρίσεις της διακομματικής επιτροπής, από την ώρα που θα δεσμεύουν την Κυβέρνηση προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις για επίσης συγκεκριμένες ρυθμίσεις είτε αυτές είναι νομοθετικές είτε άλλες.

Να θυμίσω, για παράδειγμα, προκειμένου να αξιοποιήσουμε αυτή την αρνητική εμπειρία όλες και όλοι, ότι για το δημογραφικό υπήρχε ομόφωνο πόρισμα από το έτος 1993, για να μην αξιοποιηθεί τίποτα μέσα στη διαδρομή των ετών από εκείνο το

ομόφωνο πόρισμα. Καταγράφω αυτό το φόβο, προκειμένου να αναδειχθεί –πρέπει να αναδειχθεί– η κοινή διεκδίκηση όλων μας: ζητήματα που έχει αντιμετωπίσει η επιτροπή και αναφέρει στο πόρισμα –και μάλιστα με ομοφωνία– να δεσμεύσουν την Κυβέρνηση, προκειμένου να προχωρήσει σε συγκεκριμένες ενέργειες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι επίσης ορθή η πρόταση που διατυπώνεται από αυτή τη διακομματική επιτροπή να μετατραπεί με την παρούσα ή με άλλη σύνθεση ενδεχομένως, σε μόνιμη επιτροπή για τη συνεχή παρακολούθηση της μεταναστευτικής πολιτικής, με το δεδομένο και αδιαμφισβήτητο ότι η μετανάστευση είναι ένα κεφαλαιώδες ζήτημα και κατατίθεται στη σύγχρονη κοινωνική πραγματικότητα και με ένταση, αλλά και με υποχρεώσεις για την αντιμετώπιση των ζητημάτων, που συνοδεύουν τη μετανάστευση.

Αναφέρεται η επιτροπή, μέλος της οποίας είχα την τιμή να είμαι, στην ανασφάλιστη εργασία. Και περίμενα από τον κύριο Υπουργό να αναλάβει συγκεκριμένες δεσμεύσεις, αναφορικά με τον οφειλόμενο έλεγχο, για τη διαπίστωση και την επιβολή βεβαίως κυρώσεων και τη λήψη μέτρων για την εργασία. Δεν γνωρίζουμε ότι μεγάλη πλειοψηφία των συμπολιτών μας μεταναστών προσφέρουν την εργασία τους και αυτή είναι ανασφάλιστη; Θα σας έλεγα μάλιστα το τραγικό: προσφέρουν ανασφάλιστη εργασία στην εκτέλεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δημοσίων έργων, δηλαδή ως εργαζόμενοι γι' αυτό το δημόσιο που έχει υποχρέωση εφαρμογής και σεβασμού του νόμου.

Τι θα γίνει με τα πολιτικά δικαιώματα των μεταναστών; Και αναφέρομαι στο δικαίωμα που πρέπει να έχουν μετά από μία συγκεκριμένη διαμονή στην Ελλάδα, να μπορούν να ασκούν το εκλογικό τους δικαίωμα στις εκλογές για την τοπική αυτοδιοίκηση. Ομόφωνα το δέχεται αυτό η διακομματική επιτροπή. Καμία δέσμευση από τη μεριά της Κυβέρνησης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Υπάρχει. Κατ' επανάληψη το έχουμε πει.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Εάν το πείτε σήμερα, θα το χαρώ ιδιαίτερα, κύριε Υφυπουργέ. Θα το χαρώ! Αλλά σήμερα συζητάμε ένα πόρισμα. Και σήμερα αναδεικνύεται με την αναγκαιότητα αυτό το ζήτημα.

Όσον αφορά στο πολιτικό άσυλο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τα πράγματα όπως ακούστηκαν. Πολιτικό άσυλο η χώρα μας δεν δίδει. Εάν ανατρέξετε στα στατιστικά στοιχεία, θα διαπιστώσετε ότι το ποσοστό του πολιτικού ασύλου σπανιότατα μέσα σε ένα έτος ξεπερνά το 1%.

Θέλετε να ακούσετε τι λέει –είμαι βέβαιος ότι το γνωρίζετε– ομοφωνία η διακομματική επιτροπή; Λέει ότι οφείλουμε διαφανείς διαδικασίες εξέτασης των αιτήσεων χορήγησης ασύλου, με αντικειμενικότητα, εντός ευλόγου χρόνου, έτσι ώστε να μην συντηρούνται εκκρεμότητες που πλήττουν την ελευθερία των αιτούντων. Από όλες τις πτέρυγες η διαπίστωση στη διακομματική επιτροπή υπήρξε ότι δεν χορηγείται πολιτικό άσυλο. Από την άλλη μεριά, για τους μετανάστες υπάρχουν πολυδαίδαλες διαδικασίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι από εσάς έχετε ασχοληθεί με το θέμα, θα διαπιστώνετε ότι και για έναν Έλληνα πολίτη, δηλαδή με γνώση των συνθηκών και με πλήρη γνώση της ελληνικής γλώσσας, είναι εξαιρετικά δύσκολο να μπορέσει να ανταποκριθεί στις γραφειοκρατικές διαδικασίες που θέτει ο νόμος αναφορικά με την ανανέωση ή αν θέλετε τη νομιμοποίηση της παρουσίας του μετανάστη στην Ελλάδα. Υπάρχουν πολυδαίδαλες διαδικασίες και πρέπει να υπάρξει αναγκαιότητα η απλούστευση των διαδικασιών!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΛΣΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ**)

Εγώ μάλιστα είχα κάνει μια πρόταση –που δεν συνάντησε και αντιρρήσεις– ότι θα έπρεπε να υπάρχει μία υπηρεσία που θα επιλαμβάνεται των ζητημάτων των μεταναστών και να μην διαχέεται η υπόθεση σε διάφορες άλλες. Αυτό θα αποτελούσε και εξυπηρέτηση των ίδιων των μεταναστών, αλλά δεν θα είχαμε και διαχυμένη την αρμοδιότητα αναφορικά με τα ζητήματα της μετανάστευσης που σήμερα είναι διαχυμένη σε διάφορους τομείς της διοίκησης και εξ αυτού του λόγου προκαλούνται τα

τεράστια προβλήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσον αφορά στις απελάσεις και πάλι εγώ θα μιλήσω με την φωνή όλων των μελών της επιτροπής. Το να κρίνεται κάποιος επικίνδυνος ομόφωνα –είπε η επιτροπή– για τη δημόσια τάξη χωρίς τεκμηρίωση, δεν είναι επιτρεπτό. Κάθε δυσμενής πράξη, όπως η απέλαση, πρέπει να έχει αιτιολογία. Οι εισηγήσεις των αστυνομικών αρχών είναι συνήθως ανατιολόγητες. Είναι δε πολύ μικρό και το χρονικό διάστημα προσφυγής, γιατί υπάρχει προθεσμία μόνο τριών ημερών. Αυτά κατά τη γνώμη σας συνιστούν δημοκρατική αντιμετώπιση των μεταναστών και των ζητημάτων, που μπορεί να σχετίζονται με αυτούς; Προφανώς όχι.

Δεν έχετε ακούσει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα κρατητήρια με άθλιες συνθήκες είναι πολλές φορές γεμάτα από μετανάστες, οι οποίοι παραμένουν και επί ένα μήνα, επί δύο μήνες αναμένοντας την απέλαση; Αυτά είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν. Όπως ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί είναι τα δικαιώματα των παιδιών των μεταναστών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας χρειάζεται νόμος; Προφανώς όχι. Διότι η χώρα μας έχει κυρώσει από το 1992 και τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και την συμπληρωματική σύμβαση πριν από ένα μήνα περίπου πάλι για τα δικαιώματα του παιδιού.

Όσον αφορά στις συνενώσεις των οικογενειών –το είπε ο συνάδελφος κ. Μπανιάς– δεν γνωρίζω το Υπουργείο ότι υπάρχουν τεράστια ζητήματα; Ξέρω ότι το γνωρίζει, ότι είναι στοίβες οι αιτήσεις και χάνονται μέσα σε υπηρεσίες.

Βεβαίως, θέλω να είμαι δίκαιος. Εδώ και κάποιο καιρό προωθείται η μηχανογράφηση αυτών των μεγεθών, αλλά αυτά αποδεικνύουν και αναδεικνύουν την αναποτελεσματικότητα και κατά συνέπεια την περιφρόνηση σε σχέση με τα δικαιώματα των μεταναστών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με παρακολουθεί η κλεψύδρα του χρόνου και θα είμαι σύντομος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Την έχετε, κύριε Κουβέλη, μην ανησυχείτε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Σας ευχαριστώ.

Παραβατικότητα ή εγκληματικότητα: Εγώ καλώ τον αρμόδιο Υπουργό να μας πει επισήμως τα εγκληματολογικά στατιστικά στοιχεία, τα οποία έχει, για να διαπιστώσουμε ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι, ότι οι μετανάστες δεν είναι αναγκαιότητα εγκληματίες. Είναι μικρά τα ποσοστά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά αυτός ο ξενοφοβισμός μας οδηγεί άκριτα, γενικευμένα, επικίνδυνα απλουστευτικά. Εγκληματική πράξη; «Μετανάστης την έχει κάνει»! Τα στατιστικά στοιχεία αποδεικνύουν ότι τα μεγάλα ποσοστά εγκληματικότητας αφορούν Έλληνες και όχι μετανάστες.

Να πω και κάτι άλλο; Σχετικά με την όποια παραβατικότητα καταγράφεται σ' αυτά τα στατιστικά στοιχεία για τους μετανάστες, ας σκεφτούμε τι γεννά την παραβατικότητα. Τη γεννά το οικονομικό και κοινωνικό περιθώριο. Κατά συνέπεια, πρέπει επί της ουσίας να αντιμετωπιστεί το ζήτημα της συσσώματωσης και επιλέγω τη λέξη «συσσωμάτωση» και όχι «ενσωμάτωση», για να αναγνωρίζω τη πολιτεία και τα ιδιαίτερα πολιτιστικά χαρακτηριστικά των μεταναστών. Εάν, λοιπόν, είχε επιτευχθεί και εάν θα επιτευχθεί η συσσώματωση των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία με όρους δημοκρατικούς και ανθρώπινους, τότε δεν θα έχουμε παραβατικότητα στο βαθμό, επαναλαμβάνω, που σημειώνεται και που σε καμία περίπτωση δεν είναι αυτή που κάποιοι με μεγάλη ευκολία θέλουν να υποστηρίξουν ότι υπάρχει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας θα ήθελα να πω ότι δεν υπάρχει καμμία κοινωνία αξιωματικά μη ρατσιστική και μη ξενοφοβική. Ο ρατσισμός και η ξενοφοβία προκαλούνται από την ώρα που δεν υπάρχει αντιμετώπιση με όρους κοινωνίας των ξένων πολιτών που ήλθαν εδώ να επιβιώσουν. Εάν υπάρχει διαδικασία κοινωνικής συσσώματωσης τους, τότε βεβαίως δεν υπάρχει ούτε ο ρατσισμός ούτε ο ξενοφοβισμός. Ας μην γενικεύουμε. Καμμία κοινωνία ούτε και η ελληνική κοινωνία γεννή-

θηκε ή θα παραμείνει μη ξενοφοβική και μη ρατσιστική.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε τον κ. Κουβέλη.

Ο τελευταίος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της ημέρας κ. Αϊβαλιώτης έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Έχω ζησει σχεδόν δεκαπέντε χρόνια στο Βέλγιο όπου μένουν πολλές χιλιάδες Ελλήνων μεταναστών. Οι Έλληνες έχουν ζήσει από πρώτο χέρι «στο πετσί τους» τον ξεριζωμό, τη μετανάστευση και το ρατσισμό, δυστυχώς, από κάποιους οι οποίοι μισούσαν παράλογα κάθε τι το ξένο στις χώρες στις οποίες βρέθηκαν μετανάστες. Όμως οι Έλληνες εκεί που βρέθηκαν σεβάστηκαν το νόμο της χώρας και φυσικά τον τόπο στον οποίο δούλευαν και ζούσαν.

Έχω μπροστά μου τη δήλωση του Τούρκου Αρχηγού της Ακτοφυλακής ο οποίος ήλθε στην Ελλάδα και μίλησε για τριάντα εκατομμύρια λαθρομετανάστες σε όλον τον κόσμο. Κάτι θα ξέρει προφανώς ο Τούρκος Αρχηγός της Ακτοφυλακής. Ξέρετε, είναι αυτός ο οποίος ταλαιπωρεί τους Έλληνες ψαράδες στα Ίμια, κόβει τα δίχτυα, τους καταβρέχει με μάνικες. Είναι αυτός ο «ευγενής κύριος» ο οποίος είπε ότι τριάντα εκατομμύρια λαθρομετανάστες υπάρχουν σ' όλον τον κόσμο.

Απ' αυτά τα στοιχεία καταλαβαίνω, αν δεχτούμε και τα στοιχεία που ακούσαμε σήμερα, ότι τα δύο εκατομμύρια μεταναστών είναι στην Ελλάδα. Χοντρικά 7% με 10% των λαθρομεταναστών σε παγκόσμιο επίπεδο βρίσκεται στην Ελλάδα. Νταβατζήδες, έμποροι λευκής σαρκός και άλλες ευγενείς κατηγορίες μαζί με δουλεμπόρους που δίνουν φθηνή εργατική δύναμη στα μεγάλα καπιταλιστικά συμφέροντα αποκομίζουν 27.000.000.000 δολάρια σύμφωνα με στοιχεία του Ο.Η.Ε..

Έχω μπροστά μου το δελτίο τύπου της πολύ συμπαθούς Αντιπροέδρου της Ευρωβουλής κ. Κράτσα, η οποία αναφέρει ότι από τους είκοσι τρεις χιλιάδες συλληφθέντες λαθρομετανάστες μόνο χίλιοι πεντακόσιοι επαναπροωθήθηκαν.

Είπε ο κ. Παυλόπουλος πριν ότι η Τουρκία αρνείται να δεχτεί την επαναπροώθηση λαθρομεταναστών, παρ' ότι είναι φυσικά «καταμπινάτη» η ευθύνη. Επειδή είπε ο κύριος Υπουργός ότι η Τουρκία οφείλει να δεχτεί τις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης –σημείωσα τη φράση του-, εγώ ρωτώ: κυρώσεις έχει, κύριε Υπουργέ, η Τουρκία γι' αυτό το πράγμα;

Δηλαδή, η Τουρκία δεν θα δέχεται την επαναπροώθηση κι εμείς θα την καμαρώνουμε; Μετέχει στις χρηματοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωση. Η ελληνική Κυβέρνηση, κάποια στιγμή θα επιβάλει κάποιο πάγωμα, έστω ως σινιάλο, στις χρηματοδοτήσεις προς αυτό το κράτος «τραμπούκο» της Ευρώπης;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης): Αυτό έθεσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΪΒΑΛΙΩΤΗΣ: Ναι, το πάγωμα των χρηματοδοτήσεων και των δωρεάν δανείων από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων. Ας το κάνουμε επιτέλους στην Τουρκία. Είναι ένα σινιάλο από μια χώρα που σέβεται τον εαυτό της και τους νόμους της.

Έχει υπολογιστεί ότι το δουλεμπόριο από την Τουρκία πλησιάζει τις πεντακόσιες χιλιάδες περίπου και 5.000 έως 6.000 δολάρια το κεφάλι παίρνουν οι δουλεμπόροι για κάθε άνθρωπο που στέλνουν από την Τουρκία. Μεγάλες όμως διεθνείς οντότητες, όπως είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, έχουν τεράστιες οικονομικές δυνατότητες. Γι' αυτό είναι επείγουσα ανάγκη να βοηθούν και να επενδύουν χρήματα στη συγκράτηση αυτών των ανθρώπων στις εστίες τους, στις χώρες τους, δίπλα στα σπίτια τους, ώστε να αποφεύγεται η μετακίνησή τους. Γιατί αυτό, επαναλαμβάνω, βοηθάει τους νταβατζήδες, τους εμπούρους λευκής σαρκός και τους δουλεμπόρους φτηνής εργατικής δύναμης.

Η Ελλάδα έχει δείξει κατ' επανάληψη τη φιλοξενία της και τη μεγαλοψυχία της. Μάλιστα, στα Πρακτικά της συνεδρίασης της 27ης Μαρτίου της διακομματικής επιτροπής διάβασα ότι τα εμβάσματα των Αλβανών που ζουν στην Ελλάδα φτάνουν το 21% του Α.Ε.Π. αυτής της χώρας. Είναι στοιχείο, το οποίο είναι καταγεγραμμένο. Βέβαια, εν έτει 2007, το κράτος που επανί-

δρυσε η Νέα Δημοκρατία δεν ξέρει ούτε πόσοι είναι οι λαθρομετανάστες, οι νόμιμοι ή οι παράνομοι ζώντες εκεί.

Στο Βέλγιο εγώ ως κοινοτικός υπήκοος και εργαζόμενος στα όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είχα καμμία ειδική μεταχείριση, δεν μπορούσα καν να διανοηθώ να μην ενημερώσω τις αρχές ότι μένω στο Βέλγιο. Δεν μπορούσα καν να διανοηθώ να μην ανοίξω στον αστυνομικό, που χτύπαγε πολύ συχνά το κουδούνι, για να δει αν το όνομα στο κουδούνι αντιστοιχούσε στον άνθρωπο που ήταν μέσα.

Αυτό συνέβαινε στο Βέλγιο από τη βελγική αστυνομία. Έκαναν εξονυχιστικές έρευνες και ζητούσαν πληροφορίες. Εδώ γίνεται αυτό; Ακούσατε ποτέ να γίνει κάτι τέτοιο; Εγώ δεχόμουν ευχαρίστως τον έλεγχο στο Βέλγιο. Εδώ γίνεται κάτι τέτοιο;

Χώρες με δημοκρατική παράδοση και αποδεδειγμένη κοινωνική ευαισθησία, όπως είναι η Ολλανδία και η Ιταλία, έχουν ποσόστωση στον αριθμό των μεταναστών που φιλοξενούν. Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Π.Α.Σ.Ο.Κ. αναφέρθηκε στην Ολλανδία. Δεν είπε όμως για το 3% ποσόστωση μιας δημοκρατικής και ευνομούμενης χώρας στους μετανάστες τους οποίους δέχεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Γιατί δεν κάνουμε έναν δημόσιο διάλογο και να πούμε ότι αποφασίζουμε όλοι μαζί ένα ποσοστό το οποίο αντέχει η χώρα; Όλοι μαζί, ένα δημοκρατικό ανοιχτό διάλογο. Και να σταματήσει εν πάση περιπτώσει να υπάρχει αυτή η αδήλωτη εργασία.

Και, επειδή δεν θέλω να κάνω κατάχρηση του χρόνου, θέλω να πω ότι επί δεκαπέντε χρόνια ακούμε για την Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή. Νομίζω ότι είναι το πιο γρήγορο ανέκδοτο της Ευρώπης! Δεν υπάρχει Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή. Κάθε φορά που γίνεται μια σύνοδος κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακούμε ότι εξαγγέλλεται και επανεξαγγέλλεται η Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή. Επιτέλους, τότε θα δημιουργηθεί αυτή η Ευρωπαϊκή Ακτοφυλακή, ώστε να περιφρουρηθούν τα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφού το ελληνικό κράτος αποδεικνύεται ανίκανο να το κάνει;

Ο κ. Πολυδώρας μίλησε για πεντακόσιους μετανάστες –διάβασα στο πόρισμα της επιτροπής- τους οποίους δεχόμαστε κάθε βδομάδα. Αυτοί οι άνθρωποι μένουν στην Ελλάδα. Ζητήσαμε τη γενναία οικονομική ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης γι' αυτό; Πότε τη ζητήσαμε; Τι συγκεκριμένα προτείναμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να υπάρχουν χρήματα, να μπορέσουμε να αντέξουμε αυτό το βάρος της λαθρομεταναστευσης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, τελείωσα.

Η αδράνεια κοστίζει, η ανυπαρξία πληρώνεται και οι κοινωνικές εντάσεις οξύνονται, γιατί τα δύο παλιά κόμματα εξουσίας εξακολουθούν να αβαντάρουν την κατάσταση που όλοι ξέρουμε. Κι ενώ είναι δύο παλιά κόμματα εξουσίας που ευθύνονται γι' αυτή την κατάσταση, γίνονται και τιμητές.

Ας σταματήσουμε να βάζουμε ρατσιστικές ετικέτες στον κόσμο που υποφέρει, στους Έλληνες πολίτες που υποφέρουν. Ας μπορέσουμε τέλος πάντων να λύσουμε τα προβλήματα. Γιατί τα δύο παλιά κόμματα εξουσίας αντιπροσωπεύουν το 80% του ελληνικού λαού και θα πρέπει κάποια στιγμή να λάβουν μέτρα, να κυβερνήσουν και να ανακουφίσουν αυτό τον κόσμο, που με τόσο ελαφρύ τρόπο χαρακτηρίζουν μονίμως ρατσιστές.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ.

Το λόγο ζήτησε ο Υφυπουργός Εσωτερικών κ. Νάκος.

Θα μου επιτρέψτε πρώτα, κύριε Υπουργέ, να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού πρώτα ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, είκοσι τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί καθηγητές από το Γενικό Λύκειο Κεραμίων Κεφαλληνίας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα)

Ορίστε, κύριε Νάκο, έχετε το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρίες

και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να δώσω στην αρχή της ομιλίας μου τρεις απαντήσεις σε ερωτηματικά τα οποία έθεσε ο κ. Φώτης Κουβέλης.

Τα τελευταία στοιχεία που έχουμε στις 16.4.2007, επί συνόλου δέκα χιλιάδων εξακοσίων είκοσι επτά κρατουμένων στις ελληνικές φυλακές, οι πέντε χιλιάδες οκτακόσιοι δεκαοκτώ ήταν Έλληνες -ποσοστό 55%- και οι τέσσερις χιλιάδες οκτακόσιοι εννέα αλλοδαποί διαφόρων υπηκοοτήτων.

Επίσης, υπάρχουν στοιχεία στη διάθεσή σας για τη σοβαρότητα ή μη, των παραπτώματων για τα οποία βρίσκονται κρατούμενοι, αν είναι ελαφρά ή βαρέα τα αδικήματα και τα οποία εκ πρώτης όψεως μακροσκοπικά αποδεικνύουν ότι αναλογικά είναι μεγαλύτερης παραβατικότητας, μεγαλύτερης σπουδαιότητας εγκλημάτων οι κρατούμενοι αλλοδαποί.

Το 2002 δόθηκε άσυλο -έθεσε το ερώτημα ευθέως ο κ. Κουβέλης- σε τριάντα έξι άτομα. Το 2003 σε τέσσερα, το 2004 σε έντεκα, το 2005 σε τριάντα εννέα, το 2006 σε εξήντα τέσσερα και το 2007 σε εκατόν σαράντα. Σημειωτέον, ότι ποσοστό μεγαλύτερο του 75% δηλώνει μόνο οικονομικούς λόγους και όχι τους λόγους αυτούς που προβλέπονται από τη Σύμβαση της Γενεύης, για τη χορήγηση πολιτικού ασύλου. Και το τελευταίο, ότι τα τελευταία στοιχεία του Δεκεμβρίου 2007 δείχνουν ότι οι νόμιμοι μετανάστες που έχουν άδεια διαμονής και εργασίας στη χώρα μας, είναι πεντακόσιες χιλιάδες εννιακόσια δέκα άτομα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση, πέρα από ακόμη μια ευκαιρία για ένα εποικοδομητικό και ουσιαστικό διάλογο για τη μεταναστευτική πολιτική, αποστέλλει και ένα μήνυμα αισιοδοξίας και ελπίδας, γιατί τόσο η σύσταση της διακομματικής επιτροπής, όσο και το περιεχόμενο του πορίσματος, επιβεβαιώνουν το ρόλο και την αξία της πολιτικής, ως μέσο επίλυσης πραγματικών κοινωνικών προβλημάτων, όταν επικρατεί η σοβαρότητα και η ειλικρινής διάθεση συνεργασίας.

Στο πλαίσιο αυτό του ειλικρινούς και σοβαρού διαλόγου, θα μου επιτρέψετε πριν τοποθετηθώ επί του πορίσματος, να κάνω μία ειλικρινή αποτίμηση των πολιτικών μας για τη μετανάστευση. Ο σχεδιασμός και η χάραξη μιας σύγχρονης μεταναστευτικής πολιτικής αποτέλεσε για μας κορυφαίο ζήτημα, από την πρώτη στιγμή ανάληψης της διακυβέρνησης της χώρας. Γνωρίζαμε και γνωρίζουμε όλοι ότι πρόκειται για ένα πολυσύνθετο θέμα που αντιμετώπισε, όχι μόνο η χώρα μας, αλλά σχεδόν το σύνολο της διεθνούς κοινότητας.

Βασικοί μας πολιτικοί στόχοι, είναι: Η ενεργός και η δημιουργική συμμετοχή στον πανευρωπαϊκό διάλογο, για σχετικά θέματα. Ο σχεδιασμός και η υλοποίηση της αποτελεσματικής διαχείρισης των μεταναστευτικών ροών. Η αποτελεσματική διαφύλαξη των συνόρων, χωρίς να παραβιάζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η αξιοποίηση της μετανάστευσης για την ενίσχυση της αναπτυξιακής διαδικασίας. Η ομαλή κοινωνική ένταξη όσων υπηκόων τρίτων χωρών ζουν ανάμεσά μας.

Γι' αυτό, ψηφίσαμε δύο νόμους, το ν. 3386 του 2005 και το ν. 3536 συμπληρωματικά του 2007. Ποιο είναι το χαρακτηριστικό αυτών των νόμων; Η ενοποίηση της άδειας διαμονής και εργασίας, διότι ακούστηκε εδώ προηγούμενα -δεν θυμάμαι από ποιον- ότι είναι ξεχωριστά -ξεχωριστά ήταν, πριν από τον 3386- ο εξορθολογισμός του συστήματος μετακλήσεως μεταναστών για εργασία στην Ελλάδα με διαδικασία από τους γενικούς γραμματείς των περιφερειών. Οι παραγωγικές τάξεις πηγαίνουν στις περιφέρειες και παίρνουν άδεια για ορισμένο αριθμό μεταναστών.

Φοβούμαι, κύριοι συνάδελφοι, ότι κάποιοι κάνουν σύγχυση μεταξύ της νόμιμης μετανάστευσης, την οποία χειρίζεται η μεταναστευτική πολιτική και της παράνομης μετανάστευσης. Η διευκόνιση της άσκησης ανεξάρτητης οικονομικής δραστηριότητας, η πρόνοια και η νομιμότητα της διαμονής ευαίσθητων κατηγοριών.

Για πρώτη φορά θεσπίστηκαν με το ν. 3386 διατάξεις για τα θύματα του trafficking, καθώς και για στερούμενους διαβατηρίου.

Η εισαγωγή της υποχρέωσης των ασφαλιστικών ταμείων να χορηγούν βεβαίωση σχετικά με τον αριθμό ενσήμων, που έχει

συμπληρώσει ο κάθε μετανάστης. Η ευκαιρία για νομιμοποίηση υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, αλλοδαπών, που διέμεναν χωρίς άδεια διαμονής στη χώρα, κάτι που αξιοποίησαν περισσότεροι από διακόσιες χιλιάδες μετανάστες.

Δώσαμε και δίνουμε έμφαση στην ουσιαστική και άμεση ενημέρωση του μετανάστη, με την ιστοσελίδα, με εύχρηστα ενημερωτικά φυλλάδια τόσο σε όλες τις γλώσσες που μιλιούνται, στις γλώσσες που μιλάει η πλειοψηφία των μεταναστών, ενημερωτικά φυλλάδια για τη διαδικασία νομιμοποίησης με το ν. 3386 και για τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία απόκτησης της ελληνικής ιθαγένειας. Στο άμεσο μέλλον μάλιστα πρόκειται να εκδώσουμε ένα φυλλάδιο στις σημαντικότερες γλώσσες των μεταναστών για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχουν και που απορρέουν από τη νόμιμη διαμονή τους στη χώρα μας.

Βασική παράμετρος μιας σύγχρονης μεταναστευτικής πολιτικής αποτελεί η ύπαρξη ενός σαφούς και στοχευόμενου προγράμματος κοινωνικής ένταξης. Γιατί μόνο με αυτό τον τρόπο διασφαλίζουμε ότι οι Έλληνες πολίτες θα συνεχίσουν να συμβιώνουν με τους μετανάστες που ζουν στη χώρα μας, υπό καθεστώς ασφάλειας, δικαιοσύνης, εμπιστοσύνης και ομόνοιας. Παράλληλα, καταπολεμούμε τα όποια φαινόμενα ξενοφοβίας και ρατσισμού.

Αυτή την προοπτική έρχεται να διασφαλίσει για πρώτη φορά η ελληνική πολιτεία και την ενισχύει μέσα από το Ολοκληρωμένο Πρόγραμμα Κοινωνικής Ένταξης «ΕΣΤΙΑ», προκειμένου να δώσει στο μετανάστη την ευκαιρία να γνωρίσει την ιστορία και τον πολιτισμό μας, να αναπτύξει τις πτυχές της προσωπικότητάς του, να συμβάλει στην οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας μας.

Η χρηματοδότηση αυτού του προγράμματος είναι εξασφαλισμένη γιατί αξιοποιούνται, εκτός από τους εθνικούς πόρους και πιστώσεις από το Ευρωπαϊκό Ταμείο για την κοινωνική ένταξη, ένα Ταμείο που συστήθηκε προ ολίγου καιρού.

Επίσης, πρωτοβουλίες για τα παιδιά των μεταναστών, πρωτοβουλίες για την επούλωση τραυμάτων του παρελθόντος, τη διευκόλυνση της παραμονής παιδιών που έχουν μεγαλώσει και ολοκληρώσει το σχολείο στην Ελλάδα και την απόκτηση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος.

Καταργήσαμε διάφορα με το ν. 3536, όπως το παράβολο για την ανανέωση αδειάς διαμονής των ενηλίκων, ενώ θεσμοθετήσαμε και την προσμέτρηση των αδειών διαμονής για λόγους οικογενειακής επανένωσης, προκειμένου να συμπληρωθεί ο απαιτούμενος χρόνος για την απόκτηση άδειας διαμονής αορίστου χρόνου, μιας που ειπώθηκε εδώ ότι τίποτε σχεδόν δεν κάναμε για την οικογενειακή επανένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως όλοι γνωρίζετε, τα θέματα μετανάστευσης απαιτούν διεθνή συνεργασία. Η Ελλάδα με συγκροτημένες και ουσιαστικές παρεμβάσεις συμμετέχει ενεργά σ' αυτές τις διαδικασίες.

Διοργάνωσαμε τη Διάσκεψη του Συνδέσμου Γενικών Διευθυντών Μετανάστευσης και Ασύλου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υλοποιούμε στην Αλβανία το πρόγραμμα «ΑΙΝΕΙΑΣ». Μετείχαμε ενεργά τόσο στην προπαρασκευή όσο και στις διαπραγματεύσεις για την υιοθέτηση της διακήρυξης του Αλγκάρβε. Επιστήγασμα αυτών των προσπαθειών είναι η ανάληψη της διοργάνωσης της Γ' Συνόδου του Παγκόσμιου Φόρουμ για την μετανάστευση και την ανάπτυξη.

Στη χώρα μας το 2009 θα γίνει η Σύνοδος του Παγκόσμιου Φόρουμ, στο οποίο συμμετέχουν περισσότερα από εκατόν πενήντα κράτη, είκοσι Διεθνείς Οργανισμοί και διακόσιες μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Τελειώνοντας, για να είμαι στα πλαίσια του χρόνου, είναι αλήθεια ότι πολλές από τις προτάσεις του πορίσματος είναι ενδιαφέρουσες και εποικοδομητικές.

Άλλες όμως από αυτές είναι δυνατόν να εφαρμοστούν άμεσα και για άλλες χρειάζεται κάποιος χρόνος ωρίμανσης.

Συμφωνούμε, βέβαια, με την ανάγκη για κοινή ευρωπαϊκή πολιτική. Συμφωνούμε με την ανάγκη καταπολέμησης του ρατσισμού. Συμφωνούμε με την ελεύθερη και ανεμπόδιστη διδασκαλία των γλωσσών. Συμφωνούμε με την παροχή δικαιώματος ψήφου στις δημοτικές εκλογές, αλλά σαν το τελευταίο

και πιο σημαντικό και όχι σαν το πρώτο βήμα, όπως κάποιοι απαιτούν, στη διαδρομή της κοινωνικής ένταξης που πρέπει να διανύσει ο κάθε μετανάστης με την ολοκλήρωση του καθεστώτος του επί μακρόν διαμένοντος, καθεστώς το οποίο θεσμοθετήσαμε με το ν. 3386. Θεωρώ όμως ότι η χώρα μας, με τις όποιες αδυναμίες που ποτέ δεν έχουμε αρνηθεί, έχει ολοκληρώσει ένα μεγάλο μέρος μιας διαδρομής.

Όπως παρατηρήσατε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απέφυγα αναφορές, συγκρίσεις με πολιτικές και λάθη του παρελθόντος, γιατί η μετανάστευση είναι ένα ζήτημα που αγγίζει σχεδόν όλες τις πτυχές του δημόσιου και κοινωνικού βίου, που η επιτυχημένη και επωφελής διαχείρισή του είναι δυνατόν να ανοίξει νέους δρόμους για την Ελλάδα των επόμενων δεκαετιών. Ο ολοκληρωμένος σχεδιασμός, η ουσιαστική και επιτυχημένη πολιτική διαχείριση, η ισότιμη κοινωνική ένταξη των μεταναστών, θα συνεισφέρει ουσιαστικά στην κοινωνική πρόοδο και ευημερία. Εμείς πρέπει να καταδείξουμε την Ελλάδα του αύριο, η οποία στηρίζεται στους Έλληνες συμπολίτες μας και αγκαλιάζει τους μετανάστες που θέλουν να γίνουν παιδιά της, διότι στην Ελλάδα του μέλλοντος έχουν θέση όλοι όσοι επιθυμούν να προσφέρουν, να δημιουργήσουν και να ζήσουν. Εμείς και μπορούμε και θέλουμε να τους στηρίξουμε.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν προχωρήσω, βλέποντας το ρολόι και γνωρίζοντας την απόφαση που πήρε η Ολομέλεια κατά τη διάρκεια Προεδρίας του συναδέλφου κ. Νεράντζη, σας ερωτώ εάν έχω τη συναίνεσή σας να προεκτείνω τη συνεδρίαση, στο μέτρο που ευχαριστώ πάρα πολύ όλους εσάς που μείνατε για να συνεισφέρετε στη συνεδρίαση.

Η Βουλή εγκρίνει;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Η Βουλή ενέκρινε ομοφώνως.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Μέχρι ποια ώρα, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Θεωρώ ότι μέχρι τις 4.30' - 4.45' μπορούμε να μείνουμε, μπορώ να μείνω. Ας βοηθήσουμε όλοι, τελειώνοντας στο πεντάλεπτο οι ομιλητές του πενταλέπτου και οι εισηγητές του οκτάλεπτου ας είναι αλληλέγγυοι προς τους συναδέλφους τους, να ομιλήσουν λιγότερο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Όσο ήταν οι προηγούμενοι σ' εμάς, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κάνω, ό,τι μπορώ.

Το λόγο έχει η κ. Κρινιώ Κανελλοπούλου.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μετανάστευση δεν είναι βεβαίως φαινόμενο καινούργιο. Υπήρχε ανέκαθεν είτε για λόγους πολιτικούς, ως φυγή από εμπόλεμες περιοχές ή δικτατορικά καθεστώτα είτε για λόγους οικονομικούς, φυγή από τη φτώχεια και την ανεργία είτε ακόμα και για λόγους επιστημονικής περιέργειας. Σήμερα, όμως, το φαινόμενο της μετανάστευσης παίρνει μια άλλη -θεωρώ- μεγαλύτερη διάσταση. Αυτό μπορεί να συμβαίνει είτε γιατί ζούμε σε έναν πια παγκοσμιοποιημένο κόσμο η κινητικότητα των ατόμων, όπως και των ιδεών, δεν είναι απλώς μία πραγματικότητα, αλλά σε πολλές περιπτώσεις και το ζητούμενο. Μπορεί γιατί η κατάρρευση του Τείχους του Βερολίνου άλλαξε τον χάρτη του κόσμου, μπορεί γιατί υπάρχει σήμερα αυτή η τεταμένη σχέση δυτικού και μουσουλμανικού κόσμου, της τρομοκρατίας, που, εντός παρενθέσεως, θέλω να τονίσω ότι κινδυνεύει να αλλοιώσει επικίνδυνα την πολιτική για τη μετανάστευση, μπορεί τέλος ακόμα και για την όλο και μεγαλύτερη απόσταση που χωρίζει πια τον ανεπτυγμένο από τον μη ανεπτυγμένο κόσμο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω, λοιπόν, ότι συμφωνούμε όλοι πως η μετανάστευση είναι πια ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που πρέπει να απασχολήσουν και την πατρίδα μας, αλλά και τη διεθνή κοινότητα. Υπολογίζεται ότι το 2005 το

3% περίπου του πληθυσμού της γης ήταν μετανάστες. Είναι, λοιπόν, πια αδιανόητο να θεωρούμε ότι το φαινόμενο αυτό θα είναι χωρίς επίδραση και για το μέλλον της χώρας μας, αλλά και για την ταυτότητά μας.

Υπ' αυτήν την έννοια η σύσταση διακομματικής επιτροπής για την παρακολούθηση της πολιτικής της μετανάστευσης που ήταν πρωτοβουλία της προηγούμενης Βουλής ήταν όχι απλώς ανάγκη ή πρόκληση για την πορεία του τόπου μας, αλλά και χρέος μας απέναντι στον ελληνικό λαό. Ταυτόχρονα νομίζω ότι πρέπει να εντάξουμε τον προβληματισμό μας στο γενικότερο ευρωπαϊκό αλλά και παγκόσμιο προβληματισμό. Άλλωστε το μεταναστευτικό πρόβλημα υπερβαίνει τις δυνατότητες μιας χώρας και δε νομίζω ότι μπορεί να υπάρξει πολιτική για τη μετανάστευση που να μην είναι ενταγμένη σε μία γενικότερη ευρωπαϊκή πολιτική και στρατηγική και σ' ένα γενικότερο παγκόσμιο προβληματισμό.

Το πόρισμα αυτής της εξαιρετικής δουλειάς της επιτροπής συζητάμε σήμερα. Έχει ειπωθεί ότι η Ελλάδα ενώ προηγουμένως ήταν μία χώρα εξαγωγής μεταναστών, από το τέλος της δεκαετίας του 1980 γίνεται χώρα εισαγωγής. Ήδη το 1993 θεωρείται στην Ανατολική Ευρώπη από πλευράς ποσοστού μεταναστών στο έδαφός της η τρίτη χώρα. Είχαμε μετανάστες που προέρχονταν κυρίως από τα Βαλκάνια, αλλά και από την Αφρική και από την Ασία. Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης μας έχει ενημερώσει ότι έχουμε πεντακόσιους μετανάστες την εβδομάδα.

Η θέση της Ελλάδας στα σύνορα της Ευρωπαϊκής Ένωσης μεγιστοποιεί αυτό το φαινόμενο. Αυτό το τόνισαν επανειλημμένα και ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Εσωτερικών. Η χώρα μας είναι στρατηγικό σημείο για την είσοδο στην Ευρώπη. Και βεβαίως αρχικά ήμασταν ανέτοιμοι να δεχθούμε όλο αυτό το κύμα των μεταναστών. Την πολιτική για τη μετανάστευση θεωρεί ως πρωτεύον θέμα και η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Συμβούλιο της Ευρώπης. Η κοινοβουλευτική σύνοδος του Συμβουλίου της Ευρώπης έχει υιοθετήσει έκθεση το 2004 για μια κοινή πολιτική για τη μετανάστευση και για το άσυλο. Έχει κάνει μία σειρά προτάσεων που αφορούν στον έλεγχο των συνόρων, στη διαδικασία μετανάστευσης, στην παροχή ασύλου, στα δικαιώματα των μεταναστών κ.λπ..

Στη χώρα μας κάποιοι είδους πολιτική για τη μετανάστευση ξεκίνησε το 1991. Το 1997 καθιερώθηκε η περίφημη πράσινη κάρτα. Ένα μεγαλύτερο βήμα έγινε το 2001. Με τη νέα κυβέρνηση το 2005 προκειμένου να αρθούν κάποιες δυσλειτουργίες οι οποίες υπήρχαν και για να εναρμονιστεί η χώρα μας με το κοινοτικό δίκαιο προχωρήσαμε στη ψήφιση του νέου μεταναστευτικού νόμου με τον οποίο τέθηκαν όροι για την προώθηση της νόμιμης απασχόλησης των αλλοδαπών, την προστασία των εργασιακών και ασφαλιστικών τους δικαιωμάτων κατά της παράνομης απασχόλησης. Έγινε και κάποια προσπάθεια για την καταπολέμηση των διακρίσεων.

Αυτό που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι το σημαντικό σε κάθε πολιτική για τη μετανάστευση είναι ότι προέχουν τα ανθρώπινα δικαιώματα, η αποδοχή της διαφορετικότητας και η προαγωγή της κοινωνικής συνοχής. Άλλωστε αυτό ορίζεται σαφώς και στο Σύνταγμα μας στο άρθρο 5 που λέει σαφώς ότι όλοι όσοι βρίσκονται στην ελληνική επικράτεια απολαμβάνουν και την απόλυτη προστασία της ζωής, της τιμής, της ελευθερίας χωρίς διάκριση εθνικότητας, φυλής, γλώσσας, θρησκευτικών και πολιτικών πεποιθήσεων.

Είναι, όμως, αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το μεταναστευτικό πρόβλημα είναι πολύπλοκο. Εκτός από θεσμικό πλαίσιο, υπάρχει και η κοινωνική διάσταση, η αποδοχή της κοινωνίας, η αποδοχή του διαφορετικού από εμάς και το να μπορεί αυτή η αποδοχή να θεωρηθεί και πλούτος από τον άνθρωπο. Ένα άλλο πρόβλημα που έχει τονιστεί πολλές φορές είναι αυτό που προκύπτει με τη δεύτερη γενιά μεταναστών. Είναι τα παιδιά που έχουν μεγαλώσει στον τόπο μας, που έχουν πάει σχολείο εδώ. Υπάρχει και η διάσταση της αναπαραγωγής του φαινομένου με τη συνεχή καινούργια είσοδο μεταναστών που ας μην ξεχνάμε ότι πολλές φορές γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης ως εμπορεύσιμο είδος, ως σύγχρονοι σκλάβοι, πρώτη

ύλη μιας παραοικονομίας που εκμεταλλεύεται την ανάγκη τους.

Κατά τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών αυτή η αγοραπωλησία της λαθραίας μετανάστευσης αντιπροσώπευσε μόνο φέτος 10 έως 15.000.000.000 δολάρια. Δηλαδή δημιουργείται ένα κύκλωμα παρανομίας που θα αναπαράγεται συχνά και μη νόμιμες συμπεριφορές από τους ίδιους τους μετανάστες. Η έκθεση της διακομματικής επιτροπής προτείνει μία σειρά από πολύ ενδιαφέροντα μέτρα για την αντιμετώπιση πολλών επιμέρους προβλημάτων που αφορούν τη μετανάστευση. Θεωρώ ότι το πρόβλημα δεν τίθεται τόσο στην αφομοίωση όσο στην αποδοχή της διαφορετικότητας ως αξίας, στο σεβασμό της διαφορετικής πολιτιστικής, θρησκευτικής και φιλοσοφικής αξίας.

Επειτα η πολιτική για τη μετανάστευση δεν πρέπει νομίζω να αντιμετωπίζεται εκ των προτέρων με αρνητική στάση, με ξενοφοβία, αλλά απλώς ως μία ανάγκη ενός πλαισίου αρχών και κανόνων που να ρυθμίζει αυτό το φαινόμενο, που πρέπει βεβαίως να υπάρξει. Μην ξεχνάμε ότι πολλές φορές ακόμα και η οικονομία μας έχει ανάγκη τους μετανάστες, δηλαδή η μετανάστευση έχει πολλές φορές και οφέλη για τη χώρα υποδοχής.

Τέλος η πολιτική για τη μετανάστευση είναι να βρίσκεται κυρίως στην επί τόπου βοήθεια για την ανάπτυξη και τον εκδημοκρατισμό των χωρών από τις οποίες προέρχεται. Όσο οι διαφορές ανάμεσα σε ανεπτυγμένες και μη ανεπτυγμένες χώρες εξακολουθούν να υπάρχουν, τόσο θα υπάρχει μετανάστευση. Μέχρι τότε, όμως, η μεταναστευτική πολιτική ως πλαίσιο αρχών εξακολουθεί να είναι πρόκληση, αλλά και ανάγκη για τη χώρα μας.

Και η χώρα μας οφείλει να συμμετέχει στη διαμόρφωση αυτής της πολιτικής σε ευρωπαϊκό, αλλά και σε διεθνές επίπεδο. Γι' αυτό και θεωρώ ότι πρέπει να προχωρήσουμε και στην υλοποίηση –και συμφωνώ σ' αυτό με τον κ. Κουβέλη- των προτάσεων της επιτροπής, αλλά ενδεχομένως και στη θεσμοθέτηση μίας ειδικής μόνιμης επιτροπής στη Βουλή για τη συνεχή παρακολούθηση των θεμάτων αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Σας ευχαριστούμε, κυρία Κανελλοπούλου.

Ο κ. Γεώργιος Παπαγεωργίου έχει το λόγο, ο οποίος ήταν και Αντιπρόεδρος στην επιτροπή μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομού Ευβοίας): Πριν ξεκινήσω την αγόρευση μου για το κρίσιμο ζήτημα, το οποίο επεξεργαζόμαστε, θα ήθελα, κυρία Πρόεδρε, να μου επιτρέψετε να πω –όχι προσωπικά προς εσάς, το έχω κάνει και άλλες φορές, όπως και άλλοι συνάδελφοί μου- ότι τελικά παρά τις κατά καιρούς, αλλά και την τελευταία ιδίως τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής, το Κοινοβούλιο παραμένει Κοινοβούλιο Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, Υπουργών, εν γένει προνομιούχων περί το λόγο και οι Βουλευτές σφραγίζονται στη σειρά για να μιλήσουν τις οίδε πότε. Βεβαίως, μιλούν.

Σήμερα, κυρία Πρόεδρε, δεν θέλω να επικαλεστώ τον Κανονισμό, μπορεί να κάνω λάθος. Αυτήν την ώρα και με το προχωρημένο.....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, κάνετε λάθος. Εφαρμόζουμε το άρθρο 64.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ (Νομού Ευβοίας): Δεν κάνω λάθος, κυρία Πρόεδρε, γιατί εθικά τουλάχιστον παρατηρώ ότι ο Υπουργός λαμβάνει το λόγο μετά τον έκτο Βουλευτή, εκτός αν το ζητήσει από την αρχή, σύμφωνα με το άρθρο 64.

Κατά δεύτερον, τουλάχιστον οι Βουλευτές που όρισαν τα κόμματα να μιλήσουν, ήταν στοιχειώδης υποχρέωση να ακουστούν πριν ξεκινήσει το θέμα και όχι –όπως και ο συνάδελφος, ο κ. Ντόλιος θα μιλήσει αργότερα- να έχουμε ορισθεί από τα κόμματα μας για να εκφράσουμε τις θέσεις των κομμάτων μας και να μιλούμε αυτήν την ώρα που βεβαίως η συζήτηση έχει χάσει το σφρίγος και το ενδιαφέρον της. Εγώ, λοιπόν, νομίζω ότι αυτό πρέπει κάποτε να αλλάξει.

Και τώρα θα απαντήσω στον αξιότιμο συνάδελφο, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΛΑ.Ο.Σ.. Εγώ χαιρετίζω και θεωρώ πάντοτε σημαντική την παρουσία ενός πολιτικού Αρχηγού κόμματος στην Ολομέλεια της Βουλής για οποιοδήποτε ζήτημα,

πολλώ δε μάλλον γι' αυτό το φλέγον, ζέον και ευαίσθητο ζήτημα της μετανάστευσης. Αυτό δεν σημαίνει –αναφέρομαι βεβαίως στο κόμμα μου- ότι τα άλλα κόμματα είναι άφωνα μέσα στη Βουλή γι' αυτό το ζήτημα και δεν έχουν εκπροσώπηση.

Εγώ προσωπικά ως Βουλευτής –και φαντάζομαι πολλοί Βουλευτές- το ασπάζομαι αυτό. Δεν μας ενδιαφέρει η αρχηγικότητα των κομμάτων, δηλαδή ότι όλα πρέπει να τα προωθεί, να τα αναδεικνύει και να τα εκπροσωπεί ο Πρόεδρος κάθε κόμματος. Τουλάχιστον, όσον αφορά το κόμμα μου, αλλά και τα άλλα κόμματα, υπήρχε ικανή εκπροσώπηση εδώ συναδέλφων που μόχθησαν, που αγωνίστηκαν και έχουν απόψεις για το ζήτημα.

Στο κάτω – κάτω της γραφής να σας θυμίσω, αναφορικά με τον Πρόεδρο του κινήματος, το κ. Γιώργο Παπανδρέου –το είπε και η κυρία Πρόεδρος- ότι χάρη στη δική του πρωτοβουλία συστήθηκε αυτή η Επιτροπή.

Ομολογώ κι εγώ ότι αυτή η Επιτροπή επί μακρόν χρονικό διάστημα πολλών μηνών, χάρη στην πολύ μεγάλη προσπάθεια –και οφείλω να τη συγχαρώ- της προεδρεύουσας τώρα, αντιπροέδρου και τότε προέδρου αυτής της Επιτροπής, της κ. Παπαδημητρίου και των άλλων συναδέλφων που αγωνίστηκαν –και μάλιστα αισθάνομαι χρέος να κάνω μνεία στον κ. Κοσμίδη που δεν βρίσκεται ανάμεσά μας, ο οποίος έφερε το βάρος τουλάχιστον από την πλευρά της παράταξής μας- πραγματικά αγωνίστηκε για να δει τα προβλήματα όλων αυτών των ανθρώπων.

Ακροάστηκε ένα πολύ μεγάλο αριθμό εκπροσώπων, φορέων που διαχειρίζονταν και διαχειρίζονται τα θέματα αυτά, όπως επίσης ακροάστηκε και ένα πολύ μεγάλο αριθμό μεταναστών. Η συζήτηση της επιτροπής ήταν ανοιχτή στον καθένα, όπου και αν ανήκε, απ' όπου και αν προερχόταν, για να έρθει και να εκφράσει και τις δυσκολίες και τις ευαισθησίες και τους προβληματισμούς που είχε γύρω από αυτό το ζήτημα.

Το ζήτημα όμως είναι ότι εγώ ως μέλος της επιτροπής αισθάνομαι πραγματικά από τη μια χαρούμενος με την έννοια ότι ήρθα πιο κοντά στα προβλήματα όλων αυτών των ανθρώπων, αφού επί τόσες συνεδριάσεις πραγματικά ακούγαμε τους προβληματισμούς τους, αλλά από την άλλη πλευρά αισθάνομαι και διατηρώ μέχρι και σήμερα –πολλές φορές την αισθάνθηκα- μια σιγμιαία αλλά συν τω χρόνω, όσο προχωρούσαν οι εργασίες της επιτροπής, διαρκή λύπη. Διότι παρ' όλο που διαπιστώνουμε όλα αυτά τα ζητήματα κι όλα αυτά τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν αυτοί οι άνθρωποι που βρίσκονται στη χώρα μας δυστυχώς στην πράξη –δεν κάνω Αντιπολίτευση και, για να είμαι και λίγο ρεαλιστής, πραγματικά τις περισσότερες φορές πρακτικά είναι ανέφικτο να επιλυθούν όλα τα ζητήματα- αυτοί οι άνθρωποι σήμερα γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης στη χώρα μας από τους επιτηδευτές και διεφθαρμένους πολλές φορές υπαλλήλους των υπηρεσιών. Για παράδειγμα, κύριε Υπουργέ, όταν πάει για να πάρει κάποιος ή να ανανεώσει την άδεια εργασίας του του λένε: «Πήγαινε στον τάδε δικηγόρο», που αντί 500 ευρώ τού προωθεί τα χαρτιά του. Αυτοί που έρχονται και δεν έχουν ακόμη νομιμοποιηθεί βρίσκονται στοιβαγμένοι –ντρέπομαι για το χώρο- στη Χαλκίδα. Πραγματικά πέρασα από εκεί και είδα ότι αυτοί οι άνθρωποι είναι εγκαταλελειμμένοι, χωρίς θέρμανση, σ' ένα περιφραγμένο τείχος και ιδιώτες να τους πηγαίνουν εκεί νεροζούμια και σούπες για να τρώνε. Αυτή είναι η κατάσταση, κύριε Υπουργέ. Κι εμείς λέμε τώρα ότι είμαστε μια πολιτισμένη χώρα που υποδεχόμαστε αυτούς τους μετανάστες!

Νομίζω ότι πρέπει να δεσμευθείτε πραγματικά –είπατε βέβαια και το σημείωσα, ότι πολλά είναι του παρόντος και πολλά είναι για αργότερα- πως τουλάχιστον αυτές οι προτάσεις της επιτροπής μας κατά το δυνατόν θα υλοποιηθούν, ώστε να αισθανόμαστε κι εμείς πραγματικά χρήσιμοι, ότι κάναμε επιτέλους κάτι όλο αυτό τον καιρό.

Για μένα το ζήτημα της μετανάστευσης δεν θα σταματήσει ποτέ όσο υπάρχουν οι ισχυροί της γης, όσο υπάρχουν οι μεγάλες δυνάμεις, όσο υπάρχουν τα οικονομικά συμφέροντα που δημιουργούν πολέμους, που δημιουργούν εντάσεις και που πραγματικά κάνουν σε πάρα πολλές χώρες του πλανήτη μας την ανθρώπινη ζωή να μην έχει αξία και την απελπισία αυτών

των ανθρώπων να τους σπρώχνει στην αναζήτηση μιας καλύτερης τύχης.

Και βέβαια αφού η χώρα μας πραγματικά αγωνιά γι' αυτό το ζήτημα -αλλά, αν θέλετε, και η ενωμένη Ευρώπη της οποίας είμαστε μέλος και τα σύνορά της είναι στη χώρα μας, που είναι και η πύλη εισόδου- τι κάνει για να αντισταθεί σ' αυτού του είδους τις πολιτικές; Τι έκανε, για παράδειγμα, στο Αφγανιστάν, τι κάνει στο Πακιστάν, τι έκανε με την εισβολή στο Ιράκ κι όλα αυτά τα προβλήματα που δημιουργούνται, τι κάνει στις χώρες της Αφρικής; Πού είναι οι διαμαρτυρίες της; Πού είναι, εν πάση περιπτώσει, οι διεθνείς της παραστάσεις; Δεν μπορεί να ερχόμαστε εδώ και να ακούμε από Υπουργό να μοιρολατρεί ότι όσο συμβαίνουν αυτά τα φαινόμενα πραγματικά θα έχουμε μετανάστευση. Και δεν αναφέρομαι βέβαια στην τωρινή Κυβέρνηση, γιατί θέλω να είμαι ειλικρινής. Αναφέρομαι διαχρονικά. Αυτό λοιπόν το ζήτημα είναι το κυρίαρχο, είναι αυτό που δημιουργεί τα ρεύματα της μετανάστευσης. Εάν πραγματικά οι προηγμένοι οικονομικά λαοί δεν σκύψουν το κεφάλι, δεν αλλάξουν πολιτική ώστε πραγματικά η ζωή σ' αυτές τις χώρες να είναι καλύτερη τότε αυτό το ζήτημα πραγματικά θα είναι διαρκές και θα δημιουργεί στρατιές ανθρώπων, οι οποίοι θα έρχονται εδώ και όταν θα τους χρειαζόμαστε για να μας εκτελέσουν τα διάφορα έργα ή τις υπηρεσίες μας -γιατί σχεδόν κάθε χωριό έχει τους μετανάστες του και κάθε επιχειρηματίας στην εργασία του έχει τους μετανάστες του και πολλοί είναι εδώ στην Αθήνα, σε σπίτια και παντού- όσο θα μας κάνουν τη δουλειά μας θα είναι ευλογία και θα τους απονέμουμε επαίνους ότι χάριν και σ' αυτούς εκτελέστηκαν τα μεγάλα ολυμπιακά έργα κι ότι πέτυχε οικονομική άνοδο η χώρα μας ώστε να μπει στην Ευρώπη. Όταν όμως αυτοί θα διεκδικήσουν δικαιώματα, όταν θα διεκδικήσουν ασφάλιση, όταν θα διεκδικήσουν εν πάση περιπτώσει ακόμη και το δικαίωμα να ενταχθούν στην κοινωνία μας πηγαίνοντας σχολείο και όταν προσδεύουν -γιατί είναι παιδιά στερημένα- και παίρνουν καλούς βαθμούς και βγαίνουν σημαφόροι, δείτε πόσο βγήκαν εναντίον τους, ότι δεν έχουν δικαίωμα να κρατάνε την ελληνική σημαία. Τότε πραγματικά είναι ανεπιθύμητοι και λέγεται ότι πρέπει να μην έχουν θέση στη χώρα μας.

Με αυτές τις σκέψεις, λόγω του προχωρημένου της ώρας αλλά και γιατί επιδεικνύω και την οφειλόμενη αλληλεγγύη στους συναδέλφους, κλείνω την αγόρευσή μου και επιμένω και πάλι ότι η επιτροπή μας έκανε ένα πολύ καλό έργο. Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Υπουργέ, εσάς και την Κυβέρνησή σας να σταθεί στο πρόβλημα με ενδιαφέρον. Ειδικά θα είμαστε απλώς σε μια αέναη, σε μια διαρκή, σε μια μη καταλήγουσα σε κανένα χρήσιμο αποτέλεσμα συζήτηση και διάλογο γι' αυτό το κρίσιμο ζήτημα της μετανάστευσης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Παπαγεωργίου.

Το λόγο έχει ο κ. Αγοραστής Κωνσταντίνος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΓΟΡΑΣΤΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, η μετανάστευση αποτελεί σήμερα μια από τις μεγαλύτερες προκλήσεις της εποχής μας. Επιφέρει θετικές επιπτώσεις στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας υποδοχής. Αποτελεί πηγή πολιτισμικού και κοινωνικού εμπλουτισμού, μπορεί όμως να προκαλέσει σοβαρά προβλήματα, όπως η υπονόμευση της κοινωνικής συνοχής, ο κοινωνικός αποκλεισμός και η ασφάλεια.

Η μετανάστευση δεν είναι ένα φαινόμενο στατικό, αλλά διαπνέεται από μια συνεχή δυναμική και διαπερνά οριζόντια όλη την ελληνική νομοθεσία με ποικίλες κοινωνικές προεκτάσεις.

Η μετανάστευση αναμφισβήτητη είναι ένα φαινόμενο, το οποίο έχει αποκτήσει στις μέρες μας ευρείες διαστάσεις, ιδίως λόγω του γεγονότος ότι η παγκοσμιοποίηση και γενικότερα οι συνθήκες που επικρατούν στον κόσμο άλλοτε απλώς διευκολύνουν και άλλοτε καθιστούν αναγκαία την μετακίνηση πληθυσμών.

Στο πλαίσιο αυτό, η διαχείριση του μεταναστευτικού φαινομένου, πάντοτε με σεβασμό προς την αξία του ανθρώπου και ειδικότερα προς την ισότιμη και ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, αποτελεί και πρέπει να αποτελεί κυρίαρχη

προτεραιότητά μας.

Το θέμα απασχολεί ιδιαίτερα την Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία προωθεί εντατικά την συνεργασία των κρατών-μελών της, σε ό,τι αφορά ιδίως τους τομείς του ασύλου, της νόμιμης και παράνομης μετανάστευσης και της ασφάλειας των συνόρων της.

Όπως είναι γνωστό και η Ελλάδα, αγαπητοί συνάδελφοι, γνώρισε τη διόγκωση του μεταναστευτικού φαινομένου που παρατηρήθηκε και στις υπόλοιπες χώρες, αν και στην περίπτωσή μας εμφανίστηκε κάπως αργότερα και μετατράπηκε σταδιακά η χώρα μας από χώρα αποστολής, σε χώρα υποδοχής μεταναστών.

Προκειμένου να μπορέσει η Κυβέρνηση να ανταποκριθεί στον ανωτέρω μετασχηματισμό, έχει δρομολογήσει τα τελευταία χρόνια μια συντονισμένη και οργανωμένη προσπάθεια για τη διαμόρφωση σύγχρονης μεταναστευτικής πολιτικής, η οποία θα επιτρέψει την ανάδειξη της μετανάστευσης σε παράγοντα ανάπτυξης και προόδου.

Στο πλαίσιο αυτό, αξιοποιείται κάθε καλή και πετυχημένη πολιτική και πρακτική που έχει ακολουθηθεί από τα υπόλοιπα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και γενικότερα, προκειμένου να διασφαλίσουμε την κατά το δυνατόν καλύτερη αντιμετώπιση των επιμέρους ζητημάτων που ανακύπτουν.

Η χώρα μας, λοιπόν, λόγω της κομβικής γεωγραφικής θέσης της, δέχεται μεγάλο αριθμό λαθρομεταναστών στη νησιωτική περιοχή του βορείου και νοτίου Αιγαίου, οι οποίοι προέρχονται ιδίως από χώρες της Ασίας και της Αφρικής και διακινούνται στην ευρύτερη περιοχή, κυρίως, μέσω των οργανωμένων κυκλωμάτων δουλεμπόρων.

Πρέπει να επισημανθεί ότι η είσοδος λαθρομεταναστών έχει αυξηθεί κατακόρυφα τα τελευταία χρόνια. Η νέα μεταναστευτική πολιτική της Κυβέρνησης του κ. Καραμανλή εντάσσεται στην ευρύτερη εθνική στρατηγική της Κυβέρνησης για την εμπέδωση της κοινωνικής σύγκλισης και συνοχής στο πνεύμα της στρατηγικής της Λισαβόνας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με δυο βασικούς νόμους το ν. 3386/2006 και το ν. 3536/2007, αλλά και με σειρά προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων η Κυβέρνηση εφάρμοσε και εξακολουθεί να εφαρμόζει την πολιτική με επίκεντρο των πρωτοβουλιών τον άνθρωπο.

Παράλληλα, αξιοποίησε τις εφαρμογές της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης και της νέας τεχνολογίας πληροφορικής και επικοινωνιών θετώντάς τις στην υπηρεσία όλων όσων ζουν και εργάζονται στη χώρα μας. Η Κυβέρνηση ενεργοποίησε και ενίσχυσε το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής και επιμόρφωσε τους υπαλλήλους των Υπηρεσιών Αλλοδαπών και Μετανάστευσης.

Βασικές προτεραιότητές μας είναι η καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης, η ουσιαστική προώθηση της κοινωνικής ένταξης των μεταναστών με ολοκληρωμένες, συντονισμένες και συνεκτικές δράσεις, η ενίσχυση της συμβολής των μεταναστών στην ανάπτυξη της χώρας σε όλους τους τομείς, η προώθηση της ευρωπαϊκής και διεθνούς συνεργασίας για την ορθολογικότερη διαχείριση του μεταναστευτικού φαινομένου.

Οι στόχοι που έθεσε η Κυβέρνηση την προηγούμενη τετραετία έχουν σχεδόν επιτευχθεί και ήδη, η μεταναστευτική πολιτική αποτελεί πρότυπο για πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Είμαστε πρωτοπόροι σε πολλούς νέους θεσμούς, όπως είναι το καθεστώς για τους επί μακρόν διαμένοντες. Ο ν. 3386/2006 αποτελεί αποφασιστικό βήμα για την υλοποίηση των πολιτικών επιλογών μας. Άνοιξε το δρόμο για την πραγματοποίηση ριζικών τομών στο καθεστώς εισόδου και διαμονής των υπηκόων τρίτων χωρών στη χώρα μας, ενώ διαπιστώθηκε σημαντική βελτίωση σε όλες τις επιμέρους πτυχές της μετανάστευσης, κάτι που αναγνωρίστηκε και από τον Επίτροπο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον κ. Φράνκο Φρατίνι.

Κι επειδή όλα αυτά τα λέμε με έγγραφα, καταθέτω σήμερα εδώ την επιστολή του κ. Φράνκο Φρατίνι, καθώς και μια δεύτερη επιστολή, που είναι συγχαρητήρια επιστολή για την επιτυχία των υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας να εξαρθρωθούν διεθνές κύκλωμα εμπορίας ανθρώπων, trafficking, στις αρχές του

Δεκεμβρίου του 2007.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Αγοραστός καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες επιστολές, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συνεπώς για όλους αυτούς τους λόγους ανατέθηκε στην Ελλάδα κεντρικός συντονιστικός ρόλος για λογαριασμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε θέματα μετανάστευσης, προκειμένου να στηρίξει την ευρωπαϊκή στρατηγική μεταναστευτικής πολιτικής στην περιοχή της Μεσογείου και των Βαλκανίων, ενδυναμώνοντας περαιτέρω -και με τον τρόπο αυτόν- την παρουσία της στην ευρύτερη περιοχή.

Σημαντικό τμήμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, της μεταναστευτικής πολιτικής είναι η ενσωμάτωση των μεταναστών στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική ζωή χώρας υποδοχής. Απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάδειξη της συμμετοχής του μετανάστη στο σύνολο της ζωής της χώρας υποδοχής αποτελεί η εκπόνηση και εφαρμογή ολοκληρωμένης πολιτικής για την κοινωνική ένταξη. Και αυτό, γιατί δεν νοείται διασφάλιση της κοινωνικής συνοχής και ομαλή προσαρμογή των υπηκόων τρίτων χωρών στις συνθήκες ζωής της χώρας που τους φιλοξενεί, χωρίς να έχουν συναφθεί και σφυρηλατηθεί πραγματικοί συνεκτικοί δεσμοί με αυτήν.

Είναι αυτονόητο ότι η κοινωνική ένταξη δε σημαίνει πλήρη αφομοίωση, αλλά δημιουργική ενσωμάτωση, στο μέτρο που και ο ίδιος ο μετανάστης το επιθυμεί και πάντοτε με σεβασμό και ενδιαφέρον στις πολιτιστικές και τις κάθε είδους ιδιαιτερότητες. Διότι, χρέος μιας πολιτισμένης και δημοκρατικής χώρας είναι να δώσει τη δυνατότητα στους μετανάστες να ζουν και να εργάζονται στο έδαφός της, να συνυπάρχουν και να συμβιώνουν αρμονικά με τους πολίτες, υπό όρους πλήρους ισοτιμίας, δικαιοσύνης και δημοκρατίας.

Οι μετανάστες μπορούν να αποτελέσουν δυναμικό φορέα οικονομικής ανάπτυξης στη χώρα υποδοχής. Αυτό επιβεβαιώνεται από το γεγονός ότι οι νόμιμοι οικονομικοί μετανάστες που απασχολούνται στην Ελλάδα, συμβάλλουν κατά μία ποσοστιαία μονάδα στην οικονομική ανάπτυξη της Ελλάδας και επιπλέον, σύμφωνα με τον Ο.Ο.Σ.Α., η μετανάστευση έχει και θετικές επιπτώσεις και σε δημοσιονομικό επίπεδο.

Ειδικότερα προς την κατεύθυνση της σημασίας της κοινωνικής ένταξης σε όλες τις δημόσιες πολιτικές που αναπτύσσονται, τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο διακυβέρνησης, με έμφαση στο περιφερειακό και τοπικό επίπεδο, έχουν αξιοποιηθεί πλήρως οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης, έχει εκπονηθεί ολοκληρωμένο πρόγραμμα δράσης, το «ΕΣΤΙΑ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Για πρώτη φορά, υπάρχει ολοκληρωμένη αντιμετώπιση του προβλήματος διαχείρισης της ροής λαθρομεταναστών που υπήρξε το Μάρτιο του 2004, ιδίως με την ίδρυση δύο Πρότυπων Κέντρων Φιλοξενίας Λαθρομεταναστών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διασφαλίζουμε, εξασφαλίζουμε τα δικαιώματα του ανθρώπου, γιατί στεκόμαστε με σεβασμό και ενδιαφέρον σε κάθε άνθρωπο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Ντόλιος, Βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ., για οκτώ λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΤΟΛΙΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η μετανάστευση και οι μετανάστες είναι ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα, όχι του σύγχρονου, του αναπτυγμένου κόσμου. Είναι προβλήματα του υπαναπτυγμένου κόσμου. Φοβάμαι ότι δεν το έχουμε προσεγγίσει έτσι το ζήτημα.

Η απόφαση για μετανάστευση κάποιων ανθρώπων προς άγνωστη κατεύθυνση, με πολλούς κινδύνους για τους οποίους έχουν ακούσει, με πολλά θύματα για τα οποία επίσης έχουν ακούσει, δεν είναι απλώς μια επώδυνη απόφαση, αλλά αγγίζει τα όρια του απονενοημένου διαβήματος. Και, όμως, το επιχει-

ρούν.

Ακόμα και όταν η απόφαση αφορά συγκεκριμένη κατεύθυνση, συγκεκριμένη χώρα, πόλη κ.λπ., είναι μια επώδυνη απόφαση. Κανείς δεν φεύγει, δεν ξεριζώνεται από τον τόπο του αβυσάνιστα και άνευ αποχρώντος λόγου.

Οι αιτίες για το φαινόμενο δεν πρέπει να αποδοθούν στην παγκοσμιοποίηση. Η διά της παγκοσμιοποίησης εξήγηση του μεγέθους του φαινομένου έχει σαν στόχο -ή τουλάχιστον αυτό κάνει, έτσι γίνεται- να απαλείψει ευθύνες και να αθώωσε υπεύθυνους.

Οι ευθύνες βαρύνουν τον αναπτυγμένο κόσμο. Η υπανάπτυξη, η οικονομική δυσχέρεια, η πείνα, η εκμετάλλευση που υπέστησαν στο παρελθόν -και όχι μόνο στο παρελθόν- χώρες και ολόκληρες περιοχές του πλανήτη, είναι οι αιτίες που γεννούν το πρόβλημα.

Δεν πρέπει να υποτιμήσουμε βέβαια τους πολέμους, τις εμφύλιες συρράξεις, τους πολιτικούς διωγμούς, τα απολυταρχικά καθεστώτα, φαινόμενα για τα οποία δεν είναι άμοιρος ευθυνών ο αναπτυγμένος κόσμος.

Η υποχρέωση των χωρών του αναπτυγμένου κόσμου να συμβάλουν στην αντιμετώπιση του προβλήματος προκύπτει και ως ανταποδοτική υποχρέωση για τα αδικήματα που έχουν διαπράξει σε βάρος αυτών των περιοχών. Βεβαίως πρωτίστως είναι καθήκον ανθρώπινο, καθήκον δημοκρατικό, ηθικό χρέος και χρέος απέναντι στην ιστορία του ανθρώπινου γένους.

Όσον αφορά τη δουλειά που έκανε η διακομματική επιτροπή, οφείλω να πω ότι είναι μια εξαιρετική δουλειά η οποία επισημαίνει με πολύ καλή προσέγγιση τις αιτίες του φαινομένου, περιγράφει το φαινόμενο, αλλά προσεγγίζει και συγκεκριμένα και ιδιαίτερα προβλήματα που χαρακτηρίζουν το φαινόμενο σήμερα και στη χώρα μας και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι προτάσεις της επιτροπής αποτελούν πολύτιμο και επεξεργασμένο υλικό για τη Βουλή, για την πολιτεία, για την Κυβέρνηση.

Προσωπικά, έχω μια βιωματική σχέση με το φαινόμενο. Η οικογένειά μου είναι οικογένεια μεταναστών της πρώτης περιόδου. Είναι μετανάστες στη Δυτική Ευρώπη. Δεν μπορώ να μην επισημάνω ότι εκείνη η μετανάστευση -δεν το άκουσα σήμερα, δεν συμμετείχα στη διακομματική επιτροπή για να γνωρίζω αν ακούστηκε εκεί- είχε βάρβαρα χαρακτηριστικά, απάνθρωπα, εξευτελιστικά για τους μετανάστες της Δυτικής Ευρώπης. Το έχουμε ξεχάσει αυτό. Οι μετακινήσεις ήταν δύσκολες και εκατοντάδες ή και δεκάδες χιλιάδες παιδιά μεγάλωσαν χωρίς γονείς.

Εκείνοι οι Έλληνες μετανάστες, κυρίως της Γερμανίας, αποτέλεσαν «κατάλληλο» δυναμικό για ειδικές δουλειές. Δεν δούλεψαν Βέλγοι στα ανθρακωρυχεία του Βελγίου, δεν δούλεψαν Γερμανοί στα χυτήρια της Γερμανίας.

Μήπως μπορούμε να κάνουμε έναν παραλληλισμό με το τι συμβαίνει στη χώρα μας; Δεν ήταν καν μετανάστες σε άλλη χώρα, ούτε σε πόλη. Ήταν μετανάστες σε μια εταιρεία, ήταν μετανάστες σε εργοστάσιο, σε φάσμα, όπως έλεγαν. Κινητικότητα εντός της χώρας υποδοχής δεν υπήρχε. Θα έπρεπε να πάρουν την άδεια της φάσας ή την πρόσκληση της άλλης φάσας, κατόπιν συνεννόησης με τη δική τους.

Κλείνω την παρένθεση αυτή για να αναφερθώ με δυο λόγια στο ποια είναι η κατάσταση των Ελλήνων μεταναστών στη Δυτική Ευρώπη και κυρίως στη Γερμανία -όπου υπάρχει ο μεγάλος όγκος- να δούμε αν έχουν ενταχθεί.

Δεν έχουν ενταχθεί, κύριε Υπουργέ. Έχουν τριπλάσια ανεργία απ' ό,τι οι Γερμανοί. Έχουν πολύ μικρότερο αριθμό πτυχίων Α.Ε.Ι. απ' ό,τι οι Γερμανοί. Δεν έχουμε μικτούς γάμους, παρ' όλο ότι ζουν σε μια χριστιανική χώρα. Οι συναναστροφές γίνονται μεταξύ τους. Δεν υπάρχει κοινωνική ένταξη.

Δεν θα πρέπει σήμερα που αντιμετωπίζουμε εμείς το πρόβλημα να δούμε, γιατί συνέβη αυτό; Τι έχουμε να πούμε για το ότι τους αναγκάσαμε, προπαγανδίσουμε να πάνε τα παιδιά τους σε ελληνικά σχολεία; Και φθάσαμε στο σημείο, ενώ ζουν στη Γερμανία, να μην ξέρουν ελληνικά, να μην ξέρουν γερμανικά και βεβαίως, η κοινωνική ένταξη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί. Αυτό το λάθος που έγινε με τους Έλληνες μετανάστες της Δυτικής Ευρώπης δεν θα πρέπει να το κάνουμε με τους μετανάστες

που βρίσκονται σήμερα στη χώρα μας.

Η Ελλάδα σήμερα είναι χώρα υποδοχής των μεταναστών. Η εμπειρία που έχουμε από τη μετανάστευση των Ελλήνων θα πρέπει να αποτελεί πολύτιμο οδηγό μας. Ως χώρα υποδοχής βεβαίως, η Ελλάδα αιφνιδιάστηκε. Ελέγχθη –και το διάβασα και στην έκθεση της επιτροπής– ότι η μετανάστευση, η εισδοχή, η εισόδος των μεταναστών στη χώρα μας, κάποια στιγμή πήρε τα χαρακτηριστικά επέλασης. Έγιναν πολύ σύντομα οι πρώτες νομοθετικές ρυθμίσεις. Αναπτύχθηκε πολύ σύντομα, παρ' όλο ότι η χώρα μας αιφνιδιάστηκε, μια μεταναστευτική πολιτική. Υπήρχαν αποτελέσματα;

Θα μπορούσαμε να το εξετάσουμε υπό δύο οπτικές γωνίες. Αν μετρήσουμε τον αριθμό των νομιμοποιημένων μεταναστών εκείνη την περίοδο, τα αποτελέσματα είναι ικανοποιητικά, αν τα συγκρίνουμε με τα μετέπειτα αποτελέσματα που υπήρξαν την τελευταία περίοδο.

Νομιμοποιήθηκαν τετρακόσιες χιλιάδες με τα πρώτα νομοθετήματα και εκατόν πενήντα χιλιάδες μετά το 2005, κάτι που δείχνει και την αδυναμία –που νομίζω ότι την έχει δεχθεί και η Κυβέρνηση– της νομοθετικής ρύθμισης του 2005.

Υπάρχει όμως και μία άλλη οπτική γωνία. Αν αποτιμήσουμε ποια είναι σήμερα η πραγματικότητα, δεν μπορούμε να είμαστε ικανοποιημένοι. Υπάρχουν γκέτο, γειτονιές μεταναστών. Υπάρχουν γειτονιές των φτωχών, πολυκατοικίες μεταναστών. Τείνουμε ως ελληνική κοινωνία να υιοθετήσουμε την άποψη ότι η παραβατικότητα είναι γονιδιακό πρόβλημα για τους μετανάστες. Κι όπως όλοι ομολογούμε, δεν είναι έτσι.

Μία πολιτική για τη μετανάστευση θα πρέπει να ξεκινάει κατ' αρχάς από την ελληνική κοινωνία. Πρέπει να υπάρχει μία ενημέρωση. Και εδώ θέλω να κάνω μία επισημάνση για τον τρόπο με τον οποίο τα πολιτικά κόμματα προσεγγίζουμε το θέμα. Θα πρέπει να ξεκινάει η πολιτική για την ένταξη με την ενημέρωση για το θετικό ρόλο των μεταναστών στην ελληνική κοινωνία, έτσι ώστε να προετοιμάσουμε την κοινωνία πρώτα για την υποδοχή. Δεν προσεγγίζουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις με τον ίδιο τρόπο το θέμα.

Πρέπει να υπάρχει εκπαίδευση και ελληνικά σχολεία για την εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Χωρίς καλή γνώση της ελληνικής, δεν υπάρχει δυνατότητα ένταξης. Βεβαίως, να υπάρχει διδασκαλία της μητρικής τους γλώσσας μέσα στα ελληνικά σχολεία.

Επίσης να υπάρχουν προγράμματα ένταξης χρηματοδοτημένα από τα Κοινοτικά Πλαίσια Στήριξης, αλλά προγράμματα των οποίων μετράμε τα αποτελέσματα.

Πρέπει να υπάρχει διευκόλυνση της διατήρησης της κουλτούρας τους μέσω της στήριξης και της συνεργασίας διαφόρων πολιτιστικών ή εθνοτοπικών συλλόγων, τους οποίους έχουν.

Τι γίνεται, κύριε Υπουργέ, μ' εκείνη τη δημιουργία τεμένων που αποφασίσαμε πέρυσι –αν θυμάμαι καλά– εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο; Έχουν προχωρήσει καθόλου οι διαδικασίες;

Θέλω να σταθώ και στο εξής σημείο. Νομίζω ότι η επιτροπή περιγράφει το πρόβλημα αρκετά καλά, αλλά μιλήσαμε για νέες νομοθετικές πρωτοβουλίες. Θέλω να σταθώ ιδιαίτερα στην κατεύθυνση των νομοθετικών πρωτοβουλιών. Νομίζω ότι πρέπει να επιμείνουμε στις κυρώσεις σε εργοδότες που απασχολούν μετανάστες με μαύρη εργασία. Υπάρχει ένα παράδειγμα Έλληνα Βουλευτή που αξιοποίησε αυτήν τη «δυνατότητα» –η λέξη εντός εισαγωγικών– και πληροφορούμαι ότι υπάρχουν και άλλοι επιφανείς Έλληνες που χρησιμοποιούν μετανάστες διά της μαύρης εργασίας στη δούλευσή τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Έχω τη γνώμη ότι αυτό το φαινόμενο της μαύρης εργασίας το λέμε, προσπαθούμε να το εξορκίσουμε και δεν στεκόμαστε ιδιαίτερα σ' αυτό.

Βεβαίως η μαύρη εργασία δεν αφορά μόνο τους μετανάστες. Αφορά εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, εκεί που πίνουμε τον καφέ μας, εκεί που τρώμε στα εστιατόρια. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που μας σεργιάνουν είναι ανασφάλιστοι. Είναι εκατοντάδες χιλιάδες στην Αθήνα, είναι εκατοντάδες χιλιάδες σε όλες τις επαρχιακές πόλεις και κάποια στιγμή –για να αντιλαμ-

βανόμαστε και το νόημα αυτών τα οποία λέμε– θα πρέπει να μιλάμε με μετρήσιμα στοιχεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Εισερχόμαστε στους ομιλητές του πενταλέπτου. Τον πρώτο λόγο έχει η κ. Νατάσσα Ράγιου.

Παρακαλώ πολύ, να προσπαθήσουμε να τηρήσουμε το πεντάλεπτο.

ΝΑΤΑΣΣΑ ΡΑΓΙΟΥ-ΜΕΝΤΖΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Το κατά δύναμη, κυρία Πρόεδρε. Ευχαριστώ πολύ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς ελπίζω να περάσει ξεκάθαρα το μήνυμα γι' αυτό το πολύ ευαίσθητο θέμα, γιατί μας βλέπει και μας ακούει και κόσμος. Προς αποστροφή του ο κ. Ντόλιος είπε για τον παραβατικό χαρακτήρα ότι δεν είναι γονιδιακό θέμα, μάλλον το αντίθετο.

Αν θέλεις να αντιμετωπίσεις σωστά ένα πρόβλημα που είναι καθαρά ανθρωποκεντρικό, πρέπει να βάλεις τον εαυτό σου στη θέση του ανθρώπου που έχει και παράλληλα δημιουργεί το πρόβλημα. Πριν μιλήσω, λοιπόν, για οτιδήποτε και πριν διαμορφώσω άποψη, οφείλω να μπω στη θέση μίας γυναίκας που αυτήν τη στιγμή στην πατρίδα της έχει πόλεμο και τα παιδιά της κινδυνεύουν να σκοτωθούν ή να πεθάνουν από την πείνα.

Τι κάνω; Γαντζώνομαι στη λέξη «φεύγω». Αυτή η λέξη είναι για μένα η μοναδική σανίδα σωτηρίας και, ταυτόχρονα, για τη χώρα που πάω, ένα σοβαρό πρόβλημα που λέγεται «λαθρομετανάστευση». Τι με περιμένει; Στη χειρότερη περίπτωση, να πνιγώ στη θάλασσα κρυμμένη σ' ένα αμπάρι και στην καλύτερη, να δουλεύω παράνομα σ' ένα σπίτι ή σ' ένα χωράφι και να χαράκτριζομαι παράνομη, με τη σκιά μου να με κυνηγάει. Αυτή είναι η κατάσταση.

Το θέμα της μετανάστευσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί ένα δυνατό crash test για τον κοινωνικό ιστό μίας χώρας, είτε είναι χώρα προέλευσης, είτε είναι χώρα υποδοχής.

Καταδεικνύει στο μέγιστο βαθμό τις ευαισθησίες και τις αξίες που διέπουν έναν ολόκληρο λαό.

Η αθρόα και αιφνιδιαστική εισόδος χιλιάδων μεταναστών την τελευταία δεκαετία στη χώρα μας μάς είχε βρει νομοθετικά απροετοίμαστους. Η εισόδος και η παραμονή των αλλοδαπών αντιμετωπίστηκε από την αρχή πρόχειρα και αποσπασματικά. Όταν η χώρα μας, όπως ακούστηκε, μετατράπηκε από χώρα αποστολής σε χώρα υποδοχής μεταναστών, ο ελληνικός λαός παρουσίασε ανησυχητικές τάσεις σε δύο έννοιες που του ήταν άγνωστες μέχρι τότε, στο ρατσισμό και στην ξενοφοβία.

Η σημερινή Κυβέρνηση, αντιλαμβανόμενη τη σημασία της μετανάστευσης, ακολουθεί συγκεκριμένα μέτρα που θα μετατρέψουν το πρόβλημα σε πλεονέκτημα για την κοινωνία και την οικονομία μας. Είναι απαραίδετο το 2008 όσοι ψάχνουν για πολιτικό ή οικονομικό άσυλο στην Ελλάδα να αναγκάζονται να ζουν σε απάνθρωπες συνθήκες, ενώ περιμένουν μια απόφαση για τη ζωή τους, και παράλληλα να δημιουργούν πρόβλημα σε τοπικές κοινωνίες. Πρέπει, λοιπόν, να αντιληφθούμε ότι το πρόβλημα πρώτα απ' όλα είναι πολιτικό και ύστερα κοινωνικό και ανθρωπιστικό.

Η πολιτεία προσπαθεί. Ωστόσο, τα μέτρα που ακολουθήθηκαν χρόνια τώρα δεν είναι επαρκή. Η αδυναμία των αρχών να έχουν ακριβή αριθμό μεταναστών, το μεγάλο ποσοστό ανασφάλιστων και οι απαραίδεκτες συνθήκες διαβίωσής τους είναι τα κύρια προβλήματα στην ομαλή ένταξή τους στη χώρα.

Στην Ελλάδα, ιδίως τα τρία τελευταία χρόνια, έχουν γίνει σημαντικά βήματα προς την κατεύθυνση αυτή. Ήδη, όπως γνωρίζουμε, έχουν νομιμοποιηθεί πάνω από διακόσιες χιλιάδες παράνομοι μετανάστες με διαδικασίες τέτοιες που δεν είχε δει η χώρα τα προηγούμενα χρόνια, ενώ η προσπάθεια συνεχίζεται κατά τρόπο ελεγχόμενο.

Το Υπουργείο Εσωτερικών, με στόχο την εξυπηρέτηση των μεταναστών, προχώρησε στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και στην αναβάθμιση υποδομής δήμων και περιφερειών, με έντονο μεταναστευτικό πρόβλημα.

Αναπόφευκτα πρέπει να έρθω στην Πάτρα, όπου τα τελευταία χρόνια αντιμετωπίζει πολύ σημαντικό πρόβλημα από τη

διαρκώς αυξανόμενη παρουσία προσφύγων από τις χώρες της Ανατολής οι οποίοι προσπαθούν με τρόπο παράνομο, βεβαίως, και με κάθε παράνομο μέσο να διαφύγουν στην Ιταλία και από εκεί να συνεχίσουν το ταξίδι τους μέχρι να βρουν τη δική τους γη της επαγγελίας. Οι συνθήκες υπό τις οποίες ζουν κατά την παραμονή τους στην πόλη είναι άθλιες και απάνθρωπες.

Από την άλλη η περιοχή στην Πάτρα όπου έχουν εγκατασταθεί, μια από τις πιο όμορφες και με προοπτικές ανάπτυξης παραθαλάσσιες περιοχές της πόλης μας, διαρκώς υποβαθμίζεται, ενώ οι μόνιμοι κάτοικοι δεν μπορούν να χαρούν ούτε ένα περίπατο.

Η κατάσταση, όπως ομολογούν οι λιμενικές και αστυνομικές αρχές της πόλης έχει ξεφύγει από κάθε έλεγχο, με δεδομένο ότι ξεπερνούν τους δύο χιλιάδες οι πρόσφυγες. Η ανάγκη λήψης άμεσων και αποτελεσματικών μέτρων είναι παραπάνω από επιτακτική σε μια προσπάθεια να περάσει το μήνυμα προς το διεθνές κύκλωμα διακίνησης αυτών των ανθρώπων ότι η Πάτρα δεν είναι πια εύκολο πέρασμα.

Κατά την αποψή μου, πέραν της αριθμητικής ενίσχυσης της δύναμης του Λιμενικού και της ΕΛ.ΑΣ., απαιτείται η θωράκιση του λιμανιού της πόλης, ώστε να μην επιτρέπεται ο εύκολος εντοπισμός όσων επιχειρούν να διαφύγουν λαθραία μέσα σε φορτηγά, όπως με τους θερμικούς ανιχνευτές. Αν κάποιοι χαρακτηρίζουν τέτοια μέτρα αυστηρά, θυμίζω ότι οι λαθρομετανάστες είναι εκείνοι που πρώτα απ' όλα χρειάζονται προστασία από τη λαίλαπα που λέγεται «δουλεμπόριο».

Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να σας πω ότι στις 6 Δεκεμβρίου εκδόθηκε προεδρικό διάταγμα, σύμφωνα με το οποίο ιδρύθηκαν ειδικά τμήματα τάξης για Εύβοια, Σάμο, Λήμνο και Χίο. Θεωρώ ότι είναι εξίσου σημαντικό το πρόβλημα και στην Πάτρα, ώστε να συμπεριληφθεί σε αυτήν τη ρύθμιση.

Ολοκληρώνοντας, θέλω να σας πω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η κοινή μεταναστευτική πολιτική είναι η μόνη λύση, με βάση την αρχή της επικουρικότητας. Συμφωνίες επανεισγωγής πρέπει να αναβαθμιστούν και να βελτιωθούν από εθνικό σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Αυτό που δεν πρέπει να ξεχνάμε είναι ότι το κλειδί στη διαχείριση του μεταναστευτικού ζητήματος στην Ευρώπη είναι η αναπτυξιακή βοήθεια στις χώρες προέλευσης των μεταναστών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κυρία Ράγιου.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Η ώρα έχει περάσει και δεν θα σας κουράσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Θα σας πω μια ιστορία χαρακτηριστική αυτού του φαινομένου που συζητούμε σήμερα. Πρόκειται για μια ιστορία δυστυχίας, όπως, κατά βάσει, είναι όλες αυτές που έχουν να κάνουν με μετανάστες.

Ο Χαμίτ Ζαμάνι, λοιπόν, είναι ένας τριανταεξάχρονος Αφγανός, σύζυγος και πατέρας τεσσάρων μικρών παιδιών, πρώην στρατιωτικός. Αναγκάστηκε πριν από μερικούς μήνες, λόγω απειλής για τη ζωή του από το καθεστώς των Ταλιμπάν, που ακόμη υπάρχει στο Αφγανιστάν, να πάρει την απόφαση να εγκαταλείψει την πατρίδα του προς αναζήτηση μιας καλύτερης τύχης αλλού.

Πήρε, λοιπόν, την οικογένειά του, διέσχισε τα βουνά προς το Πακιστάν, το Ιράν, την Τουρκία, έφτασε στα παράλια, πέρασε στη Μυτιλήνη με φουσκωτή βάρκα μετά από δωδεκάωρη δοκιμασία στα κύματα, ζήτησε άσυλο στην Ελλάδα όταν έφτασε. Και σήμερα διαμένει προσωρινά στην Ελλάδα με την αρωγή μιας μη κυβερνητικής οργάνωσης η οποία επιδοτείται, χρηματοδοτείται κατά 75% από ευρωπαϊκό πρόγραμμα και κατά 25% από το Υπουργείο Υγείας και Αλληλεγγύης.

Ο Χαμίτ Ζαμάνι είναι ένα από τα εκατομμύρια πρόσωπα αυτού του μεγάλου, παγκόσμιου ρεύματος μετακίνησης ανθρώπων από τον τόπο δυστυχίας σε μία άλλη γη της επαγγελίας, εξαιτίας των δεινών που μαστίζουν ακριβώς τον τόπο προέλευσης και δυστυχίας. Η πείνα, η φτώχεια, η ανέχεια, η κοινωνική

αναταραχή, οι πόλεμοι είναι πάντα κίνητρα που δίνουν ώθηση σε αυτούς τους ανθρώπους να παίρνουν τη δύσκολη απόφαση να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους προς αναζήτηση καλύτερης τύχης, αλλού. Ο Ζαμάνι είναι ένας από τα δέκα εκατομμύρια περίπου πολιτικών προσφύγων που έχουν ζητήσει άσυλο, σύμφωνα με στοιχεία της Ύπατης Αρμοστείας Προσφύγων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών. Είναι ένα μικρό κομμάτι της δεξαμενής των μεταναστών. Διακόσια εκατομμύρια ή αλλιώς το 3% του παγκόσμιου πληθυσμού αποτελούν το συνολικό αριθμό των μεταναστών σήμερα. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών μετακινείται εξαιτίας οικονομικών αιτιών σε αναζήτηση αξιοπρεπούς απασχόλησης, καλύτερης απασχόλησης. Δεν μετακινούνται μόνο οι φτωχοί, μετακινούνται και οι έχοντες σε οικονομίες και αγορές που προσφέρουν καλύτερα κίνητρα, πάντοτε όμως σε μία προσπάθεια βελτίωσης του βιοτικού τους επιπέδου σε κάποια άλλη χώρα. Κοινή συνισταμένη η ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο. Απαραίτητα συστατικά, αν θέλετε, η τόλμη και η απόγνωση που ωθούν στη μεγάλη απόφαση σε συνδυασμό με τη σκληρή εργασία στην υιοθετημένη νέα πατρίδα, αποφέρουν σαν απότο οικονομικό αποτέλεσμα, όχι μόνο βελτίωση της προσωπικής τους οικονομικής κατάστασης, αλλά και της συνολικής οικονομίας της χώρας υποδοχής.

Είναι γεγονός ότι οι οικονομικοί μετανάστες στελεχώνουν κυρίως παραγωγικούς τομείς της οικονομίας με μεγάλη ζήτηση για φτηνή, εντατική και χαμηλής εξειδίκευσης εργασία, οι δουλειές που δεν θέλουν να κάνουν οι άλλοι, στα χωράφια, στις οικοδομές. Μειώνουν, έτσι, το κόστος εργασίας και συμβάλουν και στην αποκλιμάκωση του πληθωρισμού. Επιπλέον, τώνουν ταυτόχρονα την εγχώρια αποταμίευση, αλλά και την οικονομία της χώρας προέλευσης, καθώς αποφεύγουν την κατανάλωση και προτιμούν να στέλνουν στις πατρίδες τους μεγάλο μέρος των εισοδημάτων τους.

Όταν δε ζουν και εργάζονται νόμιμα στη χώρα υποδοχής, συνεισφέρουν και σε επιμέρους πυλώνες της οικονομίας, όπως στο ασφαλιστικό σύστημα. Είναι γνωστό ότι το 20% περίπου των εσόδων του Ι.Κ.Α. στην Ελλάδα προέρχεται από εισφορές μεταναστών. Επομένως υπάρχει όχι μόνο ανθρωποκεντρικός λόγος ύπαρξης μετανάστευσης, αλλά και οικονομικά ωφέλιμος λόγος ύπαρξης.

Δεν έχω πολύ χρόνο και πρέπει να πάω παρακάτω. Δεδομένο είναι ότι η μεγάλη ευχέρεια μετακίνησης ανά τον κόσμο σε συνδυασμό με τη διάδοση της πληροφορίας, όλοι ξέρουν ότι η ζωή πλέον είναι καλύτερη στην άλλη πλευρά του φράχτη, καθιστούν μεταναστευτική επέλαση από το φτωχό νότο στον πλούσιο βορρά, αναπότρεπτη πραγματικότητα. Το ρεύμα αυτό είναι αδύνατο να ανακοπεί. Είναι δυνατόν, όμως και πρέπει να τεθεί υπό έλεγχο.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να εναρμονίσει την πολιτική της στρατηγική για τη μετανάστευση με σεβασμό στα ανθρώπινα δικαιώματα, στη βάση φιλελεύθερης δυτικοευρωπαϊκής δημοκρατικής παράδοσης και όχι την ούτως ή άλλως ανέφικτη για τις άλλες χώρες υποδοχής, εφαρμογή πολιτικών κλειστού φρουρίου ή περιφραγμένων συνόρων. Βασικοί στόχοι της πολιτικής είναι αφ' ενός ο έλεγχος ροής μεταναστευτικού ρεύματος και αφ' ετέρου η κοινωνική ένταξη των μεταναστών στις τοπικές κοινωνίες.

Σε αυτό το τοπίο η Ελλάδα αυτήν την ώρα αποτελεί χώρα υποδοχής ενός εκατομμυρίου και πλέον μεταναστών -εξ αυτών οι επτακόσιες χιλιάδες είναι νόμιμοι- αλλά και χώρα διέλευσης πολλών άλλων λόγω της γεωγραφικής της θέσης. Επιπλέον, αποτελεί την πιο πλούσια χώρα στην περιοχή της Βαλκανικής. Βρίσκεται, έτσι, κυριολεκτικά στο μάτι του κυκλώνα της παγκόσμιας μεταναστευτικής κίνησης.

Ως αναπόφευκτος, λοιπόν, αποδέκτης πρωτοφανούς ιστορικά μεταναστευτικού κινήματος η Ελλάδα οφείλει να συμμετέχει στη διεθνή και πανευρωπαϊκή διαμόρφωση μεταναστευτικής πολιτικής, με στρατηγική και σχέδιο, αλλά και να εκπονήσει στο εσωτερικό της ολοκληρωμένη και δυναμική πολιτική υποδοχής και ενσωμάτωσης μεταναστών στο πλαίσιο ασφαλών διαδικασιών καταγραφής, νομιμοποίησης και ομαλής προσαρμογής στις τοπικές κοινωνίες αυτών που διαμένουν στη χώρα μας

αλλοδαπών και απαρτίζουν το 13% περίπου του συνολικού της πληθυσμού.

Προς σκοπό η ιδρυθείσα Γενική Διεύθυνση Μεταναστευτικής Πολιτικής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Μάλιστα.

Η Γενική Διεύθυνση Μεταναστευτικής Πολιτικής αποτελεί το πρώτο ολοκληρωμένο πρόγραμμα δράσης για την αναβάθμιση της μεταναστευτικής πολιτικής στη χώρα μας, για μια κοινωνία όχι ξενόφοβη και ανασφαλή, αλλά ανεκτική και δίκαιη, για μια πατρίδα που δεν ανθίσταται στο ρου της ιστορίας ως Ελλάδα-φρούριο, αλλά ανοίγεται στις προκλήσεις των καιρών ως Ελλάδα του κόσμου που θέλει και προσφέρει στους Χαμίτ Ζαμάνι αυτού του κόσμου αλλά και στα παιδιά τους όχι μόνο την ελπίδα, αλλά και την πραγματικότητα μιας καλύτερης ζωής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας του ΣΥ.ΡΙΖ.Α..

Αναλαμβάνω την παράκληση να είναι πεντάλεπτο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Οφείλω και εγώ να συγχαρώ την επιτροπή και εσάς προσωπικά, κυρία Πρόεδρε που προεδρεύατε στην επιτροπή αυτή και όλα τα μέλη της για την έκθεση που συζητούμε σήμερα. Να επισημάνω ότι είναι μια έκθεση που διατυπώνεται προς την Ολομέλεια του Κοινοβουλίου ομοφώνως.

Δεν αντέχω στον πειρασμό να σχολιάσω το εξής: Αν αυτή η έκθεση είχε και τη δέσμευση να διαμορφώσει νομοθετικό πλαίσιο και όχι απλώς να κάνει προτάσεις, θα ήταν ομόφωνη; Κι όμως θα μπορούσε να είναι. Και εδώ είναι μια πολύ καλή ευκαιρία να θέσουμε κι αυτό το ζήτημα. Θέλουμε Βουλή που να διαβουλεύεται; Βεβαίως και θέλουμε. Θέλουμε Βουλή που να επικυρώνει και μόνο; Όχι. Θέλουμε και Βουλή νομοθετούσα.

Εν πάση περιπτώσει είναι μια πολύ καλή ευκαιρία αυτή η έκθεση να αποτελέσει τη βάση ενός εκσυγχρονισμού και μιας συνολικοποίησης της ελληνικής νομοθεσίας για τη μετανάστευση και για την παρακολούθηση της εφαρμογής εν συνεχεία. Διότι, κακά τα ψέματα, δυστυχώς πλέον και ρατσισμός υπάρχει και ξενόφοβια υπάρχει. Και όποιος το αρνείται ξεκινά από λάθος δρόμο και κρύβει ένα μεγάλο μέρος του προβλήματος και των δυνατοτήτων αντιμετώπισης.

Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι η μετανάστευση χωρίς τη λέξη «φτώχεια» δεν μπορεί να προσεγγιστεί σωστά. Και περί αυτού πρόκειται. Οι βασικές παραδοχές που πρέπει να γίνουν και γίνονται εμμέσως ή και σε πολλές περιπτώσεις σαφώς στην έκθεση αυτή, είναι ότι το φαινόμενο της μετανάστευσης είναι μια πραγματικότητα μόνιμη πλέον, που θα την έχουμε για πάρα πολλά χρόνια και που θα την έχουμε σε όλο και πλέον εντεινόμενη μορφή.

Δεν μπορούμε να στρουθοκαμηλίσουμε και να σταθούμε με υποκρισία μπροστά σ' αυτό το ζήτημα. Δεν είναι κάτι προσωρινό. Και προς αυτή την κατεύθυνση, κάνοντας αυτές τις βασικές παραδοχές, δεν μπορούμε να έχουμε καθόλου μα καθόλου ανοιχτές δυνατότητες στις ιδέες περί κλειστών συνόρων, περί μέτρων περιορισμού της λαθρομετανάστευσης και των «λαθρομεταναστών».

Επιτέλους να τελειώνουμε με αυτήν τη λέξη. Η λαθρομετανάστευση δεν με ενοχλεί τόσο πολύ. Οι «λαθρομετανάστες», όμως, είναι ευθύνη όσων εκστομίζουν αυτή τη λέξη με αυτόν τον τρόπο για την αναπαραγωγή μιας ρατσιστικής και ξενόφοβικής αντιμετώπισης των πραγμάτων. Είναι οι φτωχοί άνθρωποι όλου του κόσμου που δεν έχουν νομιμοποιημένα έγγραφα για να εισέλθουν σε μια άλλη χώρα. Ενώ δεν υπάρχει κανένα εμπόδιο να εισέρχονται τα εμπορεύματα και κάθε είδους άλλες άψυχες ύλες, οι ψυχές, οι ζωντανοί άνθρωποι απαγορεύεται να εισέρχονται από χώρα σε χώρα για να αντιμετωπίσουν το τεράστιο πρόβλημα της φτώχειας για το οποίο δεν χρειάζεται να επεκταθώ εδώ. Ευθύνεται κυρίως αυτός ο κόσμος, ο «αγγελικά πλασμένος» της σύγχρονης ευημερίας. Απ' αυτήν την άποψη δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να επιλέξουμε πολιτικές κλειστών

συνόρων.

Από εκεί και πέρα, έχουμε υποχρέωση να σταθούμε στις πολιτικές υποδοχής, ένταξης και συσσωμάτωσης. Αυτή είναι πολιτική για τη μετανάστευση. Πολιτική ένταξης, πολιτική υποδοχής κατ' αρχάς, πολιτική ένταξης και συσσωμάτωσης με τους όρους, το πλαίσιο, τις δυνατότητες και τις πραγματικότητες που αντιμετωπίζει κάθε χώρα. Δεν είμαστε παράλογοι, αλλά, εν πάση περιπτώσει, σε αυτή τη βάση έχει να κατευθυνθεί και για την ελληνική επικράτεια και για το ελληνικό κράτος και για την Ευρωπαϊκή Ένωση η βασική επιλογή για την αντιμετώπιση των μεταναστών. Και δεν είναι αυτή η κατεύθυνση που ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ούτε στην Ελλάδα.

Από εκεί και πέρα, οι μύθοι για την εγκληματικότητα να μην προχωρήσουμε. Έδωσε κάποια στοιχεία ο κύριος Υπουργός. Αν προχωρήσουμε στην αναλυτικότερη καταγραφή, θα δούμε ότι σε αυτούς τους μισούς - μισούς, περίπου πενήντα πέντε - σαράντα πέντε που ανέφερε ότι είναι στις φυλακές, πίσω από κάθε «σπείρα αλλοδαπών εγκληματιών», όπως θέλει να τους εμφανίζει ο Τύπος, υπάρχει ένας Έλληνας αρχηγός. Και εν πάση περιπτώσει, η εγκληματικότητα είναι παράγωγο της φτώχειας, δεν είναι των ξένων, δεν είναι των μεταναστών. Και προς αυτή την κατεύθυνση δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια.

Η ανεργία, επίσης, δεν οφείλεται στη μετανάστευση, γιατί και στην Ελλάδα οι μετανάστες αύξησαν το Α.Ε.Π..

Από εκεί και πέρα, η ανασφάλεια, επίσης, δεν είναι θέμα των μεταναστών. Θα ήταν πάρα πολύ εύκολο, γιατί αγγίζει όλα τα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας πλέον το αβέβαιο αύριο. Από αυτήν την άποψη θέλω να σταθώ σε μερικά πιο συγκεκριμένα ζητήματα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, είστε ήδη εκτός χρόνου ένα λεπτό.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω σε μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Ο «ρατσισμός από κούνια». Τα παιδιά που γεννιούνται στην Ελλάδα δεν είναι δυνατόν να μην εγγράφονται ως νόμιμοι Έλληνες πολίτες. Τα παράβολα, η θρησκευτική λατρεία, ψήφος, η ενισχυτική διδασκαλία, τα σχολεία μεταναστών, όλα αυτά είναι τα ελάχιστα που οφείλουμε να σταθούμε με πολύ συστηματικό τρόπο πλέον.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής, σαράντα ένας μαθητές και μαθήτριες και δύο συνοδοί-καθηγητές από το 2ο Γυμνάσιο Αιγίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ο κ. Ιωάννης Γιαννέλλης-Θεοδοσιάδης έχει το λόγο για πέντε λεπτά..

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΝΝΕΛΛΗΣ-ΘΕΟΔΟΣΙΑΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι γεγονός ότι ο κόσμος συνεχώς μικραίνει, τα σύνορα γκρεμίζονται, οι λαοί πλησιάζουν περισσότερο από ποτέ άλλοτε ο ένας με τον άλλο και άνθρωποι με διαφορετικές θρησκείες, αρχές και αξίες έχουν μάθει να συμβιώνουν. Πράγμα που σημαίνει ότι η θεωρία του Χάντιγκτον για τη σύγκρουση των Πολιτισμών δεν έχει βρει ακόμη την πρακτική της σημασία και αξία.

Επίσης, είναι γεγονός ότι με τη λήξη του Ψυχρού Πολέμου τα σύνορα της γης πήραν άλλη μορφή και ανάγκασαν τον Ουμπέρτο Έκο να πει ευφυολογώντας: «ότι όλοι οι βιβλιοπώλες έχουν χρέος να πολτοποιήσουν τους χάρτες, τους άτλαντες, που πωλούσαν και να ανατρέξουν στην προ του 1914 περίοδο, αφού πλέον οι δύο Γερμανίες έγιναν μία, αφού το Μαυροβούνιο απέκτησε τη δική του αυτονομία, η Σερβία, καθώς και οι χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης απέκτησαν τη δική τους ανεξαρτησία». Όλα αυτά, λοιπόν, δημιούργησαν κύματα μετανάστευσης. Άνθρωποι από διάφορες περιοχές της γης για διάφορους λόγους ο καθένας, άλλος διότι τα πολιτικά του ή τα ανθρώπινα δικαιώματά του ένιωθε ότι φαλκιδεύονται από τις κυβερνήσεις, άλλος γιατί από λόγους οικονομικής ανέχειας έτρεξε προς

άλλες κατευθύνσεις να βρει τρόπους επιβίωσης και άλλος για διάφορους λόγους. Αλλά οι χώρες υποδοχής ήταν βασικά οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και γιατί γειτνιάζαν με όλες αυτές που προσάνεφερα, αλλά και γιατί ήταν χώρες όπου ήταν εμπεδωμένη η δημοκρατία και η ειρήνη και παρείχαν καλύτερους όρους διαβίωσης. Έτσι λοιπόν οι χώρες αυτές υποδέχθηκαν όλους αυτούς τους μετανάστες -περισσότερο της Νότιας Ευρώπης, ιδίως η Ιταλία, η Ισπανία και η Ελλάδα- και πολύ περισσότερο η Ελλάδα γιατί αναγκάστηκε να δεχθεί, μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, και τους οικονομικούς μετανάστες από τα βόρεια σύνορά της, αλλά και όλους αυτούς από τη Μαύρη Θάλασσα, δεδομένου ότι ήταν πλησιέστερα προς την Ελλάδα. Η Ελλάδα ήταν η μόνη χώρα που ήταν αποκομμένη από τις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πριν εισέλθουν σ' αυτήν η Βουλγαρία και η Ρουμανία.

Έτσι είχαμε και ρίζες στις περιοχές αυτές και ήταν πολύ εύκολο να πλησιάσουν κοντά μας και να έλθουν εδώ να βρουν ένα καταφύγιο οι άνθρωποι αυτοί. Οι πύλες βέβαια εισόδου των περιοχών αυτών ήταν και εξακολουθούν να παραμένουν τα νησιά του βορειοανατολικού, κυρίως Αιγαίου αλλά και όλα τα νησιά που βρίσκονται στις περιοχές αυτές.

Γεννώνται όμως ορισμένα ερωτήματα και για τα θέματα αυτά ακούστηκαν πολλές απόψεις.

Θέλω να θέσω ένα ερώτημα, το οποίο έθεσε και ο Αρχηγός του Λ.Α.Ο.Σ., ο κ. Καρτζαφέρης, με άλλη μορφή. Θα συμφωνήσω με το ερώτημα που έθεσε και δεν πήρε καμμία απάντηση -ούτε εγώ έχω πάρει μέχρι σήμερα, ούτε έχω βρει την απάντηση- για το θέμα της ποσόστωσης. Δεν θα το θέσω, ακριβώς, με αυτόν τον τρόπο που το έθεσε, εν τη ρύμη του λόγου του, προφανώς ο κ. Καρτζαφέρης λέγοντας, να αναφέρουμε πόσους από αυτούς μπορούμε να δεχθούμε, πόσους χρειαζόμαστε. Πολλές φορές ανεξάρτητα από το πόσους χρειαζόμαστε, είμαστε υποχρεωμένοι να δεχθούμε και ανθρώπους που δεν τους χρειαζόμαστε αλλά τα δικαιώματα των οποίων φαλκιδεύονται από τα μέρη από τα οποία προέρχονται, είτε γιατί τα ανθρώπινα τους δικαιώματα καταπιέζονται είτε γιατί οι ίδιοι καταπιέζονται είτε γιατί τα πολιτικά τους δικαιώματα, εν πάση περιπτώσει, δεν βρίσκουν την ανταπόκριση που θα έπρεπε να βρουν.

Εγώ θα το έθετα σε άλλη βάση. Πόσους μπορούμε να αντέξουμε εδώ πέρα; Με ποια έννοια; Με την έννοια του πόσοι θα πρέπει να αναλογούν στην Ελλάδα για τους εξής λόγους:

Διότι οφείλει η κάθε κυβέρνηση, η πολιτεία να διαχειρίζεται σωστά αυτούς που έρχονται εδώ και εάν ο αριθμός αυτός είναι υπερβολικός, δεν θα μπορούμε να τους παρέχουμε την αξιοπρεπή διαβίωση που πρέπει. Ειλικρινά σας λέγω, ότι ως Έλληνας δεν είμαι υπερήφανος για τον τρόπο υποδοχής των ανθρώπων αυτών, των οικονομικών μεταναστών.

Θα σας φέρω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα κλείνοντας. Πριν από ένα μήνα περίπου, το Δεκέμβριο ήμουν μαζί με τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας, Αιγαίου και Νησιωτικής Πολιτικής, τον κ. Βουλγαράκη, σε ένα σκάφος του Λιμενικού στο Λιμάνι της Μυτιλήνης και περιμέναμε για να μας μεταφέρει κάπου. Την ίδια ώρα δύο περιπολικά του Λιμενικού είχαν στοιβαγμένους πάνω από πενήντα περίπου άτομα το καθένα τους, άνθρωποι που είχαν πέσει μέσα στη θάλασσα για να μπορέσουν να προσελκύσουν το ενδιαφέρον και βέβαια να μην τους εγκαταλείψουν εκεί πέρα αλλά για να τους παραλάβουν για να τους πάνε στα Κέντρα Υποδοχής. Έτσι γίνεται συνήθως, τρυπάνε τις βάρκες τους και έρχονται στα Κέντρα Υποδοχής. Εκεί πέρα έχει ανατεθεί στη Νομαρχία, κύριε Υπουργέ, η υποδοχή αυτών των ανθρώπων.

Οφείλω να πω ότι δεν είμαι καθόλου περήφανος και κανείς μας δεν πρέπει να είναι, διότι δεν έχουν έναν αξιοπρεπή τρόπο διαβίωσης αυτοί οι άνθρωποι. Τα κονδύλια που έχουν οι νομαρχίες είναι μικρά. Οι λαθρομετανάστες που έρχονται είναι πάρα πολλοί και δεν υπάρχει η δυνατότητα να τους παράσχουμε μία αξιοπρεπή διαβίωση. Νομίζω, λοιπόν, ότι θα έπρεπε προς την κατεύθυνση αυτή να κάνει η πολιτεία περισσότερες κινήσεις, να καταβάλλει περισσότερες προσπάθειες και από εκεί και πέρα να δούμε αυτό που είπα προηγουμένως, μπορούμε να διαχειριστούμε τους ανθρώπους αυτούς; Γιατί πλέον δεν αντιμετωπι-

ζουμε τους οικονομικούς μετανάστες όπως γινόταν την περίοδο του 1990, όπου όποιος ερχόταν από εδώ, τον στέλναμε στην Ασφάλεια, στην Αστυνομία, διότι ήταν πλέον λόγοι εθνικής προστασίας. Δεν υπάρχουν πλέον τέτοιοι λόγοι. Οι άνθρωποι έρχονται καθαρά εδώ πέρα για να μπορέσουν να βρουν έναν καλύτερο τρόπο ζωής.

Νομίζω, λοιπόν, ότι σωστά έκανε η επιτροπή τη δουλειά της και νομίζω ότι θα πρέπει να συνεχίσουμε προς την κατεύθυνση αυτή, για να παράσχουμε έναν αξιοπρεπή τρόπο διαβίωσης στους ανθρώπους που έρχονται εδώ.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης έχει το λόγο για πέντε λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Μια και άκουσα τον κ. Δρίτσα, τον αγαπητό συνάδελφο, προηγουμένως, αλλά και αρκετούς άλλους που μίλησαν περί ρατσισμού, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι δυστυχώς στην Ελλάδα υπάρχει έντονος ρατσισμός, πολύ έντονος μάλιστα, έντονος ρατσισμός κατά των Ελλήνων! Είμαστε το πιο ρατσιστικό κράτος εναντίον των ανθρώπων του γηγενούς πληθυσμού που υπάρχει στην Ευρώπη.

Εγώ ο ίδιος, κυρία Πρόεδρε, είμαι γνωστό θύμα ρατσισμού. Τι θα πει ρατσισμός εν τέλει; Ρατσισμός είναι να θεωρεί κάποιος ότι η ομάδα του, αυτός ο χώρος που εκπροσωπεί, είναι κατά κάποιον τρόπο ανώτερος από την ομάδα των άλλων στο σύνολό της. Όποτε λοιπόν στην Ελλάδα κάποιος τολμήσει να μιλήσει για ένα θέμα που κυριαρχεί στη πολιτική συζήτηση όλης της Ευρώπης, το μεταναστευτικό, αυτομάτως θα πρέπει να ακούσει τις κατηγορίες και τις «ταμπέλες» και τη λάσπη από μία ολόκληρη ομάδα που εγώ ονομάζω συλλήβδην «θολοκουλούρα» στην Ελλάδα, ότι είμαστε ρατσιστές, ότι είμαστε φασίστες. Πρέπει να μας καίνε τα μαγαζιά, πρέπει να πηγαίνω να ανοίγω το βιβλιοπωλείο μου και να βλέπω συνθήματα του τύπου: «φασίστες, κουφάλες, έρχονται οι κρεμάλες» και άλλα παρόμοια. Άρα λοιπόν ρατσισμός υπάρχει στην Ελλάδα κι εγώ είμαι ένα έντονο θύμα αυτού του ρατσισμού.

Για να ξεκαθαρίσουμε λίγο τα πράγματα, εγώ προσωπικά και όλοι οι φίλοι μου και οι συνάδελφοι στο Λ.Α.Ο.Σ. καθόλου δεν θεωρούμε τους Έλληνες καλύτερους από τους Αλβανούς. Υπάρχουν καλοί Έλληνες, καλοί Αλβανοί, υπάρχουν κακοί Έλληνες, κακοί Αλβανοί, καλοί Έλληνες, κακοί Έλληνες, καλοί Πακιστανοί, κακοί Πακιστανοί. Δεν τίθεται επ' αυτής της βάσεως το θέμα των μεταναστών. Το πρόβλημα με τους μετανάστες δεν είναι αν είναι καλοί ή κακοί. Το πρόβλημα είναι ότι είναι πάρα πολλοί. Αυτό είναι το θέμα που συζητάμε εδώ σήμερα και ακόμα δεν το έχουμε συζητήσει.

Έρχομαι σε σας, κύριε Υπουργέ. Ξέρετε, όταν είσαι έξω από το Κοινοβούλιο, έχεις ένα μεγάλο θέος γι' αυτό που λέγεται Κοινοβούλιο και μάχεσαι με όλες σου τις δυνάμεις για να έλθεις εδώ να τα πεις. Δυστυχώς, ερχόμενος εδώ, αυτούς τους πρώτους μήνες δεν σας το κρύβω ότι αισθάνομαι μία τρομερή απογοήτευση. Αλλιώς τα περίμενα, αλλιώς τα βρίσκω. Γιατί σας το λέω αυτό; Διότι το πρώτο που πρέπει να έχει ένα Κοινοβούλιο, μία κυβέρνηση και μία κοινωνία είναι η σοβαρότητα. Συζητάμε ένα τόσο μεγάλο θέμα χωρίς να είμαστε σοβαροί.

Θέλετε να σας το αποδείξω; Σ' αυτήν την Αίθουσα ακούσαμε τα εξής. Ακούσαμε την αγαπητή, κυρία Πρόεδρο που διάβασε από το πόρισμα: «Η Ελλάδα βρέθηκε σε ελάχιστο χρόνο να έχει το υψηλότερο ποσοστό αλλοδαπών στο σύνολο του πληθυσμού από κάθε άλλη χώρα». Στη συνέχεια ακούσαμε έναν αγορητή από τη Νέα Δημοκρατία να λέει ότι έχουμε ένα εκατομμύριο μετανάστες. Στη συνέχεια ακούσαμε -διαβάζω το πόρισμα του Κ.Κ.Ε., σελίδα 115- ότι στην Ελλάδα έχουμε δύο εκατομμύρια μετανάστες. Στην ίδια αυτή Αίθουσα στην πρώτη ερώτηση του συναδέλφου μου κ. Πλεύρη εσείς, ο Υφυπουργός κ. Νάκος, απαντήσατε ότι στο σύνολο οι παράνομοι και νόμιμοι μετανάστες στην Ελλάδα είναι το πολύ επτακόσιες χιλιάδες. Είπατε συγκεκριμένα ότι τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες είναι οι νόμιμοι και έως διακόσιες πενήντα χιλιάδες οι παράνομοι.

Πόσοι είναι τελικά οι μετανάστες στην Ελλάδα; Είναι δύο εκατομμύρια που γράφει το πόρισμα στη σελίδα 115; Είναι ένα εκα-

τομύριο που είπε ο αγορητής της Νέας Δημοκρατίας; Είναι 700.000 που είπατε εσείς; Μα, αν δεν ξέρουμε, κύριε Υπουργέ, πόσοι είναι, τι συζητάμε σ' αυτήν την Αίθουσα;

Αυτό λοιπόν είναι το πρώτο. Πρώτα θα μας πει η υπεύθυνη Κυβέρνηση πόσοι είναι. Όταν θα ξέρουμε πόσοι είναι, τότε θα μπορούμε να συζητήσουμε αν είναι πολλοί, αν είναι λίγοι, αν χρειαζόμαστε κι άλλους, αν πρέπει να διώξουμε μερικούς, αν πρέπει να προσκαλέσουμε κι άλλους. Αυτά όμως δεν μπορούμε να τα συζητήσουμε γιατί ακόμα δεν ξέρουμε το πρώτο, πόσοι είναι. Ένα ολόκληρο Κοινοβούλιο συζητάει, ένα ολόκληρο πόρισμα βγάλατε και δεν ξέρετε πόσοι είναι. Θερμά συγχαρητήρια και αλληλοσυγχαίρεστε κιόλας!

Θέλω να πω κάτι τελευταίο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Με συγχωρείτε, κύριε συνάδελφε.

ΣΥΝΥΡΙΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν έχει σχέση με σας, κυρία Πρόεδρε. Ο κ. Υπουργός θα απαντήσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Με συγχωρείτε, μιλάτε για το πόρισμα αποκρίπτοντας στοιχεία.

ΣΥΝΥΡΙΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Να μου κρατήσετε το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Σας κρατώ το χρόνο.

Μιλάτε για τη σελίδα 115 που αφορά τη συνεισφορά του Κ.Κ.Ε..

ΣΥΝΥΡΙΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Το είπα, είναι η θέση του Κ.Κ.Ε.. Το είπα, δείτε τα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Επομένως αποδείξετε μας πού υπάρχει η αντίθεση...

ΣΥΝΥΡΙΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Σας είπα, εσείς λέτε στο πόρισμα ότι το υψηλότερο ποσοστό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Υποδείξετε μας και το πώς μπορούμε να προσθέτουμε γνωστούς και αγνώστους και να βγάζουμε γνωστούς. Μην δημιουργείτε εντυπώσεις κατώτερες των ικανοτήτων σας!

ΣΥΝΥΡΙΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ακούστε. Γράφετε μέσα: «Έχουμε το υψηλότερο ποσοστό αλλοδαπών στην Ευρώπη». Ο κ. Υπουργός μας είπε ότι είναι επτακόσιες χιλιάδες. Αν ήταν επτακόσιες χιλιάδες, δεν θα ήταν το υψηλότερο ποσοστό αλλοδαπών στην Ευρώπη. Άρα η Διακομματική σας Επιτροπή έρχεται σε αντίθεση με την απάντηση του κυρίου Υπουργού. Τι να κάνουμε, να το κρύψουμε; Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κοιτάξτε, γνωρίζω απέξω το πόρισμα και πάλι δεν το διαβάζετε καλά. Όταν αναφέρεστε σε στοιχεία, οφείλετε ως Βουλευτής, έστω και αν δεν σας αρέσει, να κάνετε αναφορά στην αλήθεια!

ΣΥΝΥΡΙΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μη με διακόπτετε. Χαλάσατε τη ροή του λόγου μου.

Κύριε Υπουργέ, αφού διεκόπην επανέρχομαι στο θέμα της πολιτικής. Ήμουν προχθές σε μία παρουσίαση του βιβλίου του Χρήστου Ράπτη για το Νικολά Σαρκοζί. Το συμπαρασείαζε η κ. Ντόρα Μπακογιάννη. Ήταν, όταν έκανε τη δήλωση για τους πολιτικούς που στην Ελλάδα λένε ψέματα και έπλεξε το εγκώμιο του Νικολά Σαρκοζί. Μάλιστα ήμουν σε μία εκπομπή με τον κ. Αβραμόπουλο που χαρακτήριζε τον κ. Καραμανλή ως τον Έλληνα Σαρκοζί.

Ακούστε, λοιπόν, το μέτρο που πήρε ο Νικολά Σαρκοζί! Σας το δείχνω από την εφημερίδα «TO BHMA», προχθεσινής ημερομηνίας, της Τρίτης 8 Ιανουαρίου. Ο Νικολά Σαρκοζί λέει διάφορα μέτρα και συγκεκριμένα: «έτσι ο Υπουργός Μετανάστευσης, επί παραδείγματι, θα βαθμολογείται επί τρίμηνο, ανάλογα με τον αριθμό των λαθρομεταναστών που κατάφερε να εκποτίσει». Αυτό το μέτρο έλαβε ο Νικολά Σαρκοζί στη Γαλλία. Εσείς εδώ η Κυβέρνηση, που είστε, υποτίθεται, οι εκπρόσωποι της ίδιας ιδεολογικής τάσεως και κόμματος με το Νικολά Σαρκοζί, προτίθεσθε -ρωτάω- να λάβετε κάποιο τέτοιο μέτρο;

Και κλείνοντας, για να μην καταχρώμαι ιδιαίτερα το λόγο, θα ήθελα να απαντήσω και στον κύριο Υπουργό κ. Παυλόπουλο, που, δυστυχώς, έχει φύγει. Ο κ. Παυλόπουλος μπορεί να είναι ένας έγκριτος νομικός. Εγώ δεν είμαι νομικός και δεν μπορώ να

τον κρίνω. Θα ήθελα όμως να του μεταφέρετε ότι καλό είναι στη συζήτηση αυτή να αφήνει την αρχαία Ελλάδα απ' έξω.

Στην αρχαία Ελλάδα, κύριε Υπουργέ, ουδέποτε ίσχυσε αυτό που υπενόησε ο κύριος Υπουργός, ότι δεν υπήρχε μεταναστευτική πολιτική ή ότι όποιος ήθελε πήγαινε όπου ήθελε. Αυτό ποτέ δεν υπήρχε στην αρχαία Ελλάδα. Και μια και μιλάμε για τα πολιτικά δικαιώματα, πρέπει να σας πω ότι ενώ στην αρχαία Αθήνα, τη μεγαλύτερη Δημοκρατία της γης, αρχικά Αθηναίοι Πολίτες ήταν όσοι κατόγονταν μόνο από Αθηναίο Πολίτη πατέρα, ασχέτως καταγωγής μητρός, ο Περικλής στη συνταγματική αναθεώρηση της αρχαίας Αθηναϊκής Πολιτείας του 452 π.Χ., με μια Εκκλησία του Δήμου που είχε μέσα έναν Σωκράτη, έναν Σοφοκλή και άλλους ανθρώπους τέτοιου βεληνεκού, αποφάσισαν ότι στην αρχαία Αθηναϊκή Πολιτεία θα παίρνει πολιτικά δικαιώματα κάποιος, αν έχει και τους δυο γονείς γνησίους Αθηναίους πολίτες. Είναι ο νόμος του εξ αμφοίν αστοίν.

Άρα, την Αρχαία Ελλάδα αφήστε την απ' έξω. Ας συζητήσουμε για τη νέα Ελλάδα και ας συζητήσουμε σοβαρά. Πόσους μετανάστες έχουμε, πόσους χρειαζόμαστε και τι πολιτική θέλουμε να ακολουθήσουμε.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Κύριε Νάκο, θέλετε το λόγο σίγουρα;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Ναι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ελσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Απορώ πώς απορείτε, κυρία Πρόεδρε.

Είναι η δεύτερη φορά που ο κύριος συνάδελφος διαστρεβλώνει τα πράγματα. Πιστεύει ότι υπάρχει κάποιος τρόπος καταγραφής -να μην πω την έκφραση που δεν θέλω ο κύριος συνάδελφος- αυτών που δεν είναι με νόμιμο τρόπο στη χώρα μας; Πιστεύετε ότι αν βγάλουμε κιόσκια στους δρόμους θα έρθουν και θα καταγράφονται;

ΣΥΝΥΡΙΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Δεν ξέρω.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Δεν σας διέκοψα καθόλου και ήσασταν και πολύ εριστικός. Θα με ακούσετε κι εσείς. Τι πιστεύετε τελικά; Δεν το έχω καταλάβει αυτό!

Σας είπα την προηγούμενη φορά σε επίκαιρη ερώτησή σας ότι οι καταγεγραμμένοι στο ολοκληρωμένο σύστημα ήταν τετρακόσιες πενήντα χιλιάδες. Σήμερα σας είπα τα τελευταία στοιχεία του Δεκεμβρίου, ότι είναι 500.300 περίπου. Αυτά είναι τα βέβαια. Τα αβέβαια είναι κολοκυθιά. Ένας λέει δύο εκατομμύρια, άλλος πεντακόσιες χιλιάδες, άλλος τριακόσιες χιλιάδες, άλλος όσο θέλει.

Υπάρχει μια μελέτη, την οποία σας είχα αναφέρει την προηγούμενη φορά και η οποία με έμμεσο τρόπο προσπαθεί να προσεγγίσει τον αριθμό. Και αυτή η μελέτη έδειξε αυτό το αποτέλεσμα. Ούτε την ευθύνη έχουμε εμείς του αποτελέσματος, ούτε υιοθετούμε ως ακριβές το αποτέλεσμα. Μία πρώτη προσέγγιση είναι. Το Ινστιτούτο Μεταναστευτικής Πολιτικής, αυτή τη στιγμή που μιλάμε, έχει αναθέσει σε τρεις φορείς με διαφορετικούς τρόπους να προσεγγίσουν τον αριθμό.

Άκουσα με προσοχή τον Πρόεδρό σας, ο οποίος είπε για κάρτα υγείας. Και ερωτώ, γιατί μου φάνηκε ότι το είπα ως φοβερή ανακάλυψη -ιδού η λυδία λίθος που θα μετατρέψει σε χρυσό τα πάντα η κάρτα υγείας- πιστεύετε ότι ο μη νόμιμος ευρισκόμενος μετανάστης στη χώρα μας και μη έχων ανάγκη νοσοκομειακής περίθαλψης θα πάει να βγάλει κάρτα υγείας, μη τυχόν του χρειαστεί μετά; Άρα, πρότείνει στην πραγματικότητα καταγραφή των μη νόμιμων μεταναστών, όταν παρουσιάζονται αυτοί στο νοσοκομείο και προκειμένου να τους εξυπηρετήσουμε, να τους λέμε: «έλα να σε γράψουμε πρώτα, πάρε και την κάρτα».

Λύνεται το πρόβλημα έτσι; Διότι όλοι μπορούμε να λέμε διάφορες σοφιστείες, να ανατρέχουμε στην εποχή του Περικλέους και να ανατρέχουμε όπου θέλετε. Πρακτικά πράγματα έχετε να μας πείτε; Υπάρχει πρακτικό μέτρο, τρόπος καταγραφής των μη νόμιμων ευρισκόμενων στη χώρα μας μεταναστών;

Ποιος το έχει καταφέρει; Μα, άμα ήταν καταγεγραμμένοι, μετά θα ήταν απλό, να πούμε: «και αυτοί οι καταγεγραμμένοι, μέχρι τώρα.» Να πάρουμε ένα μέτρο, όπως κάναμε την προσέγγιση με την τροποποίηση του νόμου που βάλαμε αριθμούς φορολογικού μητρώου, που βάλαμε τα παιδιά τους να πηγαίνουν στα σχολεία, που βάλαμε να έχουν νοσηλευτεί σε νοσοκομεία. Αυτά τα κάναμε. Εάν λέγαμε, γενικώς και συλλήβδην, όλοι νόμιμοι, ξέρετε τι θα γινόταν από αύριο το πρωί; Αυτήν την ευθύνη την αναλαμβάνει κάποιος, ο οποίος εξαπολύει αυτές τις κορώνες, κατά τη γνώμη μου, αρκετά ανεύθυνα; Είναι ένα πρόβλημα που κοιτάμε να το διαχειριστούμε. Είδατε τι κάνανε στην Ισπανία και πού οδηγήθηκαν; Το ψάχνουμε, αναζητούμε, αλλά μη λέτε ότι είναι το πιο εύκολο πράγμα του κόσμου και τι Κυβέρνηση είναι αυτή που δεν ξέρει, πόσοι μη νόμιμα ευρισκόμενοι μετανάστες είναι στη χώρα μας; Δεν είναι τόσο εύκολο και το εξακοντίζετε, ως κορώνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Πλεύρης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Επειδή είχατε απαντήσει σε δική μου ερώτηση, κύριε Υπουργέ ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Με συγχωρείτε που δεν το θυμόμουν!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Απαντήσατε σε δική μου ερώτηση, αλλά απλώς, επειδή τα Υπουργεία μεταξύ σας δεν έχετε και ενδοσυνεννόηση, σας δίνω και εδώ την ερώτηση που έκανα για το πόσοι βρίσκονται στις φυλακές.

Σήμερα ακούσαμε άλλα νούμερα. Ίσως να σας ενημερώσει το Υπουργείο Δικαιοσύνης -περίπου είναι τα ίδια νούμερα- αλλά για την τάξη να πω, 10.910 κρατούμενοι, 5.744 Έλληνες, 5.166 αλλοδαποί. Αυτά μου έδωσε το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Έ, πόση διαφορά έχουν;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Όση διαφορά και να έχουν σήμερα θέλαμε να έχουμε την τελευταία ενημέρωση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): ... (Δεν ακούστηκε).

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Σας παρακαλώ, μη με διακόπτετε.

Δεν μπορεί από έναν Βουλευτή της Ήσσοнос Αντιπολίτευσης να λαμβάνετε την τελευταία ενημέρωση και να μην μας την έχετε φέρει εσείς στο Κοινοβούλιο.

Στη μεταναστευτική πολιτική δεν δικαιολογείται, μετά από δεκαπέντε χρόνια που είμαστε χώρα ροής μεταναστών, να λέμε ότι δεν μπορούμε να προσδιορίσουμε τους μετανάστες που υπάρχουν. Η πρόταση που έκανε ο κύριος Πρόεδρος είναι πάρα πολύ σωστή, κύριε Υπουργέ, διότι πραγματικά, εάν κάποιος βρεθεί στην Ελλάδα, κάποια στιγμή θα περάσει από κάποιο νοσοκομείο. Αντί να τον δέχεται απλώς το νοσοκομείο εκεί, θα μπορούσε να του βγάλει εκείνη τη στιγμή κάρτα υγείας, με αποτέλεσμα να έχουμε κάποια εικόνα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Άμα δεν θέλει, θα τον νοσηλεύσει;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα με προστατεύσετε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορθώς.

Μην επεμβαίνετε, κύριε Υπουργέ.

Συνεχίστε, κύριε Πλεύρη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Εσείς κύριε Υπουργέ, όταν σας ρώτησα, φέρατε τη μελέτη που έδειχνε το μικρότερο δυνατό ποσοστό αλλοδαπών, μη νομίμως ευρισκομένων που μπορούσε να είναι, από εκατόν ογδόντα χιλιάδες, μέχρι διακόσιες πενήντα χιλιάδες. Είναι ένα νούμερο που εκθέτει το Υπουργείο σας.

Αυτήν τη στιγμή στο Βοτανικό -σε άλλη ερώτηση που σας έχω κάνει, γιατί εγώ προτιμώ να ασκώ τον κοινοβουλευτικό μου έλεγχο- υπάρχουν γύρω στους 5.000-6.000 καταυλισμοί από αλβανικής καταγωγής αθιγγάνους και απαντά το Υπουργείο σας ότι ενώ είναι σε χώρο ιδιωτών, δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Όταν ένα κράτος δεν μπορεί να επιβάλει τη νομιμότητα μέσα στα σύνορά του, για ποια ανθρώπινα δικαιώματα μιλάμε; Δεν έχουν ανθρώπινα δικαιώματα ιδιοκτησίας οι άνθρωποι που

έχουν τις περιουσίες τους εκεί; Δεν έχουν ανθρώπινα δικαιώματα ιδιοκτησίας και ζωής οι Έλληνες που τυγχάνουν κάποιας εγκληματικότητας από τους αλλοδαπούς;

Και σας έχω κάνει άλλη μία ερώτηση που ελπίζω να απαντήσετε -ήδη συμπληρώνεται το εικοσάημερο, υπάρχει λίγος ακόμη χρόνος- και είναι η εξής. Για ανθρωποκτονίες, βιασμούς, ναρκωτικά και πόσες ληστείες, πόσοι Έλληνες και πόσοι αλλοδαποί βρίσκονται σήμερα μέσα στη φυλακή; Διότι υπάρχει η καραμέλα ότι μπορεί η εγκληματικότητα στις φυλακές να είναι 50-50, αλλά δεν είναι στη βαριά εγκληματικότητα. Για να δούμε τη βαριά εγκληματικότητα. Γιατί δυστυχώς, τουλάχιστον όσον αφορά ένα ειδικό πεδίο εγκληματισμού στους βιασμούς, κοιτάξτε τα νούμερα από την Αστυνομία, κοιτάξτε και τις δικαστικές αποφάσεις.

Στη μεταναστευτική πολιτική πρέπει να υπάρχουν δύο σταθμά. Το ένα είναι η προστασία της κοινωνίας και το άλλο είναι, προφανώς, η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ανθρώπων που έρχονται εδώ. Αυτό πώς θα επιτευχθεί; Τι γίνεται με τη ροή των μεταναστών; Διότι, κύριε Υπουργέ, είναι βέβαιο ότι όσο δεν ελέγχεται η μετανάστευση, αυτοί οι άνθρωποι θα είναι αντικείμενο εκμετάλλευσης.

Μπορεί ο ανθρωπισμός για την Αριστερά, για την Κυβέρνησή σας να είναι να μπουν πέντε εκατομμύρια μέσα και να βρίσκονται στα φανάρια, να τους εκμεταλλεύονται, ενδοχόμενως και Υπουργοί ακόμα, χωρίς να τους έχουν ασφαλισμένους, αλλά για εμάς αυτό δεν είναι ανθρωπισμός. Ανθρωπισμός είναι, τι ανάγκες έχει η ελληνική κοινωνία, πόσοι αλλοδαποί βρίσκονται και μετά βλέπουμε τι θα κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Κύριε συνάδελφε, θέλετε να σβήσουμε κάτι από τα Πρακτικά; Τι είπατε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Τι είπα, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Να τους εκμεταλλεύονται...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Είπα: «τους εκμεταλλεύονται», όχι «να τους εκμεταλλεύονται».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Και κάτι άλλο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Ότι τους εκμεταλλεύονται, επειδή είναι πολλοί, ενίοτε ακόμα και Υπουργοί, που τους έχουν ασφαλιστούς. Αυτό είπα, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Στα φανάρια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Όχι στα φανάρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Έλεος!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, να διαβαστούν τα Πρακτικά. Είπα ότι γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης είτε στα φανάρια είτε σε εργασία χωρίς να είναι ασφαλισμένοι, όπως είναι ενίοτε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Δεν το είπατε έτσι και δεν προσφέρετε τίποτε λέγοντας αυτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Το διορθώνω, αν και πιστεύω ότι έτσι το είπα.

Εν πάση περιπτώσει, κυρία Πρόεδρε, βλέπω μία επιλεκτική διακοπή προς τους Βουλευτές του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού και δεν το αντιλαμβάνομαι αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ξαναδιαβάστε τα Πρακτικά της ημέρας, να δείτε εάν είναι επιλεκτική ή αν είναι πολύ καλά ...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ: Θα τα ξαναδιαβάσω τα Πρακτικά.

Αυτή τη στιγμή λοιπόν, αν θέλετε να υπάρχει προστασία ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να προστατεύσετε αυτούς τους ανθρώπους, πρέπει να ελέγξετε την μεταναστευτική ροή. Τα πράγματα είναι απλά. Αν υπάρχει έλεγχος μεταναστευτικής ροής, προφανώς, όσοι βρεθούν εδώ, που θα μπορεί να τους απορροφήσει η ελληνική κοινωνία, θα έχουν κοινωνικά δικαιώματα, θα έχουν εργασία και δεν θα γίνονται αντικείμενο εκμετάλλευσης.

Μπροστά λοιπόν, σ' αυτό το αυθαίρετο που ακούμε που λέει: «ανοικτά σύνορα, εισροή και εισδοχή στην ελληνική κοινωνία», τρεις είναι οι λέξεις που μπορούν να χαρακτηρίσουν την μεταναστευτική πολιτική την οποία δεν κάνετε. Ποσόστωση, κίνητρα επαναπατρισμού και ασφαλή σύνορα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πλεύρης κατα-

θέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες ερωτήσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ο κ. Μαυρουδής Βορίδης έχει το λόγο.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι μπορούμε, αν μη τι άλλο, να καταλήξουμε στα πράγματα στα οποία συμφωνούμε ότι διαφωνούμε.

Εγώ κατάλαβα πλήρως τη θέση της Αριστεράς και να σας πω την αλήθεια είναι, μετά από αυτό το διάλογο, η μόνη θέση την οποία καταλαβαίνω ευκρινώς. Είναι η θέση της καταργήσεως του εθνικού κράτους, είναι η θέση της καταργήσεως των συνόρων, είναι η θέση στην οποία ουσιαστικά ζητά την ελεύθερη διακίνηση προσώπων χωρίς κανέναν περιορισμό, ανεξαρτήτου εθνικότητας, χωρίς κανέναν είδους όριο. Αυτό, εγώ το καταλαβαίνω ως θέση.

Κατά τη γνώμη μου είναι μία προφανέστατα παράλογη θέση, είναι μία θέση η οποία θα οδηγήσει σε εξόντωση της εθνικής κοινωνίας, όχι μόνο της ελληνικής, αλλά όλων των εθνικών κοινωνιών, διότι υποθέτω ότι αυτό τουλάχιστον η Αριστερά το ζητεί υπό τον όρο της αμοιβαιότητας, ότι θα συμβεί αυτό παντού. Επομένως, θα οδηγήσει στην καταστροφή όλων των εθνικών κοινωνιών, αλλά εν πάση περιπτώσει, είναι μία ξεκάθαρη θέση. Την καταλάβαμε, την αξιολογούμε, τη κρίνουμε και ο καθένας θα τοποθετηθεί απέναντί της και πρωτίστως ο ελληνικός λαός που μας ακούει όλους.

Κύριε Υπουργέ, εκείνο το οποίο προσπαθώ να αντιληφθώ είναι αν για την Κυβέρνηση, αν για την πολιτική της Νέας Δημοκρατίας η μετανάστευση είναι ευλογία ή πρόβλημα.

Να τοποθετηθώ τι είναι για εμάς. Είναι πρόβλημα. Αν είναι και για σας ένα πρόβλημα, τότε θα περίμενε κανένας πολύ λιγότερα λόγια και πολύ λιγότερο πόνο γι' αυτό το οποίο είναι το αντικείμενο του προβλήματος και πολύ μεγαλύτερη φροντίδα και έννοια για το πώς θα το αντιμετωπίσουμε.

Δεν λέω και δεν ισχυρίζομαι ότι είναι εύκολο πρόβλημα. Δεν λέω ότι όλα αυτά τα ζητήματα, τα οποία προσεγγίστηκαν νομίζω ακροφυσικά και όχι σε επαρκές βάθος σ' αυτήν την Αίθουσα, έχουν εύκολη λύση. Λέω, όμως, το εξής. Πρέπει να ξεκαθαρίσετε και εσείς τι θέλετε.

Εκείνο που βλέπω εγώ πίσω από την πολιτική σας, κύριε Υπουργέ, είναι η πολιτική κατά αποτέλεσμα που σας ζητάει η Αριστερά, δηλαδή η πολιτική της πλήρους νομιμοποίησης και εντάξεως. Γιατί το λέω αυτό; Διότι εάν όλο και όλο το ζήτημα είναι η καταγραφή, τότε βεβαίως έχετε να απαντήσετε ένα ερώτημα, στο οποίο επιμένετε να μη θέλετε να απαντήσετε.

Έχει ένα όριο; Δηλαδή, έστω ότι καταγράψαμε αύριο το πρωί σας λέω εγώ, κύριε Υπουργέ, ποιον αριθμό θέλετε να πούμε ότι είναι ο πιθανός; Να πούμε το ένα εκατομμύριο; Το ενάμισι εκατομμύριο; Όποιον θέλετε, δεν με νοιάζει, εγώ συμφωνώ ότι είναι δύσκολο να προσδιοριστεί. Ας υποθέσουμε ότι έχουμε έναν μαγικό τρόπο και το καταγράφουμε στο σύνολό του. Ενάμισι εκατομμύριο. Αν καταλήξουμε ότι αυτό είναι πολύ; Αν καταλήξουμε ότι αυτό είναι δυσλειτουργικό για την ελληνική κοινωνία; Αν καταλήξουμε ότι αυτό γεννά εγκληματικότητα, γεννά ανεργία, γεννά προβλήματα πολιτισμού, γεννά τεράστια ζητήματα διαχείρισής του από την ελληνική κρατική μηχανή; Αν καταλήξουμε ότι αυτό δημιουργεί αύριο πολιτισμικές, εθνοτικές συγκρούσεις; Αν καταλήξουμε ότι αυτό δεν είναι διαχείρισιμο, τι θα κάνετε;

Ερωτώ και κάτι άλλο. Έχετε ψηφίσει εσείς, η Κυβέρνησή σας η προηγούμενη, ένα νόμο. Την κύρωση του νόμου για την παράνομη είσοδο αλλοδαπού τη γνωρίζετε; Είναι η διοικητική απέλαση, η διοικητική κύρωση. Πέραν του ότι ορίζεται αυτό ως ποινική πράξη, είναι δυνατόν να έρχεστε εσείς εδώ και να λέτε ότι αυτό που εσείς ψηφίσατε, εσείς οι ίδιοι παραιτήστε της εκτελέσεώς του; Και στα δύο επίπεδα. Εν πάση περιπτώσει, να έχετε το θάρρος να κάνετε νομοθετική μεταβολή. Ελάτε εδώ και πείτε: «Ε, όχι. Εμείς καταργούμε τη διοικητική κύρωση, δεν θα υπάρχει διοικητική απέλαση. Δεν είναι πλέον ποινικό αδίκημα η μη νόμιμη είσοδος στη χώρα και σε τελευταία ανάλυση, ο καθέ-

νας μπορεί να έρχεται χωρίς κανένα ζήτημα εδώ». Έρχεστε και φέρνετε το επιχείρημα: «και τι να κάνουμε; Δεν μπορούμε να φυλάξουμε αποτελεσματικά τα σύνορα». Ακούστε κάτι. Αυτό είναι ένα ζήτημα διοικητικό. Εγώ, λοιπόν, θα σας απαντήσω: Εμείς μπορούμε να φυλάξουμε αποτελεσματικά τα σύνορα. Μας αφήνετε να κάνουμε αυτήν τη δουλειά; Εμείς μπορούμε, λοιπόν, να το κάνουμε αυτό. Γιατί αυτό πια δεν είναι ένα ζήτημα διαφοράς πολιτικής, αυτό είναι ένα ζήτημα αν λειτουργεί ο διοικητικός μηχανισμός. Εσείς λέτε: «εμείς δεν μπορούμε». Ναι, αλλά την ευθύνη της διοίκησης την έχετε εσείς, δεν την έχουμε εμείς. Τώρα, να σας απαλλάξουμε και απ' αυτήν την ευθύνη; Αν δεν την μπορείτε, παραιτηθείτε να το κάνει κάποιος άλλος που μπορεί. Εμείς λέμε ότι είναι εφικτό.

Λέμε και κάτι άλλο. Μα, σε τελευταία ανάλυση, γιατί εξανίσταστε για το ζήτημα της ποσοτώσεως; Γιατί σε τελευταία ανάλυση δεν βάζουμε αυτό το κριτήριο; Γιατί εκείνο το οποίο λέτε στην πραγματικότητα είναι ότι, επειδή δεν μπορούμε να ελέγξουμε τα σύνορα, παραιτούμαστε απ' αυτήν την προσπάθεια και πηγαίνουμε σε πολιτικές ενσωματώσεως. Άρα, τι το διαφορετικό απ' αυτό που με ευθύτητα σας είπε ο συνάδελφος κ. Δρίτσας; Τι είπε ο κ. Δρίτσας; «Παραιτηθείτε από την πολιτική της φυλάξεως των συνόρων και ελάτε να συζητήσουμε για την ενσωμάτωση». Τι έρχεστε εσείς και μας λέτε; «Δεν μπορούμε να φυλάξουμε τα σύνορα, άρα να δούμε πώς θα τους ενσωματώσουμε». Ποια είναι η διαφορά της πολιτικής σας από την πολιτική του Συνασπισμού; Την ίδια πολιτική ακολουθείτε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα. Υπάρχει μία διαφορετική πολιτική και αυτή είναι η πολιτική του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστώ, κύριε Βορίδη.

Υπάρχουν τρεις ακόμα ομιλητές. Ο κ. Πολατίδης είναι εδώ;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είναι η κ. Φιλίνη και μετά ο κ. Τσιρώνης. Παρακαλώ για πεντάλεπτα.

Ορίστε, κυρία Φιλίνη, έχετε το λόγο.

ΑΝΝΑ ΦΙΛΙΝΗ: Οι τελευταίες ήταν, δυστυχώς, πάρα πολύ εμπρηστικές ομιλίες. Πίσω από τη συζήτηση για νούμερα που ζητήθηκαν από τον κύριο Υπουργό, δυστυχώς, ακούσαμε πολύ εμπρηστικές ομιλίες και πρέπει να πω ότι η καλλιέργεια της επιθετικότητας και ανάμεσα σε συναδέλφους, όπως επίσης και η καλλιέργεια ενός κλίματος μη ανοχής απέναντι στους συνανθρώπους μας, θεωρώ ότι είναι κάτι το ιδιαίτερα επικίνδυνο για την κοινωνία μας και τη δημοκρατία μας. Αυτά ήθελα να πω ξεκινώντας, κυρία Πρόεδρε, και λυπάμαι για την οξύτητα με την οποία μιλάω, γιατί πραγματικά νομίζω ότι κάθε δημοκρατικός άνθρωπος, ακούγοντας αυτή την επιθετικότητα εδώ μέσα, δεν μπορεί παρά να εξανίσταται.

Θα επανέλθω στα θέματα στα οποία ήθελα να τοποθετηθώ με όση ηρεμία μπορώ να διατηρήσω. Πολύ σύντομα, επειδή είμαι και από τους τελευταίους πια ομιλητές, θα ήθελα να τονίσω και εγώ ότι παραδοσιακά ο ελληνικός λαός είναι ένας λαός βαθύτατα φιλόδοξος και ένας λαός ταυτόχρονα ταξιδευτής και μετανάστης.

Τα τελευταία χρόνια έχουν υποχωρήσει αυτά τα χαρακτηριστικά, τα οποία μέσα στην ιστορία μας ταξίδευαν μαζί και η υποχώρηση του ενός έφερε φαίνεται και την υποχώρηση του άλλου. Όμως παρ' όλα αυτά νομίζω ότι είναι πολύ θετικό το πόρισμα της διακομματικής επιτροπής. Κάνει σωστές επισημάνσεις και θέλω και εγώ να συγχαρώ και τη διακομματική επιτροπή και την κυρία Πρόεδρο.

Έχω ζήσει πολλά χρόνια στην ξενιτιά και πέντε χρόνια στην περίοδο της δικτατορίας, μην μπορώντας να επιστρέψω, με τους Έλληνες μετανάστες στη Δυτική Γερμανία. Θέλω, λοιπόν, να επισημάνω κλείνοντας, για να μην πλατειάσω, τέσσερα θέματα μέσα από αυτήν την εμπειρία μου.

Πρώτον, το ζήτημα του πολιτικού ασύλου, το οποίο καθυστερεί πάρα πολύ στη χώρα μας. Είναι ένα ζήτημα επιβίωσης για τους ανθρώπους που, κυνηγημένοι στον τόπο τους, ζητούν μία καλύτερη ζωή. Πιστεύω ότι είναι ζήτημα δημοκρατικής ευαι-

σθησίας.

Δεύτερον, ήθελα να αναφερθώ στα πολιτικά δικαιώματα και στο δικαίωμα συμμετοχής των μεταναστών στις δημοτικές εκλογές στη χώρα μας. Ξέρουμε ότι έχουμε Έλληνες εκτός της χώρας μας που έχουν εκλεγεί σε δημοτικά συμβούλια σε χώρες της Ευρώπης. Στην Αυστρία ξέρω μία εξαιρετική γυναίκα αρχιτέκτονα. Αυτοί οι άνθρωποι προσφέρουν στην ανάπτυξη των πόλεων αυτών. Θα ήμουν πολύ περήφανη αν γινόταν κάτι αντίστοιχο και στις δικές μας πόλεις.

Τρίτον, θέλω να μιλήσω για τις γυναίκες μετανάστριες. Είναι ένα πάρα πολύ λεπτό θέμα. Πρέπει να έχουν δικαίωμα παραμονής και δικαίωμα στο σύστημα υγείας όχι μόνο μέσω των συζύγων τους. Πρέπει να έχουν αυτό το δικαίωμα και οι ίδιες ως άνθρωποι. Αυτή η εξάρτηση πολλές φορές των γυναικών μεταναστριών από τους συζύγους τους δημιουργεί μία κατάσταση αρνητική.

Τέταρτο και τελευταίο, τα παιδιά των μεταναστών. Ήθελα και εγώ να τονίσω ότι εδώ και πάρα πολλά χρόνια τα παιδιά της δεύτερης γενιάς μεταναστών βρίσκονται σε μια κατάσταση του απάτριδος, δεν έχουν ιθαγένεια. Αυτό πρέπει να το φροντίσει η ελληνική πολιτεία.

Επίσης, κλείνοντας να πω το παράδειγμα ενός μικρού παιδιού μιας οικογένειας μεταναστών, που παρακολουθούσα εδώ και χρόνια, ο οποίος ήταν πρώτος μαθητής στην Α', Β' και Γ' Δημοτικού. Οι γονείς του ήταν εργάτες μετανάστες. Δεν μπόρεσε να συνεχίσει με την ίδια επιμέλεια, γιατί οι γονείς δεν μπορούσαν να το υποστηρίξουν –αυτό φαντάζομαι– και το παιδί σιγά-σιγά άρχισε να πέφτει κάτω από τη βάση.

Επισημαίνω και εγώ τη σημασία των τμημάτων στήριξης των παιδιών μεταναστών μέσα στα ελληνικά σχολεία, όχι μόνο για την εκμάθηση της Ελληνικής Γλώσσας –αυτό βεβαίως είναι το πρώτο– αλλά και μετέπειτα στα μαθήματα, για να μπορούν να τα βγάλουν πέρα ισότιμα και στο Γυμνάσιο και στο Λύκειο ώστε να μπουν και στο Πανεπιστήμιο στη συνέχεια.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ευχαριστούμε, κυρία Φιλίνη.

Το λόγο έχει ο τελευταίος ομιλητής κ. Τσιρώνης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, ήθελα να πω κάτι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Κυρία Πρόεδρε, ήθελα να διευκρινίσω κάτι.

Ο νόμος, κυρία συνάδελφε, δεν διακρίνει άνδρες και γυναίκες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Ούτε Έλληνες και αλλοδαπούς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Αν η άδεια παραμονής είναι στο όνομα της γυναίκας, η οικογενειακή επανένωση γίνεται διά της μετακλήσεως του συζύγου που λείπει. Δεν υπάρχει διαχωρισμός από το νόμο. Βεβαίως, το συντριπτικό ποσοστό που έρχεται στην αρχή είναι ήταν άνδρες. Στην οικογενειακή επανένωση φαίνεται σαν να πρόκειται να έρθει η σύζυγος.

Όμως ο νόμος δεν κάνει διακρίσεις. Αν είναι η γυναίκα εδώ μπορεί να καλέσει για λόγους οικογενειακής συνένωσης ή επανένωσης το σύζυγο, που είναι εκεί που είναι. Είναι απόλυτα ισότιμοι. Δεν υπάρχει διάκριση ανδρός και γυναικός σε καμία διάταξη του νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Το λόγο έχει ο κ. Τσιρώνης για πέντε λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα ξεκινήσω απ' αυτό το τελευταίο, για το οποίο έκανε την παρέμβαση ο κ. Υπουργός, για τις πολιτικές ένταξης των γυναικών. Κι εμείς πιστεύουμε ότι οι πολιτικές μας σε ό, τι αφορά τις γυναίκες θα πρέπει να είναι στοχευμένες και στις ανάγκες των γυναικών μεταναστών, όχι μόνο για να εξασφαλιστεί η ίση και πλήρης ένταξή τους, αλλά και για να μεγιστοποιηθεί το συνολικό όφελος από τη μετανάστευση. Οι γυναίκες μετανάστριες με

τις πολιτισμικές αξίες και τις κοινωνικές συμπεριφορές που μεταδίδουν, είναι καθοριστικοί παράγοντες για την επιτυχή ένταξη των μεταναστών δεύτερης και τρίτης γενιάς.

Στη σημερινή, σύγχρονη Ελλάδα οι μετανάστες αποτελούν οργανικό στοιχείο της κοινωνίας μας. Συμβάλουν στην ανάπτυξη και στην πρόοδο της χώρας μας, σύμφωνα άλλωστε και με το πνεύμα του Συμβουλίου Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης της Λισαβόνας, όπου αναγνωρίστηκε ότι οι οικονομικοί μετανάστες μπορούν να συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη της γηραιάς ηπείρου.

Η κοινωνία που δημιουργούμε θα είναι διαφορετική, ανάλογα με το πώς θα εντάξουμε ή όχι το μετανάστη στην ίδια μας την κοινωνία. Οπωσδήποτε αυτή η νέα πραγματικότητα έχει δημιουργήσει κι ένα φόβο και μια ανασφάλεια στην ελληνική κοινωνία, στους Έλληνες πολίτες. Αλλά, το πώς θα αντιμετωπίσουμε αυτό το ζήτημα έχει τεράστια σημασία για το αν πραγματικά θα απαντήσουμε στην ανασφάλεια αυτή με αποτελεσματικό τρόπο ή αν θα την εντείνουμε, δημιουργώντας περισσότερα προβλήματα για την ελληνική κοινωνία και για τον ίδιο το μετανάστη.

Η δική μας φιλοσοφία είναι ότι δεν μπορεί η όποια πολιτική να αντιμετωπίζει το μετανάστη ως πολίτη δεύτερης κατηγορίας. Οι μετανάστες αποτελούν πια ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της παραγωγικής Ελλάδας κι όσο τους θεωρούμε δεύτερης κατηγορίας τόσο εθελοτυφλούμε. Όσο δεν τους εντάσσουμε αρμονικά στην κοινωνία μας τόσο μπορεί να βαθαίνει η ανασφάλεια, να δημιουργούνται ρήγματα στη συνοχή της κοινωνίας μας.

Μερικές από τις φοβίες αυτές και τους μύθους αυτούς είναι, παραδείγματος χάριν, οι εξής:

Πρώτα απ' όλα ότι οι μετανάστες ήρθαν για προσωρινή διαμονή και γρήγορα θα φύγουν. Δεν είναι αλήθεια. Ότι το μεταναστευτικό φαινόμενο είναι παροδικό, θα σταματήσει κάποια στιγμή, κι ότι μπορούμε να το σταματήσουμε. Και αυτό δεν είναι αλήθεια. Ότι οι μετανάστες είναι υπεύθυνοι για τα προβλήματα εγκληματικότητας στη χώρα μας. Δεν είναι αλήθεια. Ότι οι μετανάστες μας παίρνουν τις δουλειές. Επίσης δεν είναι αλήθεια. Ότι οι μετανάστες απειλούν την ταυτότητά μας και την εθνική μας συνοχή. Επίσης αυτό δεν έχει βάση. Ότι οι μετανάστες δεν μπορούν να αποκτήσουν ελληνική συνείδηση, να υπηρεπτήσουν την Ελλάδα ως πατρίδα τους, να αναλάβουν κι αυτοί τις υποχρεώσεις ισότιμα με τους υπόλοιπους Έλληνες πολίτες. Κι αυτό δεν είναι αλήθεια. Ότι οι μετανάστες αποτελούν ένα βάρος για τη χώρα μας, για την Ελλάδα. Δεν είναι αλήθεια, όπως και το ότι οι μετανάστες μπορεί να είναι πηγή τρομοκρατίας, ανασφάλειας κι ανωμαλίας.

Εγώ θα ήθελα να πω, κύριε Υπουργέ, ότι στο Τάμπερε, το Συμβούλιο Υπουργών Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων συμφώνησε σε δέκα σημεία πολιτικών ένταξης.

Όλα αυτά που δεν αποτελούσαν αλήθειες, που σας είπα πριν, δεν συνιστούν πραγματικότητα, πρωτίστως αν ακολουθηθεί μια διαφορετική πολιτική. Πολιτική ένταξης, πολιτική ρύθμισης των μεταναστευτικών ροών, πολιτική επιλογής μεταναστών που θα έρχονται στη χώρα μας, όπως κάνουν οι περισσότερες χώρες. Μια σωστή ασφάλεια των συνόρων μας που θα πρέπει να προωθηθεί, όπως κάναμε κι εμείς σε ευρωπαϊκό επίπεδο και σωστή αξιοποίηση αυτού του δυναμικού για τη δημιουργικότητα στη χώρα μας.

Η συνέπεια μιας τέτοιας δημιουργικής αναπτυξιακής πολιτικής σε σχέση με το μετανάστη θα έχει τελείως διαφορετικά αποτελέσματα. Πρώτα απ' όλα, την ασφάλεια της χώρας μας. Η ένταξη των μεταναστών είναι το καλύτερο «φάρμακο», ο καλύτερος δρόμος για την ασφάλεια στη χώρα μας. Αποτελεί προϋπόθεση για την καταπολέμηση του φαινομένου της τρομοκρατίας. Ο μετανάστης δίνει και μια υπεραξία στην κοινωνία μας. Γίνεται γέφυρα με άλλες πατρίδες, μεταρρυθμιστής της προηγούμενης πατρίδας του και φορέας του πολιτισμού. Σ' αυτή την περίπτωση, του ελληνικού πολιτισμού και της γλώσσας.

Για όλους αυτούς τους λόγους, η μετανάστευση είναι στρατηγικής σημασίας για την ελληνική κοινωνία, μεγάλη πρόκληση να μετατρέψουμε το δήθεν πρόβλημα το οποίο πράγματι έχει δημιουργηθεί όταν υπήρξε αυτή η αθρόα προσφυγιά που ήρθε στη χώρα μας πριν από μία δεκαετία, να τη μετατρέψουμε σε

μία ευκαιρία, σε νέες δυνατότητες. Απαιτείται λοιπόν μία νέα στρατηγική. Πρώτα απ' όλα δεν μπορούμε να αντιμετωπίζουμε το μετανάστη ως εχθρό.

Δεύτερον, η κοινωνική ένταξη πρέπει να έχει συγκεκριμένες δομές.

Η κοινωνική ένταξη και η δημιουργία προϋποθέσεων συμβίωσης μεταξύ διαφορετικών και ισότιμων ανθρώπων αποτελεί το καλύτερο αντίδοτο για το φόβο και την ανασφάλεια.

Επιτρέψτε μου, κυρία Πρόεδρε, επειδή ήμουν στέλεχος πάρα πολλά χρόνια σ' αυτή τη συγκεκριμένη πρώην Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης –που πριν λίγο καιρό έγινε Γενική Διεύθυνση– να πω το εξής. Κύριε Υπουργέ, προχωρήστε ακόμα, να την κάνετε και Γενική Γραμματεία, τουλάχιστον σε πρώτη φάση. Διαθέτετε ένα άρτιο στελεχιακό δυναμικό με υψηλά προσόντα στην Υπηρεσία αυτή και γίνεται μια πολύ σοβαρή προσπάθεια στη μεταναστευτική πολιτική από τα στελέχη αυτά. Είχα τη δυνατότητα να συνεργαστώ μαζί τους επί σειρά ετών και να το διαπιστώσω εκ του σύννεγγυς.

Νομίζω ότι το πρόβλημα της παρακολούθησης της μεταναστευτικής πολιτικής και των ροών των μεταναστών είναι ένα κρίσιμο ζήτημα για την Ελλάδα και νομίζω ότι μπορούμε να το αντιμετωπίσουμε συνολικά και διακομματικά, όπως με αυτή την Έκθεση της Επιτροπής που είχαμε ένα καλό αποτέλεσμα.

Η προσπάθεια αυτή όμως κινδυνεύει να τιναχθεί στον αέρα και να αναρριχθεί εάν δεν ληφθούν άμεσα μέτρα από την Πολιτεία και την τοπική αυτοδιοίκηση σε ακραίες περιπτώσεις απαράδεκτων συνθηκών διαβίωσης των οικονομικών μεταναστών, όπως είναι για παράδειγμα μια κατηγορία μεταναστών στην Αρτα (Αφγανών, Πακιστανών κ.α.), όπου διαβιούν σε άθλιες συνθήκες, στο δρόμο, κάτω από το ιστορικό γεφύρι της Αρτας, σε αποθήκες, ακόμη και σε στάβλους, ενώ για πολλούς εξ αυτών η τροφή προέρχεται από τους κάδους των σκουπιδιών. Είναι ντροπή για την κοινωνία μας, τέτοιου είδους φαινόμενα. Να τους εγκαταλείπουμε και να τους αφήνουμε στην τύχη τους χωρίς κανένα ενδιαφέρον και καμιά κρατική μέριμνα. Οι άνθρωποι αυτοί, γιατί περί Ανθρώπων πρόκειται εργάζονται στον αγροτικό τομέα του νομού μου και συμβάλλουν με την εργασία στην τοπική ανάπτυξη και την ευημερία. Ως πολίτη με θλίβει πολύ αυτό το γεγονός, ως πολιτικό με συγκλονίζει. Πάρτε αμέσως μέτρα, κύριε Υπουργέ. Δεν πάει άλλο. Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Δεν δικαιούστε το λόγο, αλλά να σας δώσω ένα δέλεπτο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Πριν αποχωρήσετε, κύριε Υπουργέ, επειδή δεν αναφέρθηκε καθόλου η Κυβέρνηση στις προθέσεις της για τη δημιουργία διαρκούς επιτροπής, όπως προτείνει το πόρισμα, εξετάζεται καθόλου αυτό; Είναι στις προθέσεις της Κυβέρνησης;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Όχι της Κυβέρνησης, είναι δουλειά της Βουλής. Θα είστε εδώ...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Ναι, αλλά μπορεί να πάρει πρωτοβουλία και η Κυβέρνηση γι' αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΑΚΟΣ (Υφυπουργός Εσωτερικών): Καμμία πρωτοβουλία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Για την ίδρυση...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Η Πλειοψηφία θα αποφασίσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Είναι καθαρά θέμα Βουλής. Χρειαζόμαστε την ψήφο του και μου την έχει τάξει.

Κύριοι συνάδελφοι, τελειώσαμε μία διαδικασία που δεν νομίζω ότι υπήρξε ομολογή της, σε χρόνο τουλάχιστον, για Έκθεση Επιτροπής. Μίλησαν δύο Υπουργοί, ο Πρόεδρος κ. Κακαλάκης, ο πρώην Πρόεδρος της Βουλής κ. Κακλαμάνης και είκοσι τρεις Βουλευτές που τους ευχαριστώ πάρα πολύ για την υπομονή που έδειξαν σε μια τόσο δύσκολη μέρα.

Κηρύσσεται, λοιπόν, περαιωμένη η συζήτηση που διεξήχθη σύμφωνα με τα άρθρα 45, 51 παράγραφος 4 και 137 του Κανονισμού της Βουλής, επί της Εκθέσεως της Διακομματικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής, της συσταθείσας με ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής, «Για την παρακολούθηση της πολιτικής της μετανάστευσης».

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Παρασκευής 14 Δεκεμβρίου 2007 και ερωτάται το Σώμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Έλσα Παπαδημητρίου): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Παρασκευής 14 Δεκεμβρίου 2007 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 17.13' λύεται η συνεδρίαση για την προσεχή Δευτέρα 14 Ιανουαρίου 2008 και ώρα 18.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος κοινοβουλευτικό έλεγχο: α) συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) συζήτηση επερωτήσεως, σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

